

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ

ಮೂನು ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿಜ

ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುಪೈಲ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ
(ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರತ್ಮೋ ಕನ್ನಡ ಪಿನ್ನೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಕೆ)
ಮೈಕಾಲ-575001

MOONU MINI KADAMBARINGA

Three Mini Novels in Beary Language

Author :

Fakruddeen Iruvail

Poovanibettu House

Post Iruvail, Mangaluru Taluk

Mobile : 9008959222

Published by

Chandrasa Rai B

Registrar,

Karnataka Beary Sahithya Academy,

1st Floor, Hamilton Complex Circle,

Near State Bank of India, Mangalore 575001

Tel : 0824-2412297

Email : bearyacademy@yahoo.in

President: **Karambar Mohamed**

First Edition : 2019

Copies : 300

Size : Dy 1/8

Paper Used : 80 GSM

Pages : 140

Price : Rs. 180-00

Cover Design : **Kallur Nagesh**

Designed & Printed at

Aakrithi Prints

Light House Hill Road, Mangaluru - 575 001

Tel.: 0824 2443002

ಅದ್ವೈತ ಪಲಕ

ಬಾಸೆ ಒಲಿದದುಂ, ಬಾಸೆ ಬೆಲೆಯಿಡದುಂ ಓತು ಎಲ್ತ್ ಪಿನ್ನೆ ಚೆಲ್ತ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಏದೇ ಒರು ಬಾಸೆಲ್ ನಲ್ಲೊ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅದ್ ಆ ಬಾಸೆಡೆ ಬೆಲೆಪಾಟಾರ್. ಆ ಬಾಸೆಗ್ ನಲ್ಲೊ ತಾನಮಾನತ್ತೆ ಎತ್ತಬಾಚಾರ್. ಆಯಾಯ ಕಾಲತ್ತೊ ಸಾಹಿತ್ಯತ್ತಲ್ ಆಯಾಯ ಕಾಲತ್ತೊ ಆಲ್ಮಾರೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಚಿತ್ರಣ ಇಕ್ಕಡದಲಾಯಿಟ್ಟ್ ಸಾಹಿತ್ಯತ್ತೆ ಜನ ಜೀವನತ್ತೊ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಚಿಂತ್ ಚೆಲ್ದಾರ್. ಸಾಹಿತ್ಯತ್ತೊ ತರಪುಲ್ ನಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸರೊ, ಪ್ರಜ್ಞಾವಂತ ಸಮಾಜತ್ತೆ ಉಂಡಾಕೊಗು ಸಾದ್ಯ ಆವುಡು ಪಿನ್ನೆ ಬದಲಾವಣೆಡೆ ಕೊಂಬರೊಗಾವುಡು ಚೆಲ್ದಾರ್ ಇತಿಹಾಸಮೇ ಸಾಯಿದ್.

ಬ್ಯಾರಿ ಬಾಸೆ ಇಪರ್ತ್‌ಗ್ ತಂಡೊ ನೆಲೆಡೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಕ್ರೋಂಟುಲ್ಲದ್‌ಕ್ ಇಪ್ಪಿಪ್ಪ ಈ ಬಾಸೆಲ್ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೊ ಸಾಹಿತ್ಯತ್ತೊ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಜಮೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಇಪ್ಪ ನಜ ಪರ್ತ್ ಕ್ಲಾನೋಂಟುಲ್ಲೊ ಜನಾಬ್ ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುವೈಲ್‌ಡೊ ಈ 'ಮೂನು ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿಜ' ಅಜಂತೊ ನಲ್ಲೊ ಸಾಹಿತ್ಯತ್ತಗ್ ಪುದಿಯೊ ಸೇರ್‌ಬಾಟಲ್.

ಜನಾಬ್ ಫಕ್ರುದ್ದೀನ್ ಇರುವೈಲ್ ಮಸಲೆ ಪಿನ್ನೆ ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ತಲ್ ಬೆಲಿಯೊ ಪೇರ್. 1960 ಜುಲೈ 2 ರಂಡ್ ಸೇಕುಂಚೆ ಬ್ಯಾರಿ ಪಿನ್ನೆ ಮರಿಯಮ್ಮಡೊ ಮೋನಾಯಿಟ್ಟ್ ಪರನ್ನೊ ಇಯಲ್ ಪಡ್ಡದ್ ಮೈಕಾಲ್ಟೊ ಸೈಂಟ್ ಅಲೋಶಿಯಸ್ ಕಾಲೇಜಿಲ್. ಚೆರ್ಡಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯತೊಟ್ಟುಗು ಪಿಸ್ ಬೆಲೆಪಾಟಿಯೋಂ ಬನ್ನೊ ಇರುವೈಲ್‌ಡೊ ಸುರೂತೊ ಮಸಲೆ ಪ್ರಕಟ ಆಯದ್ 1985ಲ್. ಅದಲ್‌ಪಿನ್ನೆ ಅಯಲೊ ಮಸಲೆಜ ತರಂಗ, ಸುಧಾ, ಮಯೂರ, ತುಷಾರ, ಮುಂಗಾರು, ಕಸ್ತೂರಿ, ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಇಜಂತೊ ಪತ್ರಿಕೆಜಲ್ ಪ್ರಕಟ ಆಯಿರ್. ಇತ್ತರೆ ತೋಲೊ ಸಾದಾರ್ನ 200ರೊ ಕಾನ ಯಾರ ಅಯಲೊ ಮಸಲೆಜ ಪ್ರಕಟ ಆಯಿಡ್. ಈ ಕೀಲ್ ಕಾಟಿಯೊ ಪೊಲೆ ಅಯಲೊ ಪತ್ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಜ ಪ್ರಕಟ ಆಯಿರ್.

1) ಎಲ್ಲಿರುವೆ ನನ್ನ ಕಂದಾ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2001

- 2) ಹಲೀಮಾ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತದ್ದು (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2001
- 3) ಅವಸಾನ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2012
- 4) ಬದುಕೆಂಬ ಮಾಯೆ (ಕಾದಂಬರಿ) 2012
- 5) ಮುಖವಾಡ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2015
- 6) ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2010
- 7) ಹಲೀಮಾ (ಕಾದಂಬರಿ) 2011
- 8) ನಾದಿರಾ (ನೀಳ್ಗತೆ) 2010
- 9) ನೊಂಬಲ (ಬ್ಯಾರಿ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2010 - ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟ ಆಕಿರ್

10) ಕಿರ್ಫ (ಬ್ಯಾರಿ ಕಥಾ ಸಂಕಲನ) 2015 ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಕಟ ಆಕಿರ್. ಇಯಲ್ ಎಲ್ದಿಯೊ 'ಹಲೀಮಾ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿತದ್ದು' ಕೃತಿಕ್ 2001ರೊ 'ಮುಸ್ಲಿಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ' ಕಿಟ್ಟಿರ್. ಚೆಲೆ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಜ ಇಯಲೆ ಗೌರವಿಸಿರ್. ಇಯಲ್‌ಗ್ 2015ರೊ ಆಳ್ವಾಸ್ ನುಡಿಸಿರಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಕಿಟ್ಟಿರ್.

ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪರ್ತ್ ಕ್ವಾನೋಂಟುಲ್ಲೊ ಇಯಲೊ 'ಮೂನು ಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿಜ' ಚೆಲ್ಲೊ ಈ ಕೃತಿ ನಾದಿರಾ, ಜುಲೇಖ, ಜುಬೇದ ಚೊಲ್ಲೊ ಮೂನು ಚಿರಿಯೊ ಕಾದಂಬರಿಜಲೊ ಗೊಂಚಿಲ್. ಜೀವನತ್ತೊ ಪಿಸ್, ವಿಶ್ವಾಸ್, ಹೊಂದಾನಿಕೆ, ತಿಲ್‌ವಲಿಕೆ ಇಯಲೊ ಕಾದಂಬರಿಡೊ ಮುಕ್ಯ ಬಸ್. ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಯಶಸ್ಸ್‌ಗ್ ಇದುವೇ ಆದಾರ ಚೆಲ್ಲದ್ದೆ ಇಯಲ್ ತಂಡೊ ಕಾದಂಬರಿಡೊ ಪಾತ್ರಜಲೊ ತರಫುಲ್ ನಜಲೆದರ್ ತೊರನ್ ಬೆಯಿಕ್‌ಡ್. ಇಯಲೊ ಕಲ್ಪನೆಡೊ ಜುಬೇದಾ, ನಾದಿರಾ, ಜುಲೇಕ ನಜಲೊ ಇಂಡತ್ತೊ ನಾಲ್ಕೊ ಜೀವನತ್ತಲುಂ ನಾಲ್ಕುಂ ನಜಲೊ ಕಣ್ಣೆದರ್ ಬಂಡಜಮೆ. ಕನ್ನಡತ್ತೊ ಪೊಲೆಮೇ ಬ್ಯಾರಿ ಬಾಸೆಲುಂ ಸಮರ್ತವಾಯಿಟ್ಸ್ ಎಲ್ದೊ ಇಯಲೊ ಕಥನ ಶೈಲಿಡೊ ಚಂದೊಂ ಬಂದೊಂ ಎಜಂತಜಲೆಂ ಓದುಬಾಟ್‌ರ್. ಇಯಲೊ ಈ ಮೂನುಮಿನಿ ಕಾದಂಬರಿಜ ಬ್ಯಾರಿ ಬಾಸೆಡೊ ಕಾದಂಬರಿ ಕ್ಷೇತ್ರತ್ತ್‌ಗ್ ಮಹತ್ವತ್ತೊ ಕೊಡ್ಕೆ ಆವುಡದ್‌ಲ್ ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ನಜಲೊ ನಡುರೊ ಈ ಬರವನೆಡೊ ಮಸಲೆಗಾರಡೊ ಈ ಮಸಲೆಡೊ ಜೊಂಕಿಡೆ ಪರ್ತ್ ಕೊಂಬರೊಗು ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡ್‌ರ್. ಇರುವೊಲ್ ಬ್ಯಾರಿ ಬದ್‌ಕ್‌ಡೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ಬ್ಯಾರಿ ಬಾಸೆಲ್ ಇನ್ನತ್ತರೆ ಕಾದಂಬರಿಜಲೆ ಎಲ್ಲೊನು ಚಿಂತ್ ನಾನ್ ಆಬೇಸ ಪಡ್‌ರೆ. ಈ ಕೃತಿರೆ ಚಂದತ್ತ್ ಪ್ರಿಂಟ್ ಆಕಿ ತನ್ನೊ ಆಕೃತಿ ಪ್ರಿಂಟ್ಸ್ ಮೈಕಾಲ ಇಜೊಗು ನಾನ್ ನನ್ನಿ ಚೆಲ್ಲೆ.

ಮೈಕಾಲ
27-7-2019

ಕರಂಬಾರ್ ಮಹಮ್ಮದ್
ಅದ್ವಕ್
ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ

ನಾದಿರಾ

ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಒರು ನಾಲ್.

ಮೋಂದಿ ನೇರ.

ಆಗಾಸೆ ಚೋಪಾಯಿಂತ್.

ಆ ಚೋಂದೊ ಓಡುರೊ ಅವುತುಲು ಸಂದೋಲ ನೊರಜೆಡ್. ಅವುತುರೊ ಒರು ಮೋತುಲು ನಾದಿರಾ ಕೈ ಬುಡುಪಾಟಿಚ್ಚೆ ದೆಚ್ಚಿರಾಲ್. ಅವುಲೊ ಚುತ್ತು ದೆಚ್ಚೊ ಅವುಲೋ ಬಯಸ್‌ರೊ ಪೆನ್ನಾಮಕ್ಕ ಕಿಲಕಿಲ ಚಿರಿಚೋಂಟು ಅವುಲೊ ಕೈಕ್ ಮ್ಯೊಲಾಂಜಿರೊ ರಂಗೋಲಿ ಬುಡುಪಾಟಿಯೋಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್. ಎಂದೆಂದಾರೋ ಸಂದೋಲತ್ತೋ ಪಲಕ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್.

ನಾದಿರಾ ಇಪ್ಪ ಪುದಿಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ತಲೆರೊ ಮೇಲ್ ರೇಷ್ಮೆರೊ ಉರುಮಾಲ್, ಉಡ್ಣೊ ಕಾಂಜೀವರಂ ತುನಿ. ಅದಾಕ್ ಒಪ್ಪುರೊ ಚಂದತ್ತೊ ಬ್ಲಾಸ್. ಕಲ್, ಕಾದ್, ಕೈಲ್ ಬಂಗಾರತ್ತೊ ಬಲೆ, ಅಲೀಕತ್, ಮಾಲೆಜ. ಚಂದತ್ತೊ ಮೊಗತ್ತಾಗ್ ಪಿನ್ನೆ ಅತ್ತೆ ಚಂದ ಕೊಡುಕುರೊ. ಸ್ನೋ ಪೌಡರ್‌ರೆ ಲೇಪನ. ನಾದಿರಾ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪಲೆ ಕಂಡೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್.

ಅಗ ಎಲ್ಲಾ ರುಗ ಮಗ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಮಿನ್ನುರೊ ಲೈಟ್‌ರೊ ಬೆಲಿಕಾರ್. ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬೆಲಿಯೊ ದೊಂಪ. ಆ ಜಾವು ಕಲಿಇಂಗ್ ಪಿನ್ನೆ ಸುಬೆಹಿ. ಅಂಡತ್ತ ನಾಲ್‌ಲ್ ಆ ದೊಂಪತ್ತೊ ನೊರೊಡಿ ಸಂಮಂದತ್ತಜ, ನೆರೆಕಡೆಡಜ ಬನ್ನ ಸೇರ್‌ರಾರ್. ನಾದಿರಾರೊ ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ಕೊಸಿ. ಗಮ್ಮತ್ತಲ್ ಸಂದೋಲ ಪಡ್‌ರಾರ್.

ಒರು ಕಡೆಲ್ ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ಏರ್ಪಾಡ್ ನಡನ್ನೊಂಟು ಉಂಡು. ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ದಾವತ್ತಾರೊ ಚೋರು-ಕರಿ ಆಕೊಗು ಪೇರ್‌ಪೇಯೊ ಜಕ್ರಿಯಾಕ ಬನ್ನಡ್. ಜಂಡ್-ಮೂನು ಆಡ್‌ರೊ ಅರ್ತ್‌ಟ್ವೆ ಎರ್ಚಿ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್. ಅಡ್ಪುಲು ಬೇಲೆರೊ ಕರಿ ಆಯೊಂಟು ಉಂಡು. ಪ್ರೈ ಆಕೊಗು ರಾಶಿ-ರಾಶಿ ಕೋಳಿರೊ ಎರ್ಚಿ ಬನ್ನಾರ್. ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಲ್ಲಾರುಂ ಕೊಸಿ-ಗಮ್ಮತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗು ನಾದಿರಾರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಸಂದೋಲ ಇಲ್ಲೆ.

ನಾದಿರಾರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಒಸರಿಯೊಂಟು ಉಂಡು. ಅವುಲು ಬುಲಿಪಿಟೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್. ಮಂಜೆಲ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಮಂಜೆಲ ಅವುರೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಕೊಸಿ

ಸಂದೋಲ ಇಕ್ಕೊನು. ಪವುನೆಟ್ಟ್ ವರ್ಷತ್ತೊ ಅವುಲು ಚಿರಿಚೊಂಟು-ಕಲಿಚೊಂಟು ಇಕ್ಕೊನು. ಮಂಜಿಲ ಚೆಲ್ದದ್ ಅವುಲೊ ಖಿಲ್ಬುಗು ನೊರೆಇಟ್ಟ್ ಚಿರಿಚೊಂಟು ಇಕ್ಕೊನು.

ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾದಿರೊಗು ಎಂದಾಯಿಡ್? ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಬುಲಿಪು ಇಟ್ಟೊಂಟುಲ್ಲಾಲ್.?

ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಕೈಕ್ ಮ್ಯೊಲಾಂಜಿ ಬೆಚ್ಚೊ ಇನ್ನೋ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಕೈಕ್ ಒರು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಬೂನಪ್ಪ, ಅವುಲು ನಾದಿರಾರೊ ಮೊಗ ವಾತಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಾಂಡೊ ಕಣ್ಣನ್ನಿರೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್ ಕೇಟಾಲ್.

“ಎಂದಿಗ್ ನಾದಿರ ಬುಲಿಪಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ?”

ನಾದಿರಾ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅವುಲು ಅವುಲೊ ಪಿಸ್‌ಪತ್ತೊ ಚೆಜಾಯ್ತಿ ಫಾತಿಮಾ.

“ಫಾತಿಮಾ ನಕ್ಕ ಈ ಮಂಜಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.”

ಫಾತಿಮಾ ಐಬತ್ತಾಯಾಲ್. ಎಂದ್‌ರಾಯಿರ್ ನಾದಿರೊಗು? ಮಂಜಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ದರಾಲ್. ತಾನಾಯಿಂಗುಂ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಎತ್ತರೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಈ ಮಂಜಿಲತ್ತಗ್ ಒಪ್ಪಂತೆ. ಇವುಲುಗೆಂದೊ ಪಿರಾಂದ್ ಪಿಡಿಚಿರಾ? ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಬೇರೆ ಎಂದ್‌ರಾಯಿತೆಂಗ್ ಕಾರಣ ಉಂಡಾ?

“ನಾದಿರಾ ಎಂದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ ನೀನ್?”

“ಒಕ್ಕು ಫಾತಿಮಾ, ನಕ್ಕ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.” ಚುತ್ತು ಮುತ್ತು ದೆಚ್ಚೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ನಾದಿರಾರೊ ಪಲಕ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಐಬತ್ತಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಮೊಗಮೇ ನೋಕಿಯಾರ್. ಇದ್ ನಲ್ಲೊ ಬಿಸಯ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲೆ. ಅವುತುಲು ಇತ್ತರೆಲ್ಲಾ ಆಕಿಟ್ಟ್, ಎತ್ತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಚೆಲವು ಆಕಿಟ್ಟ್ ಇಂಡ್ ಮಂಜಿಲ ಚೆಲ್ಲುಂಬೊ, ನಾದಿರಾ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಖಿಲ್ಬು ಒಡೆಇ ಪೋವು.

ಅಜನೆ ಬುಲಿಪು ಇಡೊಗು ತೊಡಚಿಯೊ ನಾದಿರಾರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಫಾತಿಮಾ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಎಂದ್‌ರೊ ನಾದಿರಾ ಇದ್. ಚೆರೊ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಪಲೆ. ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ಈ ಮಂಜಿಲ ಚೆಲ್ದದ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಂಟ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕರಾರ್. ಅಜನೆ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ನೀನ್ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ ಚೆಲ್ಲೊ.” ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಅವುಡ ಚಮ್ಮ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ಉಲ್ಲೊ ಕಂಡಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಎನಿಪಾಟಿಯೊಂಟು ಪಿನ್ನೊರು ರೂಮುಗು ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ಟಟ್ಟ್.

“ಚೆಲ್ಲ್ ನಾದಿರಾ, ನಿಕ್ಕ ಎಂದಿಗ್ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ. ನಿಂಡೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಬೇರೆ ಆರ್ ಐತೆಂಗ್ ಉಲ್ಲಾರ್?” ಚೆನ್ನ ಕೇಟಾಲ್.

“ಅಜತೆದ್ ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ ಫಾತಿಮಾ. ನಕ್ಕ ಅಜತ್ತೊ ಏ ಬಿಸಯ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಆರೊ ಪಿಸ್‌ಪ ಆಕಿಟ್ಟ್ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿಗ್ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ್?”

“ನಿಕ್ಕು ಗೊಂತಲ್ಲೆ ಫಾತಿಮಾ. ನಾನ್ ಪಡಿಕ್ರದಲ್ ಎತ್ತರೆ ಹುಷಾರಾಂಟ್ ನಿಕ್ಕು ಗೊಂತುಂಡಲ್ಲೆ. ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಲ್ ನಲ್ಲೊ ಮಾರ್ಕ್ ಎಡ್ತನ್ನೆ. ನಕ್ಕು ಇನ್ನ ಯಾರ ಓದುರೊ ಮನಸ್ಸು ಉಂಡು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದಾಕ್ ಮುನೋಲೆ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ.”

“ನಿಕ್ಕು ಇನ್ನ ಓದುರೊ ಆಸೆ ಇಂತಾ?”

“ಒಕ್ಕು, ನಕ್ಕು ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಒರ್ದ ಆಣಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನಾದಿರಾ ನೀನ್ ಅಜನೆ ಚೆಲ್ಲೊಗು ತೀರ. ನೀನ್ ಇನ್ನ ಪಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಆಕುರೊ ಐತೆಂಗ್ ಎಂದಾರೊ? ಎತ್ತರೆ ಪಡಿಚ್ಚೆಂಗು ನೀನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋವೊನೆ.”

“ಅದೇ ನಕ್ಕು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ನಂಡೊ ಪಡಿಪುರೊ ಕೈದಾಕಿಟ್ಟ್, ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಒರ್ದ ಆಣಾರೊ ಅಡಿಯಾಳಾಯಿಟ್ಟ್ ಮಿಂಜೊಗು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲದ್.”

ಫಾತಿಮಾ ಚಿರಿಚ್ಚಾಲ್. ಅವುಲು ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನ ಚೆನ್ನಾಲ್. “ನಿಕ್ಕು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪಿಸ್ ಆಕರೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಆಕ್ರದಲ್ ಎತ್ತರೆ ಕೊಸಿ ಉಂಡುಂಟು ನಿಕ್ಕು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕು ಮಂಜಿಲ ಚೆಲ್ಲೊ ಆ ನಾಲ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಾಂಟ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕಾರಾರ್. ನಂಡೊಮೇ ನೋಕು. ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ಕನ ಒರು ವರ್ಷ ಬೆಲಿಯೋಲು. ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ಪಲೆ ಓದಿಟ್ಟಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಪಲ್ಲೊ ಬುದ್ಧಿ ಶಕ್ತಿಯುಂ ನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕು ಈ ಮಂಜಿಲ ಚೆಲ್ಲದ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಾಂಟ್ ಕಾತೊಂಟುಲ್ಲೆ. ಎಂದಿಗ್ ಗೊಂತುಂಡಾ. ಮಾಪುಲೆರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಅವುಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಪಲಕ ಕೇಟೊಂಟು, ಸುಖಿತ್ತೊ ಜೀವನ ಎಡ್ಕ್ರದಲ್ ಯಾರತ್ತೊ ಸುಖಿ ಉಂಡು ಗೊಂತುಂಡಾ? ನಿಂಡೆ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮೊಗು ನೀನೆ ಬೆಲಿಯೊ ಮೋಲು. ನಿಂಡೆ ನಲ್ಲೆ ಪಡಿಪುರೆ ಚೆರೊಗು ಮಂಜಿಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್ತೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್. ಅವುನು ಚಂದತ್ತೊ ಚೆರ್ದೆ. ಅಲ್ಲಂಟೆ ನಲ್ಲೊ ಪೈಸಕಾರ. ಅವುಡೆ ನೀನ್ ಏದೊರು ಕಷ್ಟ ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಸುಖಿತ್ತೊ ಜೀವನ ಎಡ್ಕ. ಅದ್ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಪಲಕ ಕೇಟ್ಗ. ಇಪ್ಪ ನೀನ್ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಏದೊರು ಸಂಗತಿ ಎಡ್ತೊಲಂಟೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಮನಸ್ಸಾಕ್.”

“ನೀನ್ ಎಂದೇ ಚೆಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕು ಈ ಮಂಜಿಲ ಇಷ್ಟಮೇ ಇಲ್ಲೆ.” ಅವುಲು ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಚೆಲ್ಲುಂಬೊ ಫಾತಿಮಾ ಅರ್ಸ ಬನ್ನ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಇತ್ತರೆ ಗೊಂತಿನ್ನೊ ನೀನ್ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರೆಯುವಂತುಗೆ ನಿಕ್ಕು ಈ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡಾಂಟ್ ಚೆಲ್ಲೊನಿಂತ್.”

“ನಾ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಅಜ ನಂಡೆ ಪಲಕ ಕೇಡಾರಾ? ಅಜಮೇ ಎಲ್ಲಾ

ನಿಗಂಟ್ ಆಕಿಯದ್. ಚೆರ್ದ ಬನ್ನ. ನಂಡೆ ನೋಕಿಯ, ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ನಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಾರ್. ನೇರುಗು ನಾನ್ ಚೆರ್ದರೊ ನೋಕಿಚ್ಚಿ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನಾಳೆ ಮಂಜೆಲ ಆಯೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಜಾವುಗು ನಿಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಬಂಡಲ್ಲೆ. ಅಪ್ಪ ನೋಕು.” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ್ ಫಾತಿಮಾ ಚಿರಿಚಾಲ್.

“ಉಪಂ.. ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ನೋಕುರೊ ಇಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ಆ ಜಾವು ಬಂಡೊ ಬೇಂದ.”

ಫಾತಿಮಾ ಅವುಲೊ ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿಟ್ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಎಂದ್ ಪೆಣ್ಣ್ ಇವುಲು. ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ಮಂಜೆಲ ಚೆಲ್ಲೊ ಆ ನಾಲ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಂಟ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕಾರಾರ್. ಮಂಜೆಲ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಕೊಸಿ ಪಡಾರಾರ್. ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಎಡ್ಡುರೊ ಕಿನವು ಕಾಂಡರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾದಿರಾ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ?

ಅತ್ತರ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಆರಾ ಬನ್ನೊಟ್ಟ್ ಬಾಯಿಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಯಾರ್,

“ನಾದಿರಾ ಕಣ್ಣ್ ಒರೆಸ್. ನೋಕಿಯಜ ಎಂದುರೊ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕಡಾರ್. ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣ್ ಒರೆಸಿಟ್ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಡಾಲ್. ಬಾಯಿಲ್ ನಾದಿರಾರೊ ಉಮ್ಮ ನಿಂಡಂತ್.

“ಎಂದರೊ ಫಾತಿಮಾ, ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ಚೊಟ್ಟ್ ಎಂದರೊ ಚರ್ಚೆ. ನಾದಿರಾ ಎಂದಿಗ್ ಉಲ್ಲಾಸತ್ತಲ್ ಇಲ್ಲೆ?”

“ನಿಜಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊನಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ದುಃಖ.”

ಅಯಿಮ ಬನ್ನೊಟ್ಟ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ದೆಚ್ಚಿಟ್ ಅವುಲೊ ಸಮಾಧಾನ ಆಕಿಟ್, “ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಜ ಅಜನೆಮೆ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಂತುಗು ಕಣ್ಣಾರೊ ತನ್ನಿ ಎಡ್ಡಾರಾರ್. ಪಿನ್ನೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಪಿಸ್ತಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಮರಕ್ಕಾರ್.” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ್ ನಾದಿರಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್, “ಪರ್ತ್ ಬಾ ಮೋಳೆ” ಚೆಂತ್ ಅವುಲೊ ಪರ್ತ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂತ್.

ಅದೊರು ಮದ್ಯಮ ವರ್ಗತ್ತೊ ಕುಟುಂಬ

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿ ಆ ಅವುತುರೊ ಯಜಮಾನ. ಬಾನ್ಯತಯೆಲ್. ಅಯೆಲ್ ಗ್ ಸರಿಯಾಯೊ ಪೆಣ್ಣಿಯಿ ಆಮಿನಾಬೀ. ಮೂನು ಪೆಣ್ಣ್ ಜಂಡ್ ಆಣ್ ಮಕ್ಕಲೊ ಸಂಸಾರತ್ತಲ್ ನಾದಿರಾಮೇ ಬೆಲಿಯೊ ಮೋಲು. ಪವುನಾರ್ ವರ್ಷತ್ತೊ ನಾದಿರಾ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ಪಡಿಪು ಪಡಿಕೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ಆಸೆ ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಕಾಕಡೊ. ಚುತ್ತು ಮುತ್ತು ಅವುತುರಜ ಅಜಲೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಲೊ ಯಾರ ಓದಪಾಟಂಟಿ ಇಕ್ಕಾರೊ ಸಮಯತ್ತಲ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ತಂಡೊ ಮೋಲು ನಾದಿರಾರೊ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ತೋಲೊ ಪಡಿಪಾಟಂತ್.

ನಾದಿರಾ ಚಮ್ಮೆ ಜಾಣ್ಣೆ, ಬುದ್ಧಿ ಉಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಲ್ ನಲ್ಲೊ ಮಾರ್ಕ್ ಎಡ್ಡಪ್ಪ ಅಯೆಲ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ್ತ್.

“ಮೋಳೇ, ನಿಕ್ಕ ಇನ್ನುಂ ಓದೊಗು ಮನಸ್ಸುಂಡಾ?”

“ಓಕ್ಕು ಬಾಪಾ.. ನಾನ್ ಓದೊನು. ಚಮ್ಮೆ ಓದೊನು.”

“ಆಯಿತ್ ಮೋಲು. ನಿಂಡೆ ಆಸೆಗ್ ನಾನ್ ಅಡ್ಡ ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ನೀ ಎತ್ತರೆ ಓದುರೆ ಅತ್ತರೆ ಪಡಿಪಾಟ್ರೆ ನಾನ್” ಚೆಂತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ.

ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಜಂಡ್ ವರ್ಷ್ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಓದಿಯಾಲ್. ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಲ್ ಫಸ್ತ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಲ್ ಪಾಸಾಯಾಲ್. ಇನ್ನೊ ಡಿಗ್ರಿಗ್ ಪೋವೊನು ಚೆಲ್ಲರೊ ನೇರತ್ತಲ್ ನಲ್ಲೊ ಒರು ಪೊದು ತೇಡಿಯೊಂಟು ಬಂತ್. ಚೆಕ್ಕ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್. ನಲ್ಲೊ ಸಂಪಾದನೆ. ಬೆಲ್ಲೊ ಪೈಸಗಾರರೊ ಮೋನು.

“ಸರಿ” ಚೆಂತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ. ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಎಂದಂ ಕೇಟ್ಲೆ. ಉಮ್ಮ, ಅಬ್ಬರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆಂತ್, “ನಲ್ಲೊ ಪೊದು ಬನ್ನರಲ್ಲೆ. ನಾದಿರಾ ಓದಿಯದ್ ಮೆಯಿ. ಮಂಜಿಲ ಆಕಿ ಬುಡುವ.” ಇಪ್ಪ ಈ ಪೊದು ಬುಟ್ಟಿಂಗ್, ಪಿನ್ನೆ ಇಜತ್ತೊ ಪೊದು ಕಿಟ್ಟಾಲೆ.

ಪಿನೊರು ನಾಲ್ ಚೆಕ್ಕರೊ ಅವುತುರಜ ಬನ್ನಾರ್. ನಾದಿರೊಗು ಆಣಾರೊ ಕಡೆರಜ ಬಂಡಾರಾಂಟ್ ಗೊಂತೇ ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಕಾರ್ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಿಂಡತ್. ಜಂಡ್ ಆನಿಜ, ಜಂಡ್ ಪೆನಿಜ. ಕಾರರೊ ಇಲಿಇಾರ್. ಅಖೈರಿಗ್ ಒರು ಚಂದತ್ತೊ ಬಾಲಕ್ಕರ ಕಾರರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನ.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ನಾದಿರಾರೊ ಉಮ್ಮ ಆಮೀನಾಬೀ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಚೆಂತ್.

“ಮೋಳೇ ನಾದಿರಾ.. ಮುಞಾಂಡ್ ಪೆರ್ನಾಲ್ಗ್ ಕೋನೊ ಪುದಿಯೊ ತುನಿ ಉಡ್ಡುಟ್ಟು ಚಂದತ್ತಲ್ ಕಾಂಡೊ ಪಲೆ ಪರ್ತ್ ಬಾ.”

ನಾದಿರಾಗ್ ಎಂದಂ ಗೊಂತಾವಂಟೆ ಕೇಟಾಲ್, “ಎಂದಿಗ್?”

“ನಿಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಆಣಾರೊ ಕಡೆರಜ ಬನ್ನಾರಾ?”

“ಅಜ ಬನ್ನೆಂಗ್ ನಾ ಎಂದಿಗ್ ಪರ್ತ್ ಬರೊನು?”

“ಅಜ ನಿಂಡೆ ನೋಕೊಗು ಬನ್ನರೊ. ನಿಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಬನ್ನರೊ.”

ಅವುಲುಗು ನಿಂಡೊ ನೆಲ ಬಾಯಿ ಬುಟ್ಟೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ನಕ್ಕ ಗೊಂತಿಲ್ಲಾರೊ ಪಲೆ ಎಂದರೊಮಾ ಆಯೊಂಟುಂಡು ಇವುಡೆ. ನಕ್ಕ ಎಂದಿಗ್ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ? ನಾನ್ ಇನ್ನುಂ ಓದೊನಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಡಿಗ್ರಿ ಆಕೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ. ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ ಆಕಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನುಂ ಓದೊನು ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ನಂಡೊ ಓತುರೊ ನಿಪ್ಪಾಟೊನುಂಟೆ ಈ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಪಲಕ ಬನ್ನರೊ.

ಅವುಲು ಅಜನೆ ಐಬತ್ತಾಯಿಟ್ಟೆ ನಿಂಡೊಂಟಿನ್ನಪ್ಪ ನೆರೆಕರೆರೊ ಕೊರೈ ಪೆನ್ನಿಂಜ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಅವುಲೊ ಚೊಮೆಕೊಗು ತೊಡಂಜಿಯಾರ್. ಅವುಲುಗು ಓಡಿ ಪೋವಾಂಟ್

ಆಯಿತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಎಂದಾಕೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಪಲಕ ಪರೆಯಾತೊ ಪೊಟ್ಟಿ ಪಲೆ ದೆಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಚೆರ್ಕ್ಕ, ಚೆರ್ಕ್ಕರೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಟ್ ಪೋಯಾರ್.

ಚೆರ್ಕ್ಕ ಒಪ್ಪಿಟ್ ಪೋಯೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಇಪ್ಪ ಆ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ನಾಲ್ ಬನ್ನಾರ್. ಇನ್ನಾ ಅವುಲು ಬರೀ ಪೆಣ್ಣಲ್ಲ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ.

ನಾದಿರಾ ಕೈಕ್ ಬೆಚ್ಚೊ ಆ ಮೌಲಾಂಜಿರೊಮೆ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅವುಲು ಪರ್ತ್ ಬರುಂಬೊ ಎದುರುಲು ಬಾಪಾ ಬನ್ನಟ್ ನಿಂಡಾಂತ್. ಅಯೆಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ ಇಂತ್.

ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಅವುಡೆಮೆ ನಿಂಡಾಟ್ ನಾದಿರಾರೊ ನೋಕಿಯಾರ್.

“ಎಂದಿಗ್ ಬಾಪಾ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ?”

“ನೀನ್ ನಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೆ ಅಲ್ಲೆ ಮೋಳೇ ಅದಾಕ್.”

“ಅಪೆಂಗ್ ಮಂಜಿಲ ನಿಪ್ಪಟಿಟ್ ಬುಡುರು. ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆ.” ನಾದಿರಾರೊ ಪಲಕತ್ತಾಗ್ ಅಯೆಲ್ ಜೋರು ಚಿರಿಚಿತ್ತ.

“ಎಂದಾರೊ ಮೋಳೇ, ಆರೈತೆಂಗ್ ಕೇಟೆಂಗ್ ಚಿರಿಕುವಾರ್.”

“ಇಲ್ಲೆ ಬಾಪಾ.. ನಕ್ಕ ನೇರ್ಗೂ ಮಂಜಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.” ಅವುಲುಗು ದುಃಖ ಬನ್ನೆ ಪಲೆ ಆಪೊಂತುಗು ಅಯೆಲ್ ಅವುಲೊ ತಲೆ ಪೂಣಿಟ್ ಚೆಂತ್, “ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣಾ ಮಕ್ಕ ಇಜನೆಮೆ. ಕಣ್ಣಾ ಕೆಟ್ಟಾಗ್ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ ಚೆಲ್ವಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮನಸ್ಸಲ್ ಎಪ್ಪ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡುಂಟು ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕಾರ್.” ಚೆಂತ್ ಅಪರ ಪೋವೊಂತುಗು ಅವುಲುಗು ಮತಿ ತಪ್ಪುರೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್.

ಅವುತುಲು ನೆರೆಕರೆಡಜ, ಪಿಸ್ಪಾಡಾರಜ, ಸಂಬಂಧತ್ತಜ ಬನ್ನಟ್ ನೊರೆಯೊಗು ತೊಡಜಿಯಾರ್. ಪಿನ್ನೊರು ನೇರತ್ತಾಗ್ ನಾದಿರಾರೊ ಬಾಪಾ ಪಿನ್ನೆ ಪಲ್ಲಿರೊ ಉಸ್ತಾದ್ ಬನ್ನಟ್ ರೂಮುರೊ ಬಾಯಿಲರೊ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂಡಾಟ್.

“ಮೋಳೇ ನಾದಿರಾ, ನಿಕ್ಕ ಈ ಮಂಜಿಲ ಇಷ್ಟಮಾ?” ಚೆಂತ್ ಕೇಟ್ಟ್ ಅವುಲು ಎಂದ್ ಚೆಲ್ಲಾಂಟೆ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ಅವುಲೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡುಂಟು ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಾರ್.

ಅಜ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಫಾತಿಮಾ ಕೇಟಾಲ್, “ಎಂದೊ ನಾದಿರಾ ನಿಂಡೆ ಮೊಗತ್ತಲ್ ತೆಲ್ಲುಂ ಚಿರಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ. ಎತ್ತರೆ ಖುಷಿಲ್ ಇಕ್ಕೊನು ನೀನ್. ನೀನ್ ಎದುಂ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಈ ಮಂಜಿಲ ನಿಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಆವುರೊ ಎಲ್ಲಾ ನಲ್ಲದಾಕೇಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಯಿ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಫಾತಿಮಾ. ನಕ್ಕ ಪಿರಾಂದ್ ಪಿಡಿಕ್ರ್. ಈ ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಂಗ್ ನಾನ್ ಎಂದಿರೊ ಆವುಡೆಮಾ ನಕ್ಕೆ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ.”

“ನೀನ್ ಎದುಂ ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕ ಆವುಡು ಅತ್ತರಮೇ”

ಚಿರಿಚೊಂಟು ಚೆನ್ನಾಲ್ ಫಾತಿಮಾ.

ಅಸರ್ ಅವುರೊ ಉಲ್ಲ ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪೋಯಿತ್ತ್. ಕಾಯಿನ್ ಆಯದ್, ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಬೀಟ್‌ಗ್ ಬನ್ನಿಟ್ಟ್ ಅವುಲುಗು ಬಂದಿ ಇಟ್ಟದ್, ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲು ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿ ಬನ್ನದ್, ಎಲ್ಲಾ ಕಿನಾವು ಪೋಲೆ ನಡನ್ನ್ ಪೋಯಿತ್. ಅವುಲು ಇಷ್ಟ ಒತ್ತಿ ಚಿಕ್ಕರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ. ಒರು ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೋಲು.

ಸುಬಹಿಲ್ ಇಪರ ತಡಿರೊ ಮೇಲ್ ಇನ್ನೊ ಬಂಗಾರತ್ತೊ ಮಾಲೆ, ಬಲೆ, ಕಾದ್‌ರೊ ಬೆಂಡಾಲೆ, ಉಡ್ತೊ ಕಾಂಜೀವರಂ ತುನಿ ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಎಡ್ತ ಎರಿಇಟ್ಟ್ ಅವುಡೆಗಯಿತೆಂಗೆ ಓಡಿ ಪೋಯಿ ಚೆಲ್ಲೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಈ ಮನಿಸಮಾರೊ ಪಲಕ, ರಗಲೆ ಅವುಲುಗ್ ಪಿರಾಂದ್ ಪಿಡಿಕರೊ ಪಲೆ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ರೂಮುಗು ಬನ್ನಿಟ್ಟ್ ತಲೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರೊ ಎಡ್ತಟ್ಟ್ ಒರು ಮೋತು ಬೆಚ್ಚಾಲ್, ಬಂಗಾರ್ ಎಲ್ಲಾ ಎಡ್ತಟ್ಟ್ ಕಬಾಟ್‌ಲ್ ಬೆಚ್ಚಾಲ್, ಕಾಂಜೀವರಂ ತುನಿ, ಬ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ಲಾ ತೂಕಿ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಒರು ನೈಟಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಾಲ್. ಬಾತ್ ರೂಂಗು ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಮೊಗತ್ತೊ ಮೇಕಪರೊ ಎಲ್ಲಾ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ತಡಿಕ್ ತೆಲ್ ಉಲ್ಲಾಸ್ ಆಯಿತ್.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತ್ ಅವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೊ ಅವುಲೊ ಉಮ್ಮ, ಅವುಲೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ಟ್, “ನಾದಿರಾ ಎಂದಿರೊ ನಿಂಡೆ ಅವತಾರ? ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ತುನಿ, ಬಂಗಾರೊ ಸೊತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ಎಂದಿ ಎಡ್ತೆ. ನಿಕ್ಕ ಚೆಲ್ಲರಜ ಇಲ್ಲೆ. ಇನ್ನ್ ಕೊರ್ಯ ನೇರತ್ತಲ್ ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಬಂಡ.” ಉಮ್ಮ ಅರ್ಸತ್‌ಲ್ ಜೋರು ಆಕಿತ್.

“ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಪಾಡೆ ಬಂಡಾ?”

“ಒಕ್ಕು ಅವುನು ಬಂಡೊ ಅತ್ತರೆಮೆ ಅಲ್ಲ. ಅವುನು ಈ ಜಾವು ಇವುಡೆಮೆ ಇಕ್ಕರ. ಇಂಡ್ ನಿಜಲೊ ಜಂಡಾಲೊ ಸುರುತೊ ಜಾವು.”

ಅವುಲೊ ತಡಿಲ್ ಬೇರ್ಪು ಪೊಟ್ಟಿತ್ತ್. ಅವುನು ಇಂಡ್ ಜಾವು ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಇಕ್ಕರಾನ. ಅವುನು ಇಂಡತ್ತೊ ಜಾವುಲು ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕು? ಪಯಿಕ್ಕೊ ಪಿಲಿ ಪಲೆ ನಂಡೊ ಮೇಲ್ ಪಾರುವಾನೆ? ನಂಡೊ ಇಡೀ ತಡಿರೊ ನಕ್ಕ ಆಕಿಟ್ಟ್ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕಿ ಬುಡುವಾನೆ? ನಾನ್ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನಂಗು ಅವುನು ಬುಡಲ್ಲೆ. ಅಜನೆ ಆವೊಗು ಬುಡೊಗು ತೀರ. ನಕ್ಕ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಎಡ್ಕೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ಏ ಕ್ಷಣತ್ತಲ್ ಅವುನುಗು ನಂಡೊ ಮೇಲ್ ತೊಡೊಗು ಬುಡೊಗು ತೀರ. ಅವುನುಗು ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತೆಂಗೆ ಮುನೊಲುಗು ಅವುನುಗು ಕರ್ಪುಂಚಿ ಆಯಿಟ್ಟ್, ಪಿನ್ನೆ ಮಕ್ಕ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣಿಜಲೊ ಪಲೆ ಆವುರೆ. ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಂಗು ಅದ್‌ಕೆಲ್ಲ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ಕುಂಚಿ ಇನ್ನತ್ತೆ ಓದೊನು. ಡಿಗ್ರಿ ಆಕಿಟ್ಟ್ ಪಿನ್ನೆ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಸುರು ಆಕೊನು. ಅದ್‌ಕ್ ಅವುನು ಒಪ್ಪುವಾನೆ?

ಇಜನೆ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ಅವುಲು ಮುರಿಯೊತ್ತುಗು ಬನ್ನಾಲ್.

ಅದ್ ಸುರುತೊ ಜಾವು. ನಾದಿರಾರೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನತ್ತೊ ಸುರುತೊ ಜಾವು. ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ಚೊಮೆಚೊ ಆ ಮುರಿಯೊತ್ತುಗು ಬನ್ನೆನ್ನ. ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೂಲು ಚೊಮೆಚೆನ್ನಾರ್ ಆ ಮುರಿಯೊತ್ತುರೊ. ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ನಾದಿರಾರೊ ಕಾತೊಂಟೆನ್ನ. ಪುದಿಯೊ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ನೋಕೊಗು ತುಡಿಚ್ಚೊ ಇನ್ನ. ಅವುನು ಪಡಿಚ್ಚೆವುನು. ಅವುನುಗು ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಪಿಡಿ ಇಂತ್. ಇಂಡತ್ತೊ ನಾಲ್‌ರೊ ಈ ನಲ್ಲೊ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿಸ್‌ತ್ತಲ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮನಸ್ಸಾರೊ ನಲ್ಲೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ತಂಡವುಲಾಯಿಚ್ಚೆ ಆಕಿಯೊಲುನು. ಅವುಲುಗು ತಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಸ್ ಬೂಲೊನು. ಏದೊರು ನೊಂಬಲ ಆವತ್ತೆ ಪಲೆ ಅವುಲೊ ಖಿಲ್ಬುರೊ ಉಲ್ಲ ಈ ಜಾವು ಎಪ್ಪೊ ಮರಕತ್ತೊ ಪಲ್ಲೊ ಅನುಭವ ಕೊಡ್ಚೊನು ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನ.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಲ್ ಬಾಯಿಲ್‌ಲ್ ಗೆಜ್ಜೆರೊ ಶಬ್ದ ಕೇಟ್.

ನಾದಿರಾ ಉಲ್ಲ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಾಲ್.

ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ಎನಿಚೆಚ್ಚೆ ಬನ್ನೆಚ್ಚೆ ಬಾಯಿಲ್ ಮುಚ್ಚಿಯ.

ನಾದಿರಾ ಕೇಟಾಲ್,

“ಎಂದಿಗ್ ಬಾಯಿಲ್ ಮುಚ್ಚಿಯೊಂಟುಲ್ಲಾರ್?”

ಅವುನುಗು ಚಿರಿಕೆ ಬಂತ್, “ಎಂದಿಗ್ ಮುಚ್ಚೊಗು ತೀರ. ನಾನ್ ಇಚ್ಚೊ ಗಳಿಗೆ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಾಂಟ್ ಕಾತೊಂಟು ದೆಚ್ಚೆನ್ನೆ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡುಕುರು. ಬಾಯಿಲ್ ಮುಚ್ಚಿಯೆಂಗೆ ನಕ್ಕ ಪೇಡಿಯಾವುರು.” ಅವುಲು ಪೇಡಿಚೆಚ್ಚೆ ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಾಲ್. ಅವುನು ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಅಡ್ಡ ನಿಂಡಾಟ್ ಚೆನ್ನ.

“ಎಂದಾರೊ ನಾದಿರಾ ಇದ್. ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಡೆಂಗೆ ನಜ ಈ ಸುರುತೊ ಜಾವುರೊ ಅನುಭವಿಸಾರೊ ಎಜನೆ?” ಅವುಲೊ ತಡಿ ಬೆರಕೊಗು ತೊಡಚೆತ್ತೆ.

“ಸುರುತೊ ಜಾವು ನಿಜ ನಂಡೆ ಎಂದಿರೆ ಆಕೊನುಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್?”

“ಎಂದಾರೊ ನಾದಿರಾ ಇದ್. ಇದೆಂದ್ಲೊ ಪ್ರಶ್ನೆ? ನಾನ್ ನೀನ್ ಇಪ್ಪ ಒನ್ನಾಯೊ ಮಾಪುಲೆ-ಪೆಣ್ಣಾಯಿ. ಈ ಜೀವನತ್ತೊ ಉದ್ದತ್ತಲ್ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕ್ರಂಜ, ಒರ್ದರೊ ಒರ್ದ ಅರಿಇಗೊಂಟು ಒರ್ದರೊ ಒರ್ದರೊ ಸುಖ ಕಷ್ಟತ್ತಲ್ ಪಾಲಾಯಿಚ್ಚೆ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಆಕ್ರಂಜ ನಜ. ಇನ್ನ ಮುನೊಲುಗು ನಜೊಗು ಪರಕುರೊ ಮಕ್ಕಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವನತ್ತೊ ಕೊಸಿರೊ ಅನುಭವಿಸಾರಜ ನಜ. ಆ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಆರಂಭ ಇಂಡ್. ಈ ಸುರುತೊ ಜಾವುರೊ ಸುಖತ್ತಲ್ ನಾನ್ ಬನ್ನೆಡೆ. ನಂಡೆ ಆಸೆರೊ ನೀ ದೂರಾಕಂಡ.” ಚೆಂತ್ ಅವುಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಕೊಗು ಪೋವೊಂತುಗು ಅವುಲು ದೂರ ನಿಂಡಾಟ್.

“ತೊಡಂಡ ನಂಡೊ. ನಿಜ ನಂಡೆ ತೊಟ್ಟೆಂಗೆ ನಾನ್ ಎಂದಿರೆ ಆಕ್ರಂಜ ನಕ್ಕ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ಅರ್ಸತ್ತಲ್ ಕಣ್ಣೆ ಬೆಲಿಯೊ ಆಕಿ ಚಿಲ್ಲುಂಚೊ ಅವುನು ಐಬತ್ತಾಯಿಚ್ಚೆ.

ಕಟೀಲ್ ಒರು ದೈವು ದೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟ.

ಅವುಲೊ ಮೊಗ ಚೋಪು-ಚೋಪಾಯಿತ್, ಕೈ-ಕಾಲ್ ಥರ-ಥರಾಂಟ್ ಬೆರನೊಂಟು ಇಂತ್. ಎಂದರಾಯಿರ್ ಇವುಲುಗು. ಇತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಚೆಂದ ಇನ್ನೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಈ ನಲ್ಲೊ ನೇರತ್ತ್ ಆಯಿಟ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕೊನಿಂತ್. ಅವುಲೊ ವರ್ತನೆಮೇ ಅಜನೆಮಾ? ಇಲ್ಲೆಂಗೆ ಎಂದಯಿತೆಂಗೆ ದೋಷ ಉಂಡಾ ಇಲ್ಲೆಂಗೆ ಇವುಲುಗು ಆಣಿಬ ಚೆನ್ನೆಂಗೆ ಆವುಲ್ಲೆ. ಎಂದೇ ಆವುಳ್ಳೆ ನಾನ್ ಆಯತ್ತೆ ತಾಳ್ಳೆ ಬೆಚ್ಚಿತ್ ಇವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ನಡಕೊನು ಚೆಂತ್ ಅವುನು ಚೆನ್ನ.

“ನಾನ್ ನಿಕ್ಕ್ ಎದುಂ ಆಕ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಒರು ಪಲಕ ಕೇಕರೆ. ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ಎಂದಿಗ್ ತೊಡೊಗು ತೀರ?”

“ತೊಡೊಗು ತೀರ ಚೆನ್ನೆಂಗೆ ತೊಡೊಗು ತೀರ.”

“ಅದ್ ಎಂದಿಂಟ್,” ಅವುನು ಪಿಸ್‌ಪ್ಲೆ ಕೇಟ.

“ನಕ್ಕ್ ಈ ಮಂಚಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.”

ಅವುನು ಐಬತ್ತಾಯಿಟ್ ಪೋಯ. ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್ ಇವುಲು. ಮಂಚಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅಪೆಂಗೆ ಇವುಲೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಬೇರೆ ಆರುಂ ಉಲ್ಲಾರ?

“ನೀನ್ ಬೇರೆ ಆರೊ ಐತೆಂಗೆ ಪಿಸ್ ಆಕಿರೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ.”

“ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿಗ್ ಮಂಚಿಲ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ?”

“ನಕ್ಕ್ ಇನ್ನೊ ಓದರೊ ಆಸೆ ಇಂತ್. ಇನ್ನೊ ಯಾರ ಓದೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ಆಸೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ನಿಜ ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಟ್ ನಂಡೆ ಓದುರೊ ಆಸೆಗ್ ಕಲ್ಗಿಟ್ಟಾರ್. ನಕ್ಕ್ ಎಂದ್ ಐತೆಂಗೆ ಸಾಧನೆ ಆಕರೊ ಮನಸ್ಸಿಂತ್. ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಂಚಿಲ ಆಯಿಟ್ ಆಣ್ ಒತ್ತರೊ ಅಡಿಯಾಳಾಯಿಟ್ ಗುಲಾಮರೊ ಪಲೆ ಆವುರೊ ಇಷ್ಟ ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ.”

“ಇಪ್ಪ ನಂಡೆ ಮಂಚಿಲ ಆಯದಲ್ ನಂಡೆ ಗುಲಾಮ ಆವುರೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನಿಂಡೊ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ.”

“ನಂಡೊ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಲ್ಲ. ನಾನ್ ಇಪ್ಪ ಆಯಿರೊ ಎಂದರೊ. ನಿಜಲೊ ಗುಲಾಮ, ಅಡಿಯಾಳೊ ಪಲೆ ಅಲ್ಲೆ. ಪ್ರತಿಯೊನ್ನೂ ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಕೊನು. ನಕ್ಕ್ ನಂಡೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಸಂಪಾದನೆ ಎಂದಯಿತೆಂಗೆ ಉಂಡ. ಪಡಿಪುಲು ನಲ್ಲೊ ಮಾರ್ಕ್ ಎಡ್ಡೊ ನಾನ್ ಎದುಂ ಸಾಧನೆ ಆಕಟೆ ಒರು ಅವುತುರೊ ಅಡುಪುಕರೆಲ್ ಮಸಿರೊ ಎಡ ಕಲಿಗಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕೊನು ಚೆನ್ನೆಂಗೆ ಅದ್ ನಕ್ಕಾವಲ್ಲೆ.”

“ನಾದಿರಾ ನಿಂಡೊ ಈ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೊ ನೀ ಮುನೊಲು ಎಂದಿಗ್ ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮೊಗು ತೆರಿಪಾಟಿಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲಾಂಟೆ ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ನೋಕೊಗು ಬನ್ನಪ್ಪ ನೀನೆಂದಿ ಈ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನಲ್ಲೆ?”

“ನಂಡೊ ಪಲಕ ಆರ್ ಕೇಕಂತಾರ್. ಆರುಂ ಇಲ್ಲೆ. ಆಯದ್ ಆವಟ್ತ್ ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ಅಂಡ್ ನಾನ್ ಮುಂಡಿಲ್ಲೆ. ಅಲ್ಲಂಟಿ ಇನ್ನುಂ ಒರು ನಂಬಿಕೆ ಇಂತ್. ನಿಜ ಪಡಿಚಯಲ್ ಮಂಜೆಲ ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜ ನಂಡೊ ಪಡಿಪುಗು ಅವಕಾಶ ತಂಡಾರ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆ ನಂಡೊಟ್ಟ ಇಂತ್.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕ್ ನಂಡೆ ಜೊತೆಲ್ ಸಂಸಾರ ಆಕ್ಡದಾರೊ ಕನ ನಿಂಡೆ ಪಡಿಪು ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲೆ?”

“ಒಕ್ಕು.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನೀನ್ ಓದಿಟ್ತ್ ನಿಂಡೆ ಕಾಲ್ ಮೇಲೆ ನಿಂಡಟ್ತ್ ಎಂದಿರೊ ಐತೆಂಗ್ ಸಾಧನೆ ಆಕುರೊ ತೋಲು ನಿಂಡೊ ತೊಡೊಗು ತೀರ ಅಲ್ಲೆ.”

“ಒಕ್ಕು ನಂಡೊ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಅದೇ. ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ನಾನ್ ಕೇಟೊಂಟುಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ನಂಡೊ ಅವುತಲೇ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ನಕ್ಕ್ ಓದೊಗು ಅವಕಾಶ ತರು, ನಂಡೊ ಓತು ತೀರೊತೋಲು ನಜ ಮಾಪುಲೆ-ಪೆಇಯಿ ಚೆಲ್ಲದ್ ಮರನ್ನಟ್ತ್ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಯಿಟ್ತ್ ಇಕ್ಕುವ.”

ಅವುನು ತೆಲ್ಲೆ ಅಜನೆಮೆ ದೆಚ್ಚೆ. ಸಿಗರೇಟ್‌ಗ್ ಕಡ್ಡಿ ಗೀರಿ ಅದಾರೊ ದಮ್ಮು ಎಡ್ಡೊಂಟು ಅವುಲೊಮೇ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನ. ಅವುಂಡೊ ತಲೆ ತಿರಿಯೊಗು ತೊಡೆಚಿತ್ತ್. ಇವುಲೊ ವರ್ತನೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಯಿಟ್ತ್ ಉಂಡು. ಇದ್ ಸಾಧ್ಯ ಆವತ್ತೊ ಬಿಸಯ. ಇವುಲೊ ಓತ್ ತೀರುಂಬೊ ಮೂನು-ನಾಲ್ ವರ್ಷ ಆವು. ಅತ್ತರೆ ವರ್ಷ ನಾನ್ ಮಂಜೆಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಇನ್ನಂಗುಂ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿರೊ ಪಲೆಮೆ ಇಕ್ಕೊನು. ಇದಾರೊ ನಂಡೊ ಅವುತುರಜ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ.

ಎಂದೇ ಇಕ್ಕಟ್ತ್, ಇವುಲೊ ಪಲಕತ್ತಾಗ್ ಒಪ್ಪುರೊ ಮೂರ್ಖತನ. ಅಜನೇಂಟ್ ಇವುಲೊ ಇವುಡೆ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡದ್ ಸಾಧ್ಯ ಅಲ್ಲ. ನಂಡೊ ಅವುತುಗು ಕುಟಿಯೊಪೋಯಿಟ್ತ್ ಇವುಲೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ನಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಸ್ ಬಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕಿಟ್ತ್ ಇವುಲೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಅಪರ ತಿರಿಕೊನು. ಚಿಂತ್ ನಿರಿಚಿಟ್ತ್ ಅವುನು ಪಾಡೆ ಕೇಟ.

“ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ. ಇಂಡತ್ತೊ ನಲ್ಲೊ ಈ ಜಾವುಲು ನಿಕ್ಕ್ ನಂಡೊ ಮೇಲ್ ತೆಲ್ಲುಂ ಪಿಸ್ ಬೂಲುಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಕೊನು, ನಂಡೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತೊ ಪಲಕ ಕೇಟ್‌ಟ್ ನಂಡೊ ನೆಇಲ್ಲೆ ತಲೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಇಂಡತ್ತೊ ಜಾವು ಮರಕಾತೊ ಜಾವು ಅವುಡೆ ಪಲೆ ಆಕೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸಾವುಲ್ಲೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ, ಇಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ್ ಅಜತ್ತೊ ಎಂದೊರು ಭಾವನೆ ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಿಜ ನಂಡೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಕೊಗು ಬನ್ನೆಂಗ್ ನಾನ್ ಜೋರ್ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡ್‌ರೆ.” ಅವುಲು ಬೇರೊಂಟು ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಅಜತ್ತೊ ಎದುಂ ನಾನ್ ಆಕ್‌ಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಇವುಡೆ ಕೆಡ. ನಾನ್ ಕೀಲ್

ಕೆಡಕರೆ.”

“ಇಲ್ಲೆ, ಇಲ್ಲೆ. ನಾ ಒರಜ್ಜೆಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಒರಜಿಯಪ್ಪ ನಿಜ ಎಂದ್‌ರೊ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆಕೆಡಾರ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೇಡಿ. ನಾನ್ ಎಸರತ್ತಾಲೇ ಇಕ್ಕಾರೆ.” ಅವುಲು ಮುರಿಯೊತ್ತುರೊ ಮೂಲೆಲ್ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ದೆಚ್ಚಪ್ಪ ಅವುನು ಬೀಯಾರಿಚ್ಚ. “ಇದ್ ನಂಡೊ ಕರ್ಮ, ನಂಡೊ ನಲ್ಲೊ ಕಿನಾವೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮ ಆಯಿಟ್ತ್ ಪೋಯ್ತೆ.”

ಅವುನು ಕೆಡಕಲ್ ಕೆಡನ. ಅವುಡೆಮೆ ಅವುನುಗು ನಲ್ಲೊ ಒರಕ್ ಬಂತೆ.

ಎಪ್ಪ ಸುಬಹಿ ಆವುಡಾ ಚೆಂತೆ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಂಟೆ ಇಡೀ ಜಾವು ಕಲಿಇಸೊ ನಾದಿರಾ, ಸುಬಹಿರೊ ಬೆಲ್ಚಿರಿ ಬೂನೊ ಪಲೆಮೆ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್. ಅವುತುಲು ಇನ್ನೊ ಬಾಕಿ ಪೆನ್ನಿಜ ಎಲ್ಲಾ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಮುಸಿ-ಮುಸಿ ಚಿರಿಕೊಗು ತೊಡಜಿಯಾರ್. ಅಜ ಚಿರಿಕಿರೊ ಅರ್ಧ ಅವುಲುಗು ಗೊಂತಿಂತೆ.

ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ಫಾತಿಮಾ ಕೇಟಾಲ್,

“ನೀನ್ ಕುಲಿಕ್‌ಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ?”

“ಅಜತ್ತೊ ಎಂದುಂ ಆಯಿಟಿಲ್ಲೆ.”

“ಅಪೆಂಗ್ ಸುರುತೊ ಜಾವು ನೀನ್ ಎಂದ್ ಆಕಂಟೆ ಕಲಿಇಸೆ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ನಿಂಡೊ ಮೇಲ್ ತೊಟ್ಟುಲ್ಲೆ?”

“ಸುರುತೊ ಜಾವು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೊ ಮುನೊಲ್ಲೊ ಜಾವು ಎಲ್ಲಾ ಅಜನೆಮೆ ದೈಕ್‌ರೋಲು ನಾನ್.”

“ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ ನೀನ್ ನಾದಿರಾ?”

“ಒಕ್ಕು ಫಾತಿಮಾ. ನಾನ್ ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಬುಡುಪಾಟಿತ್ ಚೆನ್ನೆ. ನಕ್ಕ ಇನ್ನುಂ ಓದೊನು. ಓದಿಟ್ತ್ ಎಂದುರೊ ಅಯಿತೆಂಗುಂ ಸಾಧನೆ ಆಕೊನು. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಚೆನ್ನೆ.”

“ಅದಕ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿಯೊಂಡಾನೆ?”

“ಅಜನೆ ಎಂದುಂ ಅಜ ಚೆನ್ನೆಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಪಲಕತ್ತೆಗ್ ಅಯೆಲ್ ಒಪ್ಪುರೊ ಪಲೆ ಕಾಂಡ್.”

“ಅದ್ ನಿಂಡೊ ಬೀಯಾರ ಮಾತ್ರ. ಅಯೆಲ್ ರಾಯತ್ತೆಲ್ ಇಕ್ಕುರೊ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ಮಾತ್ರ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ನಿಂಡೊ ದೆಹಲಿಗ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಪೋಂಡು. ಅವುಡೆ ಅಯೆಲ್ ಅಗ ಆಕಿರ್.”

“ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಪೋವೊನಲ್ಲೆ.”

“ನೀನ್ ನಿರಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಎಂದುಂ ಆವುಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ. ನಾನ್ ಚೆನ್ನೊ ಪಲೆ ಕೇಟೆಗ. ನಿಕ್ಕು ನಲ್ಲೊ ಬಂಗಾರ್‌ರೊ ಪಲ್ಲೊ ಚೆರ್ದ ಕಿಟ್ಟಿರ. ಬೇರೆ ಆರು ಐತೆಂಗು

ಸುರುತೊ ಜಾವುಲು ಬಲಾತ್ಕಾರಮಾಯಿಟ್ವೆ ನಿಂಡೊ ಅನುಭವಿಸಂಚೆ ಬುಡಲ್ಲೆಂತ್.. ನಿಕ್ಯ ಕಿಟ್ಟಿರೊ ನಲ್ಲೊ ಪಡಿಪು ಇನ್ನೊ ಮಾಪುಲೆ. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಬೇನ್ಮಾಯತ್ರ ಸಂಪಾದನೆ ಉಂಡು. ನಿಕ್ಯ ಏ ಕೊರತೆ ಬರತ್ತೊ ಪಲೆ ನೀನ್ ಕೇಟದೆಲ್ಲಾ ಎಡ್ತ್ ತಂಡೊ ತಾಕತ್ ಉಂಡು ಅಯೆಲ್‌ಗ್. ಅಯೆಲೊ ಖಿಲ್ವುಲು ಎತ್ತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆ ಇಕ್ಯು. ಅದ್‌ರೊ ನೀನ್ ಪೊಡಿಯಾಕಿ ಬುಡಂಡ. ನಂಡೊ ಪಲಕತ್ತೊ ನೀ ಅರ್ಥ ಆಕಿಯೊಲು.”

“ತೀಂತಾ ನಿಂಡೊ ಭಾಷಣ. ಅಲ್ಲೆಂಕ್ ಇನ್ನ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಎಂದೈತೆಂಗು ಉಂಡ?”

ನಾದಿರಾ ಅರ್ಸತ್‌ಲ್ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಫಾತಿಮಾರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿತ್. ಇಜತ್ತೊ ಚಿಕ್ಕ ನಕ್ಯ ಕಿಟ್ಟಿಡೆಂಕ್ ಎತ್ತರೆ ಚಂದ ಜೀವನ ಎಡ್ಕಂತೆ. ಅಯಿತೆಂಕ್ ನಕ್ಯ ಈ ಮಂಜೆಲ ಚೆಲ್ಲೊ ನಸೀಬು ಎಪ್ಪ ಬಂಡಾ? ಆ ಅಲ್ಲಾಹುಗೆ ಗೊಂತು.

ಎತ್ತರೆ ನೇರತ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ಪರ್ತಾವುರೊ ತಯಾರಿ ಆಕೊಗು ತೊಡಚಿಯ. ಪುದಿಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ನಾದಿರಾರೊ ಕುಟಿಯೊಪೋಗು ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ಅವುತುರೊ ಆಣಿಜ, ಪೆಣಿಜ ಬನ್ನಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ನೆರ್ಚಿ ಬೂನಾಲ್. ಅವುಲುಗು ಅಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋವೊಗುಂಡುಂಟು ಅರ್ಥ ಆಯಿಟ್ವೆ ಅವುಲು ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಉಮ್ಮ ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ಅವುಡೆಗ್ ಕಡತಂಡ”

“ಇಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ. ನೀನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟೇ ಬೇನು!”

“ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಮೋಲಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮಾ. ನಕ್ಯ ನಿಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೊ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆ. ನಕ್ಯ ಉಡೆಮೆ ಇಕ್ಯರೊ ಆಸೆ” ಅವುಲು ಉಮ್ಮರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಕೇಟಪ್ಪ ಅಯಿಮ ಚೆಂತ್.

“ನೀನ್ ನಂಡೊ ಮೋಲು ಒಕ್ಕು. ಆಯಿತೆಂಕ್ ಅದ್‌ರೊ ಕನ ಏರ ನೀನಿಪ್ಪ ಆ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿರೆ. ನಿಂಡೊ ಅಜಲೊ ಅವುತುಗು ಕುಟಿಯೊ ಪೋಂಡೊ ತಯಾರಿಲ್ ಅಜ ಉಲ್ಲಾರ್. ಆಯೊ ಕಾರಣ ನೀನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ನಿಂಡೊ ಕರ್ತವ್ವ. ನೀನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ವದ್ ಸರಿಯಲ್ಲ!”

ಅವುಲು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಳಿಚೊಂಟು ತಂಡೊ ಮುರಿಯೊತ್ತುಗು ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುನು ಸಿಗರೇಟ್ ಬಲಿಚೊಂಟು ದೆಚ್ಚಿನ್ನ.

“ನಾದಿರಾ ಪರ್ತಾವುಲ್ಲೆ?” ಅವುನು ಕೇಟ.

“ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ಇವುಡಮೆ ಇಕ್ಯರೆ. ನಕ್ಯ ಇಪ್ಪಮೇ ನಿಜಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆವೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್‌ರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಾನ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕರೆ. ಅಯಿತೆಂಕ್ ವಾಡಿಕೆ ಪ್ರಕಾರ ನೀನ್ ಇಂಡ್ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬರೊನು. ಇಲ್ಲೆಂಕ್ ನಂಡೆ ಅವುತುತರಂಜೊಗು ಬೇಜಾರ್ ಆವು.”

“ನಕ್ಯ ನಿಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬರೊಗು ಪೆಡಿಯಾವುರು. ನಿಜ ನಂಡೆ ಎಂದೈತೆಂಗು

ನಂಡೋ ಬಲತ್ಕಾರ ಆಕಿಯೆಂಗ್?”

“ನಾನ್ ರಾಕ್ಷಸ ಅಲ್ಲ. ಒರು ಮನುಷ್ಯ. ನೀನ್ ಒಪ್ಪುರೊ ತೋಲು ನಾನ್ ಎಂದುಂ ಆಕ್ಲೆ!”

“ಅಪೆಂಗ್ ಸರಿ. ನಿಜಲ್ಲ ನಕ್ಕ ಎಂದಿರೊ ಐತೆಂಗ್ ತೊಂದರೆ ಉಂಡಾಯೆಂಗ್ ಅಪ್ಪಮೇ ನಾನ್ ಅವುತುರೆ ಪರ್ತ್ ಬಂಡೆ”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪ ಎಂದಿ. ನೀನ್ ಇಪ್ಪ ಪರ್ತಾವು.”

ಅವುಲು ಅವುಂಡೊ ಪರ್ತ್ ಕಡತ್ತಿಟ್ ಬೇರೆ ಡ್ರೆಸ್ ಇಟ್ ಪರ್ತಾವುಗು ತೊಡಂಬಿಯಾಲ್.

ಆ ಬೆಲ್ಯೊ ಬಂಗ್ಗೆರೊ ಎದುರು ಕಾರ್ ಬನ್ನಟ್ ನಿಂಡಾತ್. ಅವುನು ಮುನೊಲು ಇಳಿಇಟ್ ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೊ ಇಳಿಬಾಟಿಟ್. “ಇದ್ ನಜಲೊ ಅಗ. ಇನ್ನ ಮುನ್ನೊಲು ನಿಂಡೊ ಅಗ. ಇನ್ನ ಮುನೊಲುಗು ಪಲಯದೆಲ್ಲಾ ಮರನ್ನಟ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತ್ಗ ಪುದಿಯೊ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ ನಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಪೆಜಿಯಿ ಆಯಿಟ್ ಬಾ.”

ಅವುಲು ಅವುಂಡೊ ಮೊಗತ್ತೊಮೆ ಒರ್ದ ನೋಕಿಯಾಲ್.

ಅವುಂಡೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಎಂದುರೊಮಾ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಂತ್. ಕಣ್ಣಲ್ ಪಿರ್ಸತ್ತೊ ಬೆಲ್ಚಿರಿ ಇಂತ್.

ಆಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಅದ್ ಪಿಡಿಯಾಯೊ ಪಲೆ ಇನ್ನಟ್. ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಇನ್ನೊ ಒನ್ನೆ. ಆಯತ್ರೆ ಬೇಗ ಇವುಡ್ತೊ ಅವುತುಗು ಪೋವೊನು. ಈ ಸಂಸಾರತ್ತೊ ಸುಳಿಗ್ ಬೂಲೊಗು ತೀರ. ಇಪ್ಪ ಎಂದಯಿತೆಂಗು ಸೋತುಟ್ಟು ಅವುಂಡೊ ಬಲೆಕ್ ಬೂನೆಂಗ್ ಮುನ್ನೊಲುಗು ತಂಡೊ ಕಿನವೆಲ್ಲಾ ನಾಶ ಆಯಿಟ್ ಪೋವು.

ಅವುಲು ಚೆನ್ನಾಲ್.

ನಿಜೊಗು ನಾ ಚೆನ್ನದ್ ಎಲ್ಲಾ ನೆನಪುಂಡು ಅಲ್ಲೆ?”.

ಅವುನು ಚಿರಿಚೆ....

ಆ ಅವುತುರೆ ವೈಭೋಗ ಕಂಡಾಟ್ ಅವುಲು ಐಬತ್ತಾಯಿ ಪೋಯಾಲ್. ಎತ್ತರೆ ಬೆಲ್ಯೊ ಅಗ . ಅವುನು ನಾದಿರಾರೊ ಉಲ್ಲ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬನ್ನಟ್ ಚೆನ್ನ. “ಇದ್ ನಂಡೊ ಮುರಿಯೊತ್ತು. ನಿಕ್ಕ ಇವುಡೆ ಎಂದೊರು ಕೊರತೆ ಬರಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಇವುಡೆ ಎಂದೊರು ಸೊರ-ಪನಿ ಆಕೊನುಂಟು ಇಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಸೊರ-ಪನಿ ಆಕೊಂಟ್ ಆರುಂ ಚೆಲ್ಲರಜ ಇಲ್ಲೆ. ಇವುಡೆ ಪ್ರತಿಯೊನ್ನುಗೂ ಸೊರ-ಪನಿ ಆಕುರೊ ಆಲ್ಮಾರ್ ಉಲ್ಲಾರ್.

“ಅದಾರೊ ಎಲ್ಲಾ ನಕ್ಕ ಎಂದಿಗ್ ಚೆಲ್ಲರಾರ್. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಒನ್ನು-ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಮಾತ್ರ ಇಕ್ಕಡವುಲು” ನಾದಿರಾ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಆರ್ ಅಜನೆ ಚೆನ್ನಜ ? ನೀನ್ ಇವುಡೆ ಒನ್ನು-ಜಂಡ್ ತಿಂಜಲ್ ಇಕ್ಕೊನಾವು. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ದೆಹಲಿಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡೆ.”

“ನಾನ್ ಇವುಡೆಂ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ದೆಹಲಿಗುಂ ಬಂಡಿಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್ ಎಜನೆ ಆವುರು. ನೀನಿಪ್ಪ ನಂಡೊ ಪೆಇನ್ನಾಯಿ. ಮಾಪುಲೆರೊ ಚೊತೆ ಆವುರೊ ನಿಂಡೊ ಕರ್ತವ್ಯ.”

“ನಿಜ ಚೆನ್ನೊ ಪಲಕತ್ತಾಗ್ ತಪ್ಪುರಾರ್?”

“ನಾನ್ ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೆ?”.

“ನಂಡೊ ಲೈಂಗಿಕ ಮಾಯಿಟ್ಟ್ ಶೋಷಣೆ ಆಕ್ಲೆ ಚೆನ್ನಾರ್.”

“ನಿಂಡೊ ಅವುತುಲು ದೈಪಾಟಿಟ್ಟ್ ನಿಕ್ಕ ಪಡಿಕ್ಕೊನು. ನಾನ್ ಅವಕಾಶ ತರಲ್ಲೆ. ನಾದಿರಾ ನಾನ್ ನಂಡೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೊ ಪಲಕ ಚೆಲ್ಲರೆ ಕೇಟ್ಟೆ. ನೀನ್ ನಾನಿಕ್ಕುರೋ ಈ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ನಂಡೊ ಅವುತುಲೆ ಇಕ್ಕೊನು. ಆಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮೊಗು, ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೆ ಅವುತರಜೊಗು ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಲ್ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲದ್ ಗೊಂತಾವೊಗು ತೀರ. ಇದ್ ರಕನ ಯಾರ ನಾನ್ ನಿಕ್ಕ ಎಂದುಂ ಚೆಲ್ಲಲ್ಲೆ.”

ಅವುಲು ಒತ್ತಿ ಬಂಡೊ ದುಃಖತ್ತೊ ಪಿಡಿಚಿ ಬೆಚ್ಚಾಲ್. ಎಂದಾಕಟ್ಟ್ ನಾನ್. ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಡ್ತೊಂಟು ಓದೊನುಂಟು ಬಿಯಾರಿಚ್ಚಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ನಂಡೊ ಓತುಗು ತಿಲಾಂಜಲಿ ಇಡೊನು. ಒಕ್ಕು ನಂಡೊ ಆಸೆ ಎತ್ತೊಗು ಸಾಧ್ಯಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಫಾತಿಮಾ ಚೆನ್ನೊಪಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆರೆ ಮರನ್ನಟ್ಟ್ ಈ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಒಪ್ಪಿಯೋಂಟು ಬುಡಟ್ಟಾ. ಅದ್ ನನ್ನಲ್ ಸಾಧ್ಯಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಬಗೆಲ್ ನಲ್ಲೊ ಪಿಸರ್ತೊ ಭಾವನೆ ಬಂಡೊಮೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ನಂದದೇ ಆಯೊ ಒಂಟಿ ಜೀವನ ಬೇನು. ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಏ ಅಮಿಷತ್ತಾಗ್ ಬಲಿ ಬೂಲೊಗು ತೀರ. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಖಂಡಿತಾ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ.

ಅವುಲು ಏದಾ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಲ್ ಕಂಡಿರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಪರ್ತರೊ ದೃಶ್ಯತ್ತಾಗ್ ಕಣ್ಣೆ ಬೆಚ್ಚಿ ದೆಚ್ಚಾಲ್. ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಚಂದತ್ತೊ ಪರಿಸರತ್ತಲ್ ಉಂಡು ಈ ಅಗ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಆ ಚಂದತ್ತೊ ಪರಿಸರ ಉಲ್ಲಾಸ ಕೊಡ್ತಲ್ಲೆ.

“ಭಾಬೀಆರ್ ಬಲಿಚಪ್ಪ ಅವುಲು ತಿರಿಚಿ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಸಾಧಾರಣ ಅವುಲದೇ ಬಯಸ್ಸರೆ ಪೆಣ್ಣೊರ್ತಿ ಅವುಡೆ ನಿಂಡ್ನಾಲ್.”

“ನಿಂಡೆ ಪೇರ್ ಎಜನೆ ?”.

“ಶಹನಾರ್ಯಾ”

“ನೀನ್ ಅಯಾಲೊ ಪೆಜಲಾ?”.

“ಒಕ್ಕು”

“ನೀನ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗ್ ಪೋಯೊಂಟುಲ್ಲೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ಗ್ ಓತು ನಿಪ್ಪಾಟರೆ”

“ಎಂದಿಗ್ ಮುನೊಲುಗು ಓದಿಲ್ಲೆ?”

“ಓದಿ ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕೊನು. ನಕ್ಕ್ ನಿಜಲೊ ಪಲೆ ಬೇಗ ಮಜಿಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಎಡ್ಕೊನುಂಟು ಆಸೆ.”

ನಾದಿರಾ ಅವುಲೊ ವಿಚಿತ್ರಮಾಯಿಟ್ತ್ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಎಲ್ಲಾ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಎಂದಿಗ್ ಬಯಸ್‌ರಾರ, ನಂಡೊ ಪಲೆ ಓದುರೊ ಆಸೆ ಆರುಗುಂ ಎಂದಿ ಇಲ್ಲೆ?

“ಎಂದ್‌ರೊ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊ ಉಲ್ಲಾರ್ ಬಾಭಿ. ಕೀಲ್ ಬರು, ಅವುಡೆ ನಿಜೊಗಾಯಿಟ್ತ್ ಎಲ್ಲಾರುಂ ಕಾತೊಂಟುಲ್ಲಾರ್”. ಅವುಲು ಶಹನಾರ್‌ರೊ ಪೆರೊತ್ತುಲೆ ಕೀಲ್ ಬನ್ನಾಲ್. ಮಾಳಿಗೆ ಇಳಿಇಳಿಟ್ತ್ ಕೀಲ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಒತ್ತಿ ಪೆನ್ನಿಜ ಬನ್ನಟ್ತ್.

“ಬಾ ಮೋಳೇ ಇವುಡೆ ಬಾ” ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ನಾದಿರಾರೊ ಬಿಲಿಚೊ ಪೋಯಪ್ಪ ಶಹನಾರ್‌ ನಾದಿರಾರೊ ಕಾದ್‌ಲ್ ಚೆನ್ನಾಲ್, “ಇಯಿಮ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ.”

ನಾದಿರಾ ಅಯಿಮರೊ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಎತ್ತರತ್ತೊ ತಡಿ, ಕಣ್ಣ್‌ಲ್ ಕಾಂತಿ. ಒರ್ದ ನೋಕಿಯೆಂಗ್ ಅಯಿಮರೊಮೆ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕುವ ಚೆಲ್ಲೊ ಭಾವನೆ.

ಅಯಿಮ ನಾದಿರಾರೊ ಒರು ಮುರಿಯೊತ್ತುಗು ಕುಟಿಯೊಂಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅವುಡೆ ದೆಯಿಪಾಟಿಟ್ ಚೆಂತ್.

“ನಾದಿರಾ ಮೋಳೇ, ನಂಡೆ ಮೋನು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಚಮ್ಮೆ ನಲ್ಲೊ ಚಿಕ್ಕ. ಅವುಂಡೆ ನಂಡೆ ಮೋನುಂಟು ಪೊಗಲುಡೊ ಅಲ್ಲ. ಅಜತ್ತೊ ಮೋನು ನಂಡೆ ಬಯರ್‌ಲ್ ಪರಕೊಗು ನಾನ್ ನಸೀಬು ಆಕಿಟಿಕ್ಕೊನು. ಅವುನು ಇಪ್ಪ ನಾ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನನ್ನ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕ್ ಮರಿಕುರೊ ಮುನೊಲು ಒರ್ದ ಮೋಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ನೋಕೊನುಂಟು ಆಸೆ. ನಂಡೆ ಮನಸ್ ನೊಂಬಲ ಆಕೊಗು ತೀರ ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ಅವುನು ಮಂಜಿಲತ್ತಗ್ ಒಪ್ಪಿಯ. ಅಜನೆ ಒಪ್ಪಿಟ್ತ್ ನಿಂಡೆ ನೋಕಿಯ, ಅವುನು ಇನ್ನಲೆ ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನ ಗೊಂತುಂಡಾ ‘ಉಮ್ಮ ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತಲ್ ನಾದಿರಾ ಪ್ರವೇಶ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅವುಲೊ ಮನಸ್‌ಲ್ ಎಂಜತ್ತಾದ್ ನಂಜೊಗು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ, ಪರನ್ನೊ ಅವುತುರೊ ದೂರ ಆಯಿಟ್ತ್, ಉಮ್ಮ ಬಾಪಾರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇವುಡೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಕೊರ್ರ ನಾಲ್ ಅವುಲುಗು ನಂಜಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಆವಲ್ಲೆ. ನಿಜ ಅವುಲುಗು ಎದುಂ ನೊಂಬಲ ಆವತ್ತೊ ಪಲೆ ಚಂದತ್ತಲ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಮೋಲೋ ಪಲೆ ನೋಕೊನು’ ಚೆಂತ್ ಚೆನ್ನನ್ನ. ಅಜತ್ತೊ ನಲ್ಲೆ ಗುಣ ಅವುಂಡೊ, ಇನ್ನ ಅವುಂಡೊ ನೋಕುಡೊ ಹೊಣೆ ನಿಂಡೆ ಮೇಲುಂಡು ಮೋಳೇ. ಈ ಅವುತುಲು ನಿಕ್ಕು ಏ ಒರು ರೀತಿರೊ ತೊಂದರೆ ಆವಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಎದುರೊ ತಲೆಕ್ ಎಡ್ಕೊಲ್ಲಂಟೆ ಸುಖತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕ ಮೋಳೇ” ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ಗೋಡ್‌ರರ್‌ರೊ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್‌ಟ್ತ್ ನೆಕ್ಲೆಸ್ ಒನ್ನುರೊ ಎಡ್‌ಟ್ತ್ ಅವುಲೊ ಕಲ್ತ್‌ಗ್ ಇಟ್ತ್.

“ಇದ್ ನಂಡೆ ಉಡುಗೊರೆ.”

ಅಯಿಮರೊ ಚಂದತ್ತೊ ಪಿಸ್ತೊ ಪಲಕ ಕೇಟ್ತ್ ಅವುಲುಗು ಎಂದಿರೊ ಚಿಲ್ಲೊನು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಇಯಿಮ ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಪಲಕ ಚೆನ್ನೆಂಗುಂ ನಾನಾ ಅದ್ ಕ್ ಸೋಕೊಗು ತೀರ.

ಅಯಿಮರೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಲು ಕೇಟಾಲ್,

“ನಾನ್ ನಿಜಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಒರು ಪಲಕ ಕೇಕ್ರೆ. ಅದ್ ರೊ ನಿಜ ನಡತ್ತಿ ಕೊಡ್ಕುರಾರ?”

“ಚೆಲ್ಲ”.

“ನಂಡೊ ನಂಡೊ ಅವುತುಗು ಕಡತ್ತಿಕೊಡುಕ್ಕುರಾರ ?”.

ಅಯಿಮಗು ಒರ್ದಲೆ ಐಬತ್ತಾಯಿಟ್ತ್, ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ರೊ ಕಾಟಾಂಟೆ ಅಯಿಮ ಚೆಂತ್.

“ಎಂದಿಗ್ ಅವುತುಗು ಪೊಂಡೊ. ಇವುಡೆ ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲೆ”.

“ಅಯಿತೆಂಗ್ ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಲು ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಆವುಲ್ಲೆ”.

“ಸುರುಲು ಅಜನೆ ಅವುರೊ ಒಕ್ಕು ಪರನ್ನೊ ಅವುತುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಪುದಿಯೊ ಪರಿಸರತ್ತೆಗ್ ಹೊಂದಾನಿಕೆ ಆಕೊಗು ಚಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟ ಆವು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕ್ ಇವುಡೆ ಎದೊರು ಕೊರೊಡಿ ಬರತ್ತೊ ಪಲೆ ನಜ ನೋಕುರ ಮೋಲೆ. ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ತಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಕನ ಯಾರ ಪಿಸ್ತ ನಜ ತಂಡ.

“ಅಜನೆ ಅಲ್ಲ ಉಮ್ಮ”.

ಅವುಲೊ ಪಲಕತ್ತೊ ಪಾದಿಲೆ ನಿಪ್ಪಟ್ಟೆ ಅಯಿಮ ಚೆಂತ್:

“ಅಜನೆ ಇಲ್ಲೆ, ಇಜನೆ ಇಲ್ಲೆ, ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲರೊ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕುರೊ ನಿಂಡೊ ಕರ್ತವ್ಯ”. ಚೆಂತ್ ಅವುಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್ ಪರ್ತ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂತ್.

ಜಾವು ಆಯಿತ್ತ. ಅದ್ ಅವುಲೊ ಮಂಜೆಲ ಅಯೊಲು ಪಿನ್ನತ್ತೊ ಜಂಡನೆ ಜಾವು. ಆ ಅವುತುಲು ಸುರುಡೊ ಜಾವು. ಅವುಲು ಆ ಮುರಿಯೊತ್ತುಗು ಬನ್ನಪ್ಪ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಓದಿಯೊಂಟು ಇನ್ನ. ಅವುಲೊ ಕಂಡ್ತ್ ಅವುನು ಬೂಕುರೊ ಅಪರ ಬೆಚ್ಚೆಟ್ತ್ ಚೆನ್ನ.

“ಸುಸ್ತಾಗತ ... ನಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿಗ್”.

“ನಿಜ ನಂಡೊ ಎಂದುಂ ಆಕ್ಲೆ ಅಲ್ಲೆ”.

ಅವುಲು ಅಜನೆ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಉತ್ತಾಹ ಒರ್ದಲೆ ಇಳಿಇಳಿ ಪೋಯಿಂತ್. ಎಜನೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸರೆ ಗೆಂದಿಟ್ತ್ ಆ ಜಾವುರೊ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಅನುಭವಿಸೊನುಂಟು ನಿರಿಚಿನ್ನ. ಇಜಂತೊ ಆಸೆಲ್ ಇನ್ನವುನುಗು ಅವುಲೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ಚಪ್ಪ ತನ್ನಿ ಬೂನೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್.

“ಎಂದಿ ನಾದಿರಾ ಪಿನ್ನ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಕ್ರೆ. ನಿಂಡೆ ವರ್ತನೆ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ?”

ಈ ಜಾವುರೊ ಏಕಾಂತತ್ವಲ್ ನಿಕ್ಕ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಟ್ಟ್ ಈ ಜಾವುರೊ ಎಪ್ಪೊಲು ನೆನಪುಲು ಇಕ್ಕರೆ ಪಲೆ ಆಕೊನುಂಟು ಆವುಲ್ಲೆ. ಎಂದಿಗ್ ಈ ಜಾವುರೆ ಬೆರ್ದೆಗ್ ಹಳಾಕ್ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ನಿರಾಶೆ ಆಕರೆ?”

“ನೋಕೊರು. ನಿಜ ಪಿನ್ನೆ ಅದಾರೊಮೆ ಚೊನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್. ನಕ್ಕ ಚಮ್ಮೆ ಪೇಡಿ ಆವುರು. ನಾನ್ ಪರ್ತ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಒರಜ್ಜೆಡ್”.

“ಅಜತ್ತೊ ಪನಿ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಅವುತರೊಜೊಗು ಸಂಶಯ ಬಂಡ್. ನಾದಿರಾ ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್ ತೋಲು ಇಜನೆ ಹಠ ಆಕರೆ?”

“ಇಜನೆ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸ ಎತ್ತರ ತೋಲು ಬದಲಾವುಲ್ಲೆಮಾ ಅತ್ತರೆ ತೋಲು”.

“ನಿಂಡೆ ಮನಸ್ಸ ಬದಲಾವುರೊ ತೋಲು ನಕ್ಕ ಕಾಕೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಒರು ಮನುಷ್ಯ, ನಕ್ಕ ಆಸೆ ಉಂಡ್. ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಸುಖತ್ವಲ್ ಎಡ್ಕೊನು ಚಿಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸ ಉಂಡು. ನಂಡೊ ಬೆರ್ದೆಗುಂ ಬೆಡಕ್ಕ ಮನುಷ್ಯ ಆವುರೆ ಪಲೆ ಆಕಂಡ್”.

ನಾದಿರಾಗ್ ಪೇಡಿಯಾಯಿಂತ್.

“ದಮ್ಮಯ್ಯ... ನಂಡೊ ಹಿಂಸೆ ಆಕಂಡ. ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸ ಎದ್ಕೆ ಸ್ವಂದನೆ ಆಕಲ್ಲೆ. ನಿಜ ನಂಡೊ ಬಲತ್ಕಾರ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ನಾನ್ ಜೀಯ ಎಡ್ಕೊಲರೆ”.

“ಅವುಲು ಪೇಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಬೆರನೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಅವುನು ಅವುಲೊ ವಿಚಿತ್ರಮಾಯಿಟ್ಟ್ ನೋಕಿಟ್ಟ್, ಇಲ್ಲೆ ಇದರೆ ಇಜನೆ ಬುಡೊಗು ತೀರ. ಎಂದ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆಕೊನು. ಇವುಲೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಗೆಂದೊನು. ರಾಯತ್ವಲ್ ನಾನಿಕ್ಕರೊ ಈ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸರೆ ನಂಡೊ ಕಡೆಕ್ಕ ಬೆರಿಯಿರೊ ಪಲೆ ಆಕೊನು. ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಅವುಲು ಎಂದಾರೊ ಆಕಾರಾಲ್ಂಟ್ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಅದ್ಕ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುಟ್ಟು ನಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊ ನಾನೇ ಬೆಡಕ್ಕ ಆಕರೊ ಬೇಂಡ.

ಅವುಲು ಮುರಿಯೊತ್ತುಲು ಬೂನೊಂಡಾಲ್.

ಆ ಅವುತುಲು ಸುಬೈ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ಜಾವು ಆಯೊಂಟಿಂತ್.

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ನಾದಿರಾರೊ ಒಡನಾಟತ್ವ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನ. ಪ್ರತಿ ನಾಲುಂ ಅವುನುಗ್ ಮಾನಸಿಕ ಹಿಂಸೆರೊ ನರಳಾಟತ್ತೊ ಜಾವಾಯಿಟ್ಟಿಂತ್. ಕೈ ಎಕ್ಕರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತಲ್ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುನುಗು ಎದುಂ ಆಕೊಗು ಆಯೊಂಟು ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ನಾಲುಗುಂ ಪಿಸ್ತೊ ಪಲಕ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಗೆಂದೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಅಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ಕಲ್ಲೆ ಗೊಂಬೆರೊ ಪಲೆ ದೆಚ್ಚೊಂಟಿನ್ನಾಲ್.

ಕಡೆಕ್ಕೂ ಅವುನು ತಂಡೊ ಸಂಯಮತ್ತೊ ಕಟ್ಟೆ ಒಡಿಚ್ಚೆ. ಅವುನು ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಗು ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಇಂತ್. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಇತ್ತರೆ ನಾಲಾಯಿತ್ತೆಂಗು ಅವುನುಗು ನಾದಿರಾರೊ ಕೂಡೊಗು ಆಯೊಂಟ್ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ಎಂದೆಂದೊ ಕಿನವು

ಕೆಟ್ಟಿಯೊಂಟಿನೊ ಅವುಂಡೊ ಖಿಲ್ಲು, ಮನಸ್ಸು ಜಂಡುಂ ಛಿದ್ರ, ಛಿದ್ರ ಆಯಿಟಿಂತ್. ನಲ್ಲೊ ಅನುಭವತ್ತೊಡೆ ಕೂಡಿ ನಾದಿರಾರೊ ದೆಹಲಿಗ್ ಬಿಲಿಚೊ ಪೋವೊನುಂಟು ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿನ್ನ. ಆ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಲ್ ಅವುನು ದೆಹಲಿಲ್ ಅಗ ಆಕಿನ್ನ. ಆ ಅವುತುಲು ನಜ ಜಂಡಾಲೇ ಪಿಸ್ತಲ್, ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕೊನುಂಟು ಬೀಯಾರಿಚೆನ್ನ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಂಡೊ ಯೋಚನೆ ಎಲ್ಲಾ ತಲೆ ಕೀಳಾಯಿಂತ್. ಈ ಜಾವುಲು ಎಂದಯಿತೆಂಗು ನಿರ್ಧಾರ ಆವೊನು. ಒಕ್ಕು ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನಾನ್ ಕೆಟ್ಟಿಯೊ, ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆರೊ ಎಲ್ಲಾ ಇಂಡ್ ಪರ್ತು ಬುಡೊನು ಚೆಂತ್ ಅವುಲುಗಾಯಿಟ್ ಕಾದ್ ದೆಚ್ಚ.

ಒನ್ನು, ಜಂಡ್ ಇಜನೆ ಮೂನು ಸಿಗರೇಟ್‌ರೊ ಬಲಿಚೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಅವುನು ನಾದಿರಗಾಯಿಟ್ ಕಾದ್ ದೆಚ್ಚ.

ಬಾಯಿಲ್ ಅವುಲೊ ಗೆಜ್ಜೆರೊ ಸೌಂಡ್ ಕೇಟ್.

ಅವುನು ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ ಕಾತ್‌ಟ್ ದೆಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಪೋಯಿಟ್ ಬಾಯಿಲ್ ಮುಚ್ಚಿಯ. ಅವುಲು ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣ್ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅದ್ ಚೋಪು ಚೋಪಾಯಿಂತ್.

ಅವುನು ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನ. ಅವುಲೊ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿಟ್ ಪಿಡಿಚಿಟ್, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿವಾತಿಟ್ ಕೆಡಕೆಲ್ ಇಟ್ಟ.

“ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ? ನಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಬುಡುರು. ನಿಜಲೊ ಕಾಲ್ ಪಿಡಿಚಿಟ್ ಕೇಕರೆ ನಾನ್.”

“ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್‌ಂತ್ ಇಜನೆ ದೈಕಟ್, ನಿಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಇದ್ದತ್ತೊ ಏಳು ನಾಲ್‌ಲ್ ಇಪರ ಒರೇ ಮುರಿಯೊತ್ತುಲ್ ಇನ್ನೊಂಟು ನಾನು ನಂಡೆ ತಾಳೆರೊ ಕಾತೊಂಡೆ. ನಂಡ ಮುಟ್ಟು ಬಯಕೆಜ ಉಂಡು. ನಿನ್ನಲ್ ಲೈಂಗಿಕ ಸುಖ ಎಡ್ತೊಲೊನುಂಟು ಚಮ್ಮೆ ಆಸೆ ಉಂಡು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ದೂರ ಆಕಿಯೊಂಟೆ ಬನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಂಡ್ ನಾನ್ ನಂಡೊ ಆಸೆರೊ ತೀರ್‌ಪಾಟಿಟ್ ಬುಡುರೆ. ನಲ್ಲೆ ಪಲಕತ್ತಲ್ ನೀನ್ ನಂಡೆ ಸೇರಿಯೆ ಸರಿ. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ನಾನ್ ಮನಿಸ ಆಯಿಟ್‌ಕ್ಲೆ.”

ಅವುಲೊ ಬುಲಿಪು ಇನ್ನುಂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್. ಕೆಡಕೆಲ್ ಬೂನೊಂಟೆ ಅವುಲು ‘ಬೇಂಡ.. ಬೇಂಡ’ ಚೆನ್ನೊಂಟಿನ್ನಾಲ್. ‘ನಂಡೆ ಎಂದುಂ ಆಕಂಡ. ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಕಡಾತುರು.’

ಅವುನು ಅವುಲೊ ಎನಿಚಿಟ್ ದೆಯಿಪಾಟಿಟ್, ಅವುಲೊ ಚೆನ್ನಿಗ್ ಒನ್ನು ಅಡಿಚಿಟ್ ಪಿನ್ನೆ ಮುಚ್ಚಿಯೊ ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಎಡ್ತೊಂಟು ಪರ್ತು ಬಲಿಚೊ ಬನ್ನ.

“ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿಗ್ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿರೊ. ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತೊ ಎಂದಿಗ್ ನರಗತ್ತಾಗ್ ಇಟ್ಟೆ. ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆಂಗ್ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಮುನೋಲೆ ನಿಕ್ಕು ಬಾಯಿ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಎತ್ತರೆ ಆಸೆ ಇಂತ್. ನಂಡೆ ಸಂಸಾರ ಅಜನೆ ಆವೊನು, ಇಜನೆ ಆವೊನು. ನಂಡೊ ಚಂದತ್ತೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಬೆಡಕ್ ಆಕಿಯಲ್ಲೇ ನೀನ್. ಎಂದಿಗಾಯಿಟ್ ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಬನ್ನೆ ನೀನ್.”

ಅವುಂಡೂ ಅರಬಾಯಿ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಕೀಲ್ ಇನ್ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಮೇಲ್ ಬನ್ನಾರ್. ಅವುಡ್ಲೊ ದೃಶ್ಯ ಕಂಡ್‌ಟ್ ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಡಿಚ್ಚಿ ಪೋಯಾರ್. ಒರು ಮೂಲೆಲ್ ಅವುಲು ದೆಚ್ಚಿರಾಲ್. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ತನ್ನಿ ಒಸರಿಯೊಂಟು ಉಂಡು. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಅರ್ಸತ್‌ಲ್ ತುಡಿಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನ.

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಉಮ್ಮ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ್‌ಟ್.

“ಎಂದಿರೊ ಮೋನೇ ಇದೆಲ್ಲಾ?”

“ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟಮೇ ಕೇಕುರು?”

ಅಯಿಮ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ ಅವುಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ ಎನ್ನಿ ದೆಯಿಪಾಟಿಟ್ ಕೇಟ್‌ಟ್, “ಎಂದಿಗ್ ಮೋಳೇ ನೀ ಬುಲಿಪಿಡ್ಲೋ. ಅವುನು ಎಂದಿರೊ ಆಕಿಯ?”

ಅವುಲು ಬುಲಿಪಿಟೊಂಟೇ ಇನ್ನಾಲ್. “ನಂಡೆ ನಂಡೊ ಅವುತುಗು ಕಡತುರು. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಇಕ್ಲೆಲ್ಲೆ!”

“ಅಜತ್ತೊ ಎಂದಾಯ್?”

“ನಿಜಲೊ ಮೋನು ನಂಡೊ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕೊಗು ಬಂತ್.”

ಅವುಡೆ ಇನ್ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಬೆರನ್ನಟ್ ಪೋಯಾರ್. ಎಂದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಲ್ ಇವುಲು. ಮಾಪುಲೆ ಆಯವುನೇ ಪೆಇಯಿರೊ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕುರೊ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಎಂದಿರೊ.?!”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್‌ಗ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನ.

“ನಿಜಲೊಗು ಒರು ಬಿಸಯ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಇಂಡ್‌ಗ್ ಇರೈತ್ತೇಲ್ ನಾಲಾಯಿರ್. ಮಾಪುಲೆ ಆಯವುನು ಪೆಇಯಿರೊ ಪರ್ಸತ್ತೊ ಬಯಕರ್. ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡೊಗು ಆಸೆ ಪಡ್‌ರಾ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಈ ಇರೈತ್ತೇಲ್ ನಾಲ್ ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಪರ್ಸಮೇ ಕಂಡ್‌ಚ್ಚೆ. ನಜ ಮಾಪುಲೆ-ಪೆಇಯಿರೊ ಒರೇ ರೂಮುಲು ಇನ್ನೆಂಗ್ ಇಂಡ್ ತೋಲು ಅವುಲೊ ಕೂಡೊಗಾಯಿಚ್ಚೆ. ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ತೊಡೊಗು ಪೋಯೆಂಗ್ ಅವುಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡ್‌ರಾಲ್. ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ ನಾನ್ ಇಂಡ್ ಅವುಲೊ ತೊಡೊಗು ಪೋಯೆಂಗ್ ಅವುಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡೊಗು ಸುರುವಾಕಿಯಾಲ್. ಅದ್‌ಕ್ ನಕ್ಕ್ ಅರ್‌ಸ ಬಂತ್. ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿಗಾಯಿಟ್ ಇವುಲು ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿರೋ. ನೀನೇ ಚೆಲ್ಲ ಉಮ್ಮ!”

ಅವುಂಡೂ ಪಲಕ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ನೆರಿಚ್ಚಿ ಬೂನಾರ್.

“ಈ ಇರೈತ್ತೊ ಏಳ್ ನಾಲ್ ನೀ ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಎದುಂ ಗೊಂತಾಕಂಟೆ ಚಿರಿಚೊಂಟು ಇನ್ನೆ ಅಲ್ಲೆ ಮೋನೆ!”

“ಈ ನಾಲ್ ಮದ್‌ಲ್‌ರೊ ನಡುಲು ನಜಲೊ ನಡುಲು ನಡಕುರೊ ಬಿಸಯ ನಿಜಲೊಗು ಗೊಂತಾವೊಗು ತೀರಂಟ್ ಎಲ್ಲಾ ನೊಂಬಲತ್ತೊ ಮನಸ್ಸಲೇ ಬೆಚ್ಚಿಟ್

ಚಿರಿಚೊಂಟು ಇನ್ನೆ, ಇಂಡಲ್ಲ, ನಾಳೆ ಸರಿಪೋವಾಲ್ ಚೆಲ್ವೋ ನಂಬಿಕೆಲ್ ನಾನಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಎಲ್ಲಾ ನಂಬಿಕೆ ಕಲೊವಾಯಿತ್ತ್ ಉಮ್ಮೆ.”

ಅಯಿಮ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಅವುಲೊ ಮೊಗ ವಾತಿ ಕೇಟ್ತ್.

“ಎಂದಿ ಇಜನೆ ಆಕಿಯೆ ನಾದಿರಾ?”

“ನಕ್ಕ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಇಷ್ಟ ಇನ್ನೆಟ್ತ್.”

“ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮೋಳೇ, ಇಷ್ಟ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಪೋಯಿರಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಕ ಮನಸ್ಸೆ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಮಂಜಿಲತ್ತೆಗ್ ಒಪ್ಪೊಗು ತೀರಂತ್. ಇಷ್ಟ ಪಲೆಯದೆಲ್ಲಾ ಮರನ್ನೆಟ್ತ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತೆಗ್ ಹೊಂದಿಯೊಂಟು ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ನೊಂಬಲ ಆವತ್ತೊ ಪಲೆ ಆಕ್ ಮೋಳೇ.”

ಅವುನು ಉಮ್ಮೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ನೀನ್ ಎಂದಿಗ್ ಉಮ್ಮೆ, ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಇಜನೆ ಕೇಕ್ರೇ. ಅದ್ ಪಿಸ್ಸ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ, ಮಂಜಿಲ ಆಯೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಎಜನೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಬೆಚ್ಚೊಲುನುಂಟು ಗೊಂತಿಲ್ಲತ್ತೊ ಒರು ಕಲ್ಲ ಬಂಡೆ. ಅವುಲುಗು ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನತ್ತೊ ಮಹತ್ವ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಮಾಪುಲೆ-ಪೆಇಗ್ಲಿಯಿ ಎಂಜನೆ ಇಕ್ಕೊನುಂಟು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ಅವುಲೊ ಉಮ್ಮೆರೊ ಅವುತುಲೆ ಬುಡ್ಡದ್ ನಲ್ಲೊ.”

“ಅತ್ತರೆ ಅಮಸರ ಆಕಂಡ ಮೋನೇ. ನೀನ್ ಡೆಲ್ಲಿಗ್ ಪೋವೊಂತುಗು ಅವುಲೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋ. ಅವುಡೆ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಥಿತಿ ಸರಿಯಾವು.”

“ಇಲ್ಲೆ, ನಾನ್ ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ನಂಡತ್ತೆಗೆ ಬುಡುರು.” ನಾದಿರಾ ಪಿನ್ನೆ ಬುಲಿಪಿಡೊಗು ತೊಡಜಿಯಾಲ್. ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ಎಂದುಂ ಆಕೊಗು ಗೊಂತಾವಂಟೆ ಕೀಲ್ ಇಲಿಇ ಪೋಯಾರ್. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ರೂಮುಗು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಕಡಕೆಲ್ ಬೂನೊಂಡ. ನಾದಿರಾ ಕಣ್ಣೊ ತನ್ನೆ ಇಳಿಚೊಂಟೇ ಇನ್ನಾಲ್.

ಜಾವು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಪೊವುಲಾಯಿತ್ತೆ. ನಾದಿರೊಗು ಎಸರ ಆಯಿಟ್ತ್ ನೋಕುಂಬೊ ಮುರಿಯೊತ್ತುರೊ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಡಂತ್. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಪರ್ಟ್ ಪೋಯಿನ್ನೆ. ಬಾತ್‌ರೂಂಗು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಮೊಗ ಕಲಿಗಿಟ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಟೇಬಲ್‌ರೊ ಮೇಲ್ ಚಹಾ-ತಿಂಡಿ ರೆಡಿಯಾಯಿಟ್ತ್ ಇಂತ್. ಅವುಲುಗು ಐಬತ್ತಾಯಿತ್ತೆ. ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಇಜನೆ ಇನ್ನೆಟ್ತ್. ನಾಲುಗು ಕೀಲ್ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಎಲ್ಲರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತಿನ್ನುರೊ ರೂಢಿ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಂಡ್ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ. ಜಾವುರೊ ಘಟನೆಲ್ ಆಯಿಟ್ತ್ ಅಜೊಗೆಲ್ಲಾ ಬೇಜಾರ್ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುವ. ಎಂದಯಿತೆಂಗು ಆವಟ್ತ್ ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ತ್ ಕೀಲ್ ಬನ್ನಾಲ್.

ಕೀಲ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಶಹನಾರು ಅವುಲೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಕಾನತ್ತೊ ಪಲೆ ಅಪರ ಪೋಯಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ಕೇಟಾಲ್.

“ಎಂದಿಗ್ ನಿಜ ಆರುಂ ನಂಡ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯಿಲ್ಲೆ.”

“ಎಂದಿಗ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನು? ನಿಜೊಗು ಈ ಅವುತುಗು ಏ ಸಂಬಂಧ ಉಂಡುಂಟು ಪಲಕ ಪರೆಯೊನು?”

“ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಮಚಿಂಚಿ ಅಲ್ಲೆ.”

“ಮಚಿಂಚಿ! ಆ ಪದತ್ತೊ ಅರ್ಥ ಗೊಂತುಂಡಾ? ನಿಜಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ತಪ್ಪುಗು ನಂಡೆ ಮೂತೊನು ಪಿರಾಂದರೊ ಪಲೆ ಆಯಿರ. ನಿಜೊಗು ಅದರೊ ಕನ ಮಂಜಿಲ ಆವಂಚಿ ಇಕ್ಕಂತಲ್ಲೆ. ಮಂಜಿಲ ಆವಂಚಿ ಇನ್ನರೆಂಗ್ ನಂಡೆ ಮೂತೊನು ಎತ್ತರೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್, ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ಇಕ್ಕಂತ!”

ಶಹನಾರ್ಯ್ ಅತ್ತರೆ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಅಪರ ಪೋಯಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ನಿಂಡವುಡೆಮೆ ಕಲ್ಲೆ ಬಂಡೆ ಪಲೆ ಆಯಾಲ್. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಪಲಕ ಕೇಟ್ತ್. “ಉಮ್ಮಾ, ಅವುಲೊ ಪರಾವೊಗು ಚೆಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ಅಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬುಟ್ಟು ಬಂಡೆ.” ಅಯಿಮ ಉಲ್ಲ ಬಂತ. ಅಯಿಮರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಇಳಿಇಳೊಂಟು ಇಂತ.

“ಅಬ್ಬಿಗೂ ನೀನ್ ಈ ಅಗ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊನುಂಟು ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿಯೇ.”

ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಉಮ್ಮೊಗು ಪಿನ್ನೆ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಆವಂಚಿ ಕಣ್ಣೆ ಚಿಮ್ಮೆ ಬನ್ನೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಅವುಡೆ ಇನ್ನಜಲೊ ಎಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣೆ ನೊರೆಇೆ ಬರೊವೊಂತುಗು ಅದ್ ಏದುಂ ಕಣ್ಣೆಗ್ ಕಾಣತ್ತೊ ಪಲೆ ನಾದಿರಾ ಆ ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್.

ಅವುತುರೊ ಎದುರು ಕಾರ್ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ನಿಂಡಪ್ಪ ನಾದಿರಾರೊ ಅವುತುರಜ ಎಲ್ಲಾ ಗಡಿಬಿಡಿಲ್ ಓಡಿ ಬನ್ನಾರ್. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಪಿನ್ನೆ ನಾದಿರಾ ಕಾರ್ರೊ ಇಳಿಇೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅಜಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಸಂದೋಲ ನೊರೆಇೆತ್ತ. ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆ ಪುದಿಯೊಪೆಣ್ಣೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಾರಾರ್. ಅಜೊಗು ಭಾರೀ ಗಮ್ಮತ್ತ ಆಕೊನು.

ಮರ್ಮೊನುಡೊ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ದೆಯಿಪಾಟೊನು. ಇಜನೆ ನಿರಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೊ ನಾದಿರಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಉಮ್ಮೆ ಕೇಟ್ತ್.

“ನಾದಿರಾ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಲು ಎಲ್ಲಾರು ಹುಶಾರುಲ್ಲಾರ?”

“ದಮ್ಮು ಕೆಟ್ಟೆರೊ ಪಲ್ಲೊ ವಾತಾವರಣತ್ತೋ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯಿತ್ತ ನಕ್ಕು.”

“ಎಂದುರೊ ಮೋಲೇ ನೀ ಚೆಲ್ಲೋ?” ಐಬತ್ತಾಯಿಟ್ಟ್ ಕೇಟ್ತ್ ಅಯಿಮ.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೊ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನ.

“ಅದರೊ ನಾ ಚಿಲ್ಲೆ. ನಿಜಲೊ ಮೋಲು ನಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತೊಗು ತಯಾರಿಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನಜಲೊ ಅವುತುಲು ಇನ್ನಟ್ಟ್ ನಜ ಜಂಡಾಲ್ ಕೂಡಿಟ್ಟ್ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ನಂಡೊ ತೊಡೊಗೇ ಬುಟ್ಟೊ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ಅವುಲುಗು ಈ ಮಂಜಿಲ

ಇಷ್ಟ ಇನ್ನೆಷ್ಟೆವುಲ. ಅವುಲುಗು ಇನ್ನುಂ ಓದೊನಿಂತುವುಲ. ಅದ್‌ಕ್ಯ ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಇವುಡೆ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಗು ಬನ್ನೆ”

ಇಸ್ರಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿ ಮುನೊಲು ಬನ್ನೆಟ್ಟು ಮರ್ಮೊಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿ ಚೆಂತ್.

“ತೆಲ್ಲ ಸೊಬುರು ಆಕ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ. ಅವುಲುಗು ಸರಿ ಏದ್ ತಪ್ಪು ಏದ್‌ಂಟ್ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ನಜ ಚಮ್ಮೆ ಪಿಸ್‌ರ್‌ತ್‌ಲ್ ಬಲತಿರ. ಎಜನೆ ನೀನ್ ಜಂಡ್ ನಾಲ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಂಡೆ ಅಲ್ಲೆ. ಅಪ್ಪ ನೀನ್ ಅವುಲೋ ದೆಹಲಿಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋ.”

“ಕಾಕ ನಿಜಲೊ ಮೋಲುಗು ನಂಡೊಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೊಲು ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಅವುಡೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಯಿಟ್ಟು ಎಂದ್ ಆಕೊನು?”

ಅಯೆಲ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟು ಕೇಟ್ತ್.

“ಎಂದ್‌ರೊ ಮೋಲು ಇದೆಲ್ಲಾ? ನಿಕ್ಯ ಎಂದ್‌ರೊ ಆಯಿರ್. ಇಜತ್ತೊ ಬಂಗಾರ್‌ಪಲ್ಲೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟು ಸಂಸಾರ ನಡತೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ ಬಾಫಾ...ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡದ್‌ಲ್ ಏ ಸುಖೊಂ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಇವುಡಮೆ ಇಕ್ಕರವುಲು!”

“ಕೇಟಾರ ಅವುಲೊ ಪಲಕ. ನಾನ್ ಇಪ್ಪಮೇ ಅವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್‌ಕೊಗು ತಯಾರುಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಅತ್ತರೆ ಬೆಡಕ್ ಮನಿಸ ಅಲ್ಲ! ಎಂದಿಗ್ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೆಚ್ಚಾತೊ ಒರು ಕಾಂರೈ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ತಲಾಖ್. ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಮೋಲುಗು ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಅವಕಾಶ ತಂಡೆ. ನಾನ್ ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟು ಆರ್ ತಿಂಜಳ್ ಆರ್ ಪಿನ್ನೆ ಬಂಡೆ. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಇವುಲು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಕಿಟ್ಟು ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ಸರಿ. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಅಂಡ್ ನಾನ್ ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ನಾನ್ ಬೇರೆ ಪೆಣ್ಣೆ ನೋಕಿಟ್ಟು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೆ!” ಚೆನ್ನೆಟ್ಟು ಅಜಲೊ ಉತ್ತರತ್ತಗ್ ಕಾಕಂಟೆ ಪಡಿ ಇಳಿಇಳಿಟ್ಟು ಕಾರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಆಕಿಟ್ಟು ಪೋಯಿ!

“ನಿಂಡೆ ಪೆತ್ತದ್‌ಕ್ ಸಾರ್ಥಕ ಆಯಿತ್ ಮೋಳೇ. ನಲ್ಲೊ ಪಡಿಚ್ಚೊ, ನಲ್ಲೊ ಸೊರತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲೊ ಪ್ರೈಸಗಾರ ಚೆರ್ಕ್ಕರೊ ತೇಡಿಟ್ಟು ನಿಕ್ಯ ಮಂಜಿಲತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಏದೊರು ಕಷ್ಟ ಬರೊಗು ತೀರಂಟ್ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್. ಇಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ನೀನ್ ಇವುಡೆ ಇನ್ನೆಟ್ಟು ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕ್‌ರೆ? ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಮಕ್ಕ ಮಾಪುಲರೊ ಬುಟ್ಟುತ್ ಉಮ್ಮರೆ ಅವುತುಲು ಇನ್ನೆಂಗ್ ಚುತ್ತು-ಮುತ್ತುರೊ ಆಲ್‌ಮಾರ್ ನಿಂಡೊ ನೋಕುರೊ ದೃಷ್ಟಿಯೇ ಬೇರೆ ಆವುರು. ಈ ಸಮಾಜತ್ತಲ್ ನಿಕ್ಯ ಏದೊರು ಬೆಲೆ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ.”

“ನೀನ್ ಎಂದುರೊ ಚೆನ್ನೆಂಗುಂ ಉಮ್ಮ ನಾನ್ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಯಿಕ್‌ಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಇವುಡಮೆ ಇಕ್ಕೊಗು ಬುಡುರು.”

“ಎಂದಿರೊ ಪಲಕ ಚೆಲ್ಲೆರೆ ನೀನ್, ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಮಾಪುಲರೊ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕರದೇ ನಲ್ಲದ್. ಅವುನು ಇನ್ನೆ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ರಾಯತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕರ.

ಅವನು ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಂಡೊ ಮುನೊಲು ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಮಾಪು ಕೇಟ್ ಆವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಂಡೊ ಏರ್ಪಾಡ್ ಆಕ್.”

“ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಪೋಂಡೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನೋಕು ನಾದಿರಾ. ನಿಕ್ಯ ಜಂಡಾಲ್ ಪೆಜಮಾರ್ ಉಲ್ಲಾರ್. ನಾಳೆ ಅಜಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊನು. ನೀನ್ ಇಜನೆ ಮಾಪುಲೆ ಬುಟ್ಟವುಳುಂಟು ಮನಿಸಮಾರ್ ತೆರಿಗ್ಗೆಂಗ್ ನಿಂಡೆ ಪೆಜಮಾರೆ ಆರ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುರಾರ್? ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಚಿಂತ್.”

“ನಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಅಜಲೊ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಹೋಲಿಕೆ ಆಕಂಡ. ನಾನ್ ನಂಡೊ ಸ್ವಂತಿಕೆಲೇ, ನಂಡೆ ಧ್ಯೇಯ ಧೋರಣೆಲ್ ಮಿಂಚ್‌ರವುಲು. ನಕ್ಯ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಒರು ವರ್ಷತ್ತೊ ಓತುರಮೇ ಅಲಾಕ್ ಆಕಿಯಾರ್. ನಾನ್ ಹಾಸ್ಪೆಲ್ ಇನ್ನೊಂಟು ನಂಡೊ ಓತುರೆ ಮುನೊಲು ಕೊಂಪೊಂಡೆ..”

“ನೀ ಪಿಡಿಚ್ಚದೇ ಹಠ” ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಬೇಜಾರ್ಲ್ ಚಿಂತ್.

“ಎಂದ್ ಬೇನೆಂಗ್ ಆಕ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಒರು ಪಲಕ ನೆನಪುಲು ಬೆಯಿ. ಇನ್ಸ್ ಆರ್ ತಿಂಜಲೊ ಮುನೊಲು ನೀನ್ ಮನಸ್ ಬದಲಾಕಿಟ್ಟ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಲ್ಲೆಂಗ್ ನಿಂಡೊ ಪಾಲ್‌ಗ್ ಬಾಫಾ ಚಿಲ್ಲೊ ನಾನ್ ಮರಿಚ್ಚೊಪಲೆಮ. ನಿಂಡೊ ಓತುಗು ಒರು ಪೈಸ ನಾ ತರಲ್ಲೆ. ಅಜನೆ ಅವನು ನಿಕ್ಯ ತಲಾಖ್ ತನ್ನೆಂಗ್ ನಿಕ್ಯ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ನಾ ಆಕ್ಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಪೆತ್ತೊ ತಪ್ಪುಗು ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ ಈ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕೊಗು ಅವಕಾಶ ತಂಡೆ” ಚಿನ್‌ಟ್ ಭಾರಿ ಬೇಜಾರ್ಲ್ ಪರ್ತ್ ಪೋಯಿತ್.

“ಮೋಳೇ ನಾದಿರಾ, ನೀ ಪೋಂಡೊ ತೆರು ತಪ್ಪು. ನಿಂಡೆ ಎದುರು ಭಾರೀ ಚಂದತ್ತೊ ಜೀವನ ಉಂಡು. ಆ ನಲ್ಲೊ ಜೀವನತ್ತೊ ನಿಂಡೊ ಕಾಲೆರೊ ಅಡಕ್ ಇಟ್ಟ್ಪಟ್ಟ್ ಅಲಾಕ್ ಆಕಂಡ. ಕೊರ್ಯ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಕ್ಕಗ್ ಬೇನುಂಟು ಚಿನ್ನೆಂಗುಂ ಇಚ್ಚೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಕಿಟ್ಟಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ನಿಕ್ಯ ಕಿಟ್ಟಿರ್. ಅದರೊ ಉಳಿಚ್ಚೊಂಟು ಪೋಂಡದ್ ನಿಂಡೊ ಕರ್ತವ್ವ.”

“ಎಂದಿಗ್ ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ಇಜನೆ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಆಕರಾರ್. ನಾನ್ ಪಡಿಪುಲು ನಲ್ಲೊ ಮಾರ್ಕ್ ಎಡ್‌ನ್ನೆ ಓದಿಟ್ಟ್ ನಾನ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಆವೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ. ನಕ್ಯ ಚಮ್ಮ ಕಿನವುಜ ಇಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಜ ಎಲ್ಲಾ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊಮೆ ಅಲಾಕ್ ಆಕಿಯಾರ್. ನಕ್ಯ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಸಂಸಾರಿ ಆವೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ. ನಂಡೊ ನಂಡತ್ತೆಗೆ ಬುಟ್ಟು ಬುಡುರು.”

“ಅದರೊ ನೀ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಮುನೊಲೇ ಯೋಚನೆ ಆಕೊನಿಂತ್. ನೀನ್ ನಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಎಪ್ಪ ಐತೆಂಗುಂ ನಕ್ಯ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ. ನಕ್ಯ ಇನ್ನುಂ ಓದೊನುಂಟು ನಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಚಿನ್‌ನ್ನೆ. ಅಪ್ಪ ನಿಂಡೊ ಧ್ವನಿ ಚಿತ್ತ ಪೋಯಿಂತಾ? ನೀನ್ ಏದುಂ ಚಿನ್‌ಲ್ಲೆ. ನಜ ಏದುಂ ಕೇಟ್ಲ್ಲೆ. ನಲ್ಲೊ ಚಿಕ್ಕ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಚಿಂತ್ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಯ. ಇಪ್ಪ ನಿಂಡೊ ಎದುರು ಚಂದತ್ತೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಉಂಡು.

ನಿಕ್ಕ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಚೆರ್ದ ನಲ್ಲವುನು. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನೀನ್ ಅವುಂಡೊ ಕೂಡಿಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಐಬತ್ತಾವುಡು. ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ನೊಂಬಲ ಆವತ್ತ ಪಲೆ ನೀನ್ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಲ್ ಪೋಯೆಂಗ್ ಅವುನು ಮಹಾರಾಣಿ ಪಲೆ ನೋಕು.”

“ಅಲ್ಲ ಉಮ್ಮ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಇನ್ನೊ ಪಲೆಮೆ ನಾನ್ ಎಂದಿಗ್ ಓದೊಗು ತೀರ?”

“ಎಂದೆರೊ ನಿಂಡೊ ಪಲಕತ್ತೊ ಅರ್ಥ?”

“ಅಜಲೊ ಅವುತುಲು ಇನ್ನೊ ಪಲೆಮೆ ಕಾಲೇಜಿಗ್ ಪೋಂಡೊ. ನಂಡೊ ಓತು ತೀರೆರೊ ತೋಲು ಅಯೆಲ್ ನಂಡೆ ತೊಡೊಗು ತೀರ. ನಾನ್ ಕರ್ಪುಂಚಿ ಆವೊಗು ತೀರ.”

“ನಿಂಡೊ ಪಲಕ ಆರಯಿತೆಂಗ್ ಒಪ್ಪುರಾರ. ಮಾಪುಲೆ ಆಯವುನು ತೊಡೊಗು ತೀರ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅದ್ಕ್ ಅರ್ಥ ಉಂಡಾ. ನಿಂಡೊ ಓತು ತೀರೊಗು ಇನ್ನ ಮೂನು ವರ್ಷ ಬೇನು. ಅತ್ತರೆ ತೋಲು ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಮುಟ್ಟ ಇನ್ನೆಂಗು ಅವುನು ತಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆರೊ ನಿಗ್ರಹ ಆಕಿಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕೊನು. ಮಂಜೆಲ ಎಂದಿಗ್ ಆವುಡಾರ್ ಗೊಂತುಂಡಾ. ಮಾಪುಲೆ-ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಜಂಡಾಲುಂ ಪಿಸ್, ಚಂದತ್ತೊ ಪಲಕ, ಪರಸ್ತರ ಭಾವನೆಡೊ ಅರ್ಥ ಆಕಿಯೊಂಟು ಒಟ್ಟಾಯಿಟ್ಟ್ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಎಡ್ಕಡೆದ್ಕ್. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಅವುತುರಜ ಕಟ್ಟೆ-ನಿಟ್ಟೆರೊ ಮನಿಸಮಾರ್. ಅಜ ನಿಂಡೊ ಈ ಪಲಕತ್ತೆಗ್ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ. ಅದಕ್ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಪಲಕ ಕೇಟ್‌ಗ. ಇಂಡೇ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಗ್ ಪೋನು ಆಕಿಟ್ಟ್ ಮಾಪು ಕೇಟ್‌ಗ. ಅವುನು ಖಂಡಿತಾ ನಿಂಡೊ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡ.”

“ಎಂದಿರೊ ಉಮ್ಮ, ನೀನ್ ಪಿನ್ನೆ ಅದೇ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ.” ಅವುಲು ಭದಿ ಪಿಡ್ಡಿಟ್ಟ್ ಚೆನ್ನೆಪ್ಪ ಅಯಿಮ ಬೇರೆ ಎದುಂ ಚೆನ್ನೆಲ್ಲೆ.

ನಾದಿರಾ ಲಗ್ಗೆಜ್ ವಾತಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಲ್. ಮಂಜೆಲತ್ತೆಗ್ ಮುನೊಲು ಅವುಲೊ ರೂಮಾಯದ್ ಇಪ್ಪ ಪೆಜಲ್ ಹಾಜಿರಾ ಪಿನ್ನೆ ಸೌದಾಡೊ ಆಯಿಟ್ಟಿಂತ್. ಅವುಡೆ ಹಾಜಿರಾ ಪಿನ್ನೆ ಸೌದಾರೊ ತುನಿಮುರಿಯೆಲ್ಲಾ ಇಂತ್.

ರೂಮುಲು ಅಜ ಜಂಡಾಲೋ ಡ್ರೆಸ್ ಕಂಡ್‌ಟ್ಟೆ ನಾದಿರಾ ಅರ್ಸತ್ತಲ್ “ಹಾಜಿರಾ” ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ಜೋರುಲು ಬಿಲಿಚ್ಚಾಲ್.

ಹಾಜಿರಾ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಕೇಟಾಲ್, “ಎಂದಿಗ್ ನಂಡೊ ಬಿಲಿಚ್ಚೊ?”

“ಎಂದೆರೊ ಇದ್. ಇದ್ ನಂಡೊ ರೂಮುಂಟು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಎಂದಿಗ್ ನಿಂಡೊ ಪಿನ್ನೆ ಸೌದಾರೊ ಡೆಸ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇವುಡೆ ಬೆಚ್ಚಿರೊ?”

“ನೀನ್ ಮಂಜೆಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಪಿನ್ನೆ ಸೌದಾರೊ ಈ ರೂಮುಲು ಇಕ್ಕೊಗು ಚೆಂತ್ ಉಮ್ಮ.”

“ಉಮ್ಮ ಚೆಲ್, ನಿಜ ಕೇಟಾರ್. ನಿಜಲೊ ಡ್ರೆಸ್, ಸೊತ್ತು ಕಾಲಿಯಾಕುರು.”

“ನಾನ್ ಎಡ್ಲೊಂಟು ಎವಿಡೆ ಪೋವಟ್ತ್, ನಜೊಗುಂಟು ಬೇರೆ ರೂಮು ಇಲ್ಲಲ್ಲೆ.”
ಹಾಜಿರಾರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಳಿಇತ್ತ್.

“ಎವುಡೆ ಬೇನೆಂಗು ಬೈಕುರು. ನಂಡೊ ರೂಮುರೊ ಖಾಲಿಯಾಕುರು.”

ಹಾಜಿರಾ ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಒನ್ನೊನ್ನೆ ಸೊತ್ತುರೊ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಪರ್ತ್ ಬರುಂಬೊ
ಅದ್‌ರೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ ಉಮ್ಮ ಹಾಜಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ್ತ್.

“ಎವುಡೆಗ್ ಕೊಂಪೊಂಡೇ ಇದ್‌ರೊ ಎಲ್ಲಾ?”

“ಅದ್ ಅವುಲೊ ರೂಮುವುಲಾ. ನಜ ಏದೊರು ಸೊತ್ತು ಬೆಯಿಕೊಗು ತೀರವುಲ.”
ಆಮಿನಾಬೀ ಹಾಜಿರಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಲ್ಲ ಬಂತ್.

“ನಾದಿರಾ... ನೀನೆಂದಿ ಅಜ ಜಂಡಾಲೋ ಡೆಸ್, ಸೊತ್ತುಜಲೋ ಪರ್ತ್
ಕೊಂಪೊವುಗು ಚೆನ್ನೊ.”

“ಎಂದಿರೊ ಉಮ್ಮಾ ಇದ್. ಇದ್ ನಂಡೊ ಮುರಿಯೊತ್ತಲ್ಲೆ? ಈ ಮುರಿಯೊತ್ತುಲು
ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ನಾನಿನ್ನದ್ ಮರನ್ನ ಪೋಯಿತಾ?”

“ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಇವುಡೆ ನೀನ್ ಇನ್ನೊ ಒಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎಪ್ಪ ನೀನ್
ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಅವುಡೆ ಪೋಯೆ ಅಂಡ್‌ಗ್ ನೀ ಆ ಅವುತುರವುಲು ಆಯೆ.
ನೀನ್ ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೆಂಗ್ ಒರು, ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಇವುಡೆ ದೆಚ್ಚಿ ಪೋಂಡೊ
ಬಿರ್‌ಂದರ್‌ವುಲೊ ಪೋಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ಕ್ ಆ ರೂಮುರೊ ಅಜೊಗು ಕೊಡ್ಡೆ.”

“ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಆ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್ ನಿಂಡೊ ಅಹಂಕಾರತ್ತೊ ಪಲಕ. ಒನ್ನಲ್ಲ ಒರು ನಾಲ್ ನೀನ್ ಅವುಡೆಗ್
ಪೋಯಿಟ್ಟೇ ಬೇನು. ಆ ಅಗಮೇ ನೀನ್ ಶಾಶ್ವತ ಆಯಿಟ್ ಇಕ್ಕೊರೊ ಜಾಗೆ. ಮಂಜಿಲ
ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕೊರೊ ಅವುಲೊ ಕರ್ತವ್ಯ. ನೀನ್
ಅದ್‌ರೊ ಎಲ್ಲಾ ಮರನ್ನಟ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನರೆ. ಇವುಡೆ ಇಕ್ಕೊನು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಇದೇ
ರೂಮುಲು ಇಜಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಇಕ್ಕು.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಹಾಜಿರಾ ಬನ್ನ ಚೆನ್ನಲ್. “ಉಮ್ಮ ಅವುಲು ಇವುಡೆಮೇ
ಇಕ್ಕಟ್ತ್ ನಜಮೇ ಅವುಡೆ ಇಕ್ಕೊರಾ.”

ಆಮಿನಾ ಬೀ ಹಾಜಿರಾರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆಂತ್.

“ನಿಕ್ಕು ಇಕ್ಕೊರೊ ನಲ್ಲೊ ಗುಣ ಅವುಲುಗು ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಪೋಯಿತ್ತೇ.”

ಅವುಡೆ ಆ ಅವುತುಲು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ದೆಹಲಿಗ್ ಪರ್ತಾಯಿಟ್ತ್ ನಿಂಡನ್ನ. ಅವುನುಗು
ಆ ಅಖೈರಿರೊ ಗಳಿಗೆ ತೋಲು ಒರು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇಂತ್. ನಾದಿರಾ ಬಂಡೇ ಬಂಡಾಲ್
ಚೆಲ್ಲೊ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಕಲೊವಾಯಿಂತ್. ದೆಹಲಿಲ್ ತಂಡೊ ಚೆಜಾಯಿಮಾರೆಲ್ಲಾ ನಂಡೊ-
ನಾದಿರಾರೊ ಸ್ವಾಗತ ಆಕೊಗು ಕಾತೊಂಟುಲ್ಲಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಇಪ್ಪ ಒರ್ರಮೇ

ಪೋಯೆಂಟ್ ಅಜ ಎಂದಿರೊ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕುವಾರ್. ಅವುಡೆ ನಾದಿರಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಒರು ಅಗ ರೆಡಿಯಾಕಿನ್ನೆ. ಅವುಲೇ ಇಕ್ಕುಂಟೆ ಇಕ್ಕುಂಬೋ ಆ ಅಗ ಆರುಗು ಬೇನು.

ಅವುನು ಪರಾಯಿ ನಿಂಡಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮ ಕೇಟ್ತ್.

“ನೀನ್ ಎಜನೆ ಒರತ್ತಮೇ ಪೋಂಡೆ?”

“ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಬೇನಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ.” ಅವುನು ಬೇಜಾರ್ಲ್ ಚೆನ್ನ.

“ಅಖ್ಯೆರಿಗೂ ಅವುಲು ತಂಡೊ ಹರ ಕಾಟಿಯೇ ಬುಟ್ಟಾಲ್. ನಿಂಡೊ ಪಲ್ಲೊ ನಲ್ಲೊ ಚಿಕ್ಕರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಅವುಲುಗು ಪೋಡೆ ಉಂಡು ಯೋಗ್ಯತೆ? ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ರಚೆರೊ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ಪೆರೆಗೆ ಇಟ್ಚ್ಚೆ ಅವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಎಂದಿಗ್ ಆವೊಗು ತೀರ.”

“ನಾನ್ ಅತ್ತರೆ ಬೆಡಕ್ ಮನಿಸ ಆವುಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ. ತಲಾಖ್ ಚೆಲ್ಲದ್ ಪಡಚ್ಚೊನು ಇಷ್ಟ ಪಡತ್ಲೊ ಕಾರ್ಯ. ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಒರು ತಿಂಜಲ್ಳೇ ಅವುಲು ನಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಟ್ಟೆ ಚೆಲ್ಲರೊ ಕಾರಣತ್ತ್ಗ್ ಅವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ತಲ್ಲೆ. ಎಜನೆ ಅವುಲುಗು ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ತೊ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತರೆ. ಅದ್‌ರೊ ಉಲ್ಲ ಅವುಲು ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬಂಡಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೋ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಡು.”

“ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ತೊ ಮೇಲ್ ಬನ್ನಲ್ಲೆಂಗ್?”

“ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಕಾಕ್‌ಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಬೇರೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡೊ ಯೋಚನೆ ಆಕರೆ.”

ಅವುನು ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಡ್ತೊಂಟು ಪರ್ಟ್ ಬನ್ನ. ಪಿನ್ನೆ ಕಾರ್ಲ್ ದೆಚ್ಚೊಂಟು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಪೋಯ. ಅವುನು ದೆಚ್ಚೊ ವಿಮಾನ ದೆಹಲಿಗ್ ಪರಾಯಿತ್.

ದೆಹಲಿರೊ ವಿಮಾನ ನಿಲ್ದಾಣತ್ಲ್ ಇಳಿಇಟ್ಚ್ ಪರ್ಟ್ ಬರುಂಬೋ ಅವುಂಡೊ ಚೆಜಾಯಿಮಾರ್ ಪೂರೊ ಗುಚ್ಚ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ನಿಂಡ್‌ನ್ನಾರ್. ಅಜಲೊ ನೋಕುಂಬೊ ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ ಬಂತ್. ಎತ್ತರೆ ಪಿಸ್‌ತ್ಲ್, ಸಂದೋಲತ್ಲ್ ಇಜ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಗತ ಆಕೊಗು ನಿಂಡ್‌ರಾರ್. ಇಜಲೊ ಎಲ್ಲಾ ನಿರೀಕ್ಷೆರೊ ನಾದಿರಾ ಕಲೊವು ಆಕಿ ಬುಟ್ಟಾಲಲ್ಲೆ. ಇಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಎಂದಿರೊಂಟು ಚೆಲ್ಲಟ್ಚೆ.

ಅವುಂಡೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ಚೆ ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾರ್.

“ಸುಸ್ವಾಗತ.. ಪುದಿಯೊ ಪುದಿಯಾಂಪುಲೆಗ್.”

“ಎವುಡೆ ನಿಂಡೊ ಪುದಿಯೊ ಪೆಣ್ಣಾ?”

“ಇಲ್ಲೆ ಅವುಲು ಬನ್ನಟ್ಚೆ.” ಅವುನು ಬೇಜಾರ್ಲ್ ಚೆನ್ನ.

ಅಜ ಎಲ್ಲಾರುಗು ಭಾರೀ ಬೇಜಾರ್ ಆಯಿತ್.

ಮೋಂದಿಗ್ ಅಜಲೊ ಎಲ್ಲಾ ದೆಯಿಪಾಟಿಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಬುಡುಪ್ಪಾಟಿಟ್

ಚೆನ್ನ.

“ಭಾರೀ ಅನ್ಯಾಯ ಇದ್ದ. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ವ್ ಒರೇ ರೂಮುಲು ಇನ್ನೆಟ್ಟು ಅವುಲು ನಿಂಡೊ ಕೂಡಿಟ್ಟೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲು ಎಜತ್ತೋ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಟ್ಟಕ್ಕೊನು!”

“ಅದೇ ನಕ್ಕ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆವುರೊ ಬಿಸಯ!”

ಅವುನು ಮೊಗ ಚೆರೊ ಆಕಿಯಪ್ಪ ಅಜ ಚೆನ್ನಾರ್.

“ನೀನ್ ಬೇಜಾರ್ ಆಕಂಡ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ, ನೀನ್ ಕೊಡೊ ಅವಧಿರೊ ಉಲ್ಲ ಅವುಲು ಬನ್ನೇ ಬಂಡಾಲ್.” ಅಜಲೊ ಭರವಸೆರೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ಅವುನುಗು ತೆಲ್ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿತ್.

ನಾದಿರಾ ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಏಳ್ ನಾಲಾಯಿತ್ತ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಬ್ಯಾರಿ, ಆಮೀನಾಬಿ ಜಂಡಾಲುಗು ಮೋಲೋ ಬಗ್ಗೆ ತಲೆ ಬೆಚ್ಚ ಸುರುವಾಯಿತ್ತ. ಬೆಲೊ ಅವುತುರೊ, ನಲ್ಲೊ ಬಂಗಾರ್ ಪಲ್ಲೊ ಚೆರ್ಮ ಮರ್ಮೊನು ಆಯಿಟ್ವ್ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಚೆಲೊ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕುವೊಂತುಗು ನಾದಿರಾ ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪೆರಗೆ ಬನ್ನೆನ್ನಲ್. ಅವುನು ನಲ್ಲವುನು ಆಯೊ ಕಾರಣತ್ತಲ್ ಅವುಲುಗು ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೋ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತನ್ನ. ಈ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲ್ ಎಜನೆ ಅಯ್ತೆಂಗ್ ಆಕಿಟ್ವ್ ಅವುಲೊ ಪೆರಗೆ ಪೋಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕೊನು.

ನಾದಿರಾರೊ ಅವುತುರೊ ಚುತ್ತು ಮುತ್ತುರಜ ಅವುಡೆ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ನಾದಿರಾ ಆಕಿಯೊ ತಪ್ಪುಂಟು ಚೆನ್ನೆನ್ನಾರ್. ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಮರಿಕುರೊ ತೋಲು ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜತೆಯಾಯಿಟ್ವ್ ಮಿಂಜೊನು ಚೆಲ್ದರೆ ಒತ್ತಿ ಚೆನ್ನಾರ್. ಅಜ ಚೆಲ್ಲುರೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ಅವುಲುಗು ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಇಜನಾಯಿಟ್ವ್ ಆರಯಿತೆಂಗ್ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಾರ್ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರಯಿಡದ್ದೊ ತಪ್ಪಾಯೊಂಟು ಇನ್ನಲ್.

ಈ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಗಡುವು ಒರ್ಮ ತೀನ್ಟ್ವ್, ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ತಲಾಖ್ ಚೆಲ್ಲೆಪಟ್ಟಿಲ್ ಪಿನ್ನೆ ತಂಡೊ ಓತುರೊ ಮುನೊಲು ಕೊಂಪೋನು. ಅತ್ತರೆ ತೋಲು ತಾನ್ ಎವುಡೆಗುಮ್ ಪೋವಂಟೆ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕಾರದೇ ನಲ್ಲದ್. ಇಜನೆ ಯೋಜನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಲ್.

ನಾದಿರಾ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲುಗು ಫಾತಿಮಾ ಕಿಟ್ಟಿಟ್ವ್ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅವುಲು ಎವುಡೆ ಪೋಯಿಟಿಕ್ಕುವಾಲ್. ತಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡೆ ಮುನೊಲು ನಾಲುಗು ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಇೊಂಟು ಇನ್ನವುಲು ಇಪ್ಪ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ನೋಕೊಗು ಬಂಡೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ತಾನ್ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಏಳ್ ನಾಲ್ ಆಯೆಂಗು ಒರು ನಾಲ್ ಕಾನೊಗು ಕಿಟ್ಟಿಟ್ಟೆ. ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬೇಜಾರ್ ಆಯಿಟ್ವ್ ಇಕ್ಕುವ. ಅವುಲು

ಚೆನ್ನನ್ನಾಲ್ ಎಂದಿಗ್ ಅಯಿತೆಂಗು ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬರಂಡ. ಅಯಿತೆಂಗು ತಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಒರು ತಿಂಜಲ್‌ಲೇ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನರೆ. ಆ ಬೇಜಾರ್‌ಲೇ ಫಾತಿಮಾ ಬರಂಟೆ ಇಕ್ಕೊಗು ಕಾರಣ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕು.

ಅಂಡ್ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಪರಾಯಿಟ್ಟ್ ನಿಂಡಪ್ಪ ಉಮ್ಮ ಆಮಿನಾಬೀ ಕೇಟ್ತ್.

“ಎವುಡೆ ಪೋಂಡೆ? ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೆಮಾ, ಅವುಡೆ ಪೋಯೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕ ನಲ್ಲೆದ್ ಆವು ಮೋಳೇ. ಭಾಫಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅಯಿಲ್ ನಿಂಡೆ ಅವುಡೆ ತೋಲು ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ಪರಾವು.”

“ಛೀ... ಅವುಡೆ ಆರ್ ಪೋಂಡಾರ್? ನಾನ್ ಪೋಂಡೊ ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು.”
“ ಎಂದಿಗ್?”

“ನಾನ್ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಅಯಿತೆಂಗು ಅವುಲು ನಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ ಚೆಂತ್ ಕೇಕೊಗು.”

“ಅವುಲು ಎಂದಿಗ್ ಬರೊನು? ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಅವುಲು ಎಂದಿಗ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಬಂಡಾಲ್? ಅಲ್ಲಂಟೆ ಅವುಲುಗು ಮಂಜಿಲ ಗೊಂತಾಯಿಡ್. ನೀನ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ಕಾದಲ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬಂಡೊ ಎಂಜನೆಂಟ್ ಚೆಲ್ಲಂಡ.”

“ನೀನ್ ಅದೆಲ್ಲಾ ಪಲಕ ಪರೆಯಂಡ. ಫಾತಿಮೊಗು ಮಂಜಿಲ ಗೊಂತಾಯಿಡ್ ಅತ್ತರೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಮೈಯಾವು.”

“ಒಕ್ಕು ಎಂಜನೆ ನೀನ್ ಫಾತಿಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡಲ್ಲೆ. ಅವುಲೇ ನಿಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲವಾಲ್.”

ನಾದಿರಾ ಫಾತಿಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಾಲ್.

“ಫಾತಿಮಾ” ಚೆಂತ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುರೊ ಪಡಿ ಪತ್ತುಂಬೊ ಫಾತಿಮಾರೊ ಬಾಫಾ ಬಾಯಿಲ್‌ಲ್ ನಿಂಡೆಟ್ಟ್, “ಎಂದೆರೊ ಬೇನು?” ಅರ್ಸತ್ತಲ್ ಕೇಟಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ಪೇಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಪೋಯಾಲ್.

“ಫಾತಿಮಾ ಇಲ್ಲೆ?”

“ಎಂದಿ? ಅವುಲುಲು ಎಂದಾವೊನಿಂತ್?”

“ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಎಪ್ಪೊಮು ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನಾಲ್, ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಅಯಿತೆಂಗು ಅವುಲು ನಂಡೆ ನೋಕೊಗು ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ”

“ನಜಮೆ ಪೋಂಡೊ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನ. ಮೋಳೇ ನಾನ್ ಒರು ಪಲಕ ಚಿಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಎಂದುಂ ಬೇನೆಂತ್ ಪಲಕ ಪರೆ. ಅವುಲು ನಾಳೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡವುಲು. ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟುಟು ಎಂಜನೆ ಬಂಡೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಚೆಲ್ಲಂಡೆ!”

ನಾದಿರಾ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಎರಿಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಕಣ್ಣೊ ಅರ್‌ಗಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ

ಬನ್ನಂಗುಂ ಅದಾರೊ ಕಾಟಿಲ್ಲೆ. ದುನಿಯಾವುರೊ ಮನಿಸಮಾರ್ ಎಂದುಂ ಬೇನೆಂಗ್ ಚಿಲ್ಲೆಟ್, ತಾನ್ ಮಾತ್ರ ತಂಡೊ ಮನಸ್ ಪಲೆಮೇ ಮಿಂಜುರೊ ಅವುಲು. ಚಿಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಾಲ್. ಫಾತಿಮಾ ಮುರಿಯೊತ್ತುರೊ ಉಲ್ಲ ದೆಚ್ಚಿನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ರಂಗ್ ಇಂತ್. ಪುದಿಯೊಪೆಣ್ಣಾರೊ ಕಲೆ ಇಂತ್.!

“ನಾದಿರಾ ಎಪ್ಪ ಬನ್ನೆ ನೀನ್” ಅವುಲು ನಾದಿರಾರೊ ಸ್ವಾಗತ ಆಕಿಯೆಂಗು ಸುರುತೊ ಉಲ್ಲಾಸ ಇನ್ನೆಟ್ಲೆ.

“ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮರನ್ನ ಪೋಯಿರೆ. ಅದ್ಕ ನಾನೇ ಬನ್ನೆ.”

“ನಾನ್ ಬಂಡೆ ಎಜನೆ. ಇನ್ನ ನಾಲೇ ನಾಲ್ ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ. ಅದ್ಕ ಎವುಡೆಗ್ ಪೋಗು ತೀರಾಂಟ್ ಬಾಫಾ-ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನಾರಾರ್.”

“ಅಪೆಂಗ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಮಾರುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೆ ಚೆಲ್ಲೆ!”

“ಪೋವಂಟಿ ಇಕ್ಕರೆ. ಆ ನೇರ ಎಪ್ಪ ಬಂಡ್ ನಾನ್ ಕಾತೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್ ಎಂದೊ ನಿಕ್ಯ ಅತ್ತರೆ ಅಮಸರ?”

“ಪ್ರತಿಯೊರ್ತಿ ಪೆಣ್ಣೆ ತಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಎಪ್ಪ ಅವುರುಂಟು ಕಾತೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಮಂಜಿಲ ಆವಂಟಿ ಪ್ರತಿಯೊರು ತಿಂಜಲ್ ಐಲ್ ಆಯೊಂಟು ನಾಲ್ ಎಡ್ತಪ್ಪ ಅದಾರೊ ಸಂಕಟ ಆ ಪೆಣ್ಣೆಗೇ ಗೊಂತು. ಅವುಲು ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಆ ಐಲ್ ಚಿಲ್ದದ್ ನಿಂಡ್ ಕರ್ಪುಂಚಿ ಅವುರದ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕರಾಲ್.” ಚಿಂತ್ ಒರು ಗಳಿಗೆ ನಿಪ್ಪಾಟಿಟ್ “ನಾದಿರಾ, ಪೋಯಿಟ್ ಪೋಯಿಟ್ ನಿಕ್ಯ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲೆಲ್ಲೆ. ಅಂಜತ್ತೊ ನಲ್ಲೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಕಾಲ್ ಚವುಂಟಿಟ್ ಬನ್ನೆಯಲ್ಲೆ. ನೇರುಗು ನೀನ್ ನಂಡೊ ದೋಸ್ತ ಚಿಲ್ದದ್ ನಕ್ಯ ಬೇಜಾರ್ ಆಯೊಂಟು ಉಂಡು.”

“ಅದ್ ನಂಡೆ ಜೀವನ. ಅದಾರೊ ನಂಡೆ ಕಾಲ್ ಚವುಂಟಿಟ್ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ನಿಕ್ಯ ಎಂದಿಗ್ ಅವಮಾನ ಆವೊನು?”

“ನಿಕ್ಯ ಇಪ್ಪ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ ನಾದಿರಾ. ನಾಳೆ ಅವುನು ನಿಕ್ಯ ತಲಾಖ್ ಚೆಲ್ಲೆಟ್, ಅಪ್ಪ ನಿಕ್ಯ ಗೊಂತಾವುಡು. ನೀನೆತ್ತರೆ ತಪ್ಪು ಆಕಿರೆ ಚೆನ್ನೆಟ್, ಅವುನು ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಚಿಕ್ಕ ಚೆನ್ನೆಟ್ ಅವುಂಡೊ ಸ್ವಭಾವತ್ತಲ್ ಗೊಂತಾವುಡು. ಇರೈತ್ತೊ ಏಲ್ ನಾಲ್ ನಿಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಇನ್ನೆಂಗೂ ಅವುನು ನಿಂಡೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕಿಟ್ಲೆ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕಂಟಿ ತಪ್ಪು ಆಕಿಯೆ. ನಿಂಡೆ ಬೇತ್ ಅವುಂಡೊ ಕಿಡವು ಇನ್ನೆಂಗ್, ಅದಾಲಾಯಿಟ್ ನಿಕ್ಯ ಅವುಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಸ್ ಆವಂತ್. ಅವುನು ಇಪ್ಪ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಅವಕಾಶ ತನ್ನಡ. ಪೋಯಿಟ್ ನೀನ್ ಆಕಿಯೊ ತಪ್ಪುಗು ಮಾಪೊ ಕೇಟ್ ನಿಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಸರಿ ತೆರುಕು ಕೊಂಡುಬಾ. ನಿಕ್ಯ ಓದೊಗು ಅವಕಾಶ ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಒರೇ ಒರು ಕಾರಣತ್ತಾಗ್ ನಿಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಬೆಡಕ್ ಆಕಂಡ. ನೀನ್ ಡಾಕ್ಟರೋ, ಇಂಜಿನಿಯರೋ ಅವುರೊ ಮುನೊಲು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಗ್ ಒರು ನಲ್ಲೆ ಪೆಇಾಯಿ ಆವು. ಆ ಅವುತುಗು ಬೆಲ್ವಿರಿ ಕೊಂಬನ್ನೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆವು.”

“ಆಯಿತಾ ನಿಂಡೊ ಭಾಷಣ. ಅವುಡೆ ಪೋಯೆಂಗ್ ಎಲ್ಲರುಂ ನಕ್ಕು ಬುದ್ಧಿ ಚಿಲ್ವಜಮೆ. ಆರುಂ ನಂಡೆ ಅರ್ಥ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇಲ್ಲೆ.”

“ನಿಕ್ಕು ನಂಡೆ ಪಲಕ ಭಾಷಣತ್ತೊ ಪಲೆ ಕೇಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇದ್ ಜೀವನತ್ತೊ ಸತ್ಯ. ನೀನ್ ಎಂದ್ರೊ ಆವೊನುಂಟು ನಿರಿಚಿನ್ನೆ ಅದ್ ನಿಕ್ಕು ಪರಕರೊ ಮಕ್ಕಜ ಪಡಿಕುರೊ ಪಲೆ ಆಕ್. ನೀನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಮುನೊಲು ಗಟ್ಟಿಯಾಯೊ ಸ್ವರತ್ತಲ್ ನಿಕ್ಕು ಓದೊನು ಚಿಂತ್ ಹರ ಪಿಡಿಚಿರೆಂಗ್ ಅದ್ ಆವಂತಾ ಎಂದಾ! ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಒಪ್ಪಿಯೊಂಟು ಮಂಜಿಲ ಆಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನೀನೆಂದುರೊ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನತ್ತೊ ನೀ ಬೆಡಕ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ನಂಬಿಯೊ ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲೆಗ್ ನೀನ್ ವಂಚನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನೀನು ಮಮೊಲು ಆಯಿಟ್ಪೊ ಪೋಯೊ ಆ ಅವುತುರಜೊಗು ಎಲ್ಲರುಗು ನೊಂಬಲ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ.” ಫಾತಿಮಾ ನಾದಿರಾ ಆಕರೊ ತಪ್ಪುರೊ ಒತ್ತಿ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ಚೆನ್ನಾಲ್,

“ನಂಡೆ ಜೀವನ ಎಂದಾವುರು ಚಿಲ್ವದಾರೊ ಯೋಚನೆ ನಿಕ್ಕು ಬೇಂಡ. ಆ ಯೋಚನೆ ನಕ್ಕು ಇಕ್ಕುಟ್ಪೊ ನಿಂಡೊ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಬಿಸಯ ಚಿಲ್ಲ್.”

“ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಇಪ್ಪಮೇ ಎಂದಾರೊ ಚಿಲ್ಲೊಗು ಆವುರು? ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕ್ಲೆ. ಮಾಪುಲೆಗ್ ಸರಿಯಾಯೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಯಿಟ್ಪೊ, ಕಾಕ, ಮಾಮಿಗ್ ನಲ್ಲೊ ಮಮೊಲು ಆಯಿಟ್ಪೊ ಜೀವನ ಎಡ್ಕರೆ,” ಚಿಂತ್ ಕಪಾಟ್ಕರೊ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಒರು ಪೊಟೋ ಏಡ್ಡ್ಚೊ ನಾದಿರಾರೊ ಕೈಲ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಲ್,

“ಎಜನೆ ಉಂಡು ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡಯಲ್?”

“ಉಲ್ಲ.. ಸುಮಾರಾಯಿಟ್ಪೊ” ನಾದಿರಾ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮನಸ್ಸಗ್ ನೊಂಬಲ ಆಯೆಂಗು ಅವುಲು ಚೆನ್ನಾಲ್, “ನಂಡೆ ಜೀವನ ಅಯೆಲೊ ಜೊತೆಲ್ ನಲ್ಲದಾಯೊ ರೀತಿಲ್ ಪೋಯೆಂಗ್ ಅದೇ ನಕ್ಕು ಮೈಯಾವು.”

ಇಸ್ಮಾಯಿಲ್ ಕಾಕೊಗು ನಾದಿರಾರೊ ಪೆರಗೆ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮನಸ್ಸಲ್ ಬೀಯಾರ ಸುದುವಾಯಿಂತ್. ಎತ್ತರೆ ಅದಲ್ ನಲ್ಲೊ ಚಿಕ್ಕರೊ ನೋಕಿಟ್ಪೊ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಂತ್. ನಾದಿರಾ ನಲ್ಲೊ ಅವುತುಗು ಸೇರಿಯಾಲ್ ಅವುಲೊ ಜೀವನ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಪೋವು ಚಿಂತ್ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ನಿರಿಚಿಂತ್.

ಒಕ್ಕ ನಾದಿರಾರೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ಪೊ ಅವುಲೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಣ್ಣಿಗ್ ಎಂಜನೆ ಚಿಲ್ಲೊ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಟ್ಪೊ ಮೋಲು ನಾದಿರೊಗು ಗೊಂತಾವತ್ತೊ ಪಲೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಗ್ ಚೆನ್ನಾಟ್ಪೊ ಅವುಡೆಗ್ ಪರ್ತಾಯಿತ್ತ.

ಅಯಿತ್ತೆಂಗ್ ನಾದಿರೊಗು ಅಯೆಲ್ ಎವುಡೆ ಪೋಂಡೊಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಟ್ತ್, “ನಾನ್ ಅವುಡುರೊ ಜೀವನ ಬೇಂಡಟ್ತ್ ತಿರಸ್ಕಾರ ಆಕಿಟ್ತ್ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜ ಅವುಡೆಗ್ ಎಂದಿಗ್ ಪೋಂಡಾರಾ?”

“ಮೋಳೇ. ನಾನ್ ನಿಂಡತ್ತೆ ಚೆರೊ ಮನಿಸನಲ್ಲ. ನಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಜಲೊ ಬಗ್ಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಉಂಡು. ಅಜ ನಲ್ಲೆ ಮನಿಸಮಾರ್. ಪತ್ತ ಆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಅಜಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಟ್ತ್ ನಿಂಡೊ ಮಂಜೆಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್ತುರೊ. ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ದುರಹಂಕಾರತ್ತಲ್ ಅವುಡೊ ಪೆರಗೆ ಬನ್ನುರೊ. ನೀನ್ ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನುರೊಂಟು ನೀನ್ ಅರ್ಥ ಆಕಿಯೊಲುನು. ಆ ಅರ್ಥ ಆಕಿಯಪ್ಪ ನಿಕ್ಕ ಪಶ್ಚಾತಾಪ ಆವು. ನಿಂಡೊ ಪೆತ್ತೊ ಕಾರಣತ್ತಾಗ್ ನಿಂಡೊ ಸರಿ ತೆರುಲು ಪೋಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕುರೊ ನಂಡೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ನಾನ್ ಅದ್‌ಕ್ ಆಯಿಟ್ತ್ ಪೋಂಡೊ. ನೀನ್ ಅದ್‌ಕ್ ಅಡ್ಡ ಬರಂಡ.”

ನಾದಿರೊಗು ಪಿನ್ನೆ ಎದುರೊ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಮೋಲೊ ಅರ್ಸತ್ತಲ್ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಆ ಅವುತುರೊ ಎದುರು ಬಂತ್. ಮಂಜೆಲತ್ತಂಡ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮಂಜೆಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್ಕೊಗು ಬನ್ನಂತ್. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಬಂಡದ್ ಇದೇ ಸುರು.

ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಅವುಡೆ ಎಜನೆ ಸ್ವಾಗತ ಕಿಟ್ತ್‌ರಾಂತ್ ಪೇಡಿ ಇಂತ್. ನಿಜಲೊ ಮೋಲು ಇವುಡೆ ಇಲ್ಲಾತೊ ಮೇಲ್ ನಿಜ ಈ ಅವುತುಗು ಬಂಡೊ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲೆಂತ್ ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಬಾಯಿಲರಮೇ ಪರ್ತ್ ಊಂದಿಯೆಂಂಗ್. ತಾನೊರು ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಅಬ್ಬ. ಮೋಲು ತಪ್ಪು ಆಕಿರಾಲ್. ಆ ಕಾರಣ ತಗ್ಗಿಟ್ತ್, ಬಗ್ಗಿಟ್ತ್ ನಡಕೊನು ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ತ್ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಯಲ್ ಅವುಡೆ ಪೇಪರ್ ಓದಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ಬಾಫಾರೊ ನೋಕಿಟ್ತ್, “ಅಸ್ಲಾಂ ಅಲೈಕುಂ” ಚೆಂತ್.

ಅಯೆಲ್ ಪೇಪರ್‌ರೊ ಮೊಗ ವಾತಿಟ್ತ್, “ಓ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಬರು, ಭಾರೀ ಅಪರೂಪತ್ತಲ್ ಬನ್ನಾರಾ.” ಚೆಂತ್ ಎನಿಚಿಟ್ತ್ ಬಂತ್ ಭಾರೀ ಫರ್ಸತ್ತಲ್ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್ ಸ್ವಾಗತ ಆಕಿತ್ತೆ.

“ನಂಡೆ ಮೋಲು ತಪ್ಪು ಆಕಿರಾಲ್. ಮಾಪು ಆಕೊನು ನಿಜ.” ಚೆಂತ್ ಅಯೆಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿತ್ತೆ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ.

“ಬನ್ನೊ ಪಲೆಮೇ ಆ ಪಲಕ ಎಂದಿಗ್ ತೆಲ್ಲ ಸುಧಾರಿಚೊಲುರು. ಅಸರ್ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಪೋಯೆಂಂಗ್ ಆಯಿತ್ತೆ.” ಚೆಂತ್ ಮೋಲು ಶಹನಾರ್ಪುರೊ ಬಿಲಿಚಿತ್ತೆ.

ಬಾಫಾ ಬಿಲಿಚಿಪ್ಪ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೊ ಶಹನಾರ್ಪು ಅವುಡೆ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕರೊ ನೋಕಿಟ್ತ್,

“ಓ.. ಎಪ್ಪ ಬನ್ನಾರ್ ಕಾಕ? ಬಾಬಿ ಎಂಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್?” ಚೆಂತ್ ಕೇಟಪ್ಪ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಬೀಯಾರಿಚಿತ್ತೆ ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರ್ ಇಜ. ಇಜಂತೊ ಪರ್ಸ

ನೊರೆಇಳಿ ಅವುತುಲು ಬಾಲ್‌ರೊ ಭಾಗ್ಯ ನಾದಿರೊಗು ಇಲ್ಲಾಂಕೆ ಪೋಯ್ತಲ್ಲೆ.

“ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಬರೊಗು ಚೆಲ್ಲೆ. ಅಜನೆ ಬರುಂಚೊ ಜ್ಯೂಸ್, ಬಾಳೆ ಕೊಂಬಾ. ಅಜನೆ ಉಚ್ಚೆಗ್ ನಲ್ಲೊ ಗಮ್ಮತ್ತಾರೊ ಚೋರು, ಕರಿ ಆಕುರು.” ಶಹನಾರ್ಯ್ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಾಲ್,

“ಇದೆಲ್ಲಾ ಎಂದಿ? ನಾನ್ ಉಚ್ಚೆತ್ತೊ ಊನುಗು ನಿಕ್ಕಡವುನಲ್ಲ. ನಿಜಲೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ ಪಲಕ ಪರೆಇ ಪೋಯಿ ಚೆಂತ್ ಬನ್ನವುನು ನಾನ್.” ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಸಂಕೋಚೆತ್ತಲ್ ಚೆಂತ್.

“ನಿಜ ಬನ್ನದೇ ಅಪರೂಪ. ಇದ್ ಪರಬಾರಿರೊ ಅಗ ಅಲ್ಲ. ನಿಜಲೊ ಮೋಲೊ ಅಗ. ನಜಲೊ ಮರ್ಮೊಲೊ ಅಗ. ನಿಜ ಇಪ್ಪಮೇ ಪೋಂಡೊ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ತೀರ.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಬನ್ನೊ ಅಲೀಮಮ್ಮ “ಅವುತೆಲ್ಲಾ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾರ್? ನಿಜಲೋ ಪೆಇಳ್ಳಿಯಿ, ನಾದಿರಾ.”

“ನಂಡೆ ಪೆಇಳ್ಳಿಯಿ ಹುಷಾರುಲ್ಲಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಜ ನಾದಿರಾರೊ ಕೇಟೊಂಬು ಉಲ್ಲಾರಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜೊಗು ತೆಲ್ಲುಂ ಬೇಜಾರ್ ಇಲ್ಲೆ!”

ಅಲೀಮಮ್ಮ ಚಿರಿಚಿತ್ತೆ. ಶಹನಾರ್ಯ್ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಜಂಡ್ ಗ್ಲಾಸ್ ಜ್ಯೂಸ್, ಕೊರೈ ಬಾಳೆ, ಗೋಡಂಬಿ ಕೋನ್‌ಟ್ ಎದುರು ಬೆಚ್ಚಿತ್ತೆ.

“ಎಡ್ತೊಲುರೊ” ಚೆಂತ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಬಾಫಾ ಜ್ಯೂಸ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕೊಗು ಕೊಡ್ತು.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಒನ್ನು, ಜಂಡ್ ಗೋಡಂಬಿ, ಒರು ಬಾಳೆ ತಿಂಡ್‌ಟ್ ಜ್ಯೂಸ್ ಕುಡಿಚ್ಚೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಲೀಮಮ್ಮ ಚೆಂತ್.

“ನಾದಿರಾರೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ನಜೊಗು ಎದುಂ ಬೇಜಾರ್ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ಅರಿಯಂಚೆ ತಪ್ಪು ಆಕಿರಾಲ್. ಅವುಲು ತಂಡೊ ತಪ್ಪು ಅರಿವಾಯಿಟ್ ಪಿನ್ನೆ ಬಂಡಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆ ನಜೊಗು ಉಂಡು.”

ಯೂಸುಫಾಕ ಚೆಂತ್.

“ನೋಕುರು ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ, ನಂಡೊ ಮೋನು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ನಲ್ಲೊ ಕೊನಪಾಡುರಾನು. ನಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಚೆರೈ. ಅವುನುಗು ಎತ್ತರೆ ಕಡೆಡೊಮಾ ಸಂಬಂಭ ಬನ್ನಾಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಜೊಗು ಆರಾ ನಿಜಲೊ ಬಿಸಯ ಚೆಂತ್, ನಲ್ಲೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆರಿಪಾಟಿಯದಾಲ್ ಅವುನು ನಿಜಲೊ ಮೋಲೊ ನೋಕಿಟ್ ಒಪ್ಪಿಟ್ ಮಂಜೆಲ ಆಯ. ನಜೊಗು ಅವುಂಡೊ ಆಯ್ಕೊ ಬಗ್ಗೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಇನ್ನೆಟ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾದಿರಾ ಅವುಂಡೊ ನಂಬಿಕೆಗ್ ಮೋಸ ಆಕಿಯಾಲ್. ಇರೈತ್ತೊ ಏಳ್ ನಾಲ್ ಅವುಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಂಗುಂ ಅವುನು ಅವುಲೋ ಬಲಾತ್ತಾರ ಆಕಿಟ್. ಎಂದಿಗ್ ಗೊಂತಾ, ಆ ಕಾರಣತ್ತಲ್ ಆಯಿಟ್ ನಾಳೆ ಅವುಲು ಕಿಡವುರೊ ಪೆಟ್‌ಟ್ ಅವುಲೊ

ಜೀವನ ಹಲಾಕ್ ಆವಾಗು ತೀರ ಚೆಲ್ಲೋ ಕಾರಣತ್ತ್ಲಲ್. ನಾದಿರಾ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯದ್ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಎತ್ತರೆಮಾ ಪೆಣ್ಣ್ ಪೆತ್ತಜ ನಜಲೊ ಅವುತುರೊ ಮುನೊಲು ಬನ್ನ್ ನಿಂಡ್‌ರಾರ್ ಅವುನುಗು ಪೆಣ್ಣ್ ಕೊಡುಕೊಗು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುನು ನಾದಿರೊಡೆಮೇ ತಂಡೊ ಖಿಲ್ವುಲು ಬೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಪಿಸ್ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ತ್ ಅವುನು ಅವುಲುಗು ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ತೊ ಅವಕಾಶ ಕೊಡ್ತುರೊ.” ಚೆಂತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆಂತ್,

“ನಿಜಲೊ ಮೋಲೊ ಪಿನ್ನೆ ಈ ಅವುತುಗು ಕಡತ್ತಿಟ್ತ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತೋ ಮರ್ಮೊಲು ಆವುರೊ ಪಲೆ ಆಕೊನು.”

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ನೊರೆಇಿ ಬನ್ನೊ ಕಣ್ಣೊರೊ ತನ್ನಿರೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೆಂತ್,

“ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ನಕ್ಕ ಪೇಡಿ ಇಂತ್. ನಿಜ ಎವುಡೆ ನಂಡೊ ಪರ್ದ ಊಂದಿಟ್ತ್ ಇಡ್‌ರಾರ ಚೆಂತ್ ನಾ ಬೀಯಾರಿಚಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಜಲೊ ಎದಿರ್‌ಗ್ ನಿಜಲೊ ಪಲಕ ಕೇಟಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜ ನಾದಿರಾಡೊ ಮೇಲ್ ಬೆಚ್ಚೊ ಪಿಸ್ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್ ನಂಡೆ ಖಿಲ್ವು ನೊರೆಇಿ ಬಂಡ್. ನಿಜಲೊ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ತ್ ಬಾಳೊಗು ಅವುಲುಗು ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲ್ಲಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೋ ಸಂಕಟ ಆವುರು. ನಿಜಲೊ ಮೋನು ಬೆಚ್ಚೊ ಟೈಮ್‌ರೊ ಉಲ್ಲ ನಂಡೆ ಮೋಲು ತಂಡೆ ಮನಸ್ಸೆ ಬದಲಾಕಿಟ್ತ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜಲೊ ಮೋಂಡೊ ಸೇರ್‌ರೊ ಭರವಸೆ ನಾ ತಂಡೆ.”

ಯೂಸುಫ್ ಬ್ಯಾರಿ, ಪಿನ್ನೆ ಅಲೀಮಮ್ಮರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಸಂದೋಲ ನೊರೆಇಿತ್ತ್.

ಉಚ್ಚಿಗ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕೊಗು ಭಾರೀ ಗೌಜಿರೋ ಧಾವತ್ ಆಕಿನ್ನಾರ್. ನೈಚೋರು, ಕೋಳಿರೊ ಕರಿ, ಕೋಳಿ ಫೈ, ಚೋರು ಉಂಡೊ ಅಯೊಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಸೇಬು, ಬಾಳೆ ಇನ್ನೊ ಕೊರೈ ತಿನ್ನುರೊ ಸೊತ್ತುಜ.

ಬಯರ್ ನೊರೆಇಿಲೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಒರು ಗಡದ್ದಾರೊ ಒರಕ್ಕ. ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಮರನ್ನೊ ಪಲೆ ಅವುಡೆ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಒರಚಿತ್ತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ. ಅಸರ್‌ಗ್ ನಿಸ್ಕಾರತ್ತೊ ಬಾಂಗ್ ಕೇಟಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಎನಿಚಿಟ್ತ್ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಪಲ್ಲಿಗ್ ಪೋಯಿತ್ತ್ ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಚಹಾ-ತಿಂಡಿ ರೆಡಿಯಾಯಿಂತ್. ಚಹಾ ಕುಡಿಚಿಟ್ತ್ ಪರ್ದಾಯಿಟ್ತ್ ನಿಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಯೂಸುಫಾಕಡೊ ಮುಟ್ಟಿ ಚೆಂತ್,

“ನಿಜ ಒರೈ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬರೊನು.”

“ಓ ಅಗತ್ಯಮಾಯಿಟ್ತ್ ನಜಲೊ, ನಿಜಲೊ ಸಂಬಂಧ ಮುರಿಯತ್ತೊ ತೋಲು ನಜ-ನಿಜ ಸಂಬಂಧಿಜಮೆ. ಎಜನೆ ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಅವುತುರೊ ಮಂಜಿಲತ್ತ್‌ಗ್ ಬರೊಗುಂಡು. ಅಪ್ಪ ನಜ ಬಂಡ.”

“ಆವು” ಚೆಂತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಎಲ್ಲರೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಎಡ್ತೊಂಟು ಅವುಡ್ತೊ ಪರ್ದಾಯಿತ್ತ್.

ಅಂಡ್ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮಂಜೆಲ. ನಾದಿರಾ ಸುಬಹಿಗೆ ಚೊಮೆಇೊಂಟು ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಪರ್ತಾಯಿನ್ನಾಲ್. ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಕಾರ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ ನಿಂಡೊ ಸೌಂಡ್ ಆಯಿತ್ತ. ತಲ್ಲೆ ನೇರತ್ತಲ್ ಎಲ್ಯೊಲು ಬನ್ನಾಟ್ತ್ ಚೆನ್ನಾಲ್, “ನಿಂಡೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಬನ್ನಾರಾ.”

ನಾದಿರಾರೊ ತಡಿಲ್ ಬೇರ್ಪು ಪೊಟ್ಟಿತ್ತ. ಅಜಲೊ ಎದುರು ಎಜನೆ ಬರಟ್ತ್, ಮುಇಾಂಡ್ ಬಾಪಾ ಅವುಡೆ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ ಅಜಲೊ ಪೊಗಲಿಯೊಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಜ ಧಾವತ್ ಆಕಿಟ್ತ್ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಪಿಸ್ತಲ್ ಪಲಕ ಪರೆಇದ್ ಚೆನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾದಿರೊಗು, “ನಾನ್ ತಪ್ಪು ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ” ಚೆಲ್ಲೋ ಬೀಯಾರ ಬನ್ನಾಂತ್.

ಬಾಪಾ ಇನ್ನೊರು ಪಲಕ ಚೆನ್ನಾಂತ್. “ಮೋಳೇ ನಾದಿರಾ, ನೀನ್ ಇಂಡ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ದೂರ ಪೋಯೆಂಗು ನೀನ್ ಈ ದುನಿಯಾವುಲು ಒತ್ತಿಯೇ ಮಿಂಚೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಒರಲ್ಲ ಒರು ನಾಲ್ ನೀನ್ ಬೇರೆ ಆರೊ ಐತೆಂಗ್ ಮಂಜೆಲ ಆವೊನಾವುಡು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಜತ್ತೊ ಮಾಪುಲೆ, ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಪಿಸ್ತ ಪಿನ್ನೆ ಆರುಲು ಕಿಟ್ಟೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಪೋನಾಕಿಯಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ನಿಂಡೊಮೇ ಕೇಟೊಂಟುಲ್ಲವುಲಾ. ಇತ್ತರೆ ಚೆನ್ನೊಲು ಪಿನ್ನೆ ನೀನ್ ನಿಂಡೆ ಮನಸ್ಸೆ ಬದಲಾಕಿಟ್ತ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯಿಲ್ಲೆಂಗ್ ನಿಂಡೆ ಜೀವನಮೇ ಹಲಾಕ್ ಆಯೊ ಪಲೆ. ಜೀವನತ್ತಲ್ ಮುಖ್ಯಮಾಯಿ ಬೇನಾಯದ್ ಸಂಬಂಧತ್ತೊ ಪಿಸ್ತ. ನೀನ್ ಪಿಸ್ತ ಆಕೊಡೊ ಕನ ಯಾರ ನಿಂಡೆ ಪಿಸ್ತ ಆಕುರೊ ವ್ಯಕ್ತಿರೊ ಮುಟ್ಟ ನೀನ್ ಸುಖತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕರೆ. ಈ ಪಲಕ ನೆನಪು ಬೆಚ್ಚೊಲು.”

ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೋ ಮನಸ್ಸಲ್ ನಾನ್ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ತೆರು ಸರಿಯಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲೋ ಬೀಯಾರ ಬನ್ನಾಂತ್. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾಯೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬರೊನು.

“ಮೋಳೇ ನಾದಿರಾ” ಚೆನ್ನೊಂಟು ಅಲೀಮಮ್ಮ ಉಲ್ಲ ಬಂತ್.

ಮಾಮಿರೊ ಕಂಡ್ಚೆ ಒರುಗಳಿಗೆ ಅವುಲೊ ದಮ್ಮ ನಿಂಡೊ ಪಲೆ ಅಯಿತ್ತ.

“ಮೋಳೇ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ.. ನಜಲೊ ನೆನಪು ಉಂಡು ಅಲ್ಲೆ?”

“ನೆನಪು ಉಂಡು ಮಾಮಿ.”

“ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿಗ್ ಮೋಳೇ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಿಕ್ಕ ನಿಂಡೆ ಹರಮೇ ಮುಖ್ಯವಾಯಿತ್ತಾ. ನೀನ್ ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲೊನು. ಮಂಜೆಲ ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೆ ಮೋನುರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ನಿಕ್ಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಉಂಡಾ?”

ಅವುಲು ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಗಡಿಬಿಡಿ ಆಕಿಯಾಲ್. ಎಂದರೊ ಚೆಲ್ಲೆಚ್ಚ ನಾನ್. ಮಾಮಿ ಚೆನ್ನೊ ಪಲೆ ನಕ್ಕ ನೆಮ್ಮದಿ ಉಂಡಾ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲೆ.

ಏದಾ ಒರು ನೊಂಬಲ ನಂಡೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಕೊರೆಇೊಂಟು ಉಂಡು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆ ನೊಂಬಲ ಏದಾಂಟ್ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ. ಮಂಜೆಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ದಾಂಪತ್ಯ

ಜೀವನತ್ತೂ ಸುಖತ್ತೂ ನಾನೇ ವಂಚನೆ ಆಕಿಯೋ ಉಲ್ಲೆ? ಅದೇ ನೊಂಬಲಮಾ?.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತೂ ಅಯಿಮಮೇ ಚಿಂತ್,

“ನಕ್ಕು ಗೊಂತಾವುರು ನಿಕ್ಕು ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲೆಂಟ್. ನೀ ಎತ್ತರೆ ಮಲಿಇಣ್ಣೆ ಪೋಯಿರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಚೆಲ್ಲೋ ಎಪ್ಪತ್ತುಗು ಪೆಣ್ಣೆಗ್ ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುರೊ ಕನ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅಗ ನಲ್ಲೆದ್ ಚೆಲ್ಲದ್. ಅವುಡೆ ಅವುನು ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾನಾ? ನಿಂಡೆ ಹಠವೊನ್ನು ಇನ್ನೆಟ್ಟೆಂಟ್ ನೀನ್ ಇಂಡ್ ಅವುಂಡೊ ಜೊತೆಲ್ ಅರಾಮಾಯಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕಂತೆ.”

ನಾದಿರಾ ಅಯಿಮರೊಮೆ ನೋಕಿಯಾಲ್.

“ಬಾ ಪರ್ತ್ ಬಾ. ಅವುಡೆ ನಿಂಡೆ ಕಾಕ ನಿಂಡೊಮೆ ನೋಕೊಗು ಕಾತೊಂಟು ಉಂಡು.” ನಾದಿರಾ ಅಯಿಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್.

“ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ ಮೋಳೇ” ಯೂಸುಫಾಕ ಕೇಟ್ತ್.

“ಉಲ್ಲೆ ಕಾಕ.”

“ಕಾಕ ಚಿಂತ್ ಬಾಯಿ ನೊರೊಡಿ ಬಿಲಿಕುಂಬೊ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಂಟ್ ಎಂದೊ?”

ಅವುಲುಗು ಎಂದುರೊ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಚಿಂತ್.

“ಬಂಡಾಲ್.. ನಿಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬಂಡಾಲ್. ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಬರಂಟಿ ಇವುಡೆಮೇ ಇಕ್ಕೊಗು ಆವುಡಾ? ಇಪ್ಪ ಅವುಲು ಮುನೊಲ್ಲೊ ಪಲೆ ಇಲ್ಲೆ. ತಾನ್ ತಪ್ಪು ಆಕಿರೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಬೇಜಾರ್, ಸಂಕಟ ಅವುಲುಗಾಯಿಡ್.”

ನಾದಿರಾ ಎಂದುಂ ಚೆನ್ನೆಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಚಮ್ಮೆ ಗೊಂದಲಜ ಇಂತ್. ಎಪ್ಪ ಒಕ್ಕ ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಸಮಾರಂಭತ್ತಲ್ ಸೇರಿಟ್ಟೆ ಚೆಲ್ಲೊ ತವಕತ್ತಲ್ ಇನ್ನಾಲ್. ಕಡೆಗ್ ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಮಂಜಿಲ್ಲೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಪ್ಪ ನಾದಿರಾ ಇಪರೊ ಮೋತುಲು ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಾಲ್.

ಫಾತಿಮಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಎಲ್ಲಾ ತೀನಪ್ಪ ಮೋಂದಿಯಾಯಿಂತ್. ಫಾತಿಮಾರೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ನೋಕುಂಬೊ ನಾದಿರೊಗು ಮನಸ್ಸಲ್ ಆಯಿತ್, ಇವುಂಡೊ ಕನ ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆ ಎತ್ತರೆಮಾ ಚಂದತ್ತೊ ಬಾಲಕ್ಕಾರ್, ಬಯಸುಲು ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆ ಅಂಜಿ-ಆರ್ ವರುಷ ಚಿರಿಯಾನು ಆಯಿಟ್ಟಕ್ಕು. ಇಜತ್ತವುಂಡೊ ಫಾತಿಮಾ ಎಂದಿಗ್ ಒಪ್ಪಿಯೊಂಡಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಟ್ ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಕ್ರೊ ಬೇಂಡ. ಕೇಟೆಂಟ್ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ನೊಂಬಲ ಆವು. ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾಲ್ ಎಡುಕ್ಕುರೊ ಅವುಲು. ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಕ್ಕು ಎಂದಿಗ್ ಚಿಂತ್ ಬಿಯಾರಿಚಿಟ್ಟೆ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮಂಜಿಲತ್ತಲ್ ಕೂಡಿಯಾಲ್.

ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಜಾವು ಕಲಿಇಣ್ಣೆ ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಸುಬಹಿಗ್ ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಪ್ಪ ಫಾತಿಮಾರೊ ಮೊಗತ್ತೊ ರಂಗ್ ಕಂಡೆಟ್ಟೆ ನಾದಿರೊಗು ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಆಯಿತ್.

ಫಾತಿಮಾ ಕುಲಿಚಿಟ್ವ ತಲೆರೊ ಮುಡಿರೊ ಒನಜ್ ಪಾಟಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್.

“ಎಂದಿರೊ ಫಾತಿಮಾ ಸುಬಹಿಗೇ ಕುಲಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಕಾಂಡ್! ಅಲ್ಲಂಟೆ ನಿಂಡೊ ಮೊಗತ್ತೊ ರಂಗೇ ಬದಲಾಯಿರ್.”

“ನಿಕ್ಕ ಎಂದ್‌ರೊ ಗೊಂತು. ಆ ಸುರುತೊ ಜಾವುರೊ ಅನುಭವ್? ಜಾವ್ ಅಯೆಲ್ ನಂಡೆ ಜೊತೆಲ್ ಇಂತ್.”

“ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಸುರುತ್ತೋ ಜಾವುಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಭವಿಸಿಯೆ ಅಲ್ಲೆ!”

“ಪೆಣ್ಣ್ ಆವಟ್ವ, ಆನಾವಟ್ವ ತಂಜಲೊ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಪಿನ್ನೆ ಸುರುತೊ ಜಾವು ಎಪ್ಪ ಬಂಡ್‌ಂಟ್ ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕಾರಾರ್. ನೇರುಗು ಚೆಲೆಂಗ್ ಆ ಸುರುತೊ ಜಾವುರೊ ಅನುಭವ ಎಪ್ಪತ್ತುಗುಂ ಮರಕ್ಕತ್ತದ್. ಪರಸ್ಪರ ಮಾಪುಲೆ ಪೆಣ್ಣಿಯಿ ಜಂಡಾಲೊ ಸಂಪೂರ್ಣಮಾಯಿಟ್ವ ತಜಲೊ ಅರ್ಪಣೆ ಆಕಿಯೊಂಟು, ಮಾನಸಿಕ ಮಾಯಿಟ್ವ, ದೈಹಿಕವಾಯಿಟ್ವ ಜೊತೆ ಸೇರುರೊ ಆ ನಲ್ಲೊ ಅನುಭವ ಅದ್‌ರೊ ಅನುಭವಿಸಿಯಜೊಗೇ ಗೊಂತು.”

ಒದ್ದಲೆ ‘ಝಂ’ ಚಿಂತ್ ನಾದಿರೊ ತಡಿ. ಫಾತಿಮಾ ಆ ಅನುಭವತ್ತೊ ಚೆನ್ನೊಂಟಿ ಇನ್ನಾಲ್. ನಾದಿರಾ ಕೇಟೊಂಟೇ ಇನ್ನಾಲ್. ಫಾತಿಮಾ ಆ ಅನುಭವತ್ತೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಪೋಪೊಂತುಗು ನಾದಿರೊಗು ಆ ಸುಖತ್ತೊ ದೂರಾಕಿರೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಬೀಯಾರ ಬಂತ್. ಆ ಇರೈತ್ತೊ ಏಳ್ ನಾಲ್‌ಲ್ ನಾನ್ ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬೇಡಿಕೆರೊ ದೂರ ಆಕಿಟ್ಟೇ ಬನ್ನೆ. ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುರೊ ಆ ಸುಸಂಧರ್ಭತ್ತಾಗ್ ಆಯಿಟ್ವ ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆ ಎತ್ತರೆ ಕಾತೊಂಟು ಇಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ನಂಡೊ ಹಠಮೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತ್ತ್. ಅಯೆಲ್ ಎತ್ತರೆ ತಾಳ್ಳೆಲ್ ಇಂತ್. ಏ ಕ್ಷಣತ್ತುಲು ನಂಡೆ ಬಲಾತ್ಕಾರ ಆಕುರೊ ಕಾರ್ಯತ್ತಾಗ್ ಅಯೆಲ್ ಇಳಿಇಟ್ಟೆ. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ನಂಡೆ ಪಿಸ್ ಬೇನಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಅರ್ಧ ಆಕಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ತೆರುಲೇ ನಾ ಪೋಯೆ. ನಕ್ಕ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಹಿಂಸೆ ಆವೊಗು ಸುರುವಾಯಿಂತ್. ನಂಡೆ ಓತು ಬೆಡಕಾಯಿತ್ತಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಅರ್ಸ. ನಕ್ಕ ಓದೊನಿಂತ್. ಓದಿಟ್ವ ಎಂದುರೊಮಾ ಸಾಧನೆ ಆಕೊನಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಅಪರ ಪಡಿಪು ಇಲ್ಲೆ. ಇಪರ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನಂ ಇಲ್ಲೆ. ಇಪ್ಪ ನಾನ್ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ಪೆಣ್ಣಿಯಿಯಾಯಿಟ್ವ, ಕಾಕ-ಮಾಮಿಗ್ ನಲ್ಲೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ವ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋವೊನು. ತಾನ್ ಪಡಿಕ್ಕತ್ತದ್‌ರೊ ತಂಡೊ ಮಕ್ಕಲೊ ಪಡಿಪಾಟಿಟ್ವ ನಂಡೆ ಆಸೆ ತೀರ್ಕೊನು.

ಫಾತಿಮಾ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ವ ಅವುಲು ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾದಿರೊಗು ಪಿನ್ನೆ ತಾನ್ ಒರಿಯೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಭಾವನೆ ಬಂತ್. ಫಾತಿಮಾ ಇನ್ನಪ್ಪ

ಅವುಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಲಕ ಪರೆಇಳೊಂಟು ಬೇಜಾರ್ ಕಲಿಇಳೊ ಇನ್ನಾಲ್. ಇವುಡೆ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಫಾತಿಮಾ ಅವುಲು ಆಕಿಯದ್ ತಪ್ಪುಂಟು. ನಂಡೆ ತಪ್ಪುರೊ ತಿದ್ದಿಟ್ಟ್ ಸರಿ ತೆರುಲು ಪೋಂಡೊ ಸರಿ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸಾರೊ ಅಪರ ತಿರಿಯಿರೊ ಪಲೆ ಆಕಿನ್ನಾಲ್.

ಫಾತಿಮಾ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾದಿರಾ ತಂಡೊ ಎಲೊನು-ಪೆಜಲೋ ಯಾರ-ಯಾರ ಪಿಸ್ ಆಕೊಗು ತೊಡಂಚಿಯಾಲ್.

ಒರು ನಾಲ್ ಪೆಜಲೊ ಬಿಲಿಚ್ಚಾಲ್ ನಾದಿರಾ. ಅವುಲು ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಎದುರುಲು ನಿಂಡಪ್ಪ “ಎಂದಿರೊ ದಾದ?” ಕೇಟಪ್ಪ ನಾದಿರಾರೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿತ್ತ್.

“ಎಂದಿಗ್ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ?”

“ನಿಕ್ಕ ಚಮ್ಮೆ ನೊಂಬಲ ಆಕಿಯೆ ನಾನ್.” ನಾದಿರಾ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನೀನ್ ಎಪ್ಪ ನಕ್ಕ ನೊಂಬಲ ಆಕಿರೊ? ನಕ್ಕ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನೀನ್ ಮರನ್ನರೆ. ಅದ್ ನಿಂಡೊ ಬೆಲ್ಲೊ ಗುಣ. ನಾನಂಡ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ನೀನ್ ನಂಡೆ ರೂಮುಲು ಇನ್ನೆ, ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಪರ್ತ ಊಂದಿಟ್ಟ್ ಪರ್ತ ಆಕಿಯೆ.”

“ಅದಿರೊ ಎಲ್ಲಾ ಮರನ್ನ ಬುಡು ದಾದ.”

“ಇಂಡಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನೀನ್ ಈ ರೂಮುಲು ಇಕ್ಕ ಆವಾ.”

“ಪಿನ್ನೆ ನೀನ್?”

“ನಾನ್ ಒರು ನಲ್ಲೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತ್ ಬನ್ನರೆ.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನೀನ್ ನಿಂಡೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೆ?”

“ಅಜನೆಟ್ ಬೀಯಾರಿಚೊಲ್ಲ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ರೊ ಇಪ್ಪಮೇ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆಲ್ಲಂಡ.”

“ಆವು ನಾನ್ ಚೆಲ್ಲಲ್ಲೆ.”

ಅವುಲು ತಂಡೊ ಸೊತ್ತುರೊ ಎಲ್ಲಾ ಆ ರೂಮುಗು ಕೋನಪ್ಪ ಆಮಿನಾಬೀ ಕೇಟ್ತ್.

“ಎಂದಿ ನೀ ನಿಂಡೆ ಸೊತ್ತುರೆ ನಾದಿರಾರೊ ರೂಮುಗು ಕೊಂಪೋಂಡೊ?”

“ದಾದ ನಂಡೊ ಅವುಲೊ ರೂಮುಲು ಇಕ್ಕೊಗು ಚೆನ್ನಾರಾಲ್.”

ಎಂದಿರೊಮಾ ವಿಶೇಷ ಉಂಡು ಚೆಲ್ಲೆ. ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೊ ಬಿಸಯ ಎಂದೈತೆಂಗು ಚೆನ್ನಾಲ?

“ಇಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ.”

“ಅಯಿತೆಂಗು ಅವುಲುಲು ಎಂದಿರೊಮಾ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಂಡಲ್ಲೆ?”

“ಒಕ್ಕು ಉಮ್ಮ”

“ಆ ಬದಲಾವಣೆ ಅವುಲೋ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಮೈಯ್ಯಾವಂತ್.”

“ನಾನ್ ಅದ್‌ರೆಮೆ ಚೊದಿಕುರೊ.”

ಪಿನ್ನೊರು ನಾಲ್ ಉಮ್ಮ ಬನ್ನಟ್ಚೆ ಚೆನ್ನೊ ಸುದ್ದಿ ಕೇಟ್‌ಚ್ ನದಿರಾರೊ ತಡಿಯೆ ಬೆರನ್ನಟ್ಚೆ ಪೋಯಿತ್ತ.

“ಫಾತಿಮಾ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುರೊ ಪೆರೊವು ಬನ್ನಾರಾಲ್‌ವುಲ. ಅವುಲೊ ಮಾಪುಲೆಗ್ ಸುರುಕೆ ಬೇರೊರು ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಡುವುಲ.”

ಅವುಲು ಅಪ್ಪಮೇ ಫಾತಿಮಾರೊ ನೋಕೊನುಂಟು ಆ ಅವುತುಗು ಪೋಯಾಲ್. ನಾದಿರಾ ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುಡೆ ಎಲ್ಲಾರು ದುಃಖತ್ತಲ್ ಇನ್ನಾರ್. ಆರೊ ಮೊಗತ್ತಲುಂ ಉಲ್ಲಾಸ ಇನ್ನಟ್ಚೆ. ಎಲ್ಲಾರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ದುಃಖತ್ತೊ ಛಾಯೆ ಇಂತ್. ನಾದಿರಾ ಸೀದಾ ಫಾತಿಮಾ ಇನ್ನೊ ರೂಮುಗು ಬನ್ನಾಲ್. ಅವುಡುರೋ ದೃಶ್ಯ ನೋಕಿಟ್ಚೆ ಅವುಲುಗು ಮತಿಯೇ ತಪ್ಪಿಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಫಾತಿಮಾ ಒರು ಮೋತುಲು ಬೂನೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೋ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಲಿಇಳೊಂಟು ಇಂತ್.

ಅವುಲೋ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ಚೆ ಅವುಲೋ ಮೇಲ್ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಪ್ಪ ಫಾತಿಮಾ ಎನಿಚಿಟ್ಚೆ ನಾದಿರಾರೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ಚೆ ಅವುಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್.

“ಎಂದಿರೋ ಫಾತಿಮಾ ಇದ್. ನಾನ್ ಕೇಟೋ ಸಂಗತಿ ನೇರಾ?”

“ಒಕ್ಕು ನಾದಿರಾ. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಈ ಮುನೊಲೇ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿರ್. ಅಲ್ಲಾಂಟೆ ಜಂಡ್ ಮಕ್ಕ ಉಲ್ಲಾರ್.”

“ಅವುನುಗು ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಬಿಸಯ ನಿಕ್ಕ ಸುರುಕೇ ಗೊಂತಿನ್ನಟ್ಚೆ. ಫಾತಿಮಾ ಚೆನ್ನಾಲ್ ನಕ್ಕೇ ಅಲ್ಲ. ನಂಡೊ ಅವುತುರಜೊಗು ಆರುಗೂ ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ಜೀವನಮೇ ಸರ್ವನಾಶ ಆಯಿಟ್ಚೆ ಪೋಯಿತ್ತ.”

“ಇನ್ನ ಎಂದಿರೊ ಆಕೊನುಂಟು ನಿರಿಚಿಡೆ?”

“ನಾನ್ ಏ ಒರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತಗ್ ಬನ್ನಟ್ಚೆ.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಅವುಲೋ ಭಾಫಾ-ಉಮ್ಮ ಬನ್ನಾರ್.

“ನಿಜಲೊ ಜಂಡಾಲೊ ಜೀವನ ಒರೊರು ನಮೂನೆ ಆಯಿತ್ತ. ನಲ್ಲೊ ಮಾಪುಲೆ ನಲ್ಲೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಕಿಟ್ಟಿಯೆಂಗೂ ನೀನ್ ಅದ್‌ರೊ ಅನುಭವಿಸಿಲ್ಲೆ. ನಲ್ಲೊ ಮಾಪುಲೆ, ನಲ್ಲೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಬೇನುಂಟು ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಫಾತಿಮಾಗು ಅದ್ ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆ. ಎಂಜತ್ತೊ ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವನ ಅಲ್ಲೆ.”

“ನಂಡೆ ಬಿಸಯ ಅಜನೆ ಇಕ್ಕಟ್ಚೆ. ಫಾತಿಮಾಳ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ನಿಜ ಏ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಗ್ ಬನ್ನಾರ್.”

“ಎಂದಿರೊಮಾ ಆಯಿಡ್. ಅತ್ತರೆಗ್ ಅವುಲೊ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬಿಡುಗಡೆ ಎಡ್ಡೊಂಟು ಬಾ ಚೆಂತ್ ನಜ ಚೆಲ್ಲೆಲ್ಲೆ. ಮುನೊಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣಿಯಿರೊ ಜತೆ ಇವುಲು ಇಕ್ಕಾರಾಲ್. ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲು ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ನಜೊಗು ಇನ್ನೊರು

ಮಂಜಿಲ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ತ್ ಫಾತಿಮಾ ಆ ಜೀವನತ್ತೋ ಒಪ್ಪಿಟ್ತ್ ಅವುಡೆಮೇ ಇಕ್ಕಾರೊ ಕ್ಷೇಮ.”

ಎಂದಯಿತೆಂಗು ಪರಿಹಾರ ಚೆಲ್ಲೋ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ನಾದಿರಾ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ.

ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾ ಪರ್ತ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಫಾತಿಮಾ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನೋಕಿಯೆ ನಾದಿರಾ ನಂಡೆ ಸ್ಥಿತಿ. ನಂಡೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಜನೆ ಉಂಡುಂಟು ನಿಕ್ಕು ಗೊಂತಾಯಿತಲ್ಲೆ. ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಇಕ್ಕಾರದ್ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ಕಷ್ಟಮಾ, ಸುಖಮಾ ನಾನ್ ಅವುಡೆ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅಯೆಲೋ ಜಂಡಾಮತ್ತೊ ಪೆಂಚಿಯಿಯಾಯಿಟ್ತ್ ಜೀವನ ಎಡ್ಕೊನು. ನೋಕು ನಾದಿರಾ. ನಾನೇ ಇಂಜತ್ತೊ ದುರಂತಮಾಯೋ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಹೊಂದಿಯೊಂಟು ಪೋವೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಂಡೊ ಎದುರು ನಂಡೆ ಪಲ್ತೊ ಕಷ್ಟತ್ತೊ ಜೀವನ ಇಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೆ ಚಮ್ಮೆ ಪಿಸ್ ಆಕೊರೊ ಮಾಪುಲೆ ಉಲ್ಲ. ಬಂಗಾರ್ ಪಲ್ತೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಉಲ್ಲಾರ್. ನಿಂಡೊ ಜೀವನ ನಂಡೆ ಪಲೆ ಆವುರೊ ಮುನೊಲು ಅವುಡೆ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ನಿಂಡೆ ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಮುಟ್ಟ ಮಾಪು ಕೇಟ್ತ್, ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಜತೆಲ್ ಸುಖತ್ತೊ ಸಂಸಾರ ಆಕ್.”

ನಾದಿರಾ ಫಾತಿಮಾರೊ ಬುಟ್ಟು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್.

ಅವುಲು ಒರು ಧೃಡ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನನ್ನಾಲ್.

ನಾದಿರಾರೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೋ ಪಲಕ ಕೇಟ್ತ್ ಇಸ್ತಾಯಿಲಾಕ, ಆಮಿನಾಬೀಕ್ಕ್ ಮೋಲು ಚೆಲ್ಲರದ್ ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆ ಬರೊಗು ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಬೇನಾಯಿತ್ತ.

“ಎಂದಿರೊ ಮೋಲೇ ನೀ ಚೆಲ್ಲದ್.”

“ಒಕ್ಕು ಬಾಪಾ.. ನಾನ್ ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೊ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿರೆ. ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ನಿಜಲೊ ಪಲಕ ಕೇಕಂಟೆ ತಪ್ಪು ಆಕಿರೆ.”

“ನಲ್ಲದ್ ಆವಟ್ತ್ ಮೋಲೇ. ಆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಿಂಡೆ ಕಾತ್ಟ್ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕಟ್ತ್, ಅಪ್ಪೊಗೊ ನಿಂಡೆ ಮನಸ್ಸಾರೊ ಬದಲಾಕಿಯೆ ಅಲ್ಲೆ.”

ಆಮಿನಾಬೀ ನೊರಣಿ ಬನ್ನೊ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಮೋಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿತ್ತ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೊ ಮುನೊಲು ಫಾತಿಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅವುಲೋ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್.

“ನಿಕ್ಕು ನಲ್ಲದ್ ಆವಟ್ತ್ ನಾದಿರಾ. ನಿಂಡೆ ಮುನೊಲ್ಲೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ ಸುಖತ್ತೊ ತೆರುಲು ಪೋವಟ್ತ್, ಅಜನೆ ನೀನ್ ನಿಂಡೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಟ್ಟುಗು ದೆಹಲಿಗ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೊ ಮರನ್ನೆಟ್ತ್ ಬುಡಂಡ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಫಾತಿಮಾ. ನಾನ್ ಎಪ್ಪ ಐತೆಂಗುಂ ನಿಂಡೆ ಮರಕ್ಕುರೊ ಸಾಧ್ಯಮಾ?”

ಚಿಮ್ಮೆಲ್ ಇನ್ನೂ ನಂಡೆ ಬೆಲ್‌ಕರ್‌ಗೆ ಕೋನೊ ನಿಂಡೆ ಎಪ್ಪೊಂ ಮರಕ್ಕಾಲೆ.”

“ನಾನ್ ನಾಳೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೆ ನಾದಿರಾ. ಎಜನೈತೆಂಗು ಅವುಡೆಮೆ ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಜಂಡಾನೇ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ಟು ನಾಲ್ ಎಡ್‌ಕರೆ.”

ಜಂಡಾಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಲಿಇತ್ತೆ. ಅದ್ ದುಃಖತ್ತೊ ಕಣ್ಣಾರೊ ತನ್ನಿ. ಜಂಡಾಲು ಒತ್ತಿರೊ ಒತ್ತಿ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟು ಚಿಮ್ಮೆ ನೇರ ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟೇ ಇನ್ನಾರ್. ಪಿನ್ನೆ ಖಿಲ್ಲುಲು ನೊರಇಗೊ ದುಃಖತ್ತಲ್ ನಾದಿರಾ ಫಾತಿಮಾರೊ ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಲ್.

ಪಿತ್ತಾಂಡ್,

ಉಮ್ಮರೊ, ಪೆಜಾಲೊ, ಎಲೈನುರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಭಾಫಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಾದಿರಾ ಪರ್ತಾಯಲ್. ಎಂದಿರೊಮಾ ದುಃಖ, ನೊಂಬಲ. ಆಯಿತೆಂಗ್ ಒರು ನಲ್ಲೆ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚೊಂಟುಲ್ಲೆ ಚೆಲೋ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತ್ತ. ನಕ್ಕ ನಲ್ಲೊ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತ. ಇನ್ನಯಿತೆಂಗು ನಂಡೊ ಜೀವನ ಸುಖತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕು ಚೆಲೊ ನಲ್ಲೊ ಯೋಚನೆಲ್ ನಾದಿರಾ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಾಲ್.

ಅದೇ ಅಗ. ನಾದಿರಾ ಏ ಅವುತುಗು ಕಾಲ್ ಬೈಯಿಕ್‌ಲೆ ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚಿನ್ನಲ್ ಅದೇ ಅಗ. ಆ ಅವುತುಗು ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಪ್ಪ ಅವುಲೊ ನೆಇಳ್ಳಿ ಅಡಿಕೊಗು ಸುರುವಾಯಿತ್ತ.

ಅವುಲು ಉಲ್ಲ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಪ್ಪ ಅವುಡೆಮೇ ಇನ್ನೊ ಶೆಹನಾರ್ ಓಡಿ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ

“ಬಾಬೀ, ಎಂದೊರು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ನಿಜ ಎಪ್ಪ ಬಂಡಾರ್‌ಂಟ್ ನಾನ್ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನೆ ಅಖೈರಿಗೊ ಕಾಕ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾರೊ ಮೇಲ್ ನಿಜೊಗು ಪಿಸ್ ಉಂಡುಂಟು ಗೊಂತಾಯ್.” ಚೆಂತ್ ನಾದಿರಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟೆ ಉಲ್ಲ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಯಾಲ್.

“ಬನ್ನೇ ನಾದಿರಾ ಮೋಳೇ,” ಚೆಂತ್ ಉಲ್ಲತ್ತೋ ಬನ್ನೊ ಅವುಲೊ ಮಾಮಿ ಅಲೀಮಮ್ಮ ನಾದಿರಾರೊ ಸ್ವಾಗತ ಆಕಿತ್ತ.

ನಾದಿರಾ ಅಯಿಮರೊ ಮುಟ್ಟು ಪೋಯಿಟ್ಟೆ, “ನಂಡೊ ಮಾಪು ಆಕುರು ಮಾಮಿ.” ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಅಯಿಮ ಅವುಲೋ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿತ್ತ ತಲೆ ಪೂಇತ್ತ.

“ಕಾಕ ಎವುಡೆ ಪೋಯಿಡ್.” ಚೆನ್ನಪ್ಪ, ಪೋನು ಆಕಿಯೊ ಇನ್ನೊ ಅಯಿಲೊ ಕಾಟಿಟ್ಟೆ, “ನಿಂಡೊ ಕಾಕ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾಗ್ ನೀ ಬನ್ನೊ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಂಡು.” ನಾದಿರಾ ಅಪರ ನೋಕಿಯಾಲ್.

ಅಯಿಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಸಂದೋಲ ಇಂತ್.

“ಮೋನೇ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ... ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ಭಾಫಾ ಪಲಕ ಪರೆಯಿರೊ. ನಿಕ್ಕೊರು ನಲ್ಲೊ ಸುದ್ದಿ. ನಾದಿರಾ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಾರಾಲ್.”

ದೆಹಲಿಲ್ ಇನ್ನೊ ಅಬ್ಬುಲ್ಲೊಗು ಇದ್ ನಂಬೊಗೇ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ನಾದಿರಾ ಶಾಶ್ವತವಾಯಿಟ್ಟೆ ತಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೋ ದೂರ ಪೋಂಡಾಲ್‌ಂಟ್ ನಿರಿಚಿನ್ನಾನ್.

ಅಯಿತೆಂಗು ಅವುಲು ಪಾಡೆ ತಿರಿಇನ್ನೆ ಬನ್ನಾರಾಲ್.

“ಬಾಫಾ.. ನಿಜ ಕಲೊವು ಚೆನ್ನೊಂಟಿಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೆ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಮೋನೆ, ಇದ್ ಕಲೊವಲ್ಲ. ಬೇನೆಂಗ್ ನೀನೇ ಪಲಕ ಪರೆ.” ಚಿಂತ್ ನಾದಿರಾರೊ ಬಿಲಿಚಿಟ್ತ್, “ಮೋಲೆ ಇವುಡೆ ಬಾ, ಅಬುಲ್ಲಾ ನಿಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುವುಲ,’ ಅವುಲೊ ನೆಇನ್ನೆ ಪಡೆಚಿತ್ತ, ತೊಂಡರೊ ಪಸೆ ಆರಿತ್ತ. ಎಂದಿರೊಂಟು ಪಲಕ ಪರೆಯಿರೋ ಎಜನೆ ಪಲಕ ಪರೆಯಿರೊ.

ಅವುಲು ಫೋನು ಎಡ್ತೊಂಟು’ ಹಲೋ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನಾದಿರಾ ನೀನೇ ಪಲಕ ಪರೆಯಿರೊ ಅಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ನಂಬೊಗೇ ಅವುಲ್ಲೆ.”

“ಒಕ್ಕು ನಾನೇ.. ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕುರು”

“ಮಾಪುಲೆ. ಪೆಇಯಿರೊ ನಡುಲು ಮಾಪು ಚೆಲ್ಲೋ ಬಿಸಯ ಬರೊಗು ತೀರ. ನಿಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಚಮ್ಮೆ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು. ಜಾವುಗು ಫೋನ್ ಆಕರೆ.”

“ಸರಿ” ಚೆನ್ನಾಲ್ ನಾದಿರಾ.

ಅವುಲೊ ಕೈರೊ ಫೋನ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಯೂಸುಫಾಕ, “ಮೋನೇ, ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ನೀನ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡೆ?”

“ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಬುಟ್ಟು ಬಂಡೆ ಬಾಪಾ.”

“ಸರಿ ಮೋನೇ” ಚಿಂತ್ ಫೋನ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್ತ ಯೂಸುಫಾಕ.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ದೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಚಹಾ-ತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲಾ ತಿಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಪೆರಗೆ ಫೋಂಬೊ ಯೂಸುಫಾಕ ಅಯೆಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್, “ನಜಲೆ ಸಂಬಂಧ ಇಂಜನೆಮೆ ಪಿಸ್ ಪಾಡ್‌ಲ್ ಇಕ್ಕಟ್ತ್.” ಚಿಂತ್.

ನಾದಿರಾ ಜಾವು ಅವುರೊಮೇ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನಾಲ್. ಮಾಳಿಗಲ್ ಫೋಯಿಟ್ತ್ ತಂಡೊ ರೂಮುಲು ದೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರೋ ಫೋನ್ ಎಪ್ಪ ಬಂಡ್‌ಂಟ್ ಕಾತೊಂಟೇ ಇನ್ನಾಲ್. ಶಹನಾರುಫ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟು ದೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಸುಖ ಕಷ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಇನೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರೊ ಫೋನ್ ಬಂತ್. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರೊ ಫೋನ್ ಬನ್ನದ್ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್, ಶಹನಾರುಫ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟು, “ಬಂತ್ ನೋಕು. ನಿಂಡೊ ರಾಜಕುಮಾರರೊ ಫೋನ್. ಇನ್ನ ಎತ್ತರೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಉಂಡಾ. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ದೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ನಿಕ್ಕ ಉಪದ್ರ ಆಕಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ನಾದಿರಾರೊ ಮೊಗ ಚೋಪು ಏರಾರೊ ಪಲೆ ಆಕಿಟ್ತ್ ಪರ್ತ್ ಪೋಯಾಲ್.

ನಾದಿರಾ ‘ಹಲೋ’ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನಾದಿರಾ ನಾನ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ.”

“ಗೊಂತಾಯಿಟ್ತ್ ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಫೋನ್‌ಗಾಯಿಟ್ಟೆ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನೆ”

“ನಿಕ್ಕ ನಂಡೆ ಮೇಲ್ ಬೇಜಾರ್ ಅರ್ಸ ಇಲ್ಲಲ್ಲೇ?”

“ಬೇಜಾರ್ ಅರ್ಸ ನಿಜ ಆಕೊನಿಂತ್. ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ನಲ್ಲೊ ಮನಸ್‌ರೊ

ಅರ್ಥ ಆಕಂಟೆ ನಂಡೆ ಹರತ್ತಲ್ ನಿಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೆ. ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕುರು.”

“ನೀನ್ ತಪ್ಪು ಆಕಿಟ್ ಇಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ನಿಂಡೆ ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಆಯಿಟ್, ನಂಡೆ ಒಪ್ಪಿಟ್ ಪೆರಗೆ ಬನ್ನಲ್ಲೆ ನಕ್ಕ ಅದೇ ಮೈಯಾವು. ಇನ್ನ ಜೀವನತ್ತೊ ಅಪೈರಿತೋಲು ನಜ ಜಂಡಾಲು ಚಂದತ್ತಲ್ ನಾಲ್ ಎಡ್ಕೊನು.”

“ನಕ್ಕ ನಿಜಲೊ ನೋಕುರೊ ಆಸೆ ಆಯಿರ್.”

“ನಾಳೆಮೇ ನಾನ್ ಬಂಡೆ. ಅಸರ್ಗ್ ನಾಲ್ ಗಂಟೆಗ್ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕರೆ.”

“ನಾನ್ ನಿಜಲೊಗಾಯಿಟ್ ಕಾತ್ಟ್ ಇಕ್ಕರೆ.”

ಆ ನಾಲ್ ಬನ್ನೇ ಬುಟ್ಟುತ್ತು. ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ನೋಕೊಗು ಅವುಲು ಕಾತೊಂಟು ಇನ್ನಲ್.

ಉಚ್ಚೆ ಕಲಿಇಟ್ ಅಸರ್ ಆಯೊಂಟು ಬಂತ್. ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ತೆರುವೇ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನಾರ್. ನಾದಿರಾರೊ ನೆಇಳ್ ಧಬ-ಧಬ ಅಡಿಚೊಂಟು ಇಂತ್. ಇನ್ನ ಕೊರೈ ನೇರತ್ತಲ್ ಅಯೆಲ್ ಬಂಡ್. ಅಯೆಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ ಮಾಪು ಕೇಕೊನು. ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ನಂಡೆ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ ನಂಡೆ ಕಣ್ಣೆರೊ ತನ್ನಿರೊ ಒರೆಸುರೊ ಆ ಗಳಿಗೆರೊ ನೆನಪಾಕಿಯೊಂಟು ಅವುಲೊ ತಡಿ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ತುಲ್ಲಿತ್ತ.

ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ, ಆಮಿನಾ ಬೀ ಅವುಡೆಗ್ ಬನ್ನನ್ನಾರ್. ಅವುಡೆ ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ಅವುತುರೊಮೆ ಸಂಭ್ರಮ ನೊರೆಇಂತ್. ಉಲ್ಲ ಭಾರೀ ದಾವತ್ತಾರೊ ಚೋರು-ಕರಿ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗು ಇತ್ತರೆ ನೇರ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ಬಂಡದ್ ಕಾಂಡಿಲ್ಲೆ.

ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ದೆಹಲಿರೊ ಪರಾಯೊ ಸುದ್ದಿ ತೆರಿಪಾಟಿನ್ನ. ವಿಮಾನ ಪನ್ನಿಂಡ್ ಗಂಟೆಗ್ ಬನ್ನಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಡೊ ಇವುಡೆಗ್ ಬರೊಗು ಇತ್ತರೆ ನೇರಮಾ?!

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಲ್ ಯೂಸುಫಾಕೊಗು ಆರಾ ಒರ್ದ ಪೋನ್ ಆಕಿಯ. ಪೋನುಲು ಕೇಟೊ ಸುದ್ದಿಲ್ ಯೂಸುಫಾಕರೊ ನೆಇಳ್ ನಿಂಡೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಅಯೆಲೊ ಕೈರೊ ಪೋನು ಕೀಲ್ ಬೂಂತು.

“ಆರೊ ಪೋನು? ಎಂದಿರೊ ಆಯಿತ್ತುವುಲಾ!” ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರೊ ಉಮ್ಮ ಬನ್ನಿಟ್ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ್. ಅದ್ಕ್ ಎಂದುಂ ಉತ್ತರ ಕೊಡ್ಕಂಟೆ ನಾದಿರಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ ಅವುಲೊ ತಲೆ ಪೂಇಟ್.

“ಎಂದಿರೊ ಆಯಿತ್ ಕಾಕ? ನಾದಿರಾ ಎಂದುಂ ಗೊಂತಾವಂಟೆ ಕೇಟಾಲ್.

“ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ ಮೋಲೇ.” ಚೆನ್ನಟ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್.

“ನಿಜ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರು. ಅವುಡೆ ತೋಲು ಪೋಯಿಟ್ ಬರುವ.” ಚೆಂತ್ ಅವುತುರಜಲೊ ಮುಟ್ಟ, “ನಿಜ ಪಯಿಚ್ಚೆ ದೈಕಂಡ. ನಿಜ ಚೋರು ಉನ್ನರು. ನಜ

ಬಂಡೂ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಆವು.” ಚಿಂತ್ ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್.

ನಾದಿರೂಗು ಎಂದಂ ಅರ್ತ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಆ ಅವುತುರಜಿಗೂಗು ಎಂದಂ ಅರ್ಥ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಯೂಸುಫಾಕ ಎಂದಿಗ್ ಅಜನೆ ಚೆನ್ನ ಪೋಯೋ. ಅಜತ್ತೂ ಎಂದೂರೂ ಆಯಿತ್ತ. ಆ ಫೋನ್ ಆಕಿಯದ್ ಆರ್? ಫೋನುಲ್ ಅಜತ್ತೂ ಬಿಸಯ ಎಂದೂರೂ ಇಂತ್. ಕಾಕ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ಟ ನಂಡೆ ತಲೆ ಪೂಇಳೂ ಎಂದಿಗ್? ಅಯೆಲೂ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿನ್ನಿ ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನೂ. ಚೆನ್ನಿಂಗ್ ಅಬ್ಬುಲ್ಲೂಗು ಎಂದಯಿತೆಂಗ್ ಆಯಿಡ. ಏ ಅಲ್ಲಾಹುವೇ! ಅಜಂತ್ತೆಂದಂ ಆವುರೂ ಬೇಂಡ ಚಿಂತ್ ಅಲ್ಲಾಹುರೂ ಮುಟ್ಟ ದುವಾ ಆಕೂಗು ತೂಡಜಿಯಾಲ್.

ಅಜ ಅಜನೆ ಕಾತ್‌ದೆಚ್ಚೊ ಎತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಒರು ಬೆಲ್ಲೊ ಬಣ್ಣತ್ತೊ ವಾಹನ ಬನ್ನೆಟ್ಟ ಅಜಲೂ ಅವುತುರೂ ಜಾಲ್‌ಲ್ ನಿಂಡೆತ್ತ! ಆ ಬೆಲ್ಲೊ ವಾಹನತ್ತೂ ನೋಕಿಟ್ಟ ಅಜ ಎಲ್ಲರುಂ ಅಬರ್ ತಪ್ಪಿ ಬೂನೂ ಪಲೆ ಆಯಾರ್. ಅದ್ ಬೇರೆ ಏ ವಾಹನ ಅಲ್ಲ! ಅದು ಒರು ಅ್ಯಂಬುಲೆನ್ಸ್!

ಅದ್‌ರೂ ಬಾಯಿಲ್ ತೂರನ್ನೆತ್ತ!

ಅದ್‌ರೂ ಯೂಸುಫಾಕ, ಇಸ್ಮಾಯಿಲಾಕ ಇಳಿಇಳಾರ್!

ಅಜಲೂ ಪೆರಗತ್ತಲೇ ಇಳಿಇಳಿ ಜಂಡಾಲ್ ಬೆಲ್ಲೊ ಕಫನ್ ಇಟ್ಟೊ ಒರು ಮಯ್ಯತ್ತರೂ ಕೋನ್‌ಟ್ಟ ಉಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಾರ್!

ನಾದಿರಾ ಅದ್‌ರೂ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಾಲ್. ಬೆರನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಕೈಲ್ ಆ ಮಯ್ಯತ್ತರೂ ಮೇಲಿನ್ನೂ ಆ ಬೆಲ್ಲೊ ಕಫನ್‌ರೂ ಕೀಲ್ ಬಲಿಚ್ಚಾಲ್. ಅದ್‌ರೂ ಮೊಗ ನೋಕಿಟ್ಟ ಅವುಲೂ ಕಣ್ಣೆ ಚಿಮ್ಮೆ ಇಟ್ಟೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ದಮ್ಮು ನಿಂಡೂ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ.

ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ತಂಡೂ ತಪ್ಪುರೂ ತಿದ್ದಿಟ್ಟೆ ಮಾಪುಲೆರೂ ನೋಕೂನುಂಟು ಬನ್ನೆನ್ನಾಲ ಆ ಅಬ್ಬುಲ್ಲೂರೂ ಮಯ್ಯತ್ ಅವುಡೆ ದಮ್ಮು ಇಲ್ಲಂಟೆ ಕೆಡನ್ನಂತ್.

ಅವುಲು ಅಬರ್ ತಪ್ಪಿಟ್ಟೆ ಕೀಲ್ ಬೂನಾಲ್.

ಅವುಲೂ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿನ್ನಿ ಇಳಿಇಳಿಂಟೇ ಇಂತ್.

ಜುಬೇದಾ

ಬಸ್ಸುರೊ ಸೀಟ್‌ಲ್ ದೆಚ್ಚಿಟ್ ಪರ್ತ್ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್. ಯೇ ರಾಯತ್ತೊ ಯೇ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ತಂಡೊ ಪಯಣ. ಪರನ್ನೊ ರಾಯತ್ತೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ತಂಡೊ ಸೊರಪನಿಕಾಯಿಟ್ ಕಾಣಾತ್ತೊ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಯೋಂಟುಲ್ಲ ಇಕ್ಬಾಲ್. ನೂರು ಮೈಲ್ ದೂರತ್ತೊ ರಾಯತ್ತೊ ಶಾಲೆರೊ ಮಾಸ್ತರ್ ಆಯಿಟ್ ನೇಮಕ ಆಯಪ್ಪ ಬಾರೀ ಸಂದೋಲ ಆಯಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ನೂರು ಮೈಲ್ ದೂರತ್ತೊ ಕುಂದಾಪುರತ್ತೊ ಒರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಶಾಲೆ ಚಿಂತ್ ಗೊಂತಾಯಪ್ಪ ಬಾರೀ ಬೇಜಾರಾಯಿಂತ್. ಅವುತುಲು ಉಮ್ಮ ಪಿನ್ನೆ ಎಲೊಲು, ಎಲೊನು. ಬಾಪಾ ಗಟ್ಟತ್ತಪರ ಮೇಸ್ತಿ ಪನಿಕ್ ಪೋಯೋಂಟು ಇಂತ್. ಅಯೆಲ್ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಬಂಡೊ ತಿಂಜಲ್‌ಗ್ ಒರ್ಕ. ಬಾಪಾ ಗಟ್ಟತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ಅವುತುಲು ಉಮ್ಮ, ಎಲೊನು, ಎಲೊಲೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಕುಂದಾಪುರತ್ತೆಗ್ ಪೋಂಡದ್ ಎತ್ತರೆ ಸರಿ. ಆಯಿತೆಂಗು ಮಾಸ್ತರೊ ಪನಿ ಆಕೊಗು ಪೋಯಿಟ್ಟೇ ಬೇನು. ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಮಾಸ್ತರೊ ಪನಿ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಬಿಸಯ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬಾಪಾ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಬನ್ನಂತ್. ದೂರ ಚೆನ್ನಟ್ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಪನಿ ಬುಡುರೊ ಬೇಂಡ. ಅವುತುಲು ಎಜನೆಯುಂ ಆವುಡು. ಇನ್ನ ನಾನ್ ಸಹ ಗಟ್ಟಿ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಬನ್ನಟ್ ರಾಯತ್ತ್‌ಲೇ ಮೇಸ್ತಿ ಪನಿ ಆಕಡೆ. ಚೆನ್ನಟ್ ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಕುಂದಾಪುರತ್ತೊ ಆ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪರ್ತಾಯಿ ಬನ್ನನ್ನ.

ದೂರತ್ತೊ ಕುಂದಾಪುರತ್ತೊ ಮಾವಿನ ಕಟ್ಟೆಲ್ ಮಾಸ್ತರೊ ಪನಿ ಕಿಟ್ಟಿಯೆಂಗುಂ ಅವುಡೆ ದೈಕೊಗು ಒರು ಬಿಡಾರತ್ತೊ ಅಗತ್ಯ ಬಾರೀ ಇಂತ್. ಸುರೂಗು ಒರು ಜಾಗೆ ತೇಡೊನು, ಅದ್ ಚಿರ್ರೊ ಒರು ರೂಮಾಯೆಂಗುಂ ಸರಿ. ತಂಡೊ ಚೋರು ಕರಿ ತಾನೇ ಆಕೊನು. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಆರೊ ಅವುತುಲಾಯಿತೆಂಗುಂ ಒರು ಪೇಯಿಂಗ್ ಗೆಸ್ತ್ ಆಯಿಟ್ ಇನ್ನಟ್ ತಿಂಜಲ್‌ಗ್ ಇತ್ತರೆಂಟ್ ಆ ಅವುತುರಜೊಗು ಕೊಡುತೆಂಗ್ ಆಯಿತ್. ಆ ರಾಯತ್ತೊ ಆಲ್‌ಮಾರ್ ಎಜಂತ್ತಜಮ ಆ ಶಾಲೆರೊ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರ್ ಎಜಂತ್ತಯಲಾ. ಇಜನೆ ಬೀಯಾರಿಚೋಂಟು ಬಸ್ಸಲ್ ದೆಚ್ಚವುನುಗು ಅವುಡೆಮೆ ಒರಕ್ ಬಂತ್.

ಕೊರೈ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಆರಾ ಅವುಂಡೊ ಮೇಲ್ ತೊಟ್ಟುಟ್ಟು ಎಸರ ಆಕಿಯಾರ್. ನಿಜ ಇಲಿಯಿರೊ ಜಾಗೆ ಬಂತ್.

ಕುಂದಾಪುರತ್ತೋ ಪೇಟೆಲ್ ಇಲಿಯುಂಬೊತ್ತುಗು ಅಸರ್‌ರೊ ನೇರ. ಬಸ್ಸುರೊ ಕೀಲ್ ಇಲಿಇೆಟ್ ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ಬಸ್ಸುಗಾಯಿಟ್ ಕಾತ್ ದೆಚ್ಚ. ಮಾವಿನ ಕಟ್ಟೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ದುರ್ಗಾಂಬ ಬಸ್ಸು ಮೋಂದಿಗ್ ಏಳ್‌ಗಂಟೆಗ್ ಚಿಂತ್ ಗೊಂತಾಯಿತ್ತ. ಏಲ್‌ಗಂಟೆಗ್ ಇನ್ನುಂ ನೇರ ಇಂತ್. ಬಯರ್ ಪಯಿಕೊಗು ಸುರು ಆಯಿಂತ್, ಅವುಡೆಮೆ ಇನ್ನೊ ಹೋಟೆಲ್‌ಗ್ ಪೋಯಿಟ್ ಇರ್ತಂಜಿ ಉರುಪೆ ಕೊಡುತ್ತಟ್ಟು ಚೋರು ಎಡ್ತೊಂಡ. ಕುಂದಾಪುರತ್ತೊ ಪಚ್ಚೆ ಅರಿರೊ ಚೋರು, ಬೆಂಡೆಕಾಯಿರೊ ಕರಿ, ಅಲಸಂಡೆರೊ ಪೊಡಿಕರಿ, ತಯರ್, ತೆಲ್ಲ ಉಪ್ಪುಕರಿ, ಉಂಡುಟ್ಟು ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮನಸ್ಸಗ್ ತೆಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತ್ತ. ಕೈ ಕಲ್‌ಗಿಟ್ ಹೋಟೊಲುರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೆಟ್ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡ್‌ಗ್ ಬನ್ನೆ ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ಬಸ್ಸುರೊ ಎದುರುಲು ನಿಂಡೆಟ್ ಕಂಡಕ್ಕರ್ “ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆ, ಗುಲ್ಲಾಡಿ ಚಿಂತ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಇನ್ನ. ಇಕ್ವಾಲ್ ಬಸ್ ಪತ್ತಿಟ್ ದೆಚ್ಚ.

ಸರಿಯಾಯಿಟ್ ಏಲ್‌ಗಂಟೆಗ್ ಪರ್ತಾಯೋ ಬಸ್ ಏಲರೆಕ್ ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆಗ್ ಬನ್ನೆ ಎತ್ತಿತ್ತ. ಬಸ್ಸುರೊ ಇಲಿಇೊನು ಅವುಡೆ ಚುತ್ತು-ಮುತ್ತು ನೋಕಿಯ. ಆರಯತ್ತೆಂಗ್ ಕಾಂಡಾರ ಚೆನ್ನೆಟ್, ಆರುಂ ಕಂಡೊಂಟು ಇನ್ನೆಟ್. ಬಸ್ ಸ್ಟಾಂಡುರೊ ಒನ್ನು-ಜಂಡ್ ಅಂಜಡಿ ರೊಮುಜ ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ವಂತ್. ಈ ಜಾವುಗು ಬನ್ನೆಟ್ ತಾನ್ ತಪ್ಪಾಕೆಮಾ ಚೆನ್ನೆಟ್ ಬೀಯಾರಿಕೊಗು ತೊಡಚಿಯ. ಆರೊ ಅವುತುರೊ ಬಾಯಿಲ್ ಕೊಟ್ಟೆಟ್, ಆರುಗುಂ ಗುರ್ತ ಇಲ್ಲಾತೊ ನಕ್ಕ ಆರ್ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಕಾರಾರ್. ಇನ್ನೆ ಇವುಡೆ ನಿಕ್ಕುರೊ ಬದಲ್‌ಗ್ ಈ ರಾಯತ್ತೊ ಪಲ್ಲಿಗ್ ಪೋಯಿಟ್ ಅವುಡೆ ಸುಬಹಿ ಆಕೊನುಂಟು ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ ಪರ್ತಾವೊಗು ತೊಡಚಿಯಪ್ಪ., ಅರಾ ಒರು ಮನಿಸ ಅವುಡೆ ಇಕ್ವಾಲ್‌ರೊ” ಎದುರುಗು ಬನ್ನೆ.

“ಆರ್ ನಿಜ, ಈ ಜಾವುಗು ನಿಜ ಇವುಡೆಗ್ ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನುರೊ?”

ಅವುನು ಇಕ್ವಾಲ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ.

“ನಾನ್ ಈ ರಾಯತ್ತೋ ಈ ಶಾಲೆಗ್ ಮಾಸ್ತರ್ ಆಯಿಟ್ ಬನ್ನೆಡ್” ಇಕ್ವಾಲ್ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಆ ಮನಿಸರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಚಿರಿಕೆ ನೊರಇೆತ್ತ.

“ನಜಲೊ ಶಾಲೆರೊ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರ್ ಚೆನ್ನೊಂಟಿಂತ್. ನಜಲೊ ಶಾಲೆಗ್ ಪುದಿಯೊ ಮಾಸ್ತರ್ ಬಂಡಂಟ್, ಅದ್ ನಿಜಮೆಮಾ?. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಜ ಇತ್ತರೆ ಜಾವು ಆಕಿ ಬನ್ನೊ ಎಂದಿಗ್. ಈ ಜಾವುಗು ನಿಜ ಎವುಡೆ ದೈಕ್‌ರಾರ್?”

“ಅದೇ ನಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಯಿಡ್”.

“ನೋಕೊರು ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಒರು ಚೆರೊ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ನಡೊತಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ಜಾವುಗು ಅಖೈರೊಡೊ ಬಸ್ಸು ಬಂಡೊ ತೋಲು ಕಾತೊಂಟು ಇಕ್ಕಡೆ. ಲಾಸ್ ಬಸ್ಸುಲು ನಿಜ ಬನ್ನೆಟ್ ಇಳಿಯಿರೊ ನೋಕಿಯೆ. ಅಜನೆ ಅವುತುಗು ಪೋವೊಂತುಗು ನಿಜ ಇವುಡೆ ನಿಂಡದ್ ನೋಕಿಟ್ ನಿಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪಲಕ ಪರಯೊಗು ಬನ್ನೆ. ಇಪ್ಪ

ನಿಜ ಎಂದೆಡೊ ಅಕ್ಡಾರ್?”

“ನಿಜಮೇ ಎಂದೆರೊ ಅಯಿತೆಂಗ್ ತೆರು ಕಾಟೊನು”.

ಅವುನು ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಟ್ಲ, “ನಿಜೊಗು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಪರೊ ಅಗ ಕಾಟಿಯೆಂಗ್ ಅವ” ಚೆಂತ ಕೇಟ.

“ಸರಿ” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಪಾಲ್.

“ಅಪೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರು” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ ನಡನ್ನೊ ಅ ಮನಿಸರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡನ್ನ ಇಕ್ಪಾಲ್, ತೆರುಲು ನಡೊನುಂಟು ಪೋಯೊಂಟು ಇಕ್ಕುಂಟೊ ಅವುನು ಕೇಟ, “ನಿಜ ಮುಸ್ಲಿಂ ಆಯಿಟೆಕ್ಕೊನಲ್ಲೆ?” “ಒಕ್ಕು”

“ನಜಲೊ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಪರ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಈ ಜಾವು ಅವುಡೆ ದೈಕುರು. ನಾಳೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ಎಂದುರಯಿತೆಂಗು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಕಿ ತರು”

“ತೆಲ್ಲ ದೂರ ನಡೊನೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಒರು ಅವುತುರೊ ಮುನೊಲು ಅವುನು ನಿಂಡ; ಬೆಲ್ಯೊ ವೋಡುರೊ ಅಗ. ಅವುತುರೊ ಪರ್ತರೊ ಚಾವಡಿಲ್ ಮುಂಡು ಉಡ್ತೊ, ಕುಂಜಿಲ್ ಶಾಲ್, ಕಣ್ಣಾಗ್ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿ ಬೆಚ್ಚೊ ಒರು ಐಂಬೊ ವರುಷತ್ತೊ ಮನಿಸ ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟೆ ಎಂದುರೊಮಾ ಎಲ್ದಿಯೊಂಟು ಇಂತ. ಅಯೆಲೇ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಪರ್ ಅಯಿಟೆಕ್ಕೊನು ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚ ಇಕ್ಪಾಲ್.

“ನಮಸ್ಕಾರ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಪರ್‌ಗ್” ಇಕ್ಪಾಲ್‌ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನೊ ಮನಿಸ ನಜ ಬನ್ನಡ ಚೆಲ್ಲರೊ ಪಲೆ ಸಲಾಂ ಇಟ್ಟ. ಎಲ್ದಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆಯೆಲ್ ತಲೆ ವಾತಿಟ್ಟೆ ಕನ್ನಟ ಸರಿಯಾಕಿಟ್ಟೆ. “ಓ.. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಎಂದೊ ಈ ಜಾವುಗು, ಪಿನ್ನೆ ಅದ್ ಆರ್ ನಿಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ, ನಿಂಡೊ ಸಂಮಂದತ್ತಜಮ ಎಂದಾ?” ಚೆಂತ ಕೇಟಪ್ಪ ; ಹ್ಲೆ..ಹ್ಲೆ” ಚೆಂತ ಚಿರಿಚಾನ್ “ನಂಡೊ ಸಂಬಂದತ್ತೊನು ಅಲ್ಲ, ನಿಜೊಲೊ ಬಿರ್‌ಂದರ್ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಬನ್ನಡ” ಚೆನ್ನ.

“ನಂಡೊ ಬಿರ್‌ಂದರಾ?”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಇಕ್ಪಾಲ್ ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಸಲಾಂ ಇಟ್ಟೊಟ್ಟೆ, “ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಶಾಲೆಗ್ ಪುದಿಯೊ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಮಾಸ್ಪರ್ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಬನ್ನಡೆ” ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಫರಫಕಾಂಟ್ ಚಿರಿಚಿಟ್ಟೆ, “ನಂಡೊ ನಿಜ ಆರ್‌ಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚಿರಾರ್? ಶಾಲೆರೊ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಪರ್ ಆಯಿರೊ ನಂಡೊ ಮೋನು ಮಹಾಬಲ, ಅವುನು ಇವುಡೆ ವೋಡಗಾ ಪೋಯಿಡ ಇಪ್ಪ ಬಂಡ, ನಿಜ ಮೇಲ್ ಬರು” ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಇಕ್ಪಾಲ್ ಕಾಲೆರೊ ಚೆರ್ಪು ಎಡ್ಡೆಟ್ಟೆ ಮೇಲ್ ಬನ್ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಸಮಸ್ಕಾರ ಆಕಿಟ್ಟೆ ಪೋಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ಕೇಟ್.

“ನಿಜಲೊ ರಾಯ ಏದ್?”

“ಮೈಕಾಲ್‌ತ್ತೊ ಅಪರ ಮೂಡಬಿದ್ರಿರೊ ಒರು ರಾಯ”

“ಪುದಿಯೊ ಆಯಿಟ್ಟೆ ನೇಮಕ ಆಯಿರೊಮ?”

“ಒಕ್ಕು”

“ಚಮ್ಮೆ ದೂರ ನೇಮಕ ಆಯಿಡಾರಲ್ಲೆ”

“ಎಂದಿರಾಕೊಗು ಆವುಡು. ಸೊರ ಪನಿ ಬೇನೆಂಗ್ ಎವುಡೆಗ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಪೋವೊನಲ್ಲೆ?”

“ಅದ್ ಸರಿ ನಿಜಲೋ ಪೇರ್ ಎಂದಿರೊ?”

“ಇಕ್ಬಾಲ್”

ಅಯೆಲ್ ದೆಚ್ಚೊಅವುಡ್ಲೊ ಎನಿಚಿಟ್ಲ್ಯಾ, “ಕುಡಿಕೊಗು ಎಂದಾರೊ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎಡ್ಲೊಲ್ಲಾರ?”

“ಎಂದುಂ ಬೇಂಡ. ಕುಂದಾಪುರತ್ತಲ್ ಚೋರು ಉಂಡುಟ್ಟೇ ಬನ್ನರೊ.”

“ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಉಂಡುಟ್ಟು ಬನ್ನಾರ. ನಜಲೊ ಉಂಡುಟ್ಟು ಆವುಂಬೊ ಜಾವು ಪತ್ತೆ ಗಂಟೆ ಆವುರು. ಮಹಾಬಲ ಬಂಡೊ ಜಾವು ಒಲಿಂಬೊ ಗಂಟೆರೊ ಪಿನ್ನೆ. ಅವುನು ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆಮೇ ನಜಲೋ ಊನು.”ಅಯೆಲ್ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಿಟ್ಲೆ ಲಿಂಬೆರೊ ಶರಬತ್ತ ಕೋನ್‌ಟ್ಲೆ ಕೊಡ್ತು.

“ನಜಲೊ ಅವುತುಲು ನಜ ಮೂನಾಲೇ. ನಾನ್, ನಂಡೆ ಮೋನು ಪಿನ್ನೆ ಅವುಂಡೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿ. ನಕ್ಕ ಜಂಡ್ ಮಕ್ಕ. ಒರ್ತ ಮಹಾಬಲ, ಪಿನ್ನೊರ್ತಿ ಸರಸ್ವತಿ. ಸರಸ್ವತೀರೊ ಸಾಗರತ್ತೆಗ್ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್ತರ. ಮೋನುಗು ಕಲಿಇಲೊ ವರ್ಷ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿ ಕೊಡ್ತರ. ಅವುಲು ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲ್ ಸೊರತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲಾಲ್.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತೆಗ್ ಬೈಕೊನ್ನು ಬನ್ನಟ್ಲೆ ಚಾಲ್‌ಲ್ ನಿಂಡಾತ್ತೆ. ಅದಾರೊ ಒರ್ತ ಬಾಲಕ್ಕಾರ, ಪಿನ್ನೊರ್ತಿ ಪೆಣ್ಣೆ ಬನ್ನಟ್ಲೆ ಇಲಿಇಕಾರ್. ಅದ್ ಮಹಾಬಲ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಂಡೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿ ಚೆನ್ನ ಗೊಂತಾಯಿತ್.

ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಡೊ ನೋಕಿಟ್ಲೆ ಮಹಾಬಲ ಅಬ್ಬರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಟ, “ಬಾಫಾ ಇದ್ ಆರ್?”

“ಇಯೆಲ್ ನಿಂಡೊ ಶಾಲೆಗ್ ಬನ್ನೊ ಪುದಿಯೊ ಮಾಸ್ತರ್. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಚೆನ್ನಟ್ಲೆ”

ಅವುನು ಬನ್ನಟ್ಲೆ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಕೈ ಕುಲುಕಿಟ್ಲೆ ಚೆನ್ನ, “ನಮಸ್ಕಾರ, ನಂಡೊ ಪೇರ್ ಮಹಾಬಲಂಟ್.”

“ನಿಜಲೊ ಬಾಪಾ ನಿಜಲೊ ಗುರ್ತ ಆಕಿ ತನ್ನಡ್”, ಮಹಾಬಲ ಅವುಂಡೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿರೊ ಗುರ್ತ ಆಕಿಯ. ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆ.

“ನಿಜ ಇವುಡೆ ಎವುಡೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ದೈಕುರೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಕಿಡಾರ?”

“ಇನ್ನುಂ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ ನಿಜಲೊ ಸಹಾಯ ಬೇನು.”

ಮಹಾಬಲ ತಂಡೊ ಬಾಫಾರೊ ಮುಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನ,

“ನಜಲೊ ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರೊ ಮಾಲಿಗೊ ಅವುತುರೊ ಮೇಲ್‌ರೊ ರೂಮು ಖಾಲಿ ಇಕ್ಕೊನಲ್ಲೆ. ಅದಾರೊ ಆರ್‌ಗಯಿತೆಂಗ್ ಬಾಡಿಗಿಗ್ ಕೊಡ್‌ಕೊನುಂಟು

ಚೆನ್ನೊಂಟಿಂತ್. ನಿಜ ಒರು ಪಲಕ ಚೆನ್ನೆಂತ್ ಅಯೆಲ್ ಇಲ್ಲೆಂಟ್ ಚೆಲ್ಲಲೆ.”

“ನಾನ್ ಚೆಲ್ಲಾರ್” ಚೆನ್ನೊಂಟ್ ಭರವಸೆ ಕೊಡ್ತಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ತೆಲ್ಲ ನೆಮ್ಮದಿ ಆಯಿತ್ತ್.

ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಕಷ್ಟ-ಸುಖತ್ತೊ ಬಿಸಯ ಪಲಕತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮಹಾಬಲರೊ ಪೆಂಚ್ಚಿಯಿ ಬನ್ನೊಂಟ್ ಚೋರು ಉಣ್ಣೊಗು ಬಿಲಿಚಾಲ್. ಅಬ್ಬ-ಮೋನು ಜಂಡಾಲು ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಚೋರು ಉಣ್ಣೊಗು ಬಿಲಿಚಪ್ಪ, “ನಂಡೊ ಊಣ್ ಆಯಿಡ್, ಪಾಡೊರ್ಕ ಉಣ್‌ಡೆಮಾ. ಸಾಧ್ಯಮೇ ಇಲ್ಲೆ” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್.

“ನಿಜೊಲೊ ಬುಟ್ಟು ನಜ ಉಣ್ಣೊಗಾವುಡಾ,” ಚೆಂತ್ ಅವುಂಡೊ ಎಣಿಪಾಟಿಯೊಂಟು ಪೋಯಾರ್.

ಉಂಡುಂಟು ಆಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಜಾವುಗು ಅವುಡೆಮೆ ಒರು ಒರಕ್. ಸುಬಹಿಗ್ ಆರ್ ಗಂಟೆಗ್ ಎಸರ ಆಯಿತ್ತ್.

ಸುಬಹಿಗ್ ಎನ್ನಿಟ್ಟ್ ಆಯೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಮಹಾಬಲ,

“ಕುಲಿಕೊಟಿಚೆಲ್ ಬೆಚ್ಚ ತನ್ನಿ ಉಂಡು, ಕುಲಿಚಿಟ್ಟ್ ಬರು” ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಒರು ನಮೂನಿತ್ತೋ ಚಂಗಿ ಆಯಿತ್ತ್. ಕುಲಿಚಿಲ್ಲೆಂತ್ “ಎಂದ್ ನಾತ ಮನಿಸಮಾ” ಚೆನ್ನೊಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ಟ್ ತಂಡೊ ಬ್ಯಾಗ್‌ಲ್ ಇನ್ನೊ ತಟ್ಟ ತಿಡಿಚೊಂಟು ಕುಲಿಕೊಟಿಚೆಗ್ ಪೋಯೆ. ಅವುಡೆ ಪುದಿಯೊ ಲಕ್ಸ್ ಸಾಬೂನಿಂತ್. ಬೇನ್ಯಾಯತ್ತರೆ ಕುಲಿಚಿಟ್ಟ್ ಬೇರೆ ಚಟ್ಟೆ, ಪ್ಯಾಂಟ್ ಇಟ್ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಬೆಚ್ಚ ಬೆಚ್ಚ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಚಹಾ ರೆಡಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಇಂತ್. ಅಜಲೊ ಉಪಚಾರತ್ತ್‌ಗ್ ಖಿಲ್ಲು ನೊರಇೆ ಬಂತ್.”

ಮಹಾಬಲ ಪೆಂಚ್ಚಿಯಿರೊ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗ್ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟ್ ಬನ್ನೊಂಟ್, ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಪರ್ತಾಕಿಯೆ. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮಹಾಬಲರೊ ಅಬ್ಬೊಗು ಸಲಾಂ ಚೆನ್ನೊಂಟ್ ಮಹಾಬಲರೊ ಬೈಕ್ ಪತ್ತಿ ದೆಚ್ಚ.

ಒರು ಚಂದತ್ತೊ ಸಾಧಾರಣ ಬೆಲ್ಲೊ ಮಾಲಿಗೆರೊ ಅವುತುರೊ ಎದುರು ಬೈಕ್ ನಿಪ್ಪಟಿಯೆ. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಬೈಕ್‌ರೊ ಕೀಲ್ ಇಲಿಇಾ.

ಕಂಪಾಂಡಾರೊ ಗೇಟ್‌ರೊ ತೊರನ್ನೊಂಟ್ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೊಂಟ್ ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿಯೆ. ಬಾಯಿಲ್ ತೊರನ್ನೊಂಟ್ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೊ ಅರ್‌ವೊ ವರ್ಷ ಬಯಸ್‌ರೊ ಗಡ್ಡ ಬುಟ್ಟೊ ಮನಿಸ ಮಹಾಬಲ ಮಾಸ್ಪರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಲಿಗಲ್, “ನಿಂಡೊ ಬಾಫಾ ಪೋನ್ ಆಕಿತ್ತ್. ಇಯೆಲಾ ಪುದಿಯೊ ಬನ್ನೊ ಮಾಸ್ಪರ್?” ಚೆಂತ್ ಕೇಟ್‌ತ್ತ್. ಇಕ್ಬಾಲ್, “ಅಸ್ಸಲಾಂ ಅಲೈಕುಂ” ಚೆಂತ್ ಸಲಾಂ ಇಟ್ಟ. ಅಯೆಲ್ ಪೆರವು ಸಲಾಂ ಬೀಟಿತ್ತ್.

“ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮೇಸ್ತ್ರಿ, ನಿಜೊಗು ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲ್‌ರೊ ರೂಮು ಆವುರಾ

ನೋಕುರು.”ಅಯಿತ್‌ಂಟ್ ಆಯಿತೆಂಗ್ ಪಿನ್ನೆ ಪಲಕ ಪರೆಯುವ, ಚೆಂತ್ ಅಜಲೊ ಜಂಡಾಲೊ ಮಾಲಿಗೆಗ್ ಕುಟಿಯೊ ಪೋಯಿತ್ತ.

ಒರು ಬೆಲಿಯೊ ರೂಮು. ಅದಾರೊ ಅಪರ ಒರು ಬೆಡ್‌ರೂಮು. ಅದಲ್ ಒರು ಮರತ್ತೋ ಕಟೀಲ್. ಅದಲ್ ಅಪರ ಕುಲಿಕೊಟಿಜಿ ಪಿನೆ ಸಂಡಾಸ್.

“ಎಜನೆ ಉಂಡು ರೂಮು?”

“ರೂಮು ಚಂದ ಉಂಡು. ಅಯಿತೆಂಗು ಅಡುಪುಕರೆ ಕಾಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕು ಚೋರುಕರಿ, ಚಹಾ ಎಲ್ಲಾ ಆಕೊಗು ಒರು ಜಾಗೆ ಇನ್ನೆಂಗ್ ನಲ್ಲೆ ಇಂತ್.”

“ಅದಾರೊ ತಾಪತ್ರಯ ನಿಜೊಗು ಬೇಂಡ. ನಿಜೊಗು ನೇರ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಚೋರು, ಚಹಾತ್ತೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನಜ ಆಕರ್. ತಿಂಜಲ್‌ಗ್ ನಿಜ ಚೋರು, ಕರಿರೊ, ಪಿನ್ನೆ ರೂಮುರೊ ಬಾಡಿಗಿ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜಂಡಾಯಿರ ತನ್ನೆಂಗ್ ಮೈಯ್ಯಾವು”, ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಮಹಾಬಲ, ಮಾಸ್ಪರ್ “ಆವಲ್ಲೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಸರ್?” ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಚೆನ್ನ,

“ಇತ್ತರೆ ಕೊರ್ಯ್ ಪೈಸತ್ತಾಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆವುಡು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಆರ್ ಬೇಂಡ ಚೆಲ್ತಾರ್” ಚೆನ್ನೊನು ಅಯಿಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟಾ, “ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಎತ್ತರೆ ತರೊನು” “ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಎಂದುಂ ಬೇಂಡ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಜಾವು ಎಟ್ತ್ ಗಂಟೆರೊ ಮುನೊಲು ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಎತ್ತೊನು”

“ಅಜನೆಮೆ ಆವಟ್” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್.

ಲಗ್ಗೆಜ್ ಉಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮಹಾಬಲ ಮಾಸ್ಪುರೊಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯ. ಬೆಲ್ಯೊ ಮೈದಾನತ್ತೊ ನಡುಲು ಇನ್ನೊ ಬೆಲ್ಯೊ ಶಾಲೆ.

“ನಜಲೊ ಶಾಲೆಲ್ ಮುನ್ನೂರು ಮಕ್ಕಜ ಉಲ್ಲಾರ್. ಈ ಮುನ್ನೂರು ಮಕ್ಕೊಗು ಆರ್ ಟೀಚರ್‌ಮಾರ್ ಎಂದಿಗು ಮೈಯಾಯೊಂಟು ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಇಪ್ಪ ನಿಜ ಬನ್ನಾರಾರ್. ನಿಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರಾಯತ್ತೊ ಇನ್ನೂರು ಮಾಸ್ಪರ್ ಬಂಡ್. ಇಪ್ಪ ಸದ್ಯತ್ತಾಗ್ ಮೈಯಾವು. ತೆಲ್ ಆರಾಮತ್ತಲ್ ಮಕ್ಕೊಗು ಪಾಠ ಆಕ.”

ಅಜ ಜಂಡಾಲ್ ಶಾಲೆರೊ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಾರ್. ಅಪ್ಪಮೇ ಪತ್ತೆ ಗಂಟೆ ಆಯೊ ಕಾರಣ ಕ್ಲಾಸ್ ನಡನ್ನೊಂಟು ಇಂತ್. ಮಹಾಬಲ ಮಾಸ್ಪರ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮಾಸ್ಪರ್‌ರೊ ಪ್ರತಿಯೊರು ಕ್ಲಾಸ್‌ಗ್ ಕುಟಿಯೊ ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಅವುಡೆ ಪಡಿಪಾಟಿಯೊ ಇನ್ನೊ ಎಲ್ಲಾ ಟೀಚರ್‌ರಂಕ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಪರಿಚಯ ಆಕಿ ಕೊಡ್ತು.

ಪಿನ್ನೆ ಆಫೀಸ್ ರೂಂಗು ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬಿಲಿಚೊಬನ್ನೊಟ್ಟೆ, “ಇಂಡ್ ನಿಜ ರೆಸ್ಪ್ಪ ಎಡ್ತೊಲುರು. ನಾಳೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಂಜಿ, ಆರ್, ಎಳನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ರೊ ಮಕ್ಕೊಗು ವಿಜ್ಞಾನ ಪಿನ್ನೆ ಗಣಿತತ್ತೊ ಪಾಠ ಚೆನ್ನ ಕೊಡುಕುರು” ಚೆಂತ್ ಮಹಾಬಲ ಮೇಸ್ಪು.

“ಆಯಿತ್ ಸರ್” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್.

ಶಾಲೆಗ್ ಮುಟ್ಟಮೇ ಇಂತ್ ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿರೊ ಅಗ. ಶಾಲೆರೊ ಎದುರು ಚೆರೊ ಮಾರ್ಗತ್ತಲ್ ನಡನ್ನೆಂಗ್ ಪವುನಂಜಿ ಮಿನಿಟ್‌ರೊ ತೆರು. ಅವುನು ಶಾಲೆರೊ

ಪೆರಗೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಮಾಲಿಗೆರೊ ಅವುಂಡೊ ರುಮುರೊ ಆರಾ ಅಡಿಚಿಟ್ ಬರೆಸಿನ್ನಾರ್. ಬೆಡ್‌ರೂಮುರೊ ಕಟೀಲ್‌ರೊ ಮೇಲ್ ಕೆಡಕೆ ಬುಡುಪಾಟಿ ಬೆಚ್ಚಿಂತ್. ಶೂ ಎಡ್‌ತ್‌ಟ್ ಒರು ಅರ್ಗಲ್ ಬೆಚ್ಚೆನು. ಪ್ಯಾಂಟ್, ಚಟ್ಟೆ ಎಡ್‌ಟ್, ಮುಂಡು-ಬನಿಯನ್ ಇಟ್ಟಿ, ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿ ಅವುಡೆಗ್ ಬಂತ್.

“ಶಾಲೆ ನೋಕಿ ಬನ್ನಾರ. ಎಪ್ಪೊಲು ಪಿನ್ನೆ ನಿಜಲೊ ಮಾಸ್ತರಿಕೆ ಪನಿ”
ನಾಲೆಮೇ ತೊಡಜೊನು ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್”

“ಏದಾಕೂ ಚಂಗಿ ಆಕಂಡ. ನಿಜಲೊ ಅಗಮೆಂಟೇ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕುರು. ಎದುಂ ಬೇನೆಂಗ್ ಈ ಬೆಲ್ ಒತ್ತಿಯೆಂಗ್ ಮೆಯಿ. ನಜಲೊ ಅವುತುರೊ ಸೊರಪನಿರೊ ಚೆರೈ ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಕರ್.” ಚೆನ್ನಟ್ ಅಯೆಲ್ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇೆ ಪೋಯಿತ್ತಾ.

ಅವುನು ಕುಲಿಕೊಟಿಜೆಗ್ ಪೋಯಿಟ್ ಕೈ ಕಾಲ್ ಕಲಿಗಿಟ್ ಬನ್ನಟ್ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಕೆಡಕೆಲ್ ಬೂನೊಂಡ. ತಲೆಲ್ ಬೀಯಾರ ಮೂಡಿತ್ತಾ. ಇಂಡಲ್ ಪಿನ್ನೆ ತಂಡೊ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನ. ಇತ್ತರೆತೋಲು ಅಗ ಬುಟ್ಟು ವೋಡೆಗುಂ ಪೋಯೊನು ಅಲ್ಲ. ಇಂಡ ಉಮ್ಮ, ಪೆಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಇವುಡೆ ಬನ್ನರೆ. ಇವುಡೆ ಇಜೊಗು ಆರ್‌ಗುಂ ನೊಂಬಲ ಆವತ್ತೊ ಪಲೆ ನಡಕೊನು. ಇಜ ನಲ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರ್. ಇಜಲೊ ನಂಬಿಕೆ ಪಿಸ್ ಉಲಿಚೊಲೊನು.

ಅಜನೆಮೇ ಪತ್ತ ನಾಲ್ ಕಲಿಇೆತ್ತಾ. ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿರೊ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಏದೊರು ಕೊರೊಡಿ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ನೇರ-ನೇರತ್ತಾಗ್ ಅವುನುಗು ಊನು-ತೀನೊರೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಶಾಲೆಲುಂ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ತರ್, ಟೀಚರ್‌ಮಾರ್ ನಲ್ಲೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತಲ್ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೂಡಿಯೊಂಟು, ಪಲಕಪರೆಇೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್. ಶಾಲೆರೊ ಮಕ್ಕಲೊ ತಂಡೊ ಪಿರ್‌ಸತ್ತೊ ಪಲಕತ್ತಲ್, ನಲ್ಲೊ ಬೋಧನೆಲ್ ಮೆಚ್‌ಪಾಟಿಟ್ ನಲ್ಲೊ ಮಾಸ್ತರ್ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೇರ್ ಎಡ್ಲೊಂಡ.

ಅದೊರು ನಾಲ್ ಸುಬಹಿ ಎನಿಚಿಟ್ ಮೊಗಕಲಿಗಿಟ್, ವುಲೂ ಆಕಿಟ್, ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ ಮಾಳಿಗೆರೊ ಕಂಡಿರೊ ಅರ್ಗಲ್ ದೆಚ್ಚೆನುಗು ಆ ಅವುತುರೊ ಗೇಟ್ ಎಡ್‌ಟ್ ಆರಾ ಒರು ಬಾಲಕಾರ್ತಿ ಪೆಣ್ಣೆ ಬಂಡದ್ ಕಂಡ್‌ತ್ತಾ. ಆ ಪತ್ತ ನಾಲ್‌ಲ್ ಅವುನುಗು ಅವುಲೊ ಅವುಡೆ ನೋಕಿಯೊ ನೆನಪಿನ್ನಟ್ಟೆ. ಚಂದತ್ತೊ ಬೆಲ್ಲೊ ಮೊಗ. ಚಂದತ್ತೊ ತಡಿ. ಈ ಪೆಣ್ಣೆ ಆರಾಯಿಟ್ಟಕ್ಕು?

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಮಾಳಿಗೆ ಪತ್ತಿ ಬನ್ನೊ ಆ ಅವುತುರೊ ಸೊರಪನಿರೊ ಚೆರೈ ಇಡ್ಲಿ-ಚಹಾ ಕೊಡ್. ಇಡ್ಲಿಗ್ ಕಾಯಿಮೊಲವುರೊ ಚೆಟ್ಟಿ.

ಮೂನು ಇಡ್ಲಿರೊ ಬಟಜೆಗ್ ಇಟ್ಪೆಟ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟಿ.

“ಜಾವೇದ್, ಇದಿಪ್ಪ ಬನ್ನೊ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಆರ್?”

“ಓಹ್.. ಅವುಲು ಗಫೂರಾಕರೊ ಎಲೆಲೊ ಮೋಲು ಜುಬೇದ.”

“ಅವುಲು ಇಕ್ಕಾರೊ ಇದೇ ಅವುತುಲಾ?”

“ಇಲ್ಲೆ. ಪಳ್ಳಿರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕಾರೊ ಅವುಲು.”

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಎಂದುಂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಕಂಟೆ ಇಡ್ಡಿ ತಿಂಡಾಟ್ ಚಹಾ ಕುಡಿಚಿಟ್ತ್ಯಾ ಖಾಲಿಯಾಯೊ ಪ್ಲೇಟ್, ಗ್ಲಾಸ್‌ರೊ ಜಾವೇದ್‌ಗ್ ಕೊಡ್ತು ಕೀಲ್ ಬನ್ನ. ಕೀಲ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಪರ್ತಾರೊ ತೆನೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಅಂಡತ್ತೊ ಪೇಪರ್‌ರೊ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಪಿನ್ನೆ ಮಾಳಿಗೆಗ್ ಬನ್ನ.

ಪೇಪರ್ ಓದಿ ಆವೊಂತುಗು ಗಂಟೆ ಒಲಿಂಬೊ. ಪ್ಯಾಂಟ್-ಚಟ್ಟಿ ಇಟ್ಕೊಂಟು ಶಾಲೆಗ್ ಪರ್ತಾಯ. ಶಾಲೆಗ್ ಬೇನ್ಮಾಯೊ ಒನ್ನು, ಜಂಡ್ ಬೂಕು ಪಿಡಿಚ್ಚೊಂಟು ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ತ್ಯೆ ಕೀಲ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಪೇಪರ್‌ರೊ ಅವುಡೆ ಬೈಕುವೊಂತುಗು, ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೊ ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಅವುಡೆ ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ನೋಕಿಟ್ತ್ಯೆ ಒರ್‌ಕಲೆ ಗಡಿಬಿಡಿಗೊಂಡುಟ್ಟು ನಿಂಡ್‌ಬುಟ್ಟಾಲ್.

ಅಜನೆ ನಿಂಡವುಲೊ ಇಕ್ಕಾಲ್ ನೋಕಿಟ್ಟೇ ಬೆಚ್ಚ. ಇರೈತ್ತಜಂಡ್, ಇರೈತ್ತಮೂನು ವರುಷತ್ತೊ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಚೂಡಿದಾರ ಇಟ್ತ್ಯೆ, ತಲೆರೊ ಮೇಲ್ ಶಾಲ್ ಇಟ್ಕೊ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯೊನು ಅವುಲೋ ಚಂದತ್ತಾಗ್ ಬಬತ್ತಾಯ. “ನಾನ್ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಂಡೆ ಚೆನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಉಲ್ಲ ಉಮ್ಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೆರಿಪಾಟ್” ಚೆನ್ನೊ ಇಕ್ಕಾಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಕ್ಕಂಟೆ ಗೇಟ್ ಎಡ್‌ಟ್ತ್ಯೆ ಶಾಲೆಡಪರ ಹೆಚ್ಚೆ ಬೆಚ್ಚ.

ಅವುನು ಅಪರ ಪೋಯೊ ಪರ್ತ್‌ಗ್ ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್‌ಗ್ ಬೇರ್‌ಟ್ತ್ಯೆ, ದಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟಿಯೊ ಪಲೆ ಇನ್ನೊ ಜುಬೇದಾ ಸ್ಥಿಮಿತತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ. ಛೇ.. ನಾನೆಂದ್ ಪೆಣ್ಣ್ ಅವುಂಡೊ ನೋಕಿಟ್ತ್ಯೆ ನಾನ್ ಅಜನೆ ಎಂದಿ ನಿಂಡೆ? ನಾನ್ ನೋಕುರೊ ಇದೇ ಸುರು. ಇವುಡೆ ಪುದಿಯೊ ಮಾಸ್ಪರ್ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಮಾಳಿಗೆರೊ ಮೇಲ್ ಉಂಡುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಂತ್. ಐತೆಂಗುಂ ಅದ್ ಆರಾಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು ಚೆಲ್ಲೊ ಕುತೂಹಲ ನಕ್ಕ ಇನ್ನಾಟ್ತ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ಇವುಂಡೊ ನೋಕಿಯೊ ಸುರುತೊ ನೋಟತ್ತಾಲೇ ನಾನೆಂದಿ ಬೇರ್‌ಪೋಯೆ. ನಂಡೊ ನೆಇನೆ ಎಂದಿ ಡವ-ಡವಂಟ್ ಅಡಿಚೊಲುರು. ಇದ್ ತಪ್ಪು.. ನಂಡೊ ಮನಸ್‌ರೊ ಹತೋಟಿಗ್ ಕೊಂಬರೊನು. ನಾನ್ ಏದಾ ಕಿನವುರೊ ಕೆಟ್ಟಿಯೊಲುರೊ ತಪ್ಪು ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚಿಟ್ತ್ಯೆ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಾಲೆ.

ಜಾವು ಕುಲಿಚಿಟ್ತ್ಯೆ, ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ತ್ಯೆ, ಚೋರು ಉಂಡು ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಏದಾ ಬೂಕು ಓದಿಯೋ ದೆಚ್ಚೊನುಗು ಮಾಳಿಗೆ ಪತ್ತಿಟ್ತ್ಯೆ ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಾಟ್ತ್ಯೆ ಮುಟ್ಟ ದೆಚ್ಚಪ್ಪಮೇ ಗೊಂತಾಯೊ. ಅವುನು ಬೂಕು ಮಡಕಿ ಬೆಚ್ಚ.

“ನಿಂಡೊ ಓತುಗು ನನ್ನಾಲಾಯಿಟ್ತ್ಯೆ ತೊಂದರೆ ಆಯಿತೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ. ಅಜನೆ ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಎಜನೆ ಉಂಡು ಶಾಲೆರೊ ವಾತಾವರಣ. ಅವುಡ್ಲೋ ಮಕ್ಕ.”

“ಪರವಾಯಿಲ್ಲೆ. ನಲ್ಲೊ ಶಾಲೆ, ಅಜನೆಮೆ ಅವುಡೊ ಮಾಸ್ಪರ್‌ಮಾರ್, ಮಕ್ಕಜ.”

ಅಯೆಲ್ ದಮ್ಮು ಬುಟ್ಟುತ್ತು. ಒರು ನಮೂನಿತ್ತೊ ಬೇಜಾರ್, ಚಿಂತೆ ಅಯೆಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಕಂಡ್ ಬಂತ. ಅಯೆಲ್ ದೆಚ್ಚೊ ಅವುಡೊ ಎನಿಚಿತ್ತ್ ತೆಲ್ಲ ದೂರತ್ತಲ್ ಕಾಂಡೊ ಆ ಪಲ್ಲಿರೊ ಕಾಟಿಟ್ ಚೆಂತ. “ನೋಕೊರು.. ಆ ಪಲ್ಲಿರೊ ಮುಟ್ಟ ಕಾಂಡೊ ಆ ಅಗ ನಂಡೊ ಪೆಜಳೊ”

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಚೆನ್ನ “ಸುಬಹಿಗ್ ನಿಜಲೊ ಅವುತುಲು ನೋಕಿಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ನಿಜಲೊ ಪೆಜ್ಜಲೊ ಮೋಲು ಆಯಿಟಿಕೊನಲ್ಲೆ?”

“ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯೆ. ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಬಿಸಯಮೇ ಚೆಲ್ಲೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ.”

“ಚೆಲ್ವು” ಅವುನು ಚೆನ್ನ.

ಅಯೆಲ್ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಪೋಯಿತ್.

ಅವುಲೊ ಪೇರ್ ಜುಬೇದಾ. ಉಮ್ಮ-ಅಬ್ಬರೊ ಒರಿಯೇ ಮೋಲು. ಪಿರ್‌ಸತ್ತೊ ಒರಿಯೆ ಮೋಲಾಯೊ ಕಾರಣ ಅವುಲೋ ಎಲ್ಲಾ ಆಸೆರೊ ಕೇಟಪಲೆಮೆ ಕೋನ್ ಕೊಡೊ ಇನ್ನಾರ್. ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ ತೋಲ್ ಓದಿಟ್, ಓದಿ ಆಯಪರ್ತ್ ಅವುಲುಗು ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ಚಿಕ್ಕರೊ ನೋಕಿಟ್ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಯಾರ್. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಲ್ ನಲ್ಲೊ ಒರು ಬಾನ್ಯತೊ ವಹಿವಾಟ್ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಮೂನು ವರ್ಷ ಅಜ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತಿಯಾರ್. ಮೂನು ವರುಷತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಒರುನಾಲ್ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊ ಅವುಲು, “ನಾನ್ ಇನ್ನೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ” ಚೆನ್ನೆ ಬುಟ್ಟಾಲ್. ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಪೇಡಿಚ್ಚೆಪೋಯೆ. ವೋಲು ಇಜನೆ ಎಂದಿಗ್ ಚೆಲ್ವಾಲ್. ಇನ್ನೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಆಕ್ಲೇ ಚೆಲ್ವಾಕ್ ಕಾರಣ ಎಂದ್ ಇಕ್ಕು. ನಜ ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟಪ್ಪ

“ನಕ್ಕು ಅಯೆಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಂದಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಅಲ್ಲಮ್ಮಾ.. ಈ ಮೂನು ವರುಷ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೊಲು ಇಪ್ಪ ಒರ್ದಲೇ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅದ್‌ಕ್ ಎಂದ್ರೊಮ್ಮಾ ಅರ್ಥ?”

“ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ” ಅವುಲು ಹರಪಿಡಿಚ್ಚಪಲೆ ದೆಚ್ಚಾಲ್. ಅವುಲೋ ಒರ್ದ, ಪಿನೂರ್ದ ಬನ್ನೆಟ್ ಬಿಲಿಚ್ಚೆ. ಅಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ “ಎಂದೆರೊ ಮೋನೆ ಇದೆಲ್ಲಾ. ಎಂದಿಗ್ ಅವುಲು ಬಂಡಿಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ. ಎಂದ್ರೊ ಕಾರಣ” ಚೆಂತ ಕೇಟಿಂಗ್, ನಕ್ಕೆಂದು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ನಿಜಲೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಮುಟ್ಟಮೇ ಕೇಕುರು. ಚೆಂತ ಪೋಯೆ. ಪಿನ್ನೆ ಅವುನು ಜುಬೇದಾರೊ ಬಿಲಿಕೊಗು ಬನ್ನೆಲ್ಲೆ. ಒರು ವರುಷತ್ತೊ ಮುನೊಲು ಅವುನು ಜುಬೇದಾಗ್ ತಲಾಖ್ ಕಡತಿಯೆ. ಜುಬೇದಗ್ ಅವುನು ತಲಾಖ್ ಕಡತಿಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಜ ವೋಲುಗು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ವೋಲು ಉಚ್ಚಿ ಚೋಂಟಿಯೊಪಲೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡ್‌ರಾಲ್. ನಕ್ಕು ಮಂಜಿಲಮೇ ಬೇಂದ

ಚಿಲ್ಲಾಲ್”.

ಅಯೆಲ್ ಪಲಕ ನಿಪ್ಪಾಟಿತ್ತ.

“ಅವುಲು ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ, ಎಂದಿಗ್ ಮಾಪುಲೆ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಕಾರಣ ತೆರಿಯೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಲ್ಲೆ?”

“ಎಂದೊಂಟು ತೆರಿಯಿಡೊ?”

“ಅವುಲೊ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದ್ತೋ. ಆ ಮೂನು ವರುಷತ್ತಲ್ ಅವುಡೆ ಇನ್ನಪ್ಪ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಲೊ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಎಜನೆ ಇಂತ್. ಅವುಡೆ ಆ ಅವುತುಲು ಬೇರೆ ಆರಾಯಿತೆಂಗು ಅವುಲೋ ಶೋಷಣೆ ಆಕಿನ್ನಾರ? ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಮಾಪುಲೆ ಅವುಲೊ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ಟ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ, ಸರಿಯಾಯಿಟ್ಟ ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಇದೆಲ್ಲತ್ತೋ ಕೇಟ್‌ಟ್ ತೆರಿಯೊನು ಇಂತ್.”

“ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಯತ್ತೋ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಆಯಿತ್ ಮೋನೆ. ಮಾನಸಿಕ ಡಾಕ್ಟರ್‌ಗ್ ಕಾಟುವ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಅಂಜತ್ತೊ ಎಂದಂ ಆಯಿಟ್ಟೆ. ಎಲ್ಲರೊಪಲೆ ಚಿರಿಚೊಂಟು, ಎಲ್ಲಾ ಸೊರಪನಿ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕಡಾಲ್.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನಿಜ ಅವುಲೊ ಸುರುತೊ ನಾಲ್‌ರೊ ಮರನ್ನೊಟ್ಟೆ ಅವುಲೊ ಬೇರೆ ಮಂಚಿಲ ಆಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕುರು.”

“ನಜ ಅದ್‌ಕ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಯೊಂಟೇ ಉಲ್ಲ.”

ಜಾವು ಚಮ್ಮೆ ನೇರ ಆಯಿಂತ್. ಅಯೆಲ್ ಎನಿಚಿ ನಿಂಡಯೆಲ್, “ಜುಬೇದಾರೊ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಿಂಡೊ ನೇರ ಬೆಡಕ್ ಆಕಿಯೆ.” ಚೆಂತ್.

“ಇಲ್ಲೆ.. ನಿಜ ಇವುಡೆ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಂಡೊಟ್ಟ ಪಲಕಪರಇಳೊ ಇನ್ನೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ತೆಲ್ಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಆವುಡು.” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಕಾಲ್.

ಅಯೆಲ್ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇಳಿಪೋಯಿತ್ತ.

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಬಾಯಿಲ್ ಚಿಲ್‌ಕ ಇಟ್ತ್ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಕೆಡಕೆಲ್ ಕೆಡನ್ನ. ಒರು ಕ್ಷಣ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೊಗ ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣೆದಾರ್ ಬಂತ್. ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ಇನ್ನಂ ಮಂಚಿಲ ಆವತ್ತೋ ಪೆಣ್ಣೆಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚಿನ್ನ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲೊ ಪೆರಗೆ ಇತ್ತರೆ ಬಿಸಯ ಉಂಡು ಚೆಂತ್ ಅವುನುಗು ಗೊಂತಿನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಅವುಲೋ ನೋಕೊಂಬೊತುಗು ತಂಡೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಏದಾ ಒರು ಕಿನವು ಮೂಡಿಂತ್. ತಂಡೊ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಅವುಲೊ ಪಲ್ಲೊ ಒರು ಪೆಣ್ಣೆ ಬನ್ನೆಂಗ್ ಆವು ಚೆಲ್ಲೊ ಒರು ಅಶಾಭಾವನೆ ಮೂಡಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ಅವುಲು ಮಂಚಿಲ ಆಯಿಟ್ಟೆ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಚೆಲ್ಲುಂಚೊ, ಇನ್ನ ಅವುಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಬೀಯಾರಿಕುಡೊ ತಪ್ಪು. ಒರು ಕ್ಷಣ ಮೂಡಿಯೊ ಅವುಲೊ ರೂಪತ್ತೊ ಮನಸ್ಸೆಡೊ ದೂರ ಆಕುಡೊ ನಲ್ಲೊ. ಅವುಲೊ ಮರನ್ನೊಟ್ಟೆ ತಂಡೊ ಮುನೊಲ್ಲೊ ಜೀವನತ್ತೋ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಆಕುಡೊ ನಲ್ಲೊ.

ಅಜನೆ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ಟೆ ಕಣ್ಣೆ ಮುಚ್ಚಿಯೊ ಅವುನುಗು ಒರಕ್ ಬಂತ್.

“ಅಲ್ಲಾಹು ಅಕ್ಬರ್” ಸುಬುಹಿರೊ ನಿಸ್ಕಾರತೊ ಬಾಂಗ್ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಪಲ್ಲಿರೊ ಕೇಟಪ್ಪ ಅವುನುಗು ಎಸರ ಆಯಿತ್ತ್. ಇಂಡ್ ಚನಿಯಾಸೆ, ತಿಜಲಾಸೆ ಶಾಲೆಗ್ ರಜೆ ಉಂಡು. ಇಂಡ್ ಉಚ್ಚೆಲ್‌ಪಿನ್ನೆ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ತಿಜಲಾಸೆ ಪೆರಗೆ ಬರೊನು. ರಾಯತ್ತೊ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಒರು ತಿಂಜಲಾಯಿರ್. ಎಪ್ಪೊಂ ಅಗ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇಕ್ಕತ್ತೊ ನಾನ್ ಈ ಒರು ತಿಂಜಲ್‌ಲ್ ಇವುಡೆ ಎಜನೆ ಇನ್ನೆಮಾ? ಇನ್ನಲೆ ತಿಂಜಲ್‌ತೊ ಸಂಬಲ ಕಿಟ್ಟಿರ್. ಅದಲ್ ಜಂಡ್ ಆಯಿರತ್ತೋ ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿಗ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು, ಉಳಿಇಗೊ ಕೊರ್ಯ್ ಪೈಸತ್ತೊ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ ಕೈಲ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ಆಯಿತ್. ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಬಾಪ ನೈಚಿ ಬಲತಿಟ್ಟ್. ಇನ್ನ ತಂಡೊ ಸಂಪಾದನೆ ಸೇರಿಯೆಂಗ್ ಬಾಪಾಗು ತೆಲ್ಲ ಬಲ ಬಂಡ್. ಪೆಜಲ್‌ಗ್ ಇಪ್ಪ ಪವುನೆಟ್ಟ್ ಆಯಿಡ್. ಇನ್ನ ಜಂಡ್-ಮೂನು ವರುಷತ್ತೊ ಉಲ್ಲ ಮಂಜಿಲ ಆಕೊನು. ಅದರೊ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ತಂಡೊ ಮೇಲ್ ಉಂಡು. ಮೂತೊನು ಆಯಿಟ್ಟ್ ತಾನ್ ಆಕ್‌ರೊ ಕರ್ತವ್ಯ ಅದ್.

ಆರಾ ಮಾಳಿಗೆ ಪತ್ತಿ ಮೇಲ್ ಬಂಡೊಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಸೊರಪನಿರೊ ಚೆರ್ರ ಇಕ್ಕೊನು ಚೆಂತ್ ನಿರಿಚ್ಚೊನುಗು ಅವುಡೆ ಜುಬೇದಾಡೊ ಕಂಡ್ ಆಶ್ಚರ್ರ ಆಯಿತ್. ಜುಬೇದಾ ಬನ್ನದ್ ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿ ನೋಕಿಟ್ಟೆ. ಅಜಲೋ ಕಣ್ಣ್ ತಪ್ಪಟಿ ವೋಲು ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೆರೊಮಾ.

ಅವುಲು ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ದೋಸೆ, ಮೀನ್‌ರೊ ಕರಿ, ಚಹಾ ಅವುಡೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಎಂದಂ ಪಲಕ ಪರೆಯಂಟೆ ಅವುಂಡೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್ ಒರು ಚಿರಿಕೆ ಚಿರಿಚಿಟ್ಟ್, “ನಿಜ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ಮುನೊಲು ಗಪೂರಾಕರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಇಟ್ಟ್ ಪೋವೋನುವಲ.”

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಕೇಟ, “ಸೊರತೊ ಚೆರ್ರ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ ನಿಜ ಚಹಾ ಕೋನಾರ?”

“ಒಕ್ಕು” ಚೆನ್ನೊ ಅವುಲು, “ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿರೊ ಬೂಕು ಇನ್ನೆಂಗ್ ತರು. ನಾನ್ ಓದಿ ತಂಡೆ.”

ಅವುನು ಕಪಾಟ್‌ಲ್ ತೇಡಿಟ್ಟ್ ಮೂನು-ನಾಲ್ ಬೂಕುಜಲೊ ಕೊಡ್ತೆ.

“ನಿಜಲೊಗು ಕತೆ ಓದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಇಷ್ಟಮಾ?”

“ಒಕ್ಕು.” ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ಅವುಲು ಪೋವೊಗು ತೊಡಚಿಯಪ್ಪ ಅವುನು ಚೆನ್ನೆ “ಇನ್ನಲೆ ಜಾವು ಗಪೂರಾಕ ನಿಜಲೊ ಬಿಸಯ ಎಲ್ಲಾ ಚೆಂತ್.”

ಜುಬೇದಾ ಒರು ಕ್ಷಣ ಐಬತ್ತಾಯಲ್. ಅವುನು ಪಿನ್ನೆ ಕೇಟ.

“ನಿಜ ಎಂದಿಗ್ ನಿಜಲೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನಾರ್?”

ಅವುಲು ಅವುಂಡೊ ಅರ್ಸತ್ತಲ್ ನೋಕಿಟ್ಟ್, “ನಂಡೊ ಸ್ವಂತ, ನಕ್ಕ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ತಲೆ ಇಡೊಗು ನಿಜ ಆರ್?” ಚೆಂತ್ ಜೋರಾಕಿಟ್ಟ್ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇ ಪೋಯಾಲ್. ಅವುನುಗ್ ಮನಸ್ಸು ಬೇಜಾರಾಯಿತ್. ಸುರುತೋ ಭೇಟಿಲೆ ತಂಡೊ ಎಂದ್ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ. ಅವುಲೊ ಸಂಬಂಧತ್ತೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ತಲೆ

ಇಡೊಗು ನಾನ್ ಆರ್? ನಂಡೊ ಬೆಲ್ಯೊ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ ಆಯಿತ್ತ. ನಾನೆಂದು ಅವುಲೋ ಕುಟುಂಬತ್ತಾನ ಇಲ್ಲೆ ಅವುಲೋ ಸಂಬಂಧತಾನ. ಇಲ್ಲಾತೊ ವಿಚಾರ ಎಲ್ಲಾ ನಕ್ಕಂದಿ. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಾರೊ ಮಾಸ್ತರಿಕೆ ಆಕೊಗು. ಇಂಡ್ ಇವುಡೆ ನಾಳೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿತೆಂಗ್ ಇನ್ನ ಎವುಡೆಮಾ. ನಾನ್ ಈ ರಾಯತ್ತೊ ಬೇರೆ ಮೋತುಗು ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿ ಪೋಯೆಂಗ್ ಈ ರಾಯತ್ತಜ ಒರು ನೆನಪು ಮಾತ್ರ. ಇನ್ನ ಎಪ್ಪೊಂ ಜುಬೇದಾರೊ ಈ ನಮೂನಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆಕೊಗು ತೀರ. ಮನಸ್ಸೊಡೊ ಹತೋಟಿಗ್ ಕೋನ್ಟ್ಟ್ ಚಹಾ ಕುಡಿಚಿಟ್ಟ್, ಎಡ ಕಲಿಗಿಟ್ಟ್ ಕೀಲ್ ಬನ್ನ.

“ಎದಾ ಬಿಸಯ ಪಲಕಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು ಚೆನ್ನಾರುವುಲ.” ಅವುನು ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಟ.

“ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ. ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟು ಒರು ಬಿಸಯ ಪಲಕಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು. ಐತೆಂಗ್ ಅದ್ ಇಂಡ್ ಬೇಂಡ. ಇನ್ನೊರ್ಕು ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭ ಬನ್ನಪ್ಪ ತೆರಿಪಾಟ್‌ರೆ.”

“ಇಂಡೇ ಚೆಲ್ಲಲ್ಲೇ”

“ಇಂಡ್ ಬೇಂಡ. ಅದ್‌ಕ್ ಸರಿಯಾಯೊ ನೇರ ಬರೊನು. ಅಪ್ಪ ಚೆಲ್ಲರೆ.”

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಕಿಸೆರೊ ಜಂಡ್ ಆಯಿರ ಉರುಪೆ ಎಡ್‌ಟ್ಟ್ ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಚೆನ್ನ. “ನಾನ್ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಇಂಡ್‌ಗ್ ಒರು ತಿಂಜಲಾಯಿತ್ತ. ಇದಲ್ ಜಂಡ್ ಆಯಿರ ಉಂಡು.”

ಅಯೆಲ್ ಅದ್‌ರೊ ಎಡ್ತೊಂಡು.

“ಕಾಕ, ಇಂಡ್ ಉಚ್ಚೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ರಾಯತ್ತಗ್ ಪೋಂಡೆ. ತಿಜಲಾಸೆ ಶಾಲೆಗ್ ರಜೆ ಉಂಡು. ರಾಯತ್ತಗ್ ಪೋವಂಟೆ ಒರು ತಿಂಜಲಾಯಿತ್ತ. ತಿಜಲಾಸೆ ಮೋಂದಿಗ್ ಬಂಡೆ.”

“ನಲ್ಲೊ ಬಿಸಯ. ರಾಯತ್ತಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಉಮ್ಮ, ಪೆಜಾಲೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್ ಬರೊನಲ್ಲೆ.” ಚೆಂತ್ ಪಾಡೆ ಚಿರಿಚಿಟ್ಟ್ ಚೆಂತ್, “ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಯೋಚನೆ ಎಂದಯ್ತೆಂಗ್ ಉಂಡ”

ಅವುನು ಚಂಗಿಚ್ಚೆ ಚೆನ್ನ,

“ಸದ್ಯತ್ತಗ್ ಇಲ್ಲೆ. ಉದ್ಯೋಗತ್ತಲ್ ನಾಲಂಜಿ ವರುಷ ಕಳೆಯೊನು. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಪಲಕ.”

ಅವುತುಗು ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುನುಗು ತೆಲ್ಲ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ಇಪರ ಅಗ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ದೂರ ಇನ್ನವುನುಗು ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ-ಪೆಜಾಲೊ ನೋಕುಂಬೊತ್ತುಗು ಕಲ್‌ಇಪೋಯದ್ ಪಿನ್ನೆ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಅನುಭವ. ಪೆತ್ತಜಲೊ ಅ ಪಿರ್ಸ, ಮಮತೆ□ ವಾತ್ಸಲ್ಯ ನೊರಇಳೊ ಅ ಪಲಕ. ಅಂಜಿ ಆಯಿರ ಉರುಪೆರೊ ಭಾಫಾರೊ ಕೈಕ್‌ಕೊಡುಕುಂಬೊ ಭಾಫಾರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ನೊರಇಳೊ ಅ ಬೆಲ್‌ಕರ್. ಉಮ್ಮರೊ ಕೈಲ್ ಮೂನು ಅಯಿರ, ಪೆಜಲೊ ಕೈಲ್ ಒರು ಅಯಿರ, ಕೊಡುಕುಂಬೊ ಅಜ

ತನ್ನೂ ಪಿಸ್ ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಚಮ್ಮೆ ಸಂದೊಲ ತಂಡೊ ಬಿಸಯ ಆಯಿಟಿಂತ್.

“ಇಪ್ಪ ನಕ್ಕು ಒರು ಬಲ ಬನ್ನೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ನಿಂಡೊ ಕಾಲ್ ಮೇಲ್ ನೀನ್ ನಿಕೊಗಾಯದ್ ನಕ್ಕು ನೆಮ್ಮದಿ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಸಂಗತಿ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕಡ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ಅತ್ತರೆ ದೂರತ್ತಲ್ ಮಾಸ್ಪರ್ ಪನಿ ಆಕೊನಲ್ಲೆಂಟ್ ಬೇಜಾರ್ ಆವುಡು”.

“ಅತ್ತರೆ ದೂರ ಇಲ್ಲೆ. ನಾಲಂಜಿ ಗಂಟೆರೊ ದೂರ. ಅಲ್ಲಂಟೆ ಅವುಡ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರ್ ಭಾರೀ ನಲ್ಲಜ. ನಾನಿಕ್ಕುರೊ ಅವುತುರೊ ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ನಂಡೊ ಮೋನುಡೊ ಪಲೆ ನೋಕ್ರಾರ್, ನೇರ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಊನ್-ತೀನ್ರೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಕ್ರಾರ್ ಅದಲ್ಲಂಟೆ ಬೆಚ್ಚಿ ತನ್ನಿರೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಉಂಡು. ಬಾಡಿಗೇ, ಊನು-ತೀನ್ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ತಿಂಜಲ್ಗ್ ಜಂಡ್ ಆಯಿರ ಕೊಡ್ಲೆಂಟ್ ಆಯಿತ್, ಆರ್ಗ್ ಕಿಟ್ಪರ್ ಇಜತ್ತೊ ಸೌಕರ್ಯ್.”

“ಅಜಲೊ ಪಿಸ್, ವಿಶ್ವಾಸತ್ತೊ ಎಪ್ಪೊತ್ತುಗುಂ ಹಲಾಕ್ ಆಕಂಡ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಬಾಪಾ.”

ಉಮ್ಮ ಚೆಂತ್.

“ಜೈನಾಬು ಬೆಲ್ಲೊ ಆಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಇನ್ನ ಜಂಡ್-ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತಲ್ ಅವುಲೋ ಮಂಜಿಲ ಆಕೊನು. ಇಪ್ಪತ್ತೊ ಕಾಲತ್ತಲ್ ಪೆಣ್ಣಾಗ್ ಮಂಜಿಲ ಆಕುರೊ ಎತ್ತರೆ ಕಷ್ಟಾಂತ್ ನಿಕು ಗೊಂತು. ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆಕುರೊ ನಿಂಡೆ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದ್ ನೀನ್ ಮರಕೊಗು ತೀರ.”

“ಅದ್ ನಕ್ಕು ನೆನಪು ಉಂಡು ಉಮ್ಮ. ನಂಡೊ ಒರಿಯೆ ಪೆಜಳೊ ನಲ್ಲೊ ಮೋತುಗು ಕೊಡುಕುಡೊ ಆಸೆ ನಕ್ಕು ಉಂಡು.”

ರಾಯತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಚೆಜಾಯಿಮಾರ್, ಸಂಬಂಧತ್ತಜಲೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಬನ್ನೆ. ಮೋನು ಬನ್ನೊ ಸಂದೊಲತ್ತಾಗ್ ಉಮ್ಮ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಕೋಳಿರೊ ಕರಿ, ನೈಚೋರು, ಪತ್ತರ್ ಆಕಿಟ್ ಕೊಡ್ತು.

ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ತೊ ಪಲಕ, ಅಜಲೊ ಆಶೀರ್ವಾದತ್ತೊ ಖಿಲ್ವಲು ನೊರಚೊಂಟು ಪೆರಗೆ ಕುಂದಾಪುರತ್ತೊ ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆಗ್ ಬನ್ನ.

ಅಸರ್ಗ್ ಆರ್ ಗಂಟೆಗ್ ಮಾವಿನ ಕಟ್ಟೆಗ್ ಎತ್ತಿಟ್ಟೆ ತಂಡೊ ರೂಮುಗು ಬನ್ನ. ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ ಪ್ಯಾಂಟ್-ಚೆಟ್ಟೆ ಎಡ್ಟ್ಟೆ, ಮುಂಡು-ಬನಿಯನ್ ಇಟ್ಟೊಂಡ. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಮಾಳಿಗೆ ಪತ್ತಿಟ್ಟೆ ಗಪೂರ್ಬ್ಯಾರಿರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ, ಪಿನ್ನೆ ಜುಬೇದಾ ಬನ್ನಾರ್.

“ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ?” ಐಮ ಕೇಟ್ತ.

“ಎಲ್ಲ ಸೌಖ್ಯಮಾಯಿಟ್ಟೆ ಉಲ್ಲಾರ್. ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾ ನಿಜೊಗೆಲ್ಲಾ ಸಲಾಂ ಚೆನ್ನಾರ್.”

“ವ ಅಲೈಕುಂ ಸಲಾಂ” ಚೆನ್ನೊ ಐಮ, “ನಜಲೊ ಚೆಕ್ಕ ಇನ್ನೊ ಒರು-ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಬರು. ಅವುನುಂ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಿರ. ಅವುನು ಬಂಡೊ ತೋಲು

ಜುಬೇದಾಳ ಕೈಲ್ ಊನ್-ತೀನ್ ಕಡತ್ತಿಯೆಂಗ್ ಆವಾ?”

ಅವುನು ಅವುಲೋ ಕಡೆ ನೋಕಿಯ. ಅವುಲು ಎಪರಮಾ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್.

“ಅವುಲುಗು ಎಂದಿ ತೊಂದರೆ, ನಿಜ ಒರು ಬಿಲಿ ಬಿಲಿಚೆಂಗ್ ನಾನೇ ಕೀಲ್ ಬಂಡೆ.”

“ಅದ್ ಆವು” ಚೆನ್ನಯಿಮ “ಇಪ್ಪ ಎಂದಾಯಿತೆಂಗು ಆಕಿ ಕಡತಟ್ಟ”

“ನಿಜೊಗು ಅದ್ ಆಯಿಲ್ಲೆಂಗ್ ಒರು ಗ್ಲಾಸ್ ಚಹಾ ಮೆಯಿ.”

ಅಜ ಜಂಡ್ ಆಲುಂ ಇಳಿಇ ಪೋಯೊ ಕೊರಿಯ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಜುಬೇದಾ ಚಹಾ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಮೇಲ್ ಬನ್ನಾಲ್.

“ಅವುಡೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಪೋ” ಚೆನ್ನ.

ಅವುಲು ಚಹಾತ್ತೊ ಅವುಡೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಅವುಡೆಮೇ ನಿಂಡಾಲ್.

ಇವುನು ಚಹಾ ಕುಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಗ್ಲಾಸ್‌ರೊ ಅವುಲೋ ಕೈಲ್ ಕೊಡ್.

“ಮುಇಕಾಂಡ್ ಚನಿಯಾಸೆ ನಿಜ ನಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಟಪ್ಪ ನಾನ್ ಪರೆಇ” ಅದ್ ಕ್ಯಾಯಿಟ್ಟ್ ನಕ್ಕ ಮಾಪು ಆಕುರು” ಚೆನ್ನಾಲ್ ಅವುಲು.

“ಮಾಪು ಕೇಕೊನಾಯೋನು ನಾನ್. ನಿಜಲೊ ಪರ್ಸನಲ್ ಬಿಸಯ ನಾನ್ ಕೇಕೊಗು ತೀರಂತ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಜ ಅಜನೆ ಎಂದಿ ಚೆನ್ನಾರ್?” ಚೆನ್ನಾನು ಪಾಡೆ ಕೇಟ. “ಏದೇ ಪೆಣ್ಣ್ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಆಸೆ ಪಡ್‌ರಾಲ್, ತಂಡೊ ಪಿಸ್ ಆಕುರೊ ಮಾಪುಲೆ, ಪಿಸ್‌ತ್ತೊ ಮಕ್ಕಲೋ, ನಲ್ಲೊ ಸಂದೋಲತ್ತೊ ಸಂಸಾರ ಎಲ್ಲತ್ತೋ ಬಯಕ್‌ರಾಲ್. ಮೂನು ವರುಷ ಅನ್ಯೋನ್ಯತ್ತಲ್ ಇನ್ನಜ ಧಿಡೀರ್ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ಕಾರಣ ಎಂದೋ?”

“ಕೊರೈ ಚೆಲ್ಲೊಗಾವತ್ತೊ ಸಂಗತಿ ಇಕ್ಕರ್. ಅಜನೆ ಪೆಣ್ಣ್‌ಗ್ ಕೊರೈ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಷೆ ಇಕ್ಕರ್. ಎಪ್ಪ ಅವುಲುಗು ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಬೇಜಾರಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆಂಟ್ ಅಂದಾಜ್ ಆವೊಂತುಗು ಆ ಕ್ಷಣತ್ತಲ್ ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ನಿರ್ಧಾರ ಆಕ್‌ರಾಲ್. ನಾನ್ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತಿಯದ್ ಒಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆ ಸಂಸಾರ ಖಾಲಿ ಒರು ವರುಷ ಮಾತ್ರ, ಅದ್ ಪಿನ್ನೆತ್ತೊ ಜಂಡ್ ವರುಷ ನಾನ್ ಮಾನಸಿಕಮಾಯಿಟ್ಟ್ ಚಮ್ಮೆ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡನ್ನೆ. ಒರೈಲೆ ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ಅವುತುಲು ಎಂದ್‌ರೋ ಚೆಲ್ಲಾರ. ನಂಡೊ ಅಬ್ಬ, ಉಮ್ಮೊಗು ನಾನೊರ್ತಿಯೆ ಮೋಲು. ಅಜ ನಂಡೊ ಚಮ್ಮೆ ಪಿಸ್ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್. ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಅಜೊಗು ನೊಂಬಲ ಕೊಡುಕೊಗು ಇಪ್ಪ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಡೆಮೇ ನಂಡೊ ನೊಂಬಲತ್ತೊ ಮುಲುಚಿಟ್ಟ್ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಅಜನಮೆ ದೈಕಟ್ಟೆ, ಪಿನ್ನೆ ಅವುಡೆ ದೆಚ್ಚೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ಪಿರಾಂದ್ ಪಿಡಿಚ್ಚಿಪೋಗಂತ, ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಜೀಯ ಎಡ್ಲೊಲ್ಲಂತೆ,

ನಕ್ಕ ನೆಮ್ಮದಿರೂ ಜೀವನ ಬೇನ್‌ಂತ್. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ ಪರಾಯಿ ಬನ್ನೆ. ಇವುಡೆ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪೊಗು ನಾನೇ ಸಮಾಧಾನ ಆಕಿಯೆ. ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಜಂಡ್‌ಬಟ ಅಯೆಲ್ ಬನ್ನಂತ್. ಅಯಿತೆಂಕ್ ನಾನೇ ಪೋವೊಗು ಒಪ್ಪಿಟ್ಟೆ. ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ನಕ್ಕ ತಲಾಖ್ ತಂತ್. ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ ನಕ್ಕ ಏದೊರು ಬೇಜಾರ್ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಡ್ ಚೆಲ್ಲೆರದ್ ನಾನ್ ಮರನ್ನೆಟ್ಟೇ ಬುಟ್ಟೆ.”

ಜುಬೇದಾ ತಂಡೊ ಪಲಕತ್ತೋ ನಿಪ್ಪಾಟಿಯಾಲ್.

“ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಬೇರೆ ಆವೊಗು ಬಲವಾಯೊ ಒರು ಕಾರಣ ಇಕ್ಕೊನಲ್ಲೆ.”

“ನಾನ್ ಚೆನ್ನಲ್ಲೆ. ಕೊರೈ ಸಂಗತಿ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವತ್ತದ್ ಇಕ್ಕು. ಅದ್‌ರೊ ನಿಜ ಕೇಕೊಗು ತೀರ. ನಾನ್ ಚೆಲ್ಲೊಗು ತೀರ.”

“ಚೆನ್ನೆಂಕ್ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ನೀನ್ ಇಜನೆಮೆ ಇಕ್ಕಡೆಮಾ? ಇನ್ನೊರು ಮಜಿಲ ಬೇನುಂಟು ಮನಸ್ಸೆಂಕ್ ಆವುಲ್ಲೆ?”

“ಕಾಲ ಕೂಡಿ ಬನ್ನಪ್ಪ ಎಂದ್‌ರೊ ಆವುಡಾ ನೋಕುವಾ. ಅಯಿತೆಂಕ್ ಸದ್ಯತ್ತೆಂಕ್ ಮಂಜಿಲ ಚೆನ್ನೆಂಕ್ ನಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆ, ಖಿಲ್ವುಗು ಕೈಪೆ ಮರಂದ್ ಕುಡಿಚ್ಚೊಪಲೆ ಆವುರು.”

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಪಲಕಪರಇಲ್ಲೆ. ಜುಬೇದಾ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇಿ ಪೋಯಾಲ್.

“ವಿಚಿತ್ರ ಪೆಣ್ಣೆ. ಇವುಲೋ ಅರಿಯಿಡದೇ ಕಷ್ಟ ಆಯೊಂಟು ಉಂಡು.”

ನಾಲ್ ಕಲಿಇೋಂಟೇ ಇಂತ್. ನಾಲ್, ವಾರ, ತಿಂಜಲ್ ಕಲಿಇಿ ಪೋಯಿತ್. ಪೊವುಲುರೆ ಪೆರೆಗೆ ಜಾವು, ಜಾವುರೆ ಪೆರೆಗೆ ಪೊವುಲು. ಇಜನೆ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ ಕಲಿಇಿ ಪೋಯಿತ್. ಮಾವಿನ ಕಟ್ಟೆ ಚೆಲ್ಲದ್ ಅವುಂಡೊ ಸ್ವಂತ ರಾಯತ್ತೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿರೊ ಅಗ ಅವುಂಡೊ ಸ್ವಂತ ಅಗ ಪಲೆ ಆಯಿಂತ್. ಜುಬೇದಾ ಚೆಂಗಿ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಚಂದ ಪಲಕ ಪರೆಇೊಂಟಿನ್ನಾಲ್. ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಪಡಿಚ್ಚೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಇತ್ತರೆಲ್ಲಾ ಬಿಸಯತ್ತೊ ತೆರಿಇೊಂಡ್ರಾಲ್ ಚೆನ್ನೆಂಕ್ ಅವುನುಗು ಗೊಂತಿನ್ನೆಟ್ಟೆ. ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಉಳಿಇೊಲ್ಲಾ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಚಮ್ಮೆ ನೇರ ಪಲಕ ಪರೆಇೊಂಟಿನ್ನಾಲ್. ಅಜತ್ತೊ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಪಲಕಪರೆಯಿಡದ್ ಅವುನುಗು ಪಿಸ್‌ತೊ ಸಂಗತಿ ಆಯಿಟ್ಟಿಂತ್.

ಒರು ಜಂಡ್, ಮೂನು ನಾಲ್ ಜುಬೇದಾರೊ ನೋಕಂಟೆ ಅವುಂಡೊ ಖಿಲ್ವು ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಅವುಲೋ ನೋಕೊನುಂಟು ಮನಸ್ಸೆಂಕ್ ಆವುಡು, ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಆವುಡು, ನಾನ್ ಅವುಲುಗು ಮುಟ್ಟ ಆಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ಖಿಲ್ವುಲು ಅವುಲೋ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದರೆಮಾ

ಆಯೊಂಟುಂಡಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ನಾನ್ ಪಿಸ್ ಆಕಿಯೊಂಟುಲ್ಲೆ, ಎಂದುರೊಂಟು ಅವುನುಗು ಅರ್ಥ ಆಯಿಲ್ಲೆ.

ಅದ್ ಪಿಸ್ ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ಬೀಯಾರಿಚೆಂಗು ಅದ್ ಒರು ಮುಕ್ತಾಯ ಎಪ್ಪ? ನಾನ್ ಅವುಲೋ ಪೆಜೆಯಿ ಆಯಿಟ್ತ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ? ಅವುಲು ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ನಾಳೆ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಚಂದತ್ತ್ಲ್, ಪಿಸ್ತ್ಲ್ ಇಕ್ಕರಾಲ್ ಚೆಲ್ತೊ ಏ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ನಾಳೆ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಸಂಸಾರ ಆಕುಡೊ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನಟ್ತ್ ನಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಜೀವನ ಎಂದಾವು? ಒತ್ತಮೇ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡೊಂಟು ಇಕ್ಕೊನಾವು.

ಇತ್ತರೆಗ್ ನಾನ್ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕುಡೊ ಎಂದಿಗ್? ಮಂಜಿಲ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಜುಬೇದಾ ತೀ ಪಲೆ ಅವುಡಾಲ್. ಅಜತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒಪ್ಪುಡಾಲ? ಒರು ನೇರ ಅವುಲು ಒಪ್ಪಿಯೆಂಗು ನಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ. ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಅಜ ಮರ್ಮೊಲುಂಟು ಎಪ್ಪತ್ತುಗುಂ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ. ಅಜೊಗು ಅಜಲದೇ ಆಯೀ ಆಸೆ-ಆಕಾಂಕ್ಳೆ ಇಕ್ಕರ್ ಅಲ್ಲೆ. ಇಜತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆ ತಜಲೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆವೊನುಂಟು ಅಜಲೋ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ನೊಂಬಲ ಆವುಡೊ ಪೋಲೆ ನಾನ್ ನಡಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಅಜ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಬೇಂಡ, ಬೇನು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಬೇನು.

ಪಿನ್ನೆ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಕಲಿಇಂಗೊ ಜುಬೇದಾ ಬರತ್ತಪ್ಪ ಇಕ್ಪಾಲ್ ಅವುತುರೊ ಚೆರ್ದೊಡೊಮುಟ್ಟು ಕೇಟ, “ಜುಬೇದಾ ಕಾಂಡೋಮೆ ಇಲ್ಲೆ. ವೋಡೆ ಪೋಯಿಡಾಲ್?”

“ಓ.. ಅದಾ.. ಮುಇಾಂಡ್ ಅವುಲೊ ನೋಕೊಗು ಒರು ಚೆರ್ದ ಬನ್ನೆನ್ನ. ಅವುನು ಬಂಡಂಟ್ ಅವುಲುಗು ಆರುಂ ತೆರಿಪಾಟಿಟ್ಟೆ. ಅವುಲು ಮುಟ್ಟು ಮಂಜಿಲತ್ತೋ ಪಲಕ ಕೇಕಂಟೆ ಗಪೂರಾಕ, ಅವುಲೋ ಬಾಪಾ ಎಲ್ಲಾ ಏರ್ಪಾಡ್ ಆಕಿನ್ನಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಜುಬೇದೊಗು ಇಷ್ಟ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಬನ್ನೊ ಚೆಕೊಗು ಅವುಂಡೊ ಅವುತುರಜೊಗು ಜುಬೇದಾ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆಂಟ್ ಗೊಂತಿನೆಟ್ಟೆ. ತೆರುಲು ಆರಾ ಚೆನ್ನಾರ್ವುಲ. ಬನ್ನಜ ಒನ್ನತ್ತೇ ಗಲಾಟೆ ಆಕಿಟ್ತ್ ಪೋಯಾರ್ವುಲ. ಇದಲಾಯಿಟ್ತ್ ಜುಬೇದೊಗು ಅವಮಾನ ಆಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿಡ್. ಅದ್ ಕ್ ಗಪೂರಾಕರೊ ಮುಟ್ಟು ಅರ್ಪ ಆಕಿಟ್ತ್ ಇವುಡೆ ಬರಂಟೆ ದೆಚ್ಚಿರಾಲ್.”

ಇಜ ಆಕಿಯದ್ ನೇರ್ಗೊ ತಪ್ಪಲ್ಲೆ. ತೆರಿಇಜಮೇ ಇಜನೆ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಎಜನೆ. ಜುಬೇದಾರೊ ನೋಕೊಗು ಚೆರ್ದೊ ಕಡೆರಜ ಬಂಡೊ ಬಿಸಯ ಸುರುಕೆ ಇವುಲುಗು ತೆರಿಪಾಟೊನಿಂತ್. ಅವುಲೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಕೊನಿಂತ್. ಅದ್ ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೆರ್ದೊಗು, ಅಜಲೊ ಅವುತುರಜೊಗು ಜುಬೇದಾ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆಂಟ್ ನೇರ್ ತೆರಿಪಾಟೊನಿಂತ್. ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಮಂಜಿಲ ಆವತ್ತೊ ಬಾಲಕ್ಕಾರ ಚೆರ್ದ ಒರ್ದಲೇ ಒಪ್ಪುಲ್ಲೆ. ನೇರ್ ಬಿಸಯ ಗೊಂತಿನೆರೆಂಗ್ ಇತ್ತರೆಲ್ಲಾ ಗಲಾಟೆ ಆವೊಗು ಕಾರಣ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ.

ಆ ಜಾವುಗು ಗಪೂರ್ಬ್ಯಾರಿ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಬಂತ.

“ಇಕ್ವಾಲ್ ನಿಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ತೆಲ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಇಂತ.”

“ಎಂದಾರೊ ಚೆಲ್ಲರು ಕಾಕ.”

“ಮುಇಕಾಂಡ್ ನಜ ಒರು ತಪ್ಪು ಆಕಿಯ. ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟು ಒರು ಪಲಕ ಕೇಕಂಚೆ ಅವುಲೋ ನೋಕೊಗು ಒರು ಚೆಕ್ಕಡೊ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನೆನ್ನ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಜುಬೇದೊಗು ಇಷ್ಟ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅಜನೆ ಜುಬೇದೊಗು ತಲಾಖ್ ಬಿಸಯ ಆ ಚೆಕ್ಕೊಗು ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅದಲಾಯಿಟ್ ನಜ ಚಮ್ಮೆ ಚಂಗಿಚ್ಚಿ ಪೋಯ.”

“ಪಿನ್ನೆ ನಿಜ ಆಕಿಯದ್ ತಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲೆ. ಒರು ನೇರ ಜುಬೇದಾ ಒಪ್ಪಿ, ಆ ಚೆಕ್ಕೊಗು ಮಂಜೆಲ ಆಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಜುಬೇದಾ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆಂಟ್ ಗೊಂತಾಯ್ತೆಂಗ್ ಪರಿಣಾಮ ಎಂದುರೊ ಅವುಡುಂಟು ನಿರಿಚ್ಚಿಡಾರ?”

“ಅದಾರೊ ನಜ ಯೋಚನೆ ಆಕೊಗು ಪೋಯಿಟಿಲ್ಲೆ. ಎಜನೆ ಅಯಿತೆಂಗು ಸರಿ ಅವುಲುಗೊನ್ನು ಮಂಜೆಲ ಆಯೆಂಗ್ ಮೆಯಿಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚಿನ್ನ. ಅವುಲು ತಲಾಖ್ ಆಯಿಟ್ ಮೂನು-ನಾಲ್ ವರುಷ ಆಯೊಂಟು ಬಂತ. ಇನ್ನೆ ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್ಂಟ್ ಅವುಲೋ ಇವುಡಮೇ ದೈಪಾಟೋ. ಅದಕಾಯಿಟ್ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿರೊ.” ಅತ್ತರೆ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ ಅಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಕೇಟ್ತ್. “ಜುಬೇದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಿಂಡೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಂದಾರೊ?”

“ನಲ್ಲೊ ಗುಣ-ನಡತೆ ಉಲ್ಲಜಂತೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ಅಂಡ್ ಇವುಲೋ ಮಾಪುಲೆರೊಮೇ ತಪ್ಪು ಇನ್ನೆಟ್ಟೆಕ್ಕೊನು. ಅಜತ್ತೊ ನಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಪೆಇಚ್ಚಿಯಿಯಾಯಿಟ್ ಸಂಸಾರ ಆಕುರೊ ಭಾಗ್ಯ ಅವುನುಗಿಲ್ಲಾಂಟೆ ಪೋಯಿತ್.”

“ನಾ ಇಜನೆ ಚೆಲ್ಲೆಂಡೆಂಟ್ ನೀನ್ ಬೆಡಕ್ ಬೀಯಾರಿಕಂಡ” ಚೆನ್ನೆಯೆಲ್ ತಂಡೊ ಕಿಸೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಕಡಲಾಸ್‌ರೊ ಅವುಂಡೊ ಕೈಕ್ ಕೊಡುತ್ತು ಪಾಡೆ ಚೆಂತ, “ಇದಾರೊ ಓದಿ ನೋಕು, ಈ ಕಡಲಾಸ್ ಓದಿ ನೋಕಿಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಕ್ ಪರಿಚಿಟ್ ಬುಡೊನುಂಟು ಚೆನ್ನೆಟ್ಟಾಯೆಂಗ್ ಇದಾರೊ ಪರಿಚ್ಚಿ ಬುಡು. ನಜಲೊ ನಿರ್ಧಾರ ತಪ್ಪುಂಟು ಆಯಿತೆಂಗ್ ನಜೊಗು ಮಾಪು ಆಕ್. ಇದಾರೊ ಒಪ್ಪುರೊ ಬುಡೋ ನಿಂಡೊ ಕೈಲ್ ಉಂಡು. ಜಾವು ಇಡೀ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಟ್ ಒರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬಾ. ನಾನು ಸುಬಹಿ ಬಂಡೆ” ಚೆಂತ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇಚ್ಚಿ ಪೋಯಿತ್.

ಇಕ್ವಾಲ್ ಕಡ್ಲಾಸ್ ಬುಡುಪಾಟಿಟ್ ಅದಲಿನೊ ಎಲ್ತರೊ ನೋಕಿಯ. ಅದ್ ಜುಬೇದಾ ಎಲ್ದಿಯೊ ಕಡಲಾಸ್ ಆಯಿಟಿಂತ. “ನಾನ್ ಈ ಕಡಲಾಸ್ ನಿಜೊಗು ಎಲ್ಡಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಿಜೊಗು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆವು. ಎಂದಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಬೇರೆ ಆಣಿಜೊಗು ಎಲ್ದೊಗು ಅವತ್ತೊ ಕಡಲಾಸ್ ಇದ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎಲ್ದೊನೇ ಆಯಿತ್. ನಂಡೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಪಿನ್ನೆ ಅವುತುರಜಲೊ ಒಪ್ಪಿಗೆಲ್ ಈ ಕಡಲಾಸ್ ಎಲ್ದಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಚೆಂತ ನಿಜೊಗು ಗೊಂತುಂಡು.

ಮೂನು ವರುಷ ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಟ್ಟುಗು ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೊ ನಾನ್ ಪಿನ್ನೆ ತಲಾಖ್ ಆಯಿಟ್ ಮೂನು-ನಾಲ್ ವರ್ಷ ಆಕಿಯೊಂಟು ಬಂತ್. ಈ ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತ್ಲ್ ನಕ್ಕ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೋ ಯೋಚನೆಮೇ ಬನ್ನಿಟ್ಟೆ. ಎಂದಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಮನಸ್ಸು ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ಕಲ್ಲ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪೋಯಿಟ್ಟೆಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒತ್ತಾಯ ಆಕಿಯೊಂಟೇ ಇನ್ನಾರ್. ಕಲಿಇಸೊ ಆರ್ ತಿಜಲ್ ಇಪರ ನಿಜಲೊ ನೋಕಿಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ, ನಿಜಲೊ ಒಡನಾಟತ್ತಲ್ ನಿಜಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಒರು ನಲ್ಲೊ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿ ಬನ್ನಾರ್. ಅದ್ ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಮೂಡಿಯೊ ಪಿಸ್ಸಮಾಂಟ್ ನಕ್ಕ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಸ್ಥಾನತ್ತಲ್ ನಿಜಲೊ ಕೋನೆಂಗ್ ಆವ ಚೆಲ್ಲೋ ನಲ್ಲೊ ಬೀಯಾರ ಸುರು ಆಯಿತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ನಂಡೊ ಪಿರಾಂದ್ ಯೋಚನೆ. ಇನ್ನುಂ ಮಂಜಿಲ ಆವತ್ತೊ ನಿಜ ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ನಂಡೊ ಒಪ್ಪುಡೊ ಸಾಧ್ಯಮಾ? ನಿಜಲೊಗು ಎತ್ತರೆ ಕಿನಾವು ಇಕ್ಕುವು. ನಲ್ಲೊ ಒರು ಪಡಿಪು ಇನ್ನೊ ಬಾಲಕ್ಕಾರ್ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಸುಖಿತ್ತೋ ಜೀವನ ಎಡ್ಕುರೊ ಕಿನವು ನಿಜಲೊ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು. ನಂಡೊ ಆಸೆರೊ ತೆರಿಪಾಟಿಟ್ ನಿಜಲೋ ಆಸೆಗ್ ನಾನ್ ಅಡ್ಡ ಬಂಡೆಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮುಇಂಡ್ ನಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಒತ್ತ ಚೆರೊಗು ಬರೊಗು ಚೆನ್ನೆನ್ನಾರ್. ನಾನ್ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ಗೊಂತಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುನು ಅವುಂಡೊ ಕಡೆರಜ ಚಮ್ಮೆ ಅವಮಾನ ಆಕಿ ಪೋಯಾರ್. ನೋಕೊಗು ಪೋಯೆಂಗ್ ಅಜಲೊ ಅಯೊತೆಂಗ್ ಎಂದಾರೋ ತಪ್ಪು ಉಂಡು. ನಜಲೊ ಅವುತುರಜ ಮುನೊಲೆ ನಾನ್ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಚೆನ್ನೆರೆಂಗ್ ಈ ರಗಳೆ ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪಂತ್. ಅವುನು ಬನ್ನೆ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೆ. ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವಾಂಟೇ ಇಕ್ಕೊಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ? ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್ಂಟ್ ಇಕ್ಕಿಟ್ಟ್ ಇಪ್ಪ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಉಲ್ಲಾರ್, ಅಯಿತೆಂಗ್ ಪಿನ್ನೆ, ಇಜನೆ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ಮೂಡಿಯೋ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೊ ನಿಜಲೊಮುಟ್ಟ ತೆರಿಪಾಟೊನುಂಟು ಅಂದಾಜ್ ಆಕಿಯೆ. ನಂಡೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯತ್ತೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ, ಗಪೂರ್ ಕಾಕರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನೆಪ್ಪ ಅಜ ಒಪ್ಪಿಯೊ ಕಾರಣ ಈ ಕಡ್ಲಾಸಾರೊ ಗಪೂರ್ ಕಾಕರೊ ಮುಟ್ಟ ಕಡತಿಯೆ. ನಿಜ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒಪ್ಪುರಾರ?

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಕರ್ಲಾಸಾರೊ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಕೆಡಕೆಲ್ ಬೂನೊಂಡ. ಎಂದಾರೊಂಟ್ ಉತ್ತರ ಕೊಡುಕಟ್ಟ್. ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ? ಎಂದಿಗ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಂಗ್ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಅವುಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಿಸ್ಸತ್ತಲ್ ಕೂಡಿಟ್ಟ್ ಸಂಸಾರ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಒರು ವೇಳೆ ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒಪ್ಪಿಯೆಂಗೂ ನಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಇದ್ಕಾಕ್ ಒಪ್ಪುವಾರ. ಅಜ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಎದುಂ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ

ಮನಸ್ಸಾಗ್ ನೊಂಬಲ ಆಕಿಟ್ತ್ ಈ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಬೇಂಡ. ಅಜಲೊ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಒಪ್ಪಾಟಿಟ್ತ್ ಅಜ ಒಪ್ಪುರೆ ಪಲೆ ಆಕೊನು.

ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಪಲ್ಲಿರೊ ಸುಬಹಿರೊ ನಿಸ್ಕಾರತ್ತೊ ಬಾಂಗ್ ಕೇಟಪ್ಪ ಅವುನುಗು ಎಸರ ಆಯಿತ್ತ್. ಮೊಗ ಕಲಿಗಿಟ್ತ್, ವಲೂ ಆಕಿಟ್ತ್ ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ತ್ ಆವುಂಬೊ ಸುಬಹಿಡೊ ಆರ್ ಗಂಟೆ. ತೆಲ್ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಆ ಚಿಕ್ಕ ಇಡ್ಲಿ-ಚಹಾ ಕೋನ್ ಕೊಡುತ್ತ. ಇಡ್ಲಿಗ್ ಕೋಳಿರೊ ಕರಿರೊಗಸಿ.

ಅವುನು ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಗಪೂರಾಕ ಮೇಲ್ ಬಂತ್. ಅಯೆಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಗಡಿಬಿಡಿರೊ ಚಿಹ್ನೆ.

“ಇನ್ನಲೆ ಜಾವು ನಾನ್ ನಿಕ್ಕು ಆ ಕರ್ಲಾಸರೊ ತರೊಗು ತೀರ ಇಂತ್ಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಜಾವು ಇಡಿ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯಪ್ಪ ನಾನ್ ಬೆಲ್ಯೊ ತಪ್ಪು ಆಕಡೆಂಟ್ ನಕ್ಕು ತೆರಿಇತ್ತೆ. ನೀನ್ ನಜಲೊ ಮೇಲ್ ಇಟ್ಟೊ ವಿಶ್ವಾಸತ್ತಾಗ್ ನಜ ದ್ರೋಹ ಆಕಡಮಾ ಚೆಲ್ಯೊ ಯೋಚನೆ ಆವೊಗು ಸುರು ಆಯಿತ್ತ್. ಜುಬೇದಾಗ್ ನಿಂಡೊ ಮೇಲ್ ಪಿಸ್ ಬೂನುಡು. ಅವುಲು ನಿಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಬಯಕ್ರಾಲ್ ಚೆಲ್ಯೊ ಕಾರಣತ್ತಾಗ್ ಪೆರವು ಮುನೊಲು ನೋಕಂಟೆ ಅವುಲೊ ಕೈಲೇ ಕರ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ಡಿಟ್ತ್ ನಿಕ್ಕು ಕೋನ್ ತರೊಗು ತೀರಂತ್” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಅವುಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಎಂದು ಬೀಯಾರಿಕ್ಕಂಡ. ನಜಲ್ ಬೆಲ್ಯೊ ತಪ್ಪಾಯಿಡ್. ನಜೊಗು ಮಾಪು ತಾ ಮೋನೆ.” ಚೆಂತ್.

ಇಕ್ಪಾಲ್ ಅಯೆಲೊ ಕೈಡೊ ತಂಡೊ ಕೈಲ್ ಪಿಡಿಚ್ಚೊಂಟು, “ನಕ್ಕು ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒಪ್ಪಿಗ್.” ಚೆನ್ನ.

ಅಯೆಲೊ ಬೇಜಾರ್ ನೊರೆಇೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಒರಕ್ಕಲೆ ಬೆಲ್ಕಿರಿ ನೊರೆಇೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಅದ್‌ರೊಟ್ಟಿಗೆ ನೊರೆಇೊ ಬನ್ನೊ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಅವುಂಡೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿಟ್ತ್. “ಒಕ್ಕ ಮೋನೆ, ನೀನ್ ನೇರ್‌ಗೂ ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಒಪ್ಪಿರೆ?”

“ಒಕ್ಕು ಕಾಕ, ನಕ್ಕು ಜುಬೇದಾ ಇಷ್ಟ ಆಯಿರಾಲ್. ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ನಕ್ಕು ಮನಸ್ಸುಂಡು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಒಪ್ಪಿಯೆ ಮಾತ್ರತ್ತಾಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಆಯಿತಿಂಟ್ ನಿಜ ನಿರಿಕ್ಕಂಡ. ಎಂದಿಗ್ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುತುಲು ನಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಉಲ್ಲಾರ್. ಅಜಲೊ ಒಪ್ಪಿಗ್ ಎಡ್ತೊಲೊನು. ಅಜ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಕ್ಕು ಎಂದಂ ಆಕೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ನೀನ್ ಒಪ್ಪಿಯೆ ಅಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಒಪ್ಪು ಪಾಟ್‌ರೊ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಕ್ಕು ಬುಡು. ಈ ಚನಿಯಾಸೆ ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಜಲೊ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಬಂಡೆ.

ಅವುಡೆ ಅಜಲೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನಾ ಎಡ್ತೊಲುರೆ.”

“ಸರಿ” ಚೆನ್ನ ಇಕ್ಬಾಲ್.

ಚನಿಯಾಸೆ ಇನ್ನ ಜಂಡ್-ಮೂನು ನಾಲ್ ಇಂತ್. ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಉಂಡು ಚೆಂತ್ ಜುಬೇದಾ ಚಂಗಿಲ್ ಅವುಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಆ ಸೊರಪನಿರೊ ಚಿಕ್ಕ ಚಿರಿಯೊ ಚೀಟೊರೊ ಒನ್ನು ಕೋನ್‌ತ್ತ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಕೈಲ್ ಕೊಡ್ತ. ಅದ್‌ಲ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಕೈ ಎಲ್ತಾರೊ ಪಲಕಜ ಇಂತ್.

“ಧ್ಯಾಂಕ್ಸ್.. ನಂಡೊ ಒಪ್ಪಿಯದ್‌ಕ್. ನಿಜಲೋ ಮಂಜೆಲ ಆಯಿಟ್ ನಿಜಲೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಸಂಗಾತಿಯಾವುರೆ ಆ ನಲ್ಲೊ ನಾಲ್‌ಗಾಯಿಟ್ ನಾನ್ ಕಾತ್‌ದೈಕರೆ.”

ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಖಿಲ್ಟು ನೊರಇಣಿ ಬಂತ್.

ಅದ್‌ರೊ ಚುಂಡುರವುಡೆಗೆ ಕೊಂಪೊಯಿಟ್ ಬರು ಪಿಸ್‌ತೊ ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತ.

ಅದ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಅಗ.

ಚನಿಯಾಸೆ ಜಾವು ಎಟ್ತ್ ಗಂಟೆ. ಅವುಡೆ ಒರು ರೀತಿರೊ ಮೌನ. ಪರ್ತಾರೊ ತೆನೆಲ್ ಗಪೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿ, ಇನ್ನೊರು ಮೋತುಲು ಬಾಪಾ... ಅಇಮೇ ಇಕ್ಬಾಲ್. ಬಾಯಿಲ್‌ರೊ ಅರ್ಗಲ್ ನಿಂಡೊ ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮ-ಪೆಜಾಲ್.

ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಅಯೆಲ್ ಬನ್ನೊ ಉದ್ದೇಶತ್ತೊ ಚೆಂತ್ ಅಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಡೆ ಒರು ನಮೂನಿತ್ತೊ ನಿಶ್ಯಬ್ಧತೆ, ಮೌನ. ಅಂಜಿ ನಿಮಿಶ ಆರೊ ಬಾಯಿ ತೊರನ್ನಿಟ್ ಪಲಕ ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಬಾಪಾರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಅಯೆಲೊ ಮೊಗತ್ತ್‌ಲ್ ಸಂದೋಲ ಇನ್ನಿಟ್. ಅದ್ ಚೆಪ್ಪೆ ಆಯಿಟಿಂತ್. ಆ ಮೊಗತ್ತ್‌ಲ್ ಚಿಂತೆ ನೊರಇಣಿತ್. ಉಲ್ಗ ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮ-ಪೆಜಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ನೊರಇಣಿಂತ್. ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿರೊ ಇವುಡೆಗ್ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನಿಟ್ ನಾನ್ ತಪ್ಪಾಕಿಯೆಮಾ? ನಾನ್ ಒರ್ದನೇ ಬನ್ನಿಟ್ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೇಕೊನಿಂತ್. ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿರೊ ಎದುರು ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಬೇಂಡಂಟ್ ಚಿಲ್ಲೊಗು ಬಾಪೊಗು ಆಯೊಂಟಿಲ್ಲೆ. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಒಪ್ಪೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲಾತೊ ಪಲಕ ಆಯಿಟಿಂತ್.

ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಪಿನ್ನೆ ಚೆಂತ್.

“ನಿಜ ಎಂದುಂ ಪಲಕ ಪರೆಯಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ನಂಡೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆರಿಪಾಟಿಯೆ. ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ ನಿಜಲೊ ಮನಸ್‌ಗ್ ನೊಂಬಲ ಅವುಡೆಂಗ್ ಬೇಂಡ. ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣರೊ ಬಲವಂತವಾಯಿಟ್ ನಿಜಲೊ ಅವುತುಗು ಮಮೊಲು ಆಕೊಗು ನಕ್ಕ್ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನೋಕುರು ಗಪೂರಾಕ, ನಿಜ ಬಯಸ್‌ಲ್ ನಂಡೊಕನ ಬೆಲಿಯೆಯಲ್. ನಾನ್ ಇಜನೆ ಚೆಲ್‌ರೇಂಟ್ ಬೇಜಾರ್ ಆಕಂಡ. ನಂಡೊ ಜಾಗೆಲ್ ನಿಜ ಇನ್ನರೆಂಗ್ ಎಂದ್

ಆಕಂತಾರ್.”

“ನಾನ್ ಪೆರಗೆ ಮುನೋಲು ಯೋಚನೆ ಆಕಂಟೆ ಒಪ್ಪಿ ಬುಡಂತೆ.”

“ಅಜನೆ ಚೆಲ್ಲೋ ಸುಲಭ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇವುಡೆ ಸಂದರ್ಭ ಬೇರೆ. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ತಲಾಖ್ ಆಯವುಲುಂಟು ಚೆನ್ನೊಂಟುಲಾರ್. ಇವುಡೆ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ಏ ಕಾರಣತ್ತಾಗ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನರಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೋ ಕಾರಣ ಆರುಗುಂ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ನಾಳೆ ನಂಡೊ ಮೋನುಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆಂಟ್ ಏ ಗ್ಯಾರಂಟಿ?”

“ಅಜನೆ ಎಂದುಂ ಆವುಲ್ಲೆ. ಇವುಡೆ ಇಜ ಜಂಡಾಲ್ ಪರಸ್ಪರ ಒಪ್ಪಿಟ್ಟೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೋ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನರೋ. ನಾನ್ ಮುನೋಲೆ ತೆರಿಪಾಟರೆ. ಇವುಡೆ ಬಲವಂತತ್ತೊ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಿಜೊಗು ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಾ ಪಲಕ ಮುನೋಲು ಕೊಂಪೊಂಡಿಲ್ಲೆ.”

“ನಾನ್ ಇದ್ ತೋಲು ಆರುಗು ನೊಂಬಲ ಆಕಿಯೊನು ಅಲ್ಲ. ಇವುಡೆ ನಂಡೊ ಒಪ್ಪಿಗೊ ಕಾನ ಮುಖ್ಯ ನಂಡೊ ಮೋಂಡೊ ಒಪ್ಪಿಗಿ. ನಜ ಇಂಡ್ ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ನಾಳೆ ಬೂನು ಪೋಂಡೊ ಜೀಯಜ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಮೋನು ಚಮ್ಮೆ ವರುಷ ಮಿಂಜೊಗು ಇನ್ನವುನು. ನಜ ಬೇಂಡೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುನು ಈ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆಂಟ್ ಗೊಂತು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಂಡೊ ಬೇಜಾರ್ ಆಕೊಗು ನಂಕು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆ. ನಾಲೆ ಆ ಪೆಣ್ಣೊರೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕುಡಾನು ಅವುನು. ಅವುನುಗು ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟು ನಂಬಿಕೆ-ವಿಶ್ವಾಸ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ಅದ್ ಬೇಂಡೆ ಚೆಲ್ಲೆರದ್ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಜನೆ ಆಯಿಟ್ಟಕ್ಕುಂಬೊ ನಜ ಈ ಮಂಜಿಲತ್ತಾಗ್ ಒಪ್ಪಿಯೊಂಟುಲ್ಲೆ.”

ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬಾಪಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟ್ ಚೆಂತ್.

“ಜುಬೇದಾ ನಿಜಲೊ ಮೋಂಡೊ ನಲ್ಲೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ಟ್. ಈ ಅವುತುರೊ ನಲ್ಲೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ಟ್ ಈ ಅವುತುಗು ಬೆಲ್ಕಿರಿ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಬಂಡಾಲ್. ಆ ನಂಬಿಕೆ ನಕ್ಕು ಉಂಡು.” ಗಪೂರಾಕ ಚೆಂತ್.

“ಆಯಿತ್, ಅದ್‌ರೊ ಕನ ಮೊನೋಲು ನಜ ಪೆಣ್ಣೊರೊ ಒರ್ದೆ ನೋಕೊನಲ್ಲೆ.”

“ಸರಿ, ಅದ್‌ರೊ ಏರ್ಪಾಡ್ ಆಕುವ.”

ಅದ್‌ರೊ ಪಿನ್ನೆತೊ ಒರು ನಾಲ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ, ಪೆಜಾಲ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಜುಬೇದಾರೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್ ಆಯಿತ್. ಅಜೊಗು ಎಲ್ಲಾ ಜುಬೇದಾ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ಚಮ್ಮೆ ಪಿಡಿಚಾಲ್. ಭಾರಿ ಗಡದ್ದಾರೊ ಚಮ್ಮೆ ಆಕಿಂತ್ ಗಪೂರಾಕ.

ಪಿನ್ನೆ ಒರು ತಿಂಜಲತ್ತೊ ಉಲ್ಗ ಇಕ್ಬಾಲ್-ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿತ್ತ.

ಜುಬೇದಾ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಪೆಇಯಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಂಡೊ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಾಲ್.

ಅಂಡ್ ಇಕ್ವಾಲ್-ಜುಬೇದಾರೊ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೊ ಸುರುತ್ತೊ ಜಾವು. ಇಕ್ವಾಲ್‌ಗ್ ಅದ್ ಸುರುರೊ ಜಾವು ಆಯೆಂಗುಂ ಜುಬೇದಗ್ ಅದ್ ಸುರುರೊ ಜಾವು ಅಲ್ಲ. ಇಜತ್ತೊಮೇ ಒರು ಜಾವು ಅವುಲು ತಂಡೊ ಸುರುತೊ ಮಾಪುಲೆಗ್ ತಂಡೊ ತಡಿ, ಖಿಲ್ಕು, ಪಿಸ್‌ತೊ ಎಲ್ಲಾ ಅರ್ಪಣೆ ಆಕಿಟಿನ್ನಾಲ್.

ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಕ್ವಾಲ್‌ಗ್ ಸುರುತೊ ಜಾವುಡೊ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ಇದ್‌ರೊ ಮುನೊಲು ಅವುಂಡೊ ಜೀವನತ್ತೊ ನಡುಲು ಆರುಂ ಬನ್ನಟ್ಟಿ, ಇನ್ನಟ್ಟಿ. ಅವುನು ಅವುಲೋ ಆ ಚಂದತ್ತೊ ಮೊಗತ್ತೆಮೇ ನೋಕಿಯ. ಎತ್ತರೆ ಚಂದ ಅವುಲೊ ಮೊಗ, ಆ ಕಣ್ಣ್, ಆ ಚೋಂದೊ ಚುಂಡು. ನೋಕಿಯೊಂಟಿ ಇಕ್ಕುವ ಚಿಲ್ಲರತ್ತರೇ ಚಂದತ್ತೆ ಪೆಣ್ಣ್ ಜುಬೇದಾ. ಅವುಲು ಸಹ ಸುರುರೊ ಎಲ್ಲಾ ಮರನ್ನಟ್ಟಿ ಅವುನುಗು ಸಂಪೂರ್ಣ ಸುಖ ಕೊಡುಕೊಗು ತಯಾರಾಯಾಲ್.

ಮಲ್ಲಿಗೆ ಪೂರೊ ಕಟೀಲ್‌ರೊ ಮೇಲ್ ಕೆಡನ್ನಟ್ಟಿ ಅವುಲೊ ಕೈ ಬೆರಳರೊ ತಂಡೊ ಕೈಲ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಕೇಟ.

“ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲೆ ಎಜನೆ ಇನ್ನ.”

ಜುಬೇದೊಗು ಚಿಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಏದ್‌ರೊ ಮರಕೊನುಂಟು ಅವುಲು ನಿರಿಚಿನ್ನಾಲ್ ಅದ್‌ರೊ ಪಿನ್ನೆ ನೆನಪಾಕಿನ್ನ ಅವುನು. ಅವುಂಡೊ ಕೈಲ್ ಇನ್ನೊ ತಂಡೊ ಕೈಡೊ ಪೆರಗೆ ಎಡ್‌ಟ್ ಚಿನ್ನಾಲ್, “ನಾನ್ ಮರನ್ನ ಬುಟೊ ಆ ಸಂಗತಿ ಇಪ್ಪ ಎಂದಿಗ್.?”

ಅವುನು ಅವುಲೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣರೊ ಅರ್ಗಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರೊಗು ತೊಡಜಿಂತ್. ಮೊಗ ಬಾಡಿಂತ್. ‘ಛಿ.. ನಾನ್ ಎಜತ್ತೊ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಟಿ. ಈ ಸುರುತ್ತೊ ಜಾವು ಕೇಕುರೊ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾ ಇದ್. ಅವುಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟಿ ಅವುಲೋ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒರೆಸಿಟ್ಟಿ ಕೇಟ,

“ನಿಂಡೊ ಮನಸ್‌ಗ್ ನೊಂಬಲ ಆಯಿತಾ?”

“ಪಿನ್ನೆ ಆ ಪಲಕ ಎಲ್ಲಾ ಇಪ್ಪ ಎಂದಿ?”

“ನಂಡೊ ಮಾಪು ಆಕ್.” ಚೆಂತ್ ಅವುಲೊ ಚೋಂದೊ ಚುಂಡುಗು ಮುತ್ತು ಕೊಡ್ತೆ. ಚೆಂಗಿ ದೂರಾಯಿತ್. ಜಂಡ್ ತಡಿ ಒನ್ನಾಯಿತ್ತೆ.

ಜುಬೇದಾ ಎಲ್ಲರೊ ಮನಸ್‌ಗ್ ಸಂದೋಲ ತಂಡೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಬನ್ನಾಲ್. ಮಾಪುಲೆರೊ ನಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣೊ ಆಯಿಟ್ಟೆ, ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಪಿಸ್‌ತೊ ಮಮೊಲು ಆಯಿಟ್ಟೆ, ಇಕ್ವಾಲ್‌ರೊ ಪೆಣ್ಣಾಲೋ ಪಿಸ್‌ತೊ ಮಚಿಂಚಿಯಾಯಿಟ್ಟೆ ಎಲ್ಲರೊ ಖಿಲ್ಕು ನೊರೆಇಲ್. ಇಜನೆ ಅಜಲೊ ದಾಂಪತ್ಯತ್ತೊ ನಾಲ್ ಪೋಯೊಂಟಿಕ್ಕುಂಚೊ ಒರು ನಾಲ್ ಅವುನುಗು ಮಾವಿನಕಟ್ಟಿ ಶಾಲೆರೊ ಮೈಕಾಲತ್ತೊ ಉಳ್ಳಾ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ

ಒರು ಶಾಲೆಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕಿಯಾರ್.

ಅವನುಗು ಮಾವಿನಕಟ್ಟೆ ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ಬಾರಿ ದುಃಖ ಆಯಿತ್ತ. ಗಫೂರ್‌ಬ್ಯಾರಿ, ಅಯೆಲೋ ಅವುತುರಜ ಆ ಶಾಲೆರೊ ಮಾಸ್ತುಮಾರ್, ಶಾಲೆರೊ ಮಕ್ಕಜ ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟು ಬರುಂಬೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ತನ್ನಿ ನೊರಣಿತ್ತ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವನುಗು ಆ ರಾಯ ಬುಟ್ಟು ಬರೊನೇ ಆಯಿತ್ತ. ಆ ಶಾಲೆರಜ ಭಾರೀ ಚಂದತ್ತಲ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಸನ್ಮಾನ ಆಕಿಟ್ ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಆಕಿಯಾರ್.

ಅಂಡ್ ಜಾವುಗು ಅವನು ಜುಬೇದಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನ.

“ನಾಳೆಮೇ ನಜ ಇವುಡ್ರೊ ಗೆಂಟ್-ಮೂಟೆ ಕೆಟ್ಟೊನು.”

“ಎಂದಿ.. ನಜ ವೋಡೆಗ್ ಪೋಂಡೋ?”

“ನಕ್ಕ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿರ್.”

“ಏ ರಾಯತ್ತಾಗ್.”

“ಮೈಕಾಲತ್ತೊ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಾಗ್.”

ಉಳ್ಳಾಲ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಅವುಲೊ ತಡಿ ಒರ್ದ ಬೆರನ್ನತ್ತ. ಅವುಲೋ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಪೇಡಿ ನೊರಣಿತ್ತ. ಮನಸ್ಸರೊ ಉಲ್ಲ ಮುಳ್ಳು ತೆರಚ್ಚೊ ಅನುಭವ ಆಯಿತ್ತ. ಎಂದಿಗ್ ಆ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿತ್ತ. ಅಜೊಗು ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕೊಗು ಬೇರೆ ರಾಯಮೇ ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆ.

ಜುಬೇದಾ ಮತಿ ತಪ್ಪಿಯೊ ಪಲೆ ಪೇಡಿಚ್ಚಿ ನಿಂಡಪ್ಪ ಅವನು ಅವುಲೋ ಎಸರ ಆಕಿ ಕೇಟ.

“ಎಂದಾರೊ ಆಯಿತ್ ನಿಕ್ಕ?”

“ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋವೊನಮಾ?”

“ಜೀವನ ನಡತ್ತೊನೆಂಗ್, ಮಾಸ್ತರಿಕೆ ಆಕೊನೆಂಗ್ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತ ಪೋಯಿಟ್ಟೇ ಬೇನು.”

“ಅವುಡೆಮೆ ಅಗ ಆಕೆಡಾರ?”

ಇಲ್ಲೇ ಅವುತುಗು ನಾಲಗು ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಬರಲ್ಲೆ.”

“ಅಬ್ಬಾ.. ಮಿಂಜಿಯೆ. ತಂಡತ್ತರೆಗ್ ಚೆನ್ನೊಂಟು, “ಅಜನೆ ಆಕೆಡೆಂಗ್ ಆವು.”

ಮಾವಿನ ಕಟ್ಟೆರೊ ಶಾಲೆರೊ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನ. ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ಚೆರೊ ಶಾಲೆ ಅವುಡೆ ಶಾಲೆರೊ ಮಕ್ಕಜ ಕೊರೊಡಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಶಾಲೆಜಲೊ ನಡುಲು ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಗ್ ಬಂಡಜ ಕೊರೊಡಿ. ಇವುಡೆ ಮೂನಾಲ್ ಮಾಸ್ತರ್‌ಮಾರ್. ಇಪ್ಪ ಇವುಂಡೊ ಸೇರಿ ನಾಲಾಲ್ ಆಯಾರ್.

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಆ ಶಾಲೆಗ್ ಟೀಚರ್ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಸೇರಿಯೊ ಸುರುಡೊ ಅಂಡ್ ಹೆಡ್ ಮಾಸ್ತರ್ ಕೇಟ್‌ತ್ತ, “ನಿಜ ಏ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಡ್‌ಕೆರಾರ್?”

“ನಾನ್ ಈ ಮುನೊಲ್ತೊ ಶಾಲೆಲ್ ಅಂಜಿ-ಆರ್‌ನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ರಜೊಗು ವಿಜ್ಞಾನ

ಪಿನ್ನೆ ಗಣಿತತ್ತೊ ಪಾಠ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ.”

“ಅದೇ ಪಲೆ ಆಕುರು.”

“ಸರಿ ಸರ್” ಚೆನ್ನ.

ಅವುಂಡೊ ಜಂಡಾಮತ್ತೋ ಶಾಲೆರೊ ದಿನಚರಿ ತೊಡಚಿತ್ತೆ. ಅವುಡುರೊ ಸುಬಹಿಗ್ ಎಟ್ತ್ ಗಂಟೆಗ್ ಪರತ್ತಾಯೆಂಗ್ ಒಲಿಂಬೊ ಅರೆಕ್ ಶಾಲೆಗ್ ಎತ್ತಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಶಾಲೆಲ್ ನಾಲ್ ಗಂಟೆರೊ ತೋಲು ಪಾಠ ಆಕಿಟ್ತ್ ನಾಲರೆಕ್ ಪರತ್ತಾಯೆಂಗ್ ಆರ್‌ಗಂಟೆಗ್ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊಂಟು ಇನ್ನೆ.

ಇಜನೆಮೆ ಶಾಲೆರೊ ವರಾಂಡತ್ತಲ್ ಚುತ್ತಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕಂಬೊ ಅವುಂಡೊ ದೃಷ್ಟಿ ಶಾಲೆಗ್ ಬಂಡೊ ಒರು ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಕಡೆ ಪೋಯಿತ್ತೆ. ಚಂದತ್ತೊ ಫ್ರಾಕ್ ಇಟ್ತ್ ಕುಂಜಿಲ್ ಚೀಲೆ ಇಟ್ತ್ ಕುಂಜಿಲ್ ಪುಟ ಪುಟಾಂಟ್ ಚಿರಿಚೊಂಟು ಹೆಜ್ಜೆ ಇಟ್ತ್ ಕುಂಜಿಲ್ ಬಂಡೊ ಆ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಎವುಡೆಮಾ ನೋಕಿಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತೆ. ಎವುಡೆ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಇಕ್ಕು? ಯೋಚನೆ ಆಕೊಗು ತೊಡಚಿಯೆ, ಅಂದಾಜ್ ಆಯೊಮೆ ಇಲ್ಲೆ.

ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಅವುನು ಇನ್ನೊ ಮೋತುಗು ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನಾಲ್. ಚಂದತ್ತೊ ಮೊಗ. ಬೆಲ್ವಿರಿ ನೊರೆಇಳೊ ಕಣ್ಣಾಜ. ಅವುಲು ಮುಟ್ಟಿ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುಲೋ ನಿಪ್ಪಾಟಿ ಕೇಟೆ.

“ಆರ್ ಕಿಡವು ನೀನ್.?”

“ನಾನ್ ಈ ಶಾಲೆಗ್ ಬಂಡೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಸರ್.”

“ನಿಂಡೊ ಪೇರ್ ಎಜನೆ.?”

“ಅಸ್ಮಾ”

“ಏ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲ್ ಪಡಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ.”

“ಒನ್ನಾನೇ ಕ್ಲಾಸ್.”

ಶಾಲೆರೊ ಗಂಟೆ ಅಡಿಚಿತ್ತೆ. ಅವುನು ಅರ್ಗ್ ಪೋಯೆ. ಅವುಲು ಲಾಚೊಂಟು ಪೋಯಾಲ್.

ಎಂದಿಗಾ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಕಿಡಾವು ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ಭಾರೀ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್. “ಆರಾಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು? ಆರೊ ಮೋಲಾಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು?.. ಅಸ್ಮಾರೊ ಪೆತ್ತೊ ಉಮ್ಮ ಭಾರೀ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ತ್ ಈ ಪೆಣ್ಣೆ ಕಿಡವು ಇತ್ತರೆ ಚಂದ.”

ಮುನೊಲೇ ಇಕ್ವಾಲ್‌ಗ್ ಮಕ್ಕ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಭಾರೀ ಪಿಸ್‌ರ್. ಅಸರ್‌ಗ್ ಶಾಲೆ ಬುಟ್ಟೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಅಸ್ಮಾಡೊ ಅವುಡೆ ತೇಡಿಯೆ. ಅವುಲು ಅದಪ್ಪಮೇ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಆಯಿಂತ್.

ಅಸರ್‌ಗ್ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊಲು ಪಿನ್ನೆಯುಂ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಕಿಡವುರೊ ನೆನಪು. ಜಾವು ಇಕ್ವಾಲ್ ಜುಬೇದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನ.

“ಇಂಡ್ ನಾನ್ ಶಾಲೆಲ್ ಒರು ಪೆಣ್ಣೆರೊ ನೋಕಿಯೆ.”

“ಆರ್ ಪೆಣ್ಣೆ.?”

“ಒನ್ನಾನೇ ಕ್ಲಾಸರೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಪೇರ್ ಅಸ್ಮಾ ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್.”

“ಎಂದಾರೊ ವಿಶೇಷ ಅದಲ್?”

ಭಾರೀ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಅವುಲೋ ಕಣ್ಣಾರೊ ನೋಕುರೊಮೇ ಒರು ಚಂದ. ವಿಚಿತ್ರ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಾನ್ ಆ ಪೆಣ್ಣಾರೋ ಎವುಡೆಮಾ ನೋಕಿಯೊ ಅನುಭವವಾವುಡು. ಆ ಮೊಗ ಪರಿಚಯತ್ತೊ ಮೊಗ ಪಲೆ ಕಾಂಡ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎವುಡೆಂಟ್ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ.

ಒರ್ದಲೆ ಅವುಲೊ ನೆಇಣ್ಣಿ ಅಡಿಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಎಂದಾರೊಮಾ ನೊಂಬಲ ಖಿಲ್ಲುರೊ ಉಲ್ಲ ಕುತ್ತಿಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಏದಾ ಪಲೆಯೊ ನೆನಪು. ಮರಕೊಗು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಮರಕೊಗಾವತ್ತೊ ನೆನಪು. ಆ ರಾಯ ಉಳ್ಳಾಲ ಆಯಿಟ್ಟಿನ್ನೊ ಕಾರಣ ಆ ಪೆಣ್ಣೇ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುವ. ಏದಾರೊ ನಾನ್ ಗುಟ್ಟುಲು ಬೆಚ್ಚಿನ್ನೆಮಾ, ನಂಡೊ ಅವುತುರಜ ಗುಟ್ಟುಲು ಬೆಚ್ಚಿನ್ನಾರ ಆ ನೇರ್ ಬಿಸಯ ಈ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ರೂಪತ್ತಲ್ ಪರ್ತ್ ಬಂತಾ. ಅಜನೆ ಆವೊಗು ತೀರ ಪಡಚ್ಚೊನೆ.

ಜಾವು ಒರು ನೇರತ್ತಲ್ ಎಸರೆ ಆಯೊ ಇಕ್ಟಾಲ್ ಮುಟ್ಟ ಒರಬೆಯೊ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಆ ಚಂದತ್ತೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಟ್ತ್ ದೆಚ್ಚವನುಗು ಶಾಲೆರೊ ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಮೊಗ ಎದುರು ಬಂತ್. ಒಕ್ಕು ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಮೊಗತ್ತಗು ಈ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೊಗತ್ತಗು ಎದುಂ ಬದಲಾವಣೆ ಇಲ್ಲೆ. ಜುಬೇದಾರೊ ಪ್ರತಿರೂಪಮೇ ಆ ಅಸ್ಮಾ.

ಸುಬಹಿ ಅವುನು ಜುಬೇದಿಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನ, “ಇನ್ನಲೆ ನಾ ಚೆನ್ನೊ ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಅಸ್ಮೊಗು ನಿಂಡೊ ಸಾಮ್ಯತೆ ಉಂಡು. ನಿಂಡೊ ಪ್ರತಿರೂಪಮೇ ಅವುಲು.”

ಜುಬೇದೊಗು ಕಣ್ಣ್ ಚಿಮ್ಮೆ ಆಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್, ಕೈ-ಕಾಲ್ ಬೆರನ್ನೆತ್ತ್. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಅವುಲೇ ಇಕ್ಕೊನು.

ಜುಬೇದಾ ಮರನ್ನ ಬನ್ನೊ ಆ ಮೊಗ. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಪಿನ್ನೆ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಅವುಲೋ ಎದುರು ನಿಂಡೊ ಪಲೆ, “ಉಮ್ಮಾ.. ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಬಿಲಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ. ಉಮ್ಮಾ.. ನಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋವಂಡಮ್ಮಾ.. ನಕ್ಕ ನಿಂಡೊ ಪಿಸ್, ನಿಂಡೊ ಆಸರೆ ಬೇನುಮ್ಮಾ” ಚೆನ್ನೊಪಲೆ.

ಪೆಇಯಿರೊ ಬಾಡಿ ಪೋಯೊ ಮೊಗತ್ತೊ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಅವುನು ಚೆನ್ನ.

“ನಿಕ್ಕ ಕಿಡವು ಬೇನು ಚೆಲ್ಲೊ ಆಸೆಮಾ.. ಅಜತ್ತೊಮೆ ಕಿಡವು ಆವುಡು ನಜೊಗು. ಅದಕ್ಕ ನೀನ್ ಸಹಕಾರ ಆಕೊನು.” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಅವುಲೊ ಮೊಗ ತಟ್ಟಿಟ್ತ್ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯ.

ಇಕ್ಟಾಲ್ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಜುಬೇದಾರೊ ನೆಇಣ್ಣಿ ಇನ್ನುಂ ಅಡಿಚೊಂಟೇ ಇಂತ್. ಇದಾರೊ ಪರಿಣಾಮ ಎಂದಾವು? ಅವುಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚೊ ನೇರ್ ಸಂಗತಿ ಎಂದಯಿತೆಂಗ್ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲೊ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಎಂದಾವು?

ನಾಲ್ ವರುಷತ್ತಗ್ ಮುನೊಲು ಮುನೊಲ್ಲೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ದೂರ

ಬನ್ನಪ್ಪ ತಂಡೋ ಒತ್ತಿಯೇ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನನ್ನೆ. ಅಪ್ಪ ಆ ಕಿಡವುಗು ಬರೇ ಒರು ವರುಷ. ಇನ್ನುಂ ಮೊಲೆಪಾಲ್ ಕುಡಿಕುರೊ ಕಿಡವು. ನಂಡೊ ಹಠತ್ತೊ ಮುನೊಲು ನಕ್ಕ ಆ ಕಿಡವು ಬೇನುಂಟೇ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಎಜತ್ತೊ ಉಮ್ಮ ನಾನ್ ನಕ್ಕ ಒರು ಉಮ್ಮರೊ ಖಿಲ್ಲುಂಟು ಇನ್ನಟ್ಟೇ ಇಲ್ಲೆ. ತಂಡೊ ಬಯರ್ಲ್ ಒಲಿಂಬೋ ತಿಂಜಲ್ ಇನ್ನಟ್ಟ್, ಪತ್ತಟ್ಟ್, ಮೊಲೆ ಕೊಡುತ್ತುಟ್ಟು ಒರು ವರುಷ ತೋಲು ಬಲತಿಟ್ಟ್ ಅಬೈರಿಗ್ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಬೇಜಾರಾಯಿಟ್ಟ್ ಪರಾಯಿಟ್ಟ್ ಬರುಂಬೊ ನಕ್ಕ ಆ ಕಿಡವು ಬೇಂಡಂಟ್ ಆಯೊ ಎಜನೆ. ಎಜತ್ತೋ ಉಮ್ಮ ಆಯಿತೆಂಗು ತಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಡುರತ್ತರೆ ಕಠಿಣ ಖಿಲ್ಲುರೋಲು ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುವಾಲ? ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ಮಾಪುಲೆ ಬೇಂಡಂಟ್ ಆವೊಂತುಗು ಅವುನುಗು ಪರನ್ನೋ ಆ ಕಿಡವು ಬೇಂಡಂಟ್ ಆಯಿತ್. ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಿಯಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಮನಸ್ ಬದಲಾವೊನಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಕಲ್ಲ ಮನಸ್ ಕರಗಿಲ್ಲೆ. ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ಪಿನ್ನೆ ಒರು ನಾಲಾಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೆನಪು ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಎಂದಿ ಅಜನೆ ಆಯ್ತೆ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಪಿನ್ನೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಒರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮಂಟ್ ಚೆನ್ನೊಮೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನೇ ಅಲ್ಲ, ನಂಡೊ ಅವುತುರಜ ಆರುಂ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಗ್ ಚೆನ್ನೆಲ್ಲೆ. ಒರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮಡೊ ಆರ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡಾರ್ ಚೆಲ್ಲರೊ ಪೇಡಿ. ಇದಿಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಗ್ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಲ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿಟ್ಟ್ ನಂಡೊ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾರೊ ಕಾರಣತ್ತಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಯ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಗ್ ಗೊಂತಾವುಡಾ. ಅಜನೆ ಆವಂಟೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟ್, ಆ ಕಿಡವು ನಂಡೊ ಮೋಲಾವಂಟೆ ಬೇರೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಟಿಕ್ಕಟ್ಟ್.

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಶಾಲೆಗ್ ಬನ್ನ.

“ಗುಡ್ ಮಾರ್ನಿಂಗ್ ಟೀಚರ್”

ಇಂಪಾಯಿಟಿನ್ನೊ ಸ್ವರ ಕೇಟಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್ ತಿರಿಜೆ ನೋಕಿಯ. ಪೆರಗತ್ತಲ್ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಅಸ್ಮಾ ನಿಂಡ್ನ್ನಾಲ್. ಅವುಂಡೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಚಿರಿಕೆ ಬಂತ್.

“ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ ಅಸ್ಮಾ ಮೋಳೆ.”

“ಅಲ್ ಹಂದುಲಿಲ್ಲಾಹ್, ನಾನ್ ನಲ್ಲದಾಯಿಟ್ಟುಲ್ಲೆ ಟೀಚರ್”

ಅವುಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟ್, “ಬಾ ಮೋಳೆ, ಓ ಅವುಡೆ ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಪಲಕ ಪರೆಯುವ. ನಿಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಕೊರೈ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು.”

ಅವುಡೆ ಕಲ್ಲರೊ ಬೆಂಚಲ್ ದೆಚ್ಚಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುನು ಕೇಟ.

“ನಿಜಲೋ ಅವುತುಲು ಆರಾರ್ ಉಲ್ಲಾರ್.”

“ನಾನುಂ ನಂಡೆ ಬಾಪಾ ಮಾತ್ರ.”

“ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮ?”

“ನಂಡೊ ಉಮ್ಮ ನಾನ್ ಒರು ವರ್ಷತ್ತವುಲು ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುಂಬೊತ್ತುಗು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಮರಿಚ್ಚಿತ್ತವುಲಾ.”

“ಓಹ್.. ಯಾ ಅಲ್ಲಾಹ್, ಎತ್ತರೆ ನೊಂಬಲತ್ತೊ ಸಂಗತಿ.” ಅವುನು ಅವುಲೋ ತಲೆ ಪೂಣಿ ಕೇಟ.

“ಪಿನ್ನೆ ನಿಕ್ಕು ಊನ್-ತೀನ್ ತಂಡೊ ಆರ್? ನಿಂಡೊ ಶಾಲೆಗ್ ರೆಡಿಯಾಕುರೊ ಆರ್?”

“ನಂಡೊ ಅಜ್ಜಿ.”

“ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ ಎಂದ್‌ರೊ ಆರ್?”

“ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಲ್ ಅಂಜಡಿ ಉಂಡು.”

“ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾರೊ ನಕ್ಕು ಗುರ್ತ ಆಕಿ ತಂಡೆ?”

“ಓಹ್.. ಅದ್‌ಕ್ಕೆಂದೋ.. ಅಸರ್‌ಗ್ ನಂಡೊ ಕುಟಿಯೊಪೋಗು ಬಂಡ್. ಅಪ್ಪ ನಿಜೊಗು ಅಯೆಲೋ ಪರಿಚಯ ಆರ್.”

“ಮರಕಂಡ.”

“ಸರಿ ಟೀಚರ್”

ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಶಾಲೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅಸ್ಮಾ ಅವುಲೊ ಬಾಪಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನಾಲ್.

ಅವುನು ಮುನೊಲು ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ಕೈ ಕುಲುಕಿಯ. ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ಕನ ಜಂಡ್-ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತಲ್ ಬೆಲ್ಯೊ ಆಯೊ ಚಂದತ್ತೊ ಬಾಲಕ್ಕಾರ.

“ನಾನ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್. ಅಸ್ಮಾರೊ ಬಾಪಾ.”

“ನಿಜಲೊ ಭೇಟಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಬಾರೀ ಸಂದೋಲ ಆಯಿತ್ತ.”

“ನಂಡೊ ನೋಕೊನು ಚೆನ್ನರುವುಲ.”

“ಒಕ್ಕು. ನಿಜಲೊ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾರೊ ನೋಕಿಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜಲೊ ನೋಕೊನುಂಟು ಮನಸ್ಸಾಯಿತ್. ನಿಜಲೊ ಮೋಲು ಚಮ್ಮೆ ಚೂಟಿಯಾಯಿರಾಲ್.”

“ಅವುಲು ಚಿರ್ರೊಲಿಪರೆಮೆ ಅಜನೆ: ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತೊ ಭಾಗ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನಿಜಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲ್ ಮರಿಚ್ಚಿತ್ತವುಲಾ.. ಒಕ್ಕಾ?”

“ಅವುನು ಒರ್ಕಲೇ ಪೇಡಿಚ್ಚೆ ಕೇಟ, “ಅಜನೆಂಟ್ ಆರ್ ಚೆನ್ನೊ?”

“ನಿಜಲೊ ಮೋಳೇ.. ಎಂದಿ ನಿಜಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲ್ ಮರಿಚ್ಚಿರೋ ಅಲ್ಲೆ?”

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಮೋಳೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಅವುಲು ಅಜಲೊ ಪಲಕಮೇ ಕೇಟೋ ಇನ್ನಾಲ್.”

“ಒಕ್ಕು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲೇ ನಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಮೌತು ಆಯಿರೊ.”

“ಓಹ್.. ಭಾರೀ ದುಃಖತ್ತೊ ಬಿಸಯ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಜ ಬೇರೆ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಲ್ಲೆ?”

“ಮಂಜೆಲ ಆವನೊಂಟು ಮನಸ್ಸಾಯಿಲ್ಲೆ.”

“ಎಂದಿಂಟ್ ಕೇಕಮಾ?”

“ಕೊರೈ ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ಓಹ್.. ಐ ಯಾಮ್ ಸಾರಿ.”

ಪಿನ್ನೆ ತೆಲ್ಲ ನೇರತ್ತ ಅಜ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆಯಾರ್.

ಜಾವು ಇಕ್ಪಾಲ್ ಪೆಇಯಿರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನ.

“ಪಾವ, ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಉಮ್ಮ ಇಲ್ಲೆವುಲ.”

“ಆರೊ ಬಗ್ಗೆ ಚೆಲ್ಲಾರಾರ್”

“ಅದೇ ನಜಲೊ ಶಾಲೆರೊ ಆ ಅಸ್ತಾ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಉಮ್ಮ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯಿರ್ವುಲಾ.”

“ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟಾ?”

“ಒಕ್ಕು ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್.”

“ಓಹ್.. ಪಾವ, ಅದ್ತೋಲು ಪೇಡಿಚ್ಚೊ ಇನ್ನೊ ಅವುಲೋ ಖಿಲ್ಲು ಹತೋಟಿಗ್ ಬಂತ್. ಅಬ್ಬಾ, ಮಿಂಜಿಯೆ. ತಾನ್ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೊ ಪಲೆ ಏದುಂ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಅದ್ ನಂಡೊ ಮೋಲು ಅಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಆರಾ?”

“ಎಂದ್‌ರೊ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ.”

“ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ.”

ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯವುನುಗು ನಾಲ್‌ಗ್ ಒರೈಯೆಂಟುಂ ಆ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನಿಂತ್. ಅತ್ತರೆ ಮನಸ್ಸಗ್ ಪಿಡಿಚ್ಚಿನಾಲ್.

ಅದೊರು ನಾಲ್ ಇಜನೆ ಅಸ್ತಾಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಲಕ ಪರೆಚೆಟ್ವ ಎಣಿಕುವೊಂತುಗು ಅವುಂಡೊ ಪ್ಯಾಂಟ್‌ರೊ ಕಿಸೆರೊ ಪರ್ಸ್ ಕೀಲ್ ಬೂಂತು. ಅದ್ ಅವುನುಗು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಅಸ್ತಾ ಅದ್‌ರೊ ಪೆರಕಿಯಲ್. ಅವುಲೊ ದೃಷ್ಟಿ ಬುಡುಪಾಟಿಯೊ ಪರ್ಸ್‌ಲಿನ್ನೊ ಪೋಟೋತೊ ಕಡೆಕ್ ಪೋಯಿತ್ತ. ಆ ಪೋಟೋತೊ ನೋಕಿಟ್ವ ಒರೈಲೆ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಬೆಲ್ಕಿರಿ ನೊರಇತ್ತ. ಅದ್‌ರೊಮೆ ಚಮ್ಮೆ ನೇರ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಇಜಂತೊ ಪೋಟೋ ನಜಲೊ ಅವುತುಲು ಉಂಡು. ಬಾಪಾರೊ ಪರ್ಸ್‌ಲ್ ಉಂಡು. ಆ ಪೋಟೋ ನೋಕಿಯೊ ಪಲೆಮೆ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಇಳಿಯೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ. ಆ ಚೆರೈ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಖಿಲ್ಲು ‘ಉಮ್ಮಾ..ಉಮ್ಮಾ’ ಚೆಂತ್.

ತೆಲ್ಲ ಮುನೊಲು ಪೋಯೊ ಇಕ್ಪಾಲ್ ಪೆರಗೆ ತಿರಿಇಗೆ ನೋಕಿಯೆ. ಅವುನುಗು ಅಸ್ತಾ ಬುಲಿಪಿಡ್‌ರೊ ಕಂಡ್ ಬಂತ್. ಇತ್ತರೆ ನೇರ ತಂಡೊಟ್ಟ ಚಿರಿಚೊಂಟು-ಕಲಿಚೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಎಂದಿ ಬಿಲಿಪಿಡ್ತಾಲ್? ಎಂದಾಯಿತ್? ಅವುನು ಮುಟ್ಟ

ಬನ್ನ. ಅವುಲೋ ಕೈಲ್ ಅವುಂಡೊ ಪರ್ಸ್ ಉಂಡು. ಬುಡುಪಾಟಿನ್ನೊ ಪರ್ಸ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಪೊಟೋ. ಆ ಪೊಟೋ ನೋಕಿಟ್ ಅವುಲು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಟ್ಟೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್.

“ಎಂದಿ ಮೋಳೆ, ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ?”

“ಈ ಪೊಟೋ ನಿಜಲೋ ಮುಟ್ಟ ಎಜನೆ ಬಂತ?”

“ಈ ಪೊಟೋ ನಂಡೊ ಪೆಚ್ಚಾಯಿ ಜುಬೇದಾಳೊ.”

“ಅಲ್ಲ. ಇದ್ ನಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಪೊಟೋ.”

“ಚಿಡಿಲ್ ಅಡಿತ್ತೊ ಪಲೆ ಅವುನುಗು. ಈ ಪೆಣ್ಣ್ ಅಸ್ಮಾ ಎಂದ್‌ರೊ ಚಿಲ್ಲ್‌ರಾಲ್. ಪೆಣ್ಣ್‌ಗ್ ಎಂದ್‌ರಾಯಿರ್. ನಂಡೊ ಪೆಚ್ಚಾಯಿ ಜುಬೇದಾರೊ ಅವುಲೊ ಉಮ್ಮಾಂಟ್ ಚಿಲ್ಲ್‌ರಾಲ್.

“ಎಂದ್‌ರೊ ಮೋಳೇ ನೀ ಚಿಲ್ಲ್‌ರೊ. ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ಪೆಚ್ಚಾಯಿ ಪಲೆ ಇಕ್ಕೊನು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇದ್ ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮ ಅಲ್ಲ ಮೋಳೇ.”

“ಇಲ್ಲ, ಮೇಸ್ತ್ರಿ, ಇದ್ ನಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಪೊಟೋ. ನಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಬೆರ್ದೆಗುಂ ನಿಜಲೊ ಪೆಚ್ಚಾಯಿ ಚಿಲ್ಲ್‌ರಾಲ್. ತರು ಆ ಪೊಟೋ. ಅದ್ ನಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಪೊಟೋ. ಅದ್ ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ಇಕ್ಕೊಗು ತೀರ. ಅದ್ ನಕ್ಕು ಬೇನು.”

ನಿಂಡೊ ನೆಲ ಬಿರಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಇಡಿಲೆ ಭೂಮಿ ಚುತ್ತುರೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಇದಂದ್‌ರೊ ಅವುಡೊ ನಕ್ಕು. ಈ ಪೆಣ್ಣ್ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಚಿಲ್ಲ್‌ರಾಲ್. ಮಕ್ಕ ಎಂದುಂ ಕಲವು ಚಿಲ್ಲ್‌ಲ್ಲೆ. ಅದ್ ನೇರೇ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕೊನು. ನಾನ್ ಸುರುಕು ಈ ಪೆಣ್ಣ್‌ರೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ಅವುಲೋ ಮೊಗ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೊಗತ್ತಾಗ್ ಹೋಲಿಕೆಯಾಯಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ಜುಬೇದಾಮೆ ತಂಡೊ ಉಮ್ಮ ಚಿಂತ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿಟ್ ಚಿನ್ನೊಂಟುಲ್ಲಾಳ್.

“ಅಸ್ಮಾ.. ನೀ ಕಲೊವು ಚಿನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ.”

“ಇಲ್ಲ ಮೇಸ್ತ್ರಿ.. ನಾನೆಂದಿ ಕಲೊವು ಚಿಲ್ಲಟ್, ಮಕ್ಕಜ ಎಪ್ಪತ್ತುಗುಂ ಕಲೊವು ಚಿಲ್ಲ್‌ಗು ತೀರ. ಇಜತ್ತೊಮೇ ಪೊಟೋ ನಜಲೊ ಅವುತುಲು ಉಂಡು. ಅಸರ್‌ಗ್ ನಂಡೆ ಬಾಪಾ ಬನ್ನಪ್ಪ ಕೇಕ್ಕು.”

ಶಾಲೆರೊ ಗಂಟೆ ಅಡಿಚಪ್ಪ ಅಸ್ಮಾ ತಂಡೊ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗ್ ಓಡಿ ಪೋಯಾಲ್. ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ತಲೆ ಕುತ್ತೊಗು ತೊಡಚಿತ್. ತಂಡೊ ತಡಿ ತಂಡೊ ಸ್ಲಾಧೀನತ್ತ್‌ಲ್ ಇಲ್ಲೆತ್ತೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಅವುನು ಮುಟ್ಟ ಇನ್ನೊ ಕಂಬತ್ತೊ ಪಿಡಿಚ್ಚಿಟ್ ಅಚ್ಚಾಮೆ ಕಲ್ಬೆಂಚ್‌ರೊ ಮೇಲ್ ದೆಚ್ಚ. ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಗೊಂತಿಲ್ಲಾತೊ ಒರು ನೇರ್ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಅಸ್ಮಾ ಚಿನ್ನರಾಲ್. ಅಸ್ಮಾಳೊ ಮೊಗ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೊಗ ಪಲೆಮೇ ಉಂಡು. ಇದ್ ನೇರ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಜುಬೇದಾ, ಅವುಲೊ ಬಾಪಾ, ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಎಲ್ಲಾ ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಕಲೊವು ಚಿನ್ನೊಂಟೆ ಬನ್ನಾರ್. ಜುಬೇದಾ ತಲಾಖ್ ಆಯೊ

ಪೆಣ್ಣೆ ಚೆನ್ನಜ ಅವುಲುಗು ಒರು ಕಿಡವು ಉಂಡು ಚೆಂತ್ ಎಂದಿಗ್ ಚೆನ್ನಲ್ಲೆ. ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿ ಪಿನ್ನೆ ಜುಬೇದಾರೊ ಬಾಪಾ ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಪೋವಟ್ವೆಂಟ್ ಕಲೊವು ಚೆನ್ನಟ್ವೆ ಇಕ್ಕುವಾರ್. ಜುಬೇದೊಗು ಒರು ಕಿಡವು ಉಂಡು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವಂಟೆ ಇಕ್ಕಂತೆಮಾ, ಇಲ್ಲೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಇತ್ತರೆ ಪಿರ್ಸ ಆಕುರೊ ಜುಬೇದಾ ಎಂದಿಗ್ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ನೇರಾಯ ಬಿಸಯ ಎಂದಿಗ್ ಚೆನ್ನಲ್ಲೆ. ಮಂಜಿಲ ಆಯೊ ಇತ್ತರೆ ತಿಂಜಲ್ತೊ ಕಾಲ ನಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಟ್ವೆ ಪಿರ್ಸ ಆಕಿಟ್ವೆ, ಎಂದ್‌ಗೂ ನೊಂಬಲ ಆಕತ್ತೊ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಇನ್ನೊ ನೇರ್ ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲಂತಲ್ಲೆ. ಅದಲ್ಲಂತೆ ತಂಡೊ ಗರ್ಭತ್ವಲ್ ಒಲಿಂಬೊ ತಿಂಜಲ್ ಪೊರ್ತುಟ್ಟು, ಪೆಲ್ಟ್ವೆ, ಒರು ವರ್ಷ ಮೊಲೆ ಪಾಲ್ ಕೊಡ್ತುಟ್ಟು ಆ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ಎಜನೆ ಮನಸ್ಸ ಬಂತ್. ಎಜತ್ತೊ ಉಮ್ಮೆ ಆಯಿಟ್ಟೆಕ್ಕೊನು? ಇನ್ನೆ ಇವುಲೊ ತಲಾಖೊರೊ ಪೆರೊತ್ತು ಎತ್ತರೆ ಕತೆಯುಂಡಾ. ಅದೊರೊ ಅವುಲೊ ಸುರುತೊ ಮಾಪುಲೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟೆಂಗ್ ಗೊಂತಾವು. ಇಜನೆ ಮನಸ್ಸ ಗೊಂದಲತ್ವಲ್ ಮುಳುಜಿಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ತಂಡೊ ಪೆಇಯಿ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್ ಮೌತಾಯಿನ್ನಾಲ್‌ಂಟ್ ಚೆನ್ನೆನ್ನ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆತ್ತೊ ಒನ್ನು ಜಂಡ್ ಪಟ್ಟ ಯಾಸೀನ್ ಕಿಟ್ಟಿಯಪ್ಪ ತಂಡೊ ಪೆಇಯಿರೊ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಂ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಇಜನೆ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ನಾನ್ ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಅಸ್ತಾಳೊ ಪಲಕ ಕೆಟ್ಟಿಯೊಂಬು ತಲೆಬೆಚ್ಚಿ ಆಕುಡೊ ಅನಗತ್ಯ. ಎಂಜನೆ ಇನ್ನೆಂಗು ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಬಂಡ. ಅಪ್ಪ ಅದೊರೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಟೆಂಗ್ ಆಯ್.

ಅಂಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಎಡ್‌ಕುಂಬೊ ಅವುಂಡೊಮುಟ್ಟ ಏ ಕೊಸಿಯುಂ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಮಕ್ಕೊಗು ಎಂದೊರೊ ಬೋಧನೆ ಆಕಡೆ, ಎದ್ ಪಾಠ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲೆಂಟ್ ಅವುನುಗು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಎಪ್ಪ ಅಸರ್ ಆವುಡು. ಎಪ್ಪ ಯಾಸೀನ್‌ಡೊ ನೋಕಿಟ್ವೆ ಅವುಂಡೊ ಪೆಇಯಿರೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಕ್‌ಡೆಂಟ್. ಉಚ್ಚೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ವೆ ಉಣ್ಣಂತೆ ಅಸರ್ ಆವುಡೊ ಕಾತೊಂಟು ಇನ್ನೆ.

ಅಸರ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅತ್ತರೆ ದೂರತ್ವಲ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ನಡನ್ನೊಂಟು ಬಂಡೊ ಕಾಂಡ್. ಅಸ್ತಾ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಂದೊರೊಮಾ ಪಲಕಪರೆಯುಡೊ ಕಾಂಡ್. ದೂರತ್ವಲ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ನೋಕಿಟ್ವೆ ಕೈ ಕಾಟಿಟ್ವೆ ಎಂದೊರೊಮಾ ಚೆನ್ನಲ್. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮುಟ್ಟ ಬರುಂಬೋ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮೊಗ ಚಪ್ಪೆ ಕುತ್ತಿಯದ್ ಕಾಂಡ್.

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ವೆ, “ಅಸ್ಲಾಂ ಅಲೈಕುಂ” ಚೆನ್ನ. ಅವುನು ಪೆರೆಗೆ ಸಲಾಂ ಬೀಟಿಯ.

“ಮೇಸ್ಟ್ರೇ.. ನಿಜಲೊ ಪರ್ಸ್‌ಲ್ ಇನ್ನೊ ಪೊಟೋ ಎಡ್‌ಟ್ವೆ ನಂಡೆ ಬಾಪೊಗು ಕಾಟರು. ಅದ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ಪೊಟೋ. ಒಕ್ಕಾ-ಅಲ್ಲೆಂಟ್ ಗೊಂತಾವುಡು.”

ಇಕ್ವಾಲ್ ಆ ಪೊಟೋತೋ ಎಡ್ಡೆಟ್ ಬೆರಕುಡೊ ಕೈಲ್ ಯಾಸೀನ್‌ಗ್ ಕಾಟಿಯ. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಒರು ಅರೆಕ್ಷಣ ಆ ಪೊಟೋತೋ ನೋಕಿಯ. ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣೆರೊ ಅರ್ಗಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಳಿಯೊಗು ತೊಡಚಿತ್.

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಕೇಟ, “ನಿಜ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿರೊ ಈ ಪೊಟೋತೋ ಇಕ್ಕುರೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊಮಾ?”

“ಒಕ್ಕು ಚೆನ್ನ ಇಕ್ವಾಲ್”

“ಕುಂದಾಪುರತೋ ಮಾವಿನಕಟ್ಟಿರೊ ಗಪೂರ್ ಬ್ಯಾರಿರೊ ಪೆಜಲೋ ಮೋಳು ಜುಬೇದಾರೊಮಾ?”

“ಒಕ್ಕು ಚೆನ್ನ ಇಕ್ವಾಲ್ ಅವುಡೆ ಕಲ್ ಬೆಂಚೆರೊ ಮೇಲ್ ದೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಿ, ಅವುಂಡೊ ಖಿಲ್ಲುರೊ ಮೂಲೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಚೆರೊಯಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಸಹ ಬೂನುಪೋಯಿತ್. ಎಲ್ಲಾ ತೀಂತ್. ತಂಡೊ ಕಿನವು ಎಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಪೋಯಿತ್. ಇನ್ನ ನಂಡೊ ಜುಬೇದಾರೊ ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತೆಗ್ ಏದೊರು ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲೆ. ಮಾಪುಲೆ, ಪೆಣ್ಣಿಯಿಡೊ ನಡುಲು ಅನ್ಯೋನೈತೆ, ಪಿಸ್‌ಪಾಡ್ ಇಕ್ಕೊನು, ಏದೊರು ಮುಚ್ಚು ಮರೆ ಇಕ್ಕೊಗು ತೀರ. ಆಯಿತೆಂತ್ ಇಪ್ಪ ಅದ್ ಎಂದೆರೊ ಆಯಿತ್.

“ಇಕ್ವಾಲ್.” ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಂಡೊ ಕುಂಜಿ ತಟ್ಟಿಟ್ ಎಸರ ಆಕಿಯ.

“ಎಜನೆ ಉಂಡು ನಿಜಲೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ?”

ಎಂದೆರೊ ಚೆಲ್ಲೊಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ ಇಕ್ವಾಲ್‌ಗ್. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತೆಗ್ ಅಸ್ಸಾ ಬಾಪಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಟಾಲ್.

“ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲ್ ಮೌತು ಆಯೊ [ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯೊ] ಉಮ್ಮ ಮೇಸ್ತ್ರು ಮುಟ್ಟು ಪೋಯೋ ಎಜನೆ?”

ಅಪ್ಪಮೇ ಗೊಂತಾಯೊ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ಗ್ ತಾನ್ ಮೋಲೊ ಎದುರು ನಿಂಡೆಟ್ ಪಲಕ ಪೆಣ್ಣೊ ಉಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಟ್. ಅಸ್ಸಾ ಒರು ವರ್ಷತ್ತವುಲು ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುಂಬೊತ್ತುಗು ಜುಬೇದಾ ತಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯಿನ್ನಾಲ್. ತಾನ್ ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಮ್ಮ ಆಕ್ಸಿಡೆಂಟ್‌ಲ್ ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯಿರಾಲೆ ಚೆನ್ನೆನ್ನೆ. ಇದ್ ಇಪ್ಪ ಅಸ್ಸಾ ಕೇಟೊಂಟುಲ್ಲಾಲ್. ಎಂದೆರೊ ಉತ್ತರ ಚೆಲ್ಲೆಟ್ ಅವುಲುಗು.

“ಆ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೇಸ್ತ್ರು ಮುಟ್ಟು ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಕಡತಿರೊ.”

ಅವುಲು ಮೇಸ್ತರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನಾಲ್

“ಮೇಸ್ತರೊ.. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೊ ಅವುತುಗು ಕಡತೆರಾರ?”

ಇಕ್ವಾಲ್ ಕಕ್ಕಾಬಿಕ್ಕಿಯಾಯಿಟ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಯಾಸೀನ್ ಮೋಲೊ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒರೆಸಿಟ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ಅಜನೆಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊರೊ ಮುಟ್ಟು ಪೋಯೊ ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಪಿನ್ನೆ ನಜಲೊ

ಅವುತುಗು ಪೆರಗೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬರೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ಎಂದಿಗ್ ಆವುಲ್ಲೆ. ಅದೆಂದು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ನಕ್ಕು ಬೇನು. ಅವುಲು ಹರ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನಾಲ್.”

ಅಜನೆಲ್ಲಾ ಹರ ಪಿಡಿಕೊಗು ತೀರ ಮೋಳೇ. ಇಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ನಿಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಪಿನ್ನೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬನ್ನೆಂಗ್ ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ನೊಂಬಲ ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಮಾಸ್ತ್ ನಲ್ಲಯಲ್. ನಾನ್ ಕೇಟಿಂಗ್ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್‌ಲ್ಲೆ.” ಚಿಂತ್ ಇಕ್ಟಾಲ್‌ರೊ ಕಡೆಕ್ ತಿರಿಜೆ ಕೇಟಾಲ್.

“ನಿಜ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂಡಾರಲ್ಲೆ.”

ಇಕ್ಟಾಲ್ ಎಂದುಂ ಚೆಲ್ಲಂಟೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ.

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಚೆನ್ನ. “ನಾನ್ ಇವುಲೊ ಅವುತುಲು ಬುಟ್ಟು ಬಂಡೆ. ನಿಜಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಚಮ್ಮೆ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು.” ಅವುನು ಮೋಲೋ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅರೆಗಂಟೆಲ್ ಬನ್ನ. ಅಜ ಜಂಡಾಲು ಒರು ಜಾಗೆಗ್ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ದೆಚ್ಚಾರ್.

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಚೆನ್ನ.

“ನಿಜ ಜುಬೇದೊಗು ತಲಾಖ್ ಆಯಿಡ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲು ಒರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮಂಟ್ ಗೊಂತಿಂತ್ ಮಂಜೆಲ ಆಯಿರೊಮಾ?”

“ತಲಾಖ್ ಆಯೊ ಪೆಣ್ಣಂಟ್ ಗೊಂತಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ಒರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮಂಟ್ ಗೊಂತಿನ್‌ಟ್ಟೆ.”

“ಆರುಂ ನಿಜೊಗು ಈ ಸಂಗತಿ ತೆರಿಪಾಟಿಟ್ಟೆ?”

“ಇಲ್ಲೆ.”

“ಒರು ನೇರ ಅವುಲುಗು ಒರು ಕಿಡವು ಉಂಡುಂಟು ಗೊಂತು ಇನ್ನೆಂಗ್ ನಿಜ ಜುಬೇದಾರೊ ಮಂಜೆಲ ಆವಂತಾರ?”

“ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.”

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಒರು ದಮ್ಮು ಬುಟ್ಟು ಚೆನ್ನ. “ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಮೂನು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತಿಡಾಲ್ ಅವುಲು. ಮೂನು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತಿಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ತಲಾಖ್ ಆಯಿತ್ ಚಿಂತ್ ನಿಂಕ್ ಗೊಂತುಂಡಲ್ಲೆ?”

“ಒಕ್ಕು.”

“ಈ ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತ್ ಅವುಲುಗೊನ್ನು ಕಿಡವು ಆಯಿಟಿಕ್ಕು ಚೆಲ್ಲೋ ಸಂಶಯ ನಿಂಜೊಗು ಬನ್ನಲ್ಲೆ.”

“ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಾನ್ ಯೋಚನೆ ಆಕೊಗು ಪೋಯಿಲ್ಲೆ.” ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಇಕ್ಟಾಲ್ ಕೇಟ. “ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟ ತಲಾಖ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಪೋಗು ಕಾರಣ ಎಂದೊ. ಆ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡತ್ತೆ ಕಠಿಣ ಮನಸ್ಸು ಅವುಲುಗು ಎಂದಿಗ್ ಬಂತ್?”

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ತಂಡೊ ಕಣ್ಣೊ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒರೆಸಿಯೊಂಟು ಚೆನ್ನ.

“ಮೂನು ವರ್ಷ ನಜಲೊ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನ. ನಜ ಜಂಡಾಲ್ ಒರು ವರ್ಷ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಲ್ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಆಕಿನ್ನಮಾ ಎಂದಾ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆತ್ತೊ ಜಂಡ್ ವರ್ಷತ್ತಲ್ ನನ್ನಲ್ ಎಂದ್‌ರೊ ತಪ್ಪಾಯಿತಾ ನಂಕ್ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ಜುಬೇದಾ ಗಳಿಗೊಗೊರ್ದ ನನ್ನಲ್ ಕಿರುಕುಳ ಅನುಭವಿಸಿಯೊ ವರ್ತನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಮುನೊಲೇ ಸೌಮ್ಯ ಜೀವಿ. ಎಪ್ಪೊಂ ಅವುಲೊ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅವುಲುಗು ಬೇನ್ಮಾಯದೆಲ್ಲಾ ಕೋನ್ ಕೊಡ್ತೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ನಂಡೆ ಸಂಪಾದನೆರೊ ಪೈಸೊತ್ತೆಲ್ಲಾ ಅವುಲೊ ಕೈಲೇ ಕೊಡುತೊಂಟಿನ್ನೆ. ಉಮ್ಮ ಜಂಡ್-ಮೂನು ಸತಿ ನಕ್ಕ ಜೋರಾಕಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಅವುಲು ಕೇಟದ್ ಕೋನ್ ಕೊಡುಟ್ಟು ಅವುಲೋ ಬೆಡಕಾಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ಮಾಪುಲೆ ಆಯೊನು ಪೆಂಚಿಯಿರೊ ತಂಡೊ ಹದ್ದು ಬಸ್ತಲ್ ಬೈಕೊನು.” ಚೆಂತ್. ಆತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಜುಬೇದಾ ಅಸ್ಮಾರೊ ಪೆತ್ತನ್ನಾಲ್. ಪಿನ್ನೆ ನಾಲ್ ಪೋಯೊ ಪಲೆ ಅವುಲೋ ವರ್ತನೆ ಬದಲಾಯೊಂಟು ಬಂತ್. ಜಾವು ಆವೊಂತುಗು ಅವುಲೊ ವರ್ತನೆ ವಿಪರೀತ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ಅವುಲು ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೊಂಟು ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಒರು ರೀತಿರೊ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಮನೋಭಾವ ಅವುಲದ್. ಇಜನೆ ಜಂಡ್ ವರ್ಷ ಕಲಿಇಿ ಪೋಯಿತ್ತ್. ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸಗ್ ಭಾರೀ ನೊಂಬಲ ಆಯಿತ್ತ್. ಐತೆಂಗು ಅವುಲೊ ಬುಡೊಗು ನಕ್ಕ ಮನಸ್ಸಿನ್ನೊಟ್ಟೆ. ಒರಲ್ಲ ಒರು ನಾಲ್ ಅವುಲು ಸರಿಯಾವುರಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆಲ್ ನಾನಿನ್ನೆ. ಅಲ್ಲಂಟೆ ನಂಡೊ ಕಿಡವುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಸಾಥ್ ಬೇನುಂಟು ನಾನ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ತನೆರೊ ಸಹಿಸಿಯೊಂಟು ಪೋಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಒರು ನಾಲ್ ಜುಬೇದಾ ನಂಡೊ ಪಿನ್ನೆ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವುಲೊ ಅಬ್ಬ-ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಾಲ್. ಅವುಲು ಪೋಯೊ ಜಂಡ್ ವಾರ ಅಯಿತೆಂಗು ಬರಾಂಟೆ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ನಾನ್ ಕಿಡವುರೊ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬರೊಗು ಒಪ್ಪಿಲ್ಲೆ. ಕಿಡವುರೊ ಕಾಟಿಚ್ಚೆ ಅವುಲೊ “ಬಾ” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಒತ್ತಾಯ ಆಕಿಯೆ. ಅಯಿತೆಂಗೊ ಅವುಲೊ ಖಿಲ್ಟು ಕರಗಿಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಕಿಡವುರೊ ಕಂಡೆಂಗೊ ಅವುಲು ಮನಸ್ಸ ಬದಲಾಕಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಕಿಡವು “ಉಮ್ಮಾ” ಚೆಂತ್ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯೆಂಗು ಅವುಲು ಅದ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಆಕಿಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. “ಕಿಡವುರೊ ಅಗತ್ಯ ನಕ್ಕಿಲ್ಲೆ. ಬೇನೆಂಗ್ ನಿಜಮೇ ಬಲತುರು” ಚೆನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೋ ಮನೋಭಾವನೆ ನಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಆಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಒನ್ನು-ಜಂಡ್ ಸರ್ತಿ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯೆಂಗೊ ಅವುಲು ಬಂಡೊ ಮನಸ್ಸ ಆಕಿಲ್ಲೆ. ಇನ್ನ ನಂಡೊ-ಅವುಲೊ ನಡುಲು ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಾನ್ ತಲಾಖ್ ಕೊಡುರೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನೆ. ನಂಡೊ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟಮೇ ಉಲಿಇಾಲ್.”

ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ಖಿಲ್ಟು ಕೊರಗೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ್. ಅವುನು ಮುಹಮ್ಮದ್

ಯಾಸೀನ್‌ರೂ ಅನುಮತಿ ಎಡ್ಡೊಂಟು ಅವುಡ್ಲೋ ಪರಾಯ. ಬಸ್ಸುಲು ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ಲ ಅವುತುಗು ಬರುವೊಂತುಗು ಚಮ್ಮೆ ನಮೂನಿತ್ತೊ ಯೋಚನೆ ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಬರೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ. ಒರು ನೇರ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವಂಟೆ ಇನ್ನೆಂಗೆ ಎಂದಾವಂತಾ? ಅಬ್ಬೆರಿ ತೋಲು ಜುಬೇದಾ ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮೆ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ಲ ಗೊಂತಾವಂಟೆ ಇಕ್ಕಾಂತ ಎಂದಾ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಇಪ್ಪ ಗೊಂತಾಯಿತ್ತ. ಇನ್ನೆ ಮುನೊಲು ಎಂದುರೊ? ಇನ್ನೆ ಜುಬೇದಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಂಜನೆ ಸಂಸಾರ ಆಕುರೊ. ಯಾಸೀನ್‌ರೊಟ್ಟಿಗೆ ಮೂನು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೊ ಬಿಸಯ ಅಜನೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟ್ಲ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಒಲಿಂಬೊ ತಿಂಜಲ್ ತಂಡೊ ಬಯರ್‌ಲ್ ಪೊರುಟ್ಟು, ಪೆತ್ತ್‌ಟ್ಲ ಪಾಲ್ ಕುಡಿಪಾಟಿಟ್ ಬಲತಿಯೊ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಮರನ್ನಟ್ಟ್ಲ ಮಿಂಜುರೊ ಚೆನ್ನೆಂಗೆ ಎಜತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕೊನು. ತಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಮೇಲ್ ಪಿಸರ್, ಕರುಣೆ ತೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಪೋಯ್ತ. ಛೇ.. ಎಂಜತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿರೊ. ತಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಮರನ್ನೊ ಜುಬೇದಾರೊ ಬಯತ್‌ಲ್ ನಕ್ಕೊರು ಕಿಡವು ಆಯಿತೆಂಗೆ ನಾಳೆ ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕುರಾಲ್‌ಂಟ್ ಏ ಗ್ಯಾರಂಟಿ?

ಅವುತುಗು ಬನ್ನಪ್ಪ ಚಿಮ್ಮೆಯಾಯಿಂತ್.

ಎಪ್ಪತ್ತಕನ ನೇರ ಆಕಿಟ್ಟ್ಲ ಬನ್ನೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್ಲ ಜುಬೇದಾ ಕೇಟಾಲ್.

“ಎಂದಿ ಇತ್ತರೆ ನೇರ?”

“ನಿಂಡೊ ದರಿದ್ರ ಮೊಗ ನೋಕೊಗು ನಾಲುಗು ಬೇಗ ಬರನಾ?”

ಒರ್ದಲೆ ಪೇಡಿಚ್ಚಿ ಪೋಯಾಲ್ ಜುಬೇದಾ. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ಲ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಅವುನು ಅವುಲುಗು ಒರ್ದ ಸಹ ಪರಇಟ್ಟೆ ಅಡಿಚಿಟ್ಟೆ. ನಾಲುಗು ಪಿಸರ್‌ತ್ತಲೇ ಪಲಕ ಪರಇಟ್ಟೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಪಿಸರ್‌ತ್ತಲೇ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅಜಂತೋನು ಇಂಡ್ ಇಜನೆ ಪರೆಯೊಗು ಕಾರಣ ಎಂದಾರೋ?. ಅವುಂಡೊ ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ವರ್ತನೆಗೆ ಅವುಲು ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಲಿಗಿತ್ತ.

“ನಾಲುಗು ಬೇಗ ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನಾರಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ ಕೇಟೆ.”

“ಚಮ್ಮೆ ಸೊರಪನಿ ಇಕ್ಕಾರ್. ಎಪ್ಪತ್ತೊ ಪಲೆ ಬೇಗ ಬರೊನು ಚೆನ್ನೆಂಗೆ ಆವುರಾ?”

“ಅದ್ಧರಿ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ಲ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ದರಿದ್ರತ್ತವುಲು ಆಯಿಟ್ಟ್ಲ ಪೋಯಮಾ?”

ಅವುನು ಅವುಲೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿಯೊಂಟು ಉಂಡು. ಅಜನೆ ಚೆನ್ನದ್ ಯಾರ ಆಯಿತಾ ಎಂದಾ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಜುಬೇದಾ ಆಕಿಯೊ ವರ್ತನೆಲ್ ತಂಡೊ ವರ್ತನೆ ವಿಪರೀತ ಆಯಿಟ್ಟೆ. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನಕ್ಕ ವಂಚನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಬನ್ನಾಲಲ್ಲೆ. ಪಿಸರ್ ಚೆಲ್ಲರೊ ತಂಡೊ ಬಲೆಲ್ ಕಿಟ್‌ಪಾಟಿಟ್ಟ್ಲ ತಂಡೊ ಪಿರಾಂದ್ ಆಕಿಟ್ಟ್ಲ ಎಜನೆ ನಟನೆ ಆಕಿಯಾಲ್. ಅವುಲುಗು ಒರು ಕಿಡವು ಉಂಡು ಚೆಲ್ಲರೊ ಬಿಸಯ ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ಲ.

ಮೋನು ಇಕ್ಬಾಲ್ ಎಪ್ಪತ್ತೊ ಪಲೆ ಇಲ್ಲೆ ಚಿಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚಿ ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೊಟ್ಟ ಕೇಟ್ತ್, “ಮೋನೇ ಎಂದಾಯಿಡ್ ಇಂಡ್. ಎಂದಾರೊಮಾ ಜೋರು ಪಲಕ ಕೇಟ್ತ್ಲೆ. ಅವುಲೋ ಕಣ್ಣಲೆಂದಿಗ್ ತನ್ನಿ;

“ಎಂದು ಇಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ.”

“ಎಂದು ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಅವುಲೆಂದಿ ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್?”

“ಅವುಲುಗೇ ಗೊಂಪು.”

ಮಾಪುಲೆ, ಪೆಇಯಿ ನಡುಲು ಎಂದುರೊಮಾ ನಡನ್ನೊಟ್ಟ ಇಕ್ಕುಂ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ ಆ ಉಮ್ಮ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಿತ್.

ಜಾವು,

ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸಾರೊ ದುಗುಡ ಇನ್ನುಂ ಇಲಿಇೊಟ್ಟಿ. ಅರ್ಸತ್ತೊ ಇಲಿಕೊನುಂಟು ಜುಬೇದಾ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೊಟ್ಟ ಕೇಟಾಲ್,

“ನಿಜ ಅಸರ್ಗ್ ಬರುಂಬೊ ಎಂದಿಗ್ ಅರ್ಸತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊ?”

“ಅರ್ಸ ಆರ್ಗ್?”

“ನಿಜೊಗು, ನಿಜ ನಂಡೊ ದರಿದ್ರ ಮೊಗತ್ತಾಲುಂಟು ಚೆನ್ನಾರ್.”

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಎಂದುಂ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ.

ಅವುಲು ಅವುಂಡೊಮೆ ನೋಕೊಗು ತೊಡಜಿಯಪ್ಪ ಅವುನು ಅಪ್ಪಮೇ ಚೆನ್ನ,

“ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ಸುರುರೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡತ್ತಿಯಿಲ್ಲೆ.

ನಿಜಲೊ ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತೊ ಸಂಸಾರತ್ತಲ್ ನಿಕ್ಕೊನ್ನು ಕಿಡವು ಆಯಿಟ್ಟೆ?”

ಚೆಡಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್ ಅವುಲುಗು. ಸಂಸಾರ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಕೇಕಂಟೆ ಇನ್ನೊ ಪ್ರಶ್ನೆಡೊ ಅವುನು ಕೇಟ್ತ್. ಎಂದಾರೊಮಾ ಸಂಶಯ ಬನ್ನೊಟ್ಟಿಕ್ಕೊನು ಮುಇಾಂಡ್ ನೋಕಿನೊ ಪೆಣ್ಣ ನಂಡೊ ಮೋಲಾಯಿಟಿಕ್ಕುವ. ಆ ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮ ಮರಿಚ್ಚದ್ ಕಲವು ಆಯಿಟಿಕ್ಕುವು.

“ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಕೇಕಡಾರ್? ನಂಡೊಟ್ಟ ನಿಜೊಗು ಸಂಶಯ?”

“ನಕ್ಕ ಇಜಂತೊ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಕೊನುಂಟು ನೆನಪಾಯದ್ ಇಂಡ್. ಮುಇಾಂಡ್ ನಿಂಡೊ ಹೋಲಿಕೆರೊ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಿಯೊಲು ಪಿನ್ನ ನಕ್ಕ ಆ ಯೋಚನೆ ಬಂತ್. ನಿಜ ಜಂಡಾಲ್ ಕಿಡವು ಬೇಂಡಾಂಟ್ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿನ್ನಾರ. ಕಿಡವು ಬೇನುಂಟು ಅಂದಾಜಾಕುರೊ ಟೈಮ್ಗ್ ತಲಾಖ್ ಆಯಿಟಿಕ್ಕೊನಲ್ಲೆ?”

“ಒಕ್ಕು.”

ಅವುಲೊ ಪಿನ್ನೊರು ಕಲೊವುಗು ಇಕ್ಬಾಲ್ರೊ ಖಿಲ್ಲುಗು ಬಾರೀ ನೊಂಬಲ ಆಯಿಡ್. ಇಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗು ನೇರ್ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟ ಮಾಪು ಕೇಕಂತ್. ಅಜನೆ ಮಾಪು ಕೇಟ್ರೆಂಗ್ ನಾನ್ ಮಾಪು ಆಕಂತೆಮಾ ಎಂದಾ?

“ನೀನ್ ನಾಲೆ ನಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಗ್ ಬರೊನು.”

“ಎಂದಿಗ್?”

“ನಾಲೆ ಉಚ್ಚಿ ತೋಲು ಶಾಲೆ. ಉಚ್ಚಿ ತೋಲು ಶಾಲೆಲ್ ಇನ್ನ್ಯಾಟ್ ಉಚ್ಚಿಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ದರ್ಗಾತ್ ಪೋಯಿಟ್ ರಿಯಾರತ್ ಆಕಿ ಬರುವ.”

“ಆವು.” ಚೆನ್ನಾಲ್ ಜುಬೇದಾ.

ಜಾವುಗು ಜುಬೇದಾ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುನು ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟು ಆಕಂಟಿ ದೂರಮೇ ಆಕಿಯ. ಅವುಂಡೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಅವುಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಒರು ನಮೂನಿತ್ತೊ ಜಿಗುಪ್ಪೆ. ಅವುಂಡೊ ಅರ್ಸತ್ತ್ಲ್ ಏದಾ ಕಾರಣ ಇಕ್ಕೊನು, ಇಪ್ಪ ಯಾರ ಆಯಿಟ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಆಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಂಟಿ ದೂರಮೇ ಒರಜುಡೊ ಸರಿ ಚೆನ್ನಾಟ್ ಅವುಲು ದೂರಮೇ ಒರಜಿಯಾಲ್.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಉಳ್ಳಾಲ ಚೆಲ್ಲೊ ಆ ರಾಯತ್ತ್ಲ್ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಪ್ಪ ಅವುಲೊ ನೆಇಚ್ಚಿ ಡಬ ಡಬಾಂಟ್ ಅಡಿಕೊಗು ತೊಡಜಿತ್. ನಂಡೊ ಸುರುತೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ನಾನ್ ಇದೇ ರಾಯತ್ತ್ಲ್ ಬನ್ನಿನ್ನೆ. ಅಂಡ್ ನಾನ್ ಯಾಸೀನರೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ ಬನ್ನಿನ್ನೆ. ಮೂನು ವರ್ಷತ್ತೊ ಅತ್ತರೆ ಕಾಲ ಇದೇ ರಾಯತ್ತ್ಲ್ ಅವುಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ನಡತ್ತಿನ್ನೆ. ಸರಸ ವಿರಸತ್ತೊ ಆ ಮೂನು ವರುಷಜ. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತ್ಲ್ ನಾನ್ ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿನ್ನೆ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಂಡೊ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪೋಯಿನ್ನೆ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ರಾಯತ್ತ್ಲ್ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಿಚ್ಚೆ. ಇದಿಪ್ಪ ಪಿನ್ನೆ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚಿಡೆ.

“ಇದೇ ನಜಲೊ ಶಾಲೆ.” ಅವುನು ಚೆನ್ನಾಟ್ ಅವುಲೊ ಅವುಡೆಮೇ ದೆಯಿಪಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನ.

“ನೀನ್ ಇವುಡೆಮೇ ದೆಯಿ. ನಾನ್ ನಿಕ್ಕೊ ಒರು ಆಶ್ಚರ್ಯಮಾಯೊ ಸಂಗತಿರೊ ಕಾಟ್ರೆ” ಚೆನ್ನಾಟ್ ಅವುಲೊ ಉತ್ತರತ್ತ್ಲ್ ಕಾಕಂಟಿ ಅಪರ ಪೋಯ.

ಎಂದ್‌ರೊ ಕಾಟೊಗು ಇಕ್ಕು. ಅವುಲು ಯೋಚನೆಲ್ ಬೂನಾಲ್.

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಆ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ತೇಡಿಯೊಂಟು ಬನ್ನ. ತೆಲ್ಲ ದೂರತ್ತ್ಲ್ ಪೆಣ್ಣಾಮಕ್ಕಲೊ ಗುಂಪುಲು ಅಸ್ಮಾ ಕಂಡ್ ಬನ್ನಾಲ್.

“ಅಸ್ಮಾ.. ಬಾ ಮೋಲೆ ನಿಕ್ಕೊರು ಉಡುಗೊರೆ ತಂಡೆ.”

“ಎಂದ್‌ರೊ?”

“ನಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಾ. ಅವುಡೆ ಕಾಟ್ರೆ.”

ಅಸ್ಮಾ ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಾಲ್.

ಜುಬೇದಾರೊ ದ್ರಷ್ಟಿ ಅಪರ ಪೋಯಿತ್. ಅವುನು ಪೋಯ ಅಪರಮೆ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನವುಲುಗು ಅವುಡೆ ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬಂಡೊ ಆ ಪೆಣ್ಣಾರೊ

ನೋಕಿಟ್ವ ಐಬತ್ತಾಯಿ ಪೋಯಾಲ್. ಸಂಶಯಮೇ ಇಲ್ಲೆ, ಅದೇ ಕಿಡವು. ನಾನ್ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ನಂಡೊ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾ. ಎತ್ತರೆ ಬೆಲ್ಯೊ ಆಯಿಡಾಲ್. ಜುಬೇದಾರೊ ನೆಇನೆ ಬೆರನ್ನೊಟ್ಟೆ ತಲೆ ತಿರಿಯುಡೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಇನ್ನೊ ನಕ್ಕ ಉಳಿಗಾಲ ಇಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಚೆನ್ನೊ ಕಲವು ಎಲ್ಲಾ ಪೆಡಂಬೂತ ಆಯಿಟ್ಟೆ ನಂಡೊ ತಿನ್ನೊಗು ಬನ್ನೊಂಟು ಉಂಡು.

ಅಸ್ಮಾ ಅವುಡೆ ದೆಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಅವುಲು ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅಸ್ಮಾರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಬೆಲ್ಕಾರ್ ನೊರೆಇತ್ತೆ. ಸಂದೋಲ ಕಣ್ಣೆ ತನ್ನಿ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಕಣ್ಣೆರೊ ಇಳಿಇತ್ತೆ. ಒಕ್ಕು ಅವುಡೆ ದೆಚ್ಚೆರೊ ನಂಡೊ ಉಮ್ಮಮೇ. ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆ ವರುಷತ್ತಲ್ ನಾನ್ ಕಾತೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ಎದುರುಲು ದೆಚ್ಚೆರಾಲ್.

ಒರ್ದಲೆ ಓಡಿ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಜುಬೇದಾರೊ ಮಡಿಲ್ ಬೂನುಟ್ಟು, “ಉಮ್ಮಾ, ಅವುಡೆ ಇನ್ನೆ ಉಮ್ಮಾ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್. ಎಂದಿಗ್ ನಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೆ. ನಂಡೊ ಮೇಲ್ ಎಂದಿಗೇ ಅರ್ಸ ಉಮ್ಮೆ..” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಕರಇಪ್ಪ ಜುಬೇದಾರೊ ಖಿಲ್ಲು ಕರಗಿಟ್ಟೆ ಪೋಯಿತ್ತ.

ಜುಬೇದಾರೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ ನೊರೆಇನೆ ಪೋಯಿತ್ತ. ತಂಡೊ ಗರ್ಭತ್ತಲ್ ಒಲಿಂಬೊ ತಿಂಜಲ್ ಇನ್ನೊಟ್ಟೆ ಪೆತ್ತೆಟ್ಟೆ ಒರು ವರ್ಷ ನಂಡೊ ಮೊಲೆ ಪಾಲ್ ಕೊಡುಟ್ಟು ಬಲತಿಯೊ ಕಿಡವು ಇಪ್ಪ ನಂಡೊ ಮಡಿಲ್ ಉಂಡು. ಇಜಂತೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಗು ಎಜನೆ ಮನಸ್ಸಾಯಿತ್ತ. ಎಜತ್ತೊ ಪಾಪಿ ನಾನ್.

ಅವುಲೊ ಖಿಲ್ಲು ಕರಗಿಟ್ಟೆ, ಅಸ್ಮಾರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟೆ, “ನಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಮೋಳೇ, ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕಿ ಬುಡು. ನಿಂಡೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೊ ಪಾಪಿ ನಾನ್. ನಿಂಡೆ ಪಲ್ಲೆ ಮೋಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೊ ಬೆಡಕ್ ಉಮ್ಮ ನಾನ್. ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಅವುಲು ಮೊಗತ್ತೊ ಮುತ್ತಿಯಾಲ್. ಉಮ್ಮ-ಮೋಲೋ ಬಾಂಧವ್ಯತ್ತೊ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಇಕ್ಕಾಲ್ರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿನಿ ಒಲಿಗಿತ್ತ. ಭೇ.. ಇಜಂತೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೊ ಮನಸ್ಸು ಜುಬೇದೊಗು ಎಂದಿಗ್ ಬಂತೆ?. ಈ ಕಿಡವುರೊ ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟಮೇ ವೋಲು ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬನ್ನರೆಂಗ್ ನಾನ್ ಮಂಚಿಲ ಆವಂಟೆ ಇಕ್ಕಂತೆ?.

ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಓಡಿ ಬನ್ನೊ ಅಸ್ಮಾ ಅವುಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟೆ,
 “ಮೇಸ್ತೇ... ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಕಡಿ ಕೊಡುಕಾರಾರ?”

ಅವುಲೋ ಪ್ರಶ್ನೆಗ್ ಎಂದ್ ರೊ ಉತ್ತರ ಕೊಡುಕುರೊಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ.

ಜುಬೇದಾರೊ ಅಸ್ಮಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಕಡತೊಗು ಎಜನೆ ಆವುರು?

ಅಸ್ಮಾ ಪಾಡೆ ಕೇಟಾಲ್.

“ಚೆಲ್ಲರು ಮೇಸ್ತೆ.. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಕಡತಾರಾರ?”

ಅಸ್ಮಾ ಅಜನೆ ಚೆಲ್ಲಂಬೊತುಗು ಜುಬೇದಾ ಅವುಂಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿ ಚೆನ್ನಾಲ್, “ಈ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ಪಾಡೆ ಒರ್ದ ನಕ್ಕ ಕಿಟ್ಟೆರೊ ಪಲೆ ಆಕಾರಾರ?”

ಅವನು ಅವುಡೆ ಇನ್ನೊ ಸಿಮೆಂಟ್‌ರೊ ಕಟ್ಟೆರೊ ಮೇಲೆ ದೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಿ. ಒರು ಮೋತುಲು ಅಸ್ಮಾ. ಇನ್ನೊರು ಮೋತುಲು ಜುಬೇದಾ. ತಾನ್ ಎಂದ್‌ರೊಂಟು ಉತ್ತರ ಕೊಡುಕಟ್ಟ್.

ಇಜನೆ ತಲೆ ಬೆಚ್ಚಿ ಆಕಿಟ್ ದೆಚ್ಚಿಪ್ಪ. “ಅಸ್ಲಾಂ ಅಲೈಕುಂ” ಚೆಲ್ಲೆರೊ ಧ್ವನಿ ಕೇಟ್ತ್. ಅಜ ಅಪರ ನೋಕಿಯಾರ್. ಅವುಡೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ನಿಂಡ್‌ನ್ನ.

ಜುಬೇದಾರೊ ದೃಷ್ಟಿ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ಅವುಲೊ ನರನಾಡಿಜ ಎಲ್ಲಾ ಮರಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಅವನು ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯ. ನೋಕಿಯೊ ಆ ಕ್ಷಣತ್ತಾಲೆ ಅವುಂಡೆ ಕಣ್ಣಲ್ ಒರು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಅರಿಚಿಟ್ತ್ ಕೀಲ್ ಬೂಂತು.

ಅವನು ಅವುಡೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಿಂಡರ್ ಚೆಲ್ದಾರೊ ಮರನ್ನೆಟ್ತ್, “ಜುಬೇದಾ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ. ಹುಶಾರ್ ಉಲ್ಲೆ” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಕೇಟ.

ಅವುಲು ಒರ್ದ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಒರ್ದ ತಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಮೂನು ವರ್ಷ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ನಡತಿಯಾನು. ಒರು ಕಿಡವುರೊ ತನ್ನಾನು. ಇನ್ನೊರ್ತ ಆಸರೆ ಆಯೊನು.

ಅವುಲುಗು ಎದುಂ ಉತ್ತರ ಚೆಲ್ಲೆಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿರೊ ಕಡಲಾಯಿತ್ತ್. ಇಕ್ಬಾಲ್, ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಕೈ ತಟ್ಟಿಯ. ಅವುಡೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ನಿಂಡದಾರೊ ಪಿಡಿಯಾಯಿಟ್ತ್, “ಓ: ಸಾರಿ. ನಿಜಲೊ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲಾಂಟೆ ಜುಬೇದಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪಲಕ ಪರೆಇ” ಚೆನ್ನ.

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಅಜ ಜಂಡಾಲುಗು ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುಕುರೊ ಪಲೆ, “ನಿಜ ಜಂಡಾಲು ಪಲಕ ಪರೆಯುರು. ನಾನ್ ಅಪರ ಇಕ್ಬರ್” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಅಪರ ಪೋವೊಗು ತೊಡಜಿಯಪ್ಪ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಂಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನ.

“ಪಲಕ ಪರೆಯಿಡೆದೆಲ್ಲಾ ತಲಾಖ್ ಆಯಪ್ಪಮೇ ತೀನ್‌ಡ್. ಇನ್ನೆಂದು ಉಲಿಇಚ್ಚಿ” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿಟ್ತ್, “ಬಾ ಅಸ್ಮಾ, ನಜ ಪೋಯಿ” ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಪರ್ದಾಯಪ್ಪ, ಅಸ್ಮಾ, “ಬಾಪಾ.. ನಕ್ಕ ಉಮ್ಮ ಬೇನು ಚೆನ್ನೆಟ್ತ್ ಹರ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್.

“ಅವುಲು ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಅಲ್ಲ ಮೋಳೇ.”

“ಇಲ್ಲೆ. ಅದೇ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಈ ಉಮ್ಮರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ನಾ ಬಂಡಮೇ ಇಲ್ಲೆ.” “ಬೆರೆಗುಂ ಭದಿ ಆಕಂಡ. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನೀ ಉಮ್ಮ ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಇನ್ನೆಟ್ತ್. ಇಪ್ಪ ನಿಕ್ಕ ಉಮ್ಮ ಎಂದಿಗ್ ಬೇನು.” ಚೆನ್ನೆಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಚೆನ್ನ.

“ಯಾಸೀನ್, ಒರು ಉಮ್ಮ ಮೋಲೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ದೆಕ್ವಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗು ಒರು ಕಿಡವು ಉಮ್ಮರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಈ ಕಿಡವುರೊ ಕಣ್ಣರೊ ತನ್ನಿ ನೋಕುರು. ಅದ್‌ಕ್ಕ ಉಮ್ಮ ಬೇನುಂಟು ಕಾಂಡ್.

“ಅಜನೆಂಟ್, ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಪೆಇಯಿರೊ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋವೊನುಂಟು ಚೆಲ್ವಾರ್?”

ಒದ್ದಲೆ ಶಾಕ್ ಆಯೆಪಲೆ ನೆರ್ದಿ ಬೂನ ಇಕ್ವಾಲ್. ಒದ್ದ ಪೆಇಿಯಿಡೆ ಮೆಗ ನೋಕಿಯ. ಅವುಲೊ ಮೆಗತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲಾಸಮೇ ಇನ್ನೆಚ್ಚಿ. ಯಾಸೀನರೊ ಪಲಕತ್ತಾಗ್ ಐಬತ್ತಾಯಾಲ್. ಒರು ಕ್ಷಣ ಗಲಿಬಲಿಯಾಯೊ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್.

“ಯಾಸೀನ್, ನಿಜಲೊ ಮೋಲೊ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಕಡತುರು.”

ಯಾಸೀನ್ ಒದ್ದಲೆ ಕಿಡವುರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಚ್ಚಿ, “ಎಂದಾರೊ ಪಲಕ ಚಿಲ್ಲಾರಾರ್ ನಿಜ? ನಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ನಿಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಡತುರೊಮಾ? ನಿಜೊಗು ಸರಿಯಾಯೊ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಉಂಡು ಅಲ್ಲೆ?”

“ನಿಜೊಗು ನಂಡೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ನೊಂಬಲ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಈ ಕಿಡವುರೊ ಬುಲಿಪು ನೋಕುಂಬೊ ಅದ್ ಉಮ್ಮರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇಕ್ಕೊರೊ ಪಲೆ ಕಾಂಡಿಲ್ಲೆ. ಅದ್ಕಾಯಿಚ್ಚಿ ಅಸ್ಮಾರೊ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಕಡತಿಯೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ ಕಿಟ್ಪರ್.”

“ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್.? ಏ ಉಮ್ಮಡೊ ಪಿಸ್.? ಇತ್ತರೆ ವರ್ಷತ್ತಲ್ ಪೆತ್ತೊ ಕಿಡವುರೊ ಮೇಲ್ ಇಲ್ಲಾತೊ ಪಿಸ್ ಇಪ್ಪ ಈ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಿಯ ಪರ್ತ್ಗ್ ಒದ್ದಲೆ ಖಿಲ್ಲು ನೊರೆಇಂ ಬಂತಾ? ಇತ್ತರೆ ವರ್ಷತ್ತಲ್ ಬೇಜಾರ್ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡೊ ನಾನ್ ಈ ಕಿಡವುರೊ ನಿಜೊಗು ತನ್ನೆಚ್ಚಿ ಇನ್ನೆತ್ತೆ ನೊಂಬಲ ಅನುಭವಿಸೋಣೆ?”

“ಇಪ್ಪ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ತೊ ಮಚ್ಚೆಗ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಕಡತುರು. ನಾನೇ ಶಾಲ್ಗೆ ಬಿಲಿಚೊ ಬನ್ನೆಚ್ಚಿ ಪಿನ್ನೆ ಪೆರಗೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡೆ. ಉಮ್ಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನೆಚ್ಚಿ ಅಸ್ಮಾರೊ ಖಿಲ್ಲುಗು ತೆಲ್ ಸಮಾಧಾನ ಆವು.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಅಸ್ಮಾ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನಾನ್ ಬಾಪಾರೊ ಬುಟ್ಟು ನಿಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಕಡತುರು. ನಾನ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಪಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಕ್ಕೊರೊ ಪಲೆ ಆವೊನು.”

ಇಕ್ವಾಲ್ ಚೆನ್ನ.

“ಅದ್ ಆವುಲ್ಲೆ ಮೋಲೆ. ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಅಜನೆಲ್ಲಾ ಬರೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ಇಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಬರೊನೆ ಬೇನು. ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೆ ನಂಡೆ ಬಾಪಾರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬಿಲಿಚೊ ಪೋಯಿಚ್ಚಿ ನಂಡೊ ತಬ್ಲಿ ಆಕಿಯಜ ನಿಜ.” ಚೆನ್ನಾಲು. ಯಾಸೀನರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಚ್ಚಿ, “ನಿಜ ಚೆಲ್ಲರು ಬಾಪಾ, ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಡತೊಗು ಚೆಲ್ಲರು ಬಾಪಾ.” ಚೆನ್ನೆಚ್ಚಿ ಛದಿ[ಹರ] ಪಿಡಿಚಿಪ್ಪ ಎದುಂ ಆಕೊಗು ತೆರು ಕಾನತ್ತೊ ಯಾಸೀನ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ತಂಡೊ ಕಾರ್ಲ್ ದೈ ಪಾಟಿಚ್ಚಿ ಒದ್ದಲೆ ಕಾರರೊ ಡ್ರೈವ್ ಆಕಿಯೊಂಟು ಪೋಯ.

ಇಕ್ವಾಲ್ ಜುಬೇದಾರೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ಅವುಲು ಬುಲಿಪಿಚೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್.

ಅವುನುಗು ಅರ್ಸ ಬಂತ್.

“ಎಲ್ಲಾ ಆಯೋ ನಿನ್ನೊಲಾಯಿಟ್ಸ್, ನಿಂಡೊ ಪಲ್ಟೊ ಒರು ಪೆಣ್ಣೆ ಈ ದುನಿಯಾವುಲು ಇನ್ನೆಂಗ್ ಮೈಯಾವು. ಪೆತ್ತೊ ಕಿಡವುರೊ ಇತ್ತರೆ ವರ್ಷ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ನಂಡೊ ಮಂಜೆಲ ಆವೊಂತುಗು, ಆಯೆಲ್ ಪಿನ್ನೆಯುಂ ನಿಕ್ಕೊರ್ತಿ ಮೋಲು ಉಲ್ಲಾಲ್‌ಂಟ್ ಚೆಲ್ತೊ ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲಾಂಟಿ ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ನಕ್ಕ ಮೋಸ ಆಯೊಂಟು ಬನ್ನೆ. ಉಲ್ಲಾಳತ್ತೊ ಈ ಶಾಲೆಗ್ ನಕ್ಕ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವಂಟಿ ಇನ್ನೆರೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕೊರ್ತಿ ಮೋಲು ಉಲ್ಲಾಲ್ ಚೆಲ್ತೊ ನೇರ್ ಗೊಂತಾವೊಗೆ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ.”

“ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕುರು.” ಅವುಲು ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಇಪ್ಪ ನಿಕ್ಕ ಮಾಪು ತಂಡದಲ್ ಎಂದು ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ. ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಿಯೆ. ‘ಉಮ್ಮ ಉಮ್ಮ’ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ ಎತ್ತರೆ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಲಿಚಾಲ್. ಆ ಪೆಣ್ಣೆರೊ ಖಿಲ್ಲುರೊ ನೊಂಬಲ ಎತ್ತರೆ ಉಂಡುಂಟು ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ ನಿಕ್ಕ ಪಿಡಿಯಾವಲ್ಲೆ. ಇಂಡಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಆ ಕಿಡವು ಪೆತ್ತೊ ಉಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಇಲ್ಲೆಂಟ್ ಎತ್ತರೆ ನೊಂಬಲ ತಿನ್ನೊಗು ಉಂಡಾ. ಅದ್‌ರೊ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ತೀ ಬೂನೊ ಪಲೆ ಆವುಡು. ಅಜತ್ತೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬರುವೊಂತುಗು ನಿಂಡೊ ಮನಸ್ಸಾಗ್ ನೊಂಬಲ ಆಯಿಲ್ಲೆ?”

ಜುಬೇದಾ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತುಲ್ಲೆ. ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಎಂದು ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ತಾನ್ ಆಕಿಯೆದ್ ಬೆಲಿಯೋ ತಪ್ಪು.

ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಮಾಪು ಆಕೊಡೊ ಪಲ್ಟೊ ಬಿಸಯಮೇ ಅಲ್ಲ. ಅದ್‌ಕ್ ಮಾಪು ಇಲ್ಲೆ.

ಇಕ್ಪಾಲ್ ಅವುಲೊ ಮೊಗಮೇ ನೋಕಿಯೆ. ಅವುಲೇ ಖಿಲ್ಲು ತಂಡೊ ಮೋಲೊಮೇ ಬಿಯಾರಿಚೊ ಉಂಡುಂಟು ಅವುನುಗು ಪಿಡಿಯಾಯಿತ್ತ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ಎಂದಾಕೊಗು ಆವುಡು. ತಂಡೊ ಜೀಯತ್ತೊ ಕನ ಯಾರ ಪಿಸ್ ಆಕಿಯೊ ಮೋಲೊ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಬುಟ್ಟು ತಂಡಾನ. ಅದ್ ಆವತ್ತೊ ಪಲಕ.

ಅವುನು ಜುಬೇದಾರೊ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆ.

ಅಂಡ್ ಜಾವು ಇಕ್ಪಾಲ್‌ರೊ ಉಮ್ಮ ಇಕ್ಪಾಲ್‌ರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ, “ಇಕ್ಪಾಲ್.. ಉಳ್ಳಾಲತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಿಟ್ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನೀನ್ ಪಿನ್ನೆ ಜುಬೇದಾ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್, ಒರು ಪಲಕ ಇಲ್ಲೆ, ಒರು ಚಿರಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ, ಎಂದಾಯಿತ್ ನಿಜ ಜಂಡಾಲ್‌ಗ್.”?

ಇಕ್ಪಾಲ್ ಎಂದು ಚೆನ್ನೆಲ್ಲೆ.

ಅಯಿಮ ಮರ್ಮೊಲೊ ಮುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ ಕೇಟ್ತ್, “ಎಂದಾಯಿತುಮ್ಮ?”

ಅವುಲುಗು ಎಂದಿರೊ ಚೆಲ್ತೊನುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲೊ ದುಕ್ಕ ಪರ್ತ್ ಬೂಂತು, ‘ಕಿಡವು’ ಚೆನ್ನಾಲ್. ಅಯಿಮೊಗು ಅರ್ಥ ಆವಂಟಿ ಕೇಟ್ತ್, “ಆರೊ ಕಿಡವು? ಎವುಡೆ ಕಿಡವು?”

ಅವುಲುಗು ನೇರ್ ಒಂತೆಯಿಪಟ್ತ್ ಬೈಕೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ತಾನ್ ಆಕಿಯೊ ತಪ್ಪುರೊ

ಮಾಮಿರೊ ಮುಟ್ಟು ಚೆನ್ನೆಟ್ಲೆ ಅಯಿಮರೊ ಮುಟ್ಟು ಮಾಪು ಕೇಕೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ಉದ್ದೇಶತ್ತಲ್ ಎಲ್ಲತ್ತೋ ಚೆನ್ನೆ ಬುಟ್ಟಾಲ್.

ಇಕ್ವಾಲ್ ಗ್ ಅವುಲೊ ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲಾತೊ ಪಲೆ ನಿಪ್ಪಾಟೊನು ಚಿಂತ್ ಮನಸ್ಸಾಯಿಂಗುಂ ಅದಲ್ ಅನಾಹುತಮೇ ಜಾಸ್ತಿ. ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲೆಟ್ಲೆ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಎಡ್ತೊಂಟು ಮುನೊಲ್ಲೊ ತೆರು ಎಂದ್‌ರೊಂಟು ನಿರ್ಧಾರ ಆಕುವ ಚೆನ್ನೆಟ್ಲೆ ಉಮ್ಮರೊ ಮೊಗಮೇ ನೋಕಿಯ. ಅತ್ತರೆ ದೂರತ್ತಲ್ ಬಾಪ ದೆಚ್ಚೊಂಟು ಇಂತ್.

ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಒರು ತೊಟ್ಟು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿತ್.

“ಇತ್ತರೆ ತೋಲೊ ಏದೊರು ಮನಿಸೊಗು ವಂಚನೆ, ದೋಹ ಆಕತ್ತೊ ನಜೊಗು ನೀನ್ ಮೋಸ ಆಕಿಯೆ ಮೋಲೆ. ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮೋನುಡೊ ಮಂಚಿಲೆ ಆವುರೊ ಮುನೋಲು ಮಂಚಿಲೆ ಆಯಾಲ್ ಆಯಿಟ್ಟಕ್ಕುವೆ. ಒರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ಟಕ್ಕುವೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಂಡೊ ಕರ್‌ಲ್ ಇನ್ನೊ ನೀನೇ ಪೆತ್ತೊ ನಿಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೊ ನೀನ್ ಎಜಂತೊ ಪೆಣ್ಣೆ? ನಿಂಡೊಟ್ಟ ಕರುಣೆ-ಅನುಕಂಪ, ಪಿಸ್-ವಾತ್ಸಲ್ಯ ತೆಲ್ಲುಂ ಇಲ್ಲಂಟೆ ಪೋಯ್ತಲ್ಲೆ. ಒರು ನೇರತ್ತಾಗ್ ನಂಡೆ ಮೋನುಗು ಉಳ್ಳಾಲ್‌ತ್ತಾಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವಂಟೆ ಇನ್ನರೆಂಗ್, ಅವುಡೆ ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಂಟೆ, ನೀನ್ ಇನ್ನುಂ ಕಲವುಡೊಮೇ ಖಿಲ್ಲುಲು ಮುಚ್ಚಿ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟಿ ಇಕ್ಕಂತೆ ಅಲ್ಲೆ. ಎಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ನೇರ್ ಚೆಲ್ಲಾಂತೆ. ಇಲ್ಲೆ ನೀನ್ ಈ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್‌ತೋಲು ನಜ ಎತ್ತರೆ ಪಿಸ್ ಕಾಟಿಯೊಂಟು ಇನ್ನು ನಿಂಡೊ ನಜ ಮೋಲೋ ಪಲೆ ಪಿಸ್ ಕಾಟಿಯದ್‌ಕ್ ನೀನ್ ನಜೊಗು ವಿಶ್ವಾಸದೋಹತ್ತೊ ಆಕಿಯೊಂಟು ಬನ್ನೆ.

“ಮಾಪು ಆಕುರು ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ನಕ್ಕೊರ್ತಿ ಮೋಲು ಉಲ್ಲಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನೇರಾಯೊ ಬಿಸಯ ಮುನೋಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ನಿಜಲೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ಆವಟ್ಲೆ, ನಿಜಲೊ ಅವುತುಲು ಆವಟ್ ಏದೊರು ಜಾಗೆ ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲಂತ್.”

“ಅಜನೆ ಚೆನ್ನೆಟ್ಲೆ ಪೆತ್ತೊ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬುಡ್ಡತ್ತೆ ಕೂರಿ ಆಯೆ ಮೋಲು ನೀನ್.?”

“ನಕ್ಕ ಗೊಂತು ಉಮ್ಮ. ನಾನ್ ಒರು ನಾಲ್ ಬುಡಂಟೆ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ನಿರಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಂಡ್ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ಲು ಒಡೆಇ ಪೋಯಿತ್.”

“ಕಲೊವು ಚೆಲ್ಲಂಡ.” ಒರಕಲೆ ಆರ್ಭಟ ಇಟ್ಟ ಇಕ್ವಾಲ್. “ಕಲೊವು ಚೆಲ್ಲಂಡ.ನಾ ನಿಂಡೊ ಮಂಚಿಲೆ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ತೋಲು ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಈ ನೇರಾರೊ ಮುಚ್ಚಿಯೊಂಟು ಬನ್ನೆ. ಎಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕೊರ್ತಿ ಮೋಲು ಉಲ್ಲಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನೇರ್ ಚೆನ್ನೆ. ನೀನೊ ಅತ್ತರಮೇ. ನಿಂಡೊ ಪೆತ್ತಜ, ನಿಂಡೊ ಸಂಬಂಧತ್ತಜ ಎಲ್ಲಾ ಕಲೊವು ಚೆನ್ನೊಂಟೆ ಬನ್ನಾರ್. ನಕ್ಕೊರು ನೇರ ಇವುಡೆಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವಂಟೆ

ಇನ್ನೆಂಗ್, ಅವುಡೆ ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಂಟೆ ಇನ್ನೆಂಗ್. ನಿಂಡ್ಲ್ ಎಪ್ಪ ಐತೆಂಗುಂ ನೇರ್ ಪರ್ತ್ ಬೂಲಂತೆ?”

ಜುಬೇದಾ ಇನ್ನತ್ತೆ ಬುಲಿಪಿಡೊಗು ತೊಡಚಿಯಾಲ್. ಅವುಡೆ ಎಲ್ಲಾರುಂ ಒರು ದುರಂತ ಸಂಭವಿಸಿಯೊ ಪಲೆ ಮತಿ ಇಲ್ಲಾತೊ ಪಲೆ ದೆಚ್ಚಿನ್ನಾರ್. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತೆಗ್ ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ಬಾಪಾ ಚೆಂತ್.

“ಇಕ್ಕಾಲ್ ಪೋಯಿಟ್ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಎಡ್ತೊಂಟು ಬಾ. ಆ ಕಿಡವು ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಇಕ್ಕಾರದೇ ಸರಿ.”

ಜುಬೇದಾಗ್ ಒರಕ್ಲೆ ಆಸರೆ ಕಿಟ್ಟಿಯೊಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಅವುಲು ಆಸೆ ನೊರೆಇಗೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಇಕ್ಕಾಲ್‌ರೊ ನೋಕಿಯಾಲ್.

“ಅದ್ ಅವತ್ತೊ ಬಿಸಯ ಬಾಪಾ. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಎಪ್ಪತುಗುಂ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ತರಲ್ಲೆ. ಅವುನುಗು ಜುಬೇದಾ ತಂಡೊ ಮೋಲೊ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ ನೋಕ್‌ರಾಲ್ ಚೆಲ್ತೊ ಭರವಸೆ ಇಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆಗು ಆ ಕಿಡವು ತಂಡೊ ಬಾಪಾರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಟ್ ಇಕ್ಕೊಗು ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ.”

“ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಆ ಕಿಡವು ಅವುಂಡೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇವುಡೆ ಬರಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೇ.”

“ಒಕ್ಕು ಬಾಪಾ.. ಆ ಕಿಡವು ಇವುಲೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಇಕ್ಕೊನುವುಲ.”

“ಅಜನೆ ಆಕಿ ಬುಡು.”

ಒರಕ್ಲೆ ಗಲಿಬಿಲಿಯಾಯೊ ಇಕ್ಕಾಲ್ ಎಂದುಂ ಗೊಂತಾವತ್ತವುಂಡೆ ಪಲೆ ಅಬ್ಬರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯ.

“ಎಂದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್ ಬಾಪಾ?”

“ನೀನ್ ಜುಬೇದೊಗು ತಲಾಖ್ ಆಕಿ ಬುಡು.”

ಒರಕ್ಲೆ ಮಿನ್ನರಿಇಟ್, ಚಿಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ. ಅಯಿಲೊ ಪಲಕತ್ತೆಗ್ ಅಜ ಎಲ್ಲಾ ನೆರ್ಚಿ ಪೋಯಾರ್. ಜುಬೇದಾರೊ ಖಿಲ್ವು ಪೊಡಿ ಪೊಡಿಯಾಯಿತ್. ಒರು ಪರಿಹಾರ ಆಕಿಟ್ ತಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಕೋನ್‌ಟ್ ಒಪ್ಪಾಟ್‌ರಾರ್ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಇಯೆಲ್ ಎಂದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೊ. ತಲಾಖ್. ಮಾಪುಲೆರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಶಾಶ್ವತವಾಯಿಟ್ ದೂರ ಆವುರೊ ಪಲ್ತೊ ತಲಾಖ್‌ರೊ ಪಲಕ. ಅಬ್ಬಾ, ಎಜಂತೊ ಸದಿಕೊಗು ಆವತ್ತೊ ಬಿಸಯ.

“ಬಾಪಾ.. ಎಂದ್‌ರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ?”

“ನಾನ್ ನೇರ್ ಆಯೊ ಬಿಸಯಮೆ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೊ. ಜುಬೇದೊಗು ಅವುಲೊ ಪತ್ತೊ ಕಿಡವು ಬೇನು. ಆ ಕಿಡವುಗು ಉಮ್ಮ ಬೇನು. ಉಮ್ಮ ಆಯೊ ಜುಬೇದಾ ಕಿಡವುರೊ ದೂರ ಆಕಿಯದ್ ಬೆಲಿಯೊ ತಪ್ಪು. ಇದ್ ತೆರಿಇಗೊ ನಜ ಉಮ್ಮ, ಕಿಡವುರೊ ದೂರ ಬೆಲಿಯೊ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಆ ಕಿಡವುರೊ ಇವುಡೆಗ್ ಕುಟಿಯೊ

ಬಂಡೊ ಆವತ್ತೊ ಬಿಸಯ. ಆ ಕಿಡವು ತಂಡೊ ಬಾಪಾರೊ ಬುಟ್ಟುಟು ಇವುಡೆ ಬರಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ವ್ ನೀನ್ ಇವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಆಕ್. ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಲೊ ಪಾಡೆ ಒರೈ ಮಂಜಿಲ ಆವುರದ್ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರ.”

ಇಜನೆ ಚೆನ್ನಟ್ವ್ ಅಯಿಲ್ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಪ್ಪ ಇಕ್ವಾಲ್ ಗೊಂದಲತ್ತಲ್ ಬೂನ. ಎತ್ತರೆ ಸುಲಭತ್ತಲ್ ಚೆನ್ನೆ ಬುಟ್ಟುತ್ತು ಬಾಪಾ. ತಾನ್ ತಲಾಖ್ ಆಕಿಟ್ವ್ ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಯಾಸೀನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ವ್, ಉಮ್ಮ-ಮೋಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಆಕುರೊ ಪರಿಹಾರ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಸಾಧ್ಯಮಾ? ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಪಿಸ್ ಆಕಿಟ್ವ್ ತಂಡೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಇನ್ನಾಲೊ ದೂರ ಆಕುರೊಮಾ? ಎಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ನಕ್ಕು ನೊಂಬಲ ಆವುರೊ ಪಲೆ ನಡನ್ನಲಾ? ಇಲ್ಲೆ.

ಇಕ್ವಾಲ್ ದೆಚ್ಚ ಅವುಡೊ ಎನಿಚೊಂಟು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನ. ಪರ್ತ್ ಭಾರಿ ಚಿಮ್ಮೆ. ಅವುಡೆ ಇವುಡೆ ಕಾಂಡೆ ಅವುತುರೊ ಕಂಡ್ ಬಂಡೊ ಬೆಲ್ಕರ್. ಜೀವನತ್ತೊ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ತಾನ್ ನೆಮ್ಮದಿಲ್ ಇನ್ನೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಕಾರಣತ್ತಲ್ ತಂಡೊ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎನಿಚಿರ್. ಆ ಕಿಡವುಗು ಆಯಿಟ್ವ್ ನಾನ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಬುಟ್ಟು ಬುಡೋನ? ಅಜನೆ ಒರು ನೇರ ತಾನ್ ಇವುಲುಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ಕುರೊ ತೀರ್ಮಾನ ಎಡ್ಡೆಂಗ್ ಇವುಲು ಒಪ್ಪರಾಲ? ಒರು ನೇರ ಅವುಲು ಅದ್‌ಕ್ ಒಪ್ಪಿಟ್ವ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟು ಪೋಯೆಂಗ್ ಯಾಸೀನ್ ಇವುಲೊ ತಂಡೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಆಕುವನ? ಆರುಂ ಎಂದ್ ಚೆಲ್ಲಟ್ವ್ ತಾನ್ ಇವುಲೊ ಬುಡೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.

ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕಿಟ್ವ್ ದೂರ ಓಡೆ ಆಯ್ತೆಂಗು ಪೋವೊನು. ಆರಾ ಕುಂಜಿ ತೊಟ್ಟೊ ಪಲೆ ಆಯ್ತ್, ಇಕ್ವಾಲ್ ಪೆರಗೆ ತಿರಿಣಿಟ್ವ್ ನೋಕಿಯ. ಅವುಡೆ ಜುಬೇದಾ ನಿಂಡ್‌ನ್ನಲ್. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ಒಸರಿಯೊಂಟಿಂತ್. ಒರು ಕಡೆ ಅವುಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಸ-ಕೋಪ, ಇನೊರು ಕಡೆ ಅನುಕಂಪ-ಪಿಸ್. ಎಂದ್ರೊ ಪಲಕ ಪರೆಯಟ್ವ್ ಓಲೊ ಮುಟ್ಟು.

“ಬಾಪಾಡೊ ಪಲಕ ಪಲೆ ನಿಜ ನಕ್ಕು ತಲಾಖ್ ತಂಡಾರಾ?” ಅವುಲು ಕೇಟಾಲ್, ಅವುನುಗು ದುಃಖ ಬಂತ್. ನಂಡೊ ಪೆಇಯಿಯಾಯಿಟ್ವ್ ತಂಡೊ ಸುಖ-ದುಃಖತ್ತಲ್ ಪಾಲ್ ಎಡ್ಡೊಲ್ವುಲು, ಇಪ್ಪ ತಂಡೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು, ಪೋಂಡೊ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂಡ ಚೆಲ್ಲೊ ದುಃಖ ಬಂತ್.

“ಇಲ್ಲೆ ಜುಬೇದಾ ಇಲ್ಲೆ, ಬಾಪಾ ಚೆಲ್ಲಟ್ವ್, ನಾನ್ ನಿಕ್ಕು ತಲಾಖ್ ತಂಡಿಲ್ಲೆ.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನಿಜ ನಂಡೊ ಮೋಲ್ಡೊ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಕುಟ್ಟೊಬಂಡಾರಾ?”

“ಅದ್ ಎಜನೆ ಆವುಡೋ ಜುಬೇದಾ-ನೀನ್ ಆಕಿಯೊ ತಪ್ಪುಲಾಯಿಟ್ವ್ ನಿಂಡೊ ಮೋಲೊಮೇ ಕಲೆಇೊಲ್‌ನಾಯಿರ್. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಎಪ್ಪೊತ್ತುಗು ತಂಡೊ ಮೋಲೊ ಕಡತ್ತಿ ಕೊಡುಕ್ಕಲ್ಲೆ.”

“ಆಯೆಂಗುಂ ಆ ಕಿಡವುಡೊ ಬುಲಿಪು ನೋಕೊಗಾವುಲ್ಲೆ. ಎಜನೆ ಆಯ್ತೆಂಗ್

ಆಕಿಟ್ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಬಿಲ್ಲೊಬರು ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಬಾಪಾ ನಂಡೊ ಮಾಪು ಆಕಲ್ಲೆ.”

ಇನ್ನೊರ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಭಾವನೆ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಬಂತ್. ಇನ್ನೊರ್ಕ ಪೋಯಿಟ್ ಯಾಸೀನ್‌ಡೊ ಮುಟ್ಟು ಅಸ್ಮಡೊ ಕಡತ್‌ರೊ ಪಲೆ ಕೇಕೊನು. ಆ ಕಿಡವುಗು ತಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಆಸರೆ ಅತೀ ಅಗತ್ಯ ಚೆಲ್ಲೊ ಒತ್ತಿ ಚೆಲ್ಲೊನು. ಎಜನೆ ಆಯ್ತೆಂಗುಂ ಆಕಿಟ್, ಅವುಂಡೊ ಮನ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಕಿಟ್, ಅಸ್ಮಡೊ ಕುಟೊಬರೋನುಂಟು ಧೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿಯ.

ಪಿತ್ರಾಂಡ್ ಸುಬಹಿಗ್, ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟು ಆರುಂ ಪಲಕ ಪರೆಚೆಲ್ಲೆ. ಕಿಡವುರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನಾಲು, ಓಲು ಎಂಜಂತೊ ಪೆಣ್ಣಾಯ್ಚಿಕ್ಕೊನು? ಅವುತುರಜ ಆರುಂ ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಪಲಕ ಪರೆಯಾತೊ ನೋಕಿಟ್, ಜುಬೇದಾರೊ ಮನಸ್ಸು ಕದಡಿ ಪೋಯ್ತೆ. ಇನ್ನೊ ಮುನೊಲುಗು ತಂಡೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಾವ್ತು ಚೆಲ್ಲೊ ಪೇಡಿ. ಆಯ್ತೆಂಗ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಭರವಸೆ ತನ್ನನ್ನ. ಆ ಭರವಸೆ ಕಲೊವುಂಟು ಆಯ್ತೆಂಗ್ ತಂಡೊ ಗತಿ ಎಂದಾವುಡಾ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೇಡಿ ಪಿಡಿಚಿತ್ತಾ ಜುಬೇದೊಗು.

ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯವುನುಗು ಆ ಪೆಣ್ಣೆ ಅಸ್ಮಾ ಕಂಡ್‌ಲ್ಲೆ. ಒನ್ನನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ಗ್ ಪೋಯಿಟ್ ಅವುಡೆ ವಿಚಾರಣೆ ಆಕುವೊಂತುಗು ಅಸ್ಮಾ ಶಾಲೆಗ್ ಬರಾತ್ತದ್ ಗೊಂತಾಯ್ತೆ. ಎಂದ್‌ರಾಯಿತ್ತಾ ಅಸ್ಮೊಗು. ಎಂದಿಗಾಯಿಟ್ ಬನ್ನೆಟ್ಲೆ. ಪೆಣ್ಣೆಗ್ ಎಂದಯಿತೆಂಗ್ ಆಯಿಟ್ ಇಕ್ಕುವಾ. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಲೊ ಶಾಲೆಗ್ ಬರತ್ತ ಪಲೆ ಅವುತುಲೇ ದೆಯಿಪಾಟಿಡಾನ?

ಅವುನುಗು ಅಸ್ಮಾರೊ ನೋಕಂಟೆ ಕ್ಲಾಸ್‌ಲ್ ಪಡಿಪಟ್‌ರದ್ ಕಷ್ಟ ಆಯಿತ್. ಉಚ್ಚೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ರಜೆ ಇಟ್ಚೆಟ್ಲೆ ಅಸ್ಮಾರೊ ನೋಕೊಗು ಪೋವೊನುಂಟು ನಿರಿಚ್ಚ.

ಉಚ್ಚೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಚೋರು ಉಂಡುಟ್ಟು, ಶಾಲೆರೊ ಪರಾವೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ನೇರತ್ತಗ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಬನ್ನ.

ಇಕ್ಬಾಲ್‌ಗ್ ಅವುಂಡೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ಲೆ ಸಂದೋಲ ಆಯಿತ್ತೆ. ಓಡಿ ಪೋಯಿಟ್ ಅವುಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಕೇಟ,

“ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್ ಅಸ್ಮಾ?”

“ಅದ್ ತೆರಿಯೊನು ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಿಜ ನಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವುಡೆಗ್ ಬರೊನು.”

“ಎಂದ್‌ರೊ ಆಯಿಡ್ ಅಸ್ಮೊಗು?”

“ತೆರುಲು ಚೆಲ್ಲೆ.”

ಅವುನು ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್‌ಲ್ ದೆಚ್ಚ.

“ಇನ್ನಲೆ ನಾನ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟುತ್ಲೊ ಒತ್ತಾಯ ಆಕಿಟ್ ಬಲಿಚ್ಚೊ ಪೋಯದ್ ನಕ್ಕು ಅನಿವಾರ್ಯ ಆಯಿಟ್ಲೆ ಇಂತ್. ಇತ್ತರೆ ವರ್ಷತ್ಲೊ ತೋಲು

ಅವುಲುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ ಕೊರೊಡಿ ಆವತ್ತೊ ಪೋಲೆ ನಾನ್ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅವುಲು ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಎವುಡೆ ಉಂಡುಂಟು ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಕೇಟಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಜುಬೇದಾರೊ ಪೋಟೋ ಕಾಟಿಟ್ಟೆ, “ಇದ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ” ಚೆನ್ನೊಂಟಿನ್ನೆ. ಜುಬೇದಾ ನಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಿಂಚೊಗು ಇಷ್ಟ ಪಡಂಟೆ ನಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಂತುಗು ಅವುಲೊ ನೆನಪುಗಾಯಿಟ್ಟೆ ಅವುಲೊ ಪೋಟೋತ್ತೊ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟಮೇ ಬೆಚ್ಚೊಂಟಿನ್ನೆ. ಪಿನ್ನೆ ಎಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ತಂಡೊ ತಪ್ಪುರೊ ತಿದ್ದಿಟ್ಟೆ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬರುವಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೊ ಭರವಸೆಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ಬನ್ನೊಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ನಿಜಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯದ್ ನಕ್ಕು ಗೊಂತೇ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುಲುಗು ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಡ್ಂಟ್ ಗೊಂತಾಯದ್ ನಂಡೆ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾ ಚೆನ್ನಪ್ಪಮೇ. ಅಸ್ಮಾ ನಕ್ಕು ಉಮ್ಮ ಬೇನು. ನಂಡೆ ಮೇಸ್ತೆ ಮುಟ್ಟ ಎಂದಿಗ್ ಪೋಯಿರೊ? ಇನ್ನಲೆ ನಿಜ ಜುಬೇದಾರೊ ಬಿಲಿಚೊ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಅವುಲೊ ಅಸ್ಮಾಗ್ ಕಾಟಿಟ್ಟೆ ಬೆಲಿಯೊ ತಪ್ಪು ಆಕಿಯಾರ್. ಅದಲಾಯಿಟ್ಟೆ ನಂಡೆ ಮೋಲು ಎತ್ತರೆ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡಾಲ್ಂಟ್ ನಿಜೊಗು ಗೊಂತಾವುಡಾ. ಅವುತುಗು ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೊ ರಾಧಾಂತ ನಿಂಡೊಮೆ ಇಲ್ಲೆ. ಒರೆ ಸಮ ‘ಉಮ್ಮ ಬೇನುಂಟು.’ ಚೆಲ್ಲೊ ಹರ ಯಾರ ಆಯೊಂಟೆ ಪೋಯಿತ್ತೆ. ಉಮ್ಮೊಗು ಬಿಸಯ ಗೊಂತಾಯಿಟ್ಟೆ, “ಅಲಾಕಾಯಿಟ್ಟೆ ಪೋಯೊಲು ಈ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕೊಗು ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನಾಲ್? ಈ ಕಿಡವುರೊ ಬುಲಿಪು ನೋಕುಡಜ ಆರ್?” ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕೊಗು ಸುರುವಾಕಿತ್ತೆ. ಜಾವುಗು ಒರು ಗಳಿಗಲ್ ‘ಉಮ್ಮ’ ಚೆಂತ್ ಒರಕೊಡೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಎನಿಚಿ ಪೋಯೋಲು ಪಡಿರೊ ಕೀಲ್ ಬೂನುಟ್ಟು ತಲೆಗ್ ಅಡಿಯಾಯಿಟ್ಟೆ ಅವುಲೋ ಆಸ್ತೆಗ್ ಎಡ್ಡಿಟ್ ಆಕಿಟ್ಟೆ, ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಉಮ್ಮರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೆ. ನಿಜ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಆ ಕಿಡವುಗು ಒರು ಸಾಂತ್ವನತ್ತೊ ಪಲಕಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ತೆಲ್ಲ ನೆಮ್ಮದಿ ಆವೊಗು ಮೈಯಾವು.

ಇಕ್ಕಾಲ್ರೊ ಖಿಲ್ಲು ಕೊರಗೊಗು ತೊಡಜಿತ್ತೆ. ಎಂದರೆಲ್ಲಾ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಪೋಯ್ತೆ. ಉಮ್ಮ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೊಟ್ಟೆ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ಟೆ ಇನ್ನೊ ಕಿಡವುಗು ಜುಬೇದಾರೊ ಕಾಟಿಟ್ಟೆ ತಪ್ಪು ಆಕಿಯೇಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಇಷ್ಟ ಉಂಡಾಯೊ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗ್ ಪರಿಹಾರ ಎಂದುರೊ?

“ಎಂದಿಗ್ ಮುಂಡಾಂಟೆ ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ?” ಯಾಸೀನ್ ಕೇಟ.

“ಎಂದೆರೊ ಚೆಲ್ಲೊನುಂಟು ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ?”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತೆಗ್ ಕಾರ್ ಆಸ್ತೆಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಿಂಡ್ತ್. ಯಾಸೀನ್ ಕಾರ್ರೊ ಇಳಿಚಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕಾಲ್ರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಅಸ್ಮಾರೊ ರೂಮುಗು ಬನ್ನ.

ಅವುಡೆ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡ್ಂಟ್ ಇಕ್ಕಾಲ್ ಒರು ಗಳಿಗೆ ಮರಕೆಟ್ಟಿ ಪೋಯ. ಬೆಡ್ಡಲ್ ಒರಬಿಯೊ ಅಸ್ಮಾರೊ ಕೈಕ್ ಗ್ಲೂಕೋಸ್ ಡ್ರಿಪ್ಸ್ ಬೆಚ್ಚಿನ್ನಾರ್. ತಲೆರೊ ಇತ್ತರೆ ದಪ್ಪತ್ತೊ ಬೆಲ್ಲೊ ಬ್ಯಾಂಡೇಜ್, ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಯಾಸೀನ್ರೊ ಉಮ್ಮ ದೆಚ್ಚೊಂಟಿಂತ್.

ಇಕ್ಕಾಲ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೊಟ್ಟೆ ಅವುಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿ ಕೇಟ.

“ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ ಮೋಲೆ?”

ಅಸ್ಮಾರೊ ದೃಷ್ಟಿ ಬಾಯಿಲ್ಡವುಡೆಗ್ ಪೋಯ್ತ.

“ನಿಜ ಒರೊ ಬನ್ನೊಮಾ ಮೇಸ್ತ್ರೇ..ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ಎಂದಿಗ್ ಬಿಲಿಚೊ ಬನ್ನಟ್ಟೆ?”

“ನೀನ್ ಇವುಡೆ ಉಲ್ಲೊ ಅವುಲುಗು ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ ಮೋಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ ನಾನೊರ್ದನೆ ಬನ್ನೆ.”

“ನಕ್ಕ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಬೇನು.” ಅವುಲು ಬುಲಿಪು ಇಡೊಗು ತೊಡಜಿಯಾಲ್.

“ಉಮ್ಮರೊ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಬರುವ ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನಿಕ್ಕುರೊ ಈ ಅವಸ್ಥೆಲ್ ಅಲ್ಲ. ನೀನ್ ಬೇಗ ಹುಷಾರ್ ಆವೊನು. ನೀನ್ ಇಜನೆ ಇಕ್ಕುರೊ ನೋಕಿಯೆಂಗ್ ಅವುಲುಗು ಬೇಜಾರ್ ಆವುಲ್ಲೆ.”

“ನಾ ಹುಷಾರ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂಡಾರ?”

“ಖಂಡಿತಾ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂಡೆ.”

ಯಾಸೀನ್ ಪರ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಪರ್ ಬನ್ನ.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಗ್ ಅಜಲೊ ಪೆರಗತ್ತಲೇ ಬನ್ನೊ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಉಮ್ಮ, “ನೋಕು ಇಕ್ಬಾಲ್, ಆ ಕಿಡವುರೊ ಸಂಕಟ ನಕ್ಕ ಅರ್ಥ ಆವುಡು. ಅಜನೆಂಟ್ ನಿಂಡೊ ಪೆಇಯಿರೊ ಇವುಡೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂಡೊ ಸರಿ ಆವುರಾ? ಒನ್ನು ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಬನ್ನಟ್ಟೆ ಅವುಲು ಈ ಕಿಡವುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ ಕಾಟುವಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ ನಾ ಚಿಲ್ಲೊ ಇತ್ತರೆಮೆ. ನೀನ್ ಉಳ್ಳಾಲತ್ತೊ ಆ ಶಾಲೆರೊ ವರ್ಗಾವಣೆ ಎಡ್ತೊಂಟು ದೂರ ಪೋ. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ನಜಮೆ ಆ ಶಾಲೆರೊ ಅಸ್ಮಾರೊ ಬುಡುಪಾಟಿಟ್ ಬೇರೆ ಎವುಡೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಸೇರ್‌ಪಾಟ್‌ರ್.”

“ಉಮ್ಮಾ.. ಅಸ್ಮಾರೊ ನಿಜ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಕಡತುರು. ಅಪ್ಪ ಅವುಲುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿಸ್ ಕಿಟ್ಟಿಯೊ ಪಲೆ ಆವುರು.”

“ನಾನ್ ನಂಡೆ ಮೋನು ಈ ಕಿಡವುರೊ ಮೇಲ್ ಜೀಯಮೇ ಬೆಚ್ಚೊಂಡ್ರೆ. ಅಜತ್ತೊ ಕಿಡವುರೊ ನಿಕ್ಕ ಒಪ್ಪಟೊನು ಚಿಲ್ಲಲ್ಲೆ?”

ಪಿನ್ನೆ ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕೊನುಂಟು ಚಿಲ್ಲೊ ನಿಜ?”

“ನೀನ್ ಜುಬೇದಾರೊಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಕಿಡವುರೊ ದೂರ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪೋಂಡೆ ನಲ್ಲೊ.”

ಅವುನುಗು ಎಂದ್‌ರೊ ಆಕೊನುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು ದೂರ ಪೋವ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದ್‌ರೊ ಆವು. ಅದ್ ನಿರಿಕೊಗು ಆವತ್ತದ್.

“ನಕ್ಕ ಈ ಶಾಲೆರೊ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವುರೊ ಅತ್ತರೆ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ.”

“ಸರಿ.. ಅಪೆಂಗ್ ನಜ ಈ ಕಿಡವುರೊ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗ್ ಸೇರ್‌ಪಾಟ್.”

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಏದೊರು ಸಂಗತಿ ತಲೆಗ್ ಪೋವಂಟೆ ಸೀದ ಅವುತುಗು ಬನ್ನ. ಜುಬೇದಾ ಕೇಟಾಲ್.

“ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ನೋಕಿಯಾರ. ಅವುಲೊ ಇವುಡೆ ಬಿಲಿಚೊ ಬಂಡೊ ವಿಚಾರ ಕೇಟಾರ?”

ಅವುನು ಅಸ್ಮಾ ಇಕ್ಕುರೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿರೊ ಚೆನ್ನ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಲ್ ಇಕ್ಕುರೊ ಆ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕಿಯೆಂಗ್ ಕರ್ಲ್ ಗ್ ತೀ ಬೂನೊ ಪಲೆ ಆವುರು. “ಉಮ್ಮ. ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನೆಟ್ಲೆ ಬುಲಿಪಿಟೊಂಟೆ ಉಲ್ಲಾಲ್.”

“ನಂಡೆ ಒರ್ಕ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡಾರಾ. ನಕ್ಕ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ನೋಕೊನು.”

“ಬೇಂಡ. ಅಜೊಗು ಅದ್ ಇಷ್ಟ ಅಲ್ಲ. ಅಜ ನಿಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಇಷ್ಟ ಪಡ್ಲೆ.”

“ಅಪೆಂಗ್ ನಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ನೋಕೊಗು ನಕ್ಕ ಸಾಧ್ಯ ಆವುಲ್ಲೆ?”

“ಅದ್ ನಿಂಡೆ ಹಣೆ ಬರಹ. ಆ ಬೀಯಾರ ಅಪ್ಪ ಬರೊನಿಂತ. ಇಪ್ಪ ನಿರಿಚಿಟ್ಲೆ ಎಂದುಂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ.”

ಪಿನ್ನೆ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಕಲಿಇತ್ತ್. ಇಕ್ಬಾಲ್ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯೊಂಟು ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನ. ಅವುಡೆ ಅವುನುಗು ಅಸ್ಮಾರೊ ಕಾಣಂಟೆ ಪಾರ ಆಕೊಗು ಮನಸ್ಸೇ ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಅಜನೆಂಟ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಲೆ ಅವುಲೊ ನೋಕುರದ್ ಅಜಲೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ಬೇಜಾರಾವು. ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಮರನ್ನೆಟ್ಲೆ ಮುಂಡಂಟೆ ದೆಚ್ಚಿ ಬುಡೊನು.

ಅವುತುಲು ದೈಕೊಗು ಜುಬೇದೊಗು ದಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟಿಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ತಾನೊರು ಕಿಡವುರ್ಪ ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನೆಟ್ಲೆ ಗೊಂತಾಯಿಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಆ ಅವುತುಲು ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಆರುಂ ಅವುಲೊ ಅತ್ತರೆ ಪಿಸ್ಪತ್ತ್ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆಟ್ಲೆ. ಇಕ್ಬಾಲ್ ರೊ ಬಾಪಾ ಅವುಲುಗು ಇಕ್ಬಾಲ್ ತಲಾಖ್ ಕೊಡ್ಕುರೊಮೇ ಸರಿ ಚೆಲ್ಲೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತ್ಗ್ ಬನ್ನಂತ. ಒರ್ಕೊರ್ಕ ಅವುತುಲು ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಆರುಂ ಪಲಕ ಪರೆಯಂಟೆ ಒರು ಸೈಡ್ ಗ್ ಆಕುರೊ ಕಂಡ್ ಟ್ಲೆ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ರೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋವೊಟ್ಟಾ ಚೆಲ್ಲೊ ಬೀಯಾರ ಬನ್ನೊಂಟಿಂತ. ಅವುಡೆ ತಂಡೊ ಮೋಲು ಅಯಿತೆಂಗ್ ಕಿಟ್ಟುವಾಲ್.

ಜುಬೇದೊಗು ಒರ್ಕ ಅಸ್ಮಾರೊ ನೋಕೊನುಂಟು ಮನಸ್ಸಾಯಿತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಪೋವೊಗು ಇಕ್ಬಾಲ್ ತಯಾರಿನ್ನೆಟ್ಲೆ. ಕಲ್ ಇಳೊ ಕೊರ್ಕ ನಾಲ್ ಇಪರ ಅವುನು ಜುಬೇದಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೊಂಟು ಇನ್ನೆಟ್ಲೆ.

ಅದೊರು ನಾಲ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಯಿನ್ನ. ಉಚ್ಚೆರೊ ನೇರ. ಉಚ್ಚೆರೊ ನೇರ ಅವುತುರೊ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಪೋನ್ ಟ್ರಿನ್ ಚೆಲ್ಲುಂಬೊ ಜುಬೇದಾ ರಿಸೀವರ್ ವಾತಿಟ್ಲೆ, ‘ಹಲೋ’ ಚೆನ್ನಾಲ್. ಆ ಸೈಡ್ ಯಾಸೀನ್ ರೊ ಸ್ವರ ಕೇಟ್ತ್. ಒರು ಕಾಲತ್ತ್ ತಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚೊನು. ಮೂನು ವರ್ಷ ತಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ಜೀವನ ಎಡ್ಡೊನು.

“ಜುಬೇದಾ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲೆ.” ಅವುಲು ಪಲಕತ್ತೊ ಗುರ್ತ ಆಯೊಪಲೆ ಅವುನು ಕೇಟಿ. ಅವುಲುಗು ಎಂದಾರೊ ಚೆಲ್ಲೊನುಂಟು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅಪ್ಪಮೇ ಅಸ್ಮಾರೊ ನೆನಪು ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಕೇಟಾಲ್, “ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್ ನಜಲೊ ಮೋಲು?”

“ನಜಲೊ ಮೋಲು ಚೆಲ್ಲೊ ನೆನಪು ಇಪ್ಪ ಬಂತಾ? ಇತ್ತರೆ ವರುಷ ತೋಲು ಆ ಮೋಲು ಚೆಲ್ಲೊ ಪಿಸ್, ಕಾಳಜಿ ಎಲ್ಲ ಎವುಡೆ ಪೋಯಿಟ್ಟಿಂತಾ?”

“ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕುರು.”

“ಇಪ್ಪ ಮಾಪು ಆಕಿಟ್ಟ್ ಎಂದ್ ಪ್ರಯೋಜನ ಜುಬೇದಾ. ಇಪ್ಪ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಾರೊ ಆಯಿಡ್ ಗೊಂತುಂಡಾ? ಅಂಡ್ ನೀನ್ ಮೋಲು ಚೆಲ್ಲೊ ಸಂಬಂಧಮೇ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯೋಲು ಪಿನ್ನೆ, ನಾನ್ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಕಣ್ಣಾ ಬೆಚ್ಚಿ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಬನ್ನೆ. ಉಮ್ಮ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನೆನಪು ಬರತ್ತೋ ಪಲೆ. ಇಪ್ಪ ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮೋಲೊ ಜೀವನತ್ತ್ಲ್ ತೂಫಾನ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಬನ್ನೆ. ಇದ್ಲ್ ನಂಡೊ ತಪ್ಪು ಉಂಡು. ನಿಂಡೆ ಪೊಟೋತೊ ಅವುಲುಗು ಕಾಟಿಟ್ಟ್, “ಇದ್ ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ” ಚೆನ್ನೊಂಟಿನ್ನೆ. ಇದ್ಲೊ ಪರಿಣಾಮ ನಾನೆ ನೊಂಬಲ ತಿನ್ನೊಗಾಯಿತ್ತ್. ಜುಬೇದಾ ಇವುಡೆ ಕೇಟ್‌ಗಾ . ನಿಂಡೆ ಬಗ್ಗೆ ನಕ್ಕ ಎತ್ತರೆ ಪಿಸ್ ಇಂತ. ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ದೂರ ಪೋಯೆಂಗೊ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ಎಪ್ಪೊಂ ನಿಂಡೊ ನೆನಪು ಇಂತ. ಎಪ್ಪೊಂ ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಮರನ್ನಟ್ಟ್ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ಅದ್ ಮರಕ್ಕಡದ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ಎಪ್ಪೊಂ ಆಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ತಪ್ಪುರೊ ಮರನ್ನಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಬರುವೆ ಚೆಲ್ಲೊ ಭರವಸೆಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ಬನ್ನೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಬನ್ನೆ ಇನ್ನೊತ್ತರೊ ಪೆಇಯಿಯಾಯಿಟ್ಟ್, ಇಪ್ಪ ನಂಡೆ ಮೋಲು, ‘ಉಮ್ಮ’ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ನಿಂಡೊ ಕೇಟೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ನಾನ್ ಎಜನೆ ನಂಡೊ ಮೋಲುಗು ನಿಂಡೆ ಕೋನ್ ತರಟ್ಟ್.”

“ನಂಡೆ ಮಾಪು ಆಕುರು. ಅಂಡ್ ನಂಡೆ ಮೋಲೋ ದೂರ ಆಕಾರತ್ತರೆ ನಂಡೆ ಖಿಲ್ಲು ಚತ್ತಟ್ಟ್ ಪೋಯಿಂತ. ಅವುಲು ನಂಡೆ ಮೋಲು, ನಾನ್ ಅವಲೊ ಪೆತ್ತೊ ಉಮ್ಮ ಚೆಲ್ಲದ್ ಮರನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇಪ್ಪ ನಕ್ಕ ಆ ಕಿಡವು ಬೇನು. ನಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಕಡತ್‌ರಾರಾ?”

“ನಿಂಡೊ ಮೋಲು ನಿಕ್ಕ ಖಂಡಿತಾ ನಿಕ್ಕ ಕಿಟ್ಟರಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನೊರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತಗ್ ಬರೊನು?”

“ಎಂದುರೊ ಆ ನಿರ್ಧಾರ?”

“ನೀನ್ ಇಕ್ಪಾಲ್‌ಗ್ ತಲಾಖ್ ಕೊಡುಟ್ಟು ಪಾಡೇ ಒರ್ದ ನಂಡೆ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಬಾ.ಇದ್ ಸಾಧ್ಯಮಾ ನಿಕ್ಕ?”

ಅವಲೊ ಕೈರೊ ರಿಸೀವರ್ ಕೀಲ್ ಬೂಂತು. ಅರೆ ನೇರ ಕಲ್ಲರೊ ಪಲೆ ದೆಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಾಲ್. ತಂಡೆ ಪಾಡೆ ಒರ್ದ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲ. ಅವುನುಗು ನೇರಗು ತಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಪಿಸ್ ನೊರೆಇ ಬನ್ನರಾ? ಇತ್ತರೆ ತೋಲು ಅವುನು ನೇರಾಯಿಟ್ಟ್ ತಂಡೊ

ಮರನ್ನಟ್ಟೆ? ಅಲ್ಲೆಂಗೆ ಅಸ್ಮಾಗು ಉಮ್ಮ ಬೇನು ಚೆಲ್ಲೊ ಕಾರಣತ್ತೆಗ್ ಬಿಲಿಚ್ಚೊ ಉಲ್ಲಾನ? ಅಜನೆಂಟ್ ತಾನ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ? ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆ ಎಜನೆ ಬರೊಗು ಸಾಧ್ಯ. ಅವುಲುಗು ಒನ್ನುಂ ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ.

ಅಸರ್‌ಗ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಪೆರಗೆ ತಿರಿಜೆ ಬಂಡೊ ತೋಲು ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸೆ ಸರಿಯಾಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ನೋಕಿಯೊ ಪಲೆಮೇ ಅವುಲೊ ಮನಸ್ಸೆಗ್ ತೆಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ ಆಯಿತ್ತೆ. ಇಲ್ಲೆ. ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಮರನ್ನೆ ಬುಡೊನು. ಮೋಲು ಪಿನ್ನೆ ಯಾಸೀನ್ ಜಂಡಾಲೊ ಮರನ್ನೆಟ್ಟೆ ದೂರ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಪೋವೊನು.

ಜುಬೇದಾ ಅಜನೆ ಪಲಕ ಪರೆಯಂಟೆ ಇಕ್ಬಾರದ್ ನೋಕಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಕೇಟಿ,
“ಎಂದಿಗ್ ಒರು ನಮೂನಿ ಉಲ್ಲೆ?”

ಅವುಲುಗು ನೇರ್ ಚೆನ್ನೆ ಬುಡುವ ಚೆಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸಾಯಿತ್ತೆ. ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಪೋನ್ ಬನ್ನೊ ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲೊಮೇ ಸರಿ ಚೆಂತ್ ಅವುಂಡೊ ಪೋನ್ ಬನ್ನೊ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನಾಲ್.

ಮುಇಂಡೆಲಿಪರ ಖಿಲ್ವುಲು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟೊ ಒರು ಭಾವನೆ ಇಪ್ಪ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಮನಸ್ಸೆಲ್ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್. ಅಸ್ಮಾ ಜುಬೇದಾರೊ ಮೋಲು ಚೆಲ್ಲೊ ಬಿಸಯ ಗೊಂತಾಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮನಸ್ಸೆರೊ ಒರು ಮೂಲೆಲ್ ಜುಬೇದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊರು ಅಸಡ್ಡೆ. ಇಪ್ಪ ಅವುಲೊ ಕಡೆಲ್ ಬನ್ನೊ ಪಲಕತ್ತಲಾಯಿಟ್ಟೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿತ್. ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾ, ಆಜಲೆ-ಪೆಜಲೆರೊ ನಿರ್ಧಾರ ಅದೇ ಆಯಿಂತ್. ಅದ್ ತಲಾಖ್. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಆ ತಲಾಖ್ ಅರ್ಸ-ಧ್ವೇಷತ್ತೊ ತಲಾಖ್ ಅಲ್ಲ. ಒರು ಕಿಡವುಗಾಯಿಟ್ಟೆ ತ್ಯಾಗತ್ತೊ ರೂಪತ್ತಲ್ ಕೊಡುಕುರೊ ತಲಾಖ್. ಜುಬೇದಾ ಪಾಡೊರ್ಕ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯೆಂಗೆ ಆ ಕಿಡವುಗು ಉಮ್ಮರೊ ಪಿರ್ಸ ಕಿಟ್ಟುವಲ್ಲೆ. ಆ ಕಿಡವು ಸಂಕಟ ಪಡುರೊ ನೋಕೊಗು ಅವುಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಟೆ ತ್ಯಾಗ ಆಕೊನೇ ಅವುಡು. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅದ್‌ಗ್ ಜುಬೇದಾ ಒಪ್ಪುರಾಲ?

ಅಯಿತೆಂಗೆ ಇಪ್ಪ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅಜತ್ತೊ ಒರು ಕೋರಿಕೆ ಬನ್ನರ್. ಅದ್ ಜುಬೇದಾಗ್ ಪೋನ್ ಆಕಿಟ್ಟೆ ಕೇಟ್‌ರ. ಜುಬೇದೊಗು ತಲಾಖ್ ಕೊಡುಕುರೊ ಕಷ್ಟತ್ತೊ ಬಿಸಯ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅದ್ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅಜನೆ ಆಕ್‌ಡದಲ್ ಎಲ್ಲಾರೊ ಸುಖ ಉಂಡು.

“ಅದ್‌ಕ್ ನೀನ್ ಎಂದೆರೊ ಚೆನ್ನೆ”

“ಎಂದೆರೊಂಟು ಚೆಲ್ಲರೊ. ನಾನ್ ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ತಲಾಖ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಅಸ್ಮಾರೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಪಾಡೇ ಬಂಡೆ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ?”

“ಎಂದಿಗ್ ಆವೊಗು ತೀರ?”

ಅವುಲು ಒರೈಲೆ ನೆರಿಚ್ಚಿ ಬೂನಾಲ್. ಒರೈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅವುಂಡೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಎಂದೊರು ನೊಂಬಲತ್ತೊ ಭಾವನೆ

ಕಂಡ್ ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಇವುನುಗು ನೇರ್‌ಗಾಯಿಟ್ತ್ ತಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಪಿಸ್ ಇಲ್ಲೆ? ತಾನೊರು ಕಿಡವುರೊ ಉಮ್ಮ ಚೆಲ್ಲೊ ಅಸಡ್ಡೆಮಾ?

“ಅಜನೆಂಟ್ ತಾನ್ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಪೆಂಚಾಯಿ ಆಯಿಟ್ತ್ ಆ ಅವುತುಗು ಪೋವೊನು ಚೆಲ್ಲಾಡಾರ?”

“ಒಕ್ಕು. ನಾನ್ ಕಲೊವು ಚೆಲ್ಲೊ ಅಲ್ಲ. ಇಪ್ಪತ್ತೊ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲ್ ನೀನ್ ನಂಡೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪಾಡೊರ್ಕ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಪೆಂಚಾಯಿ ಆಯಿಟ್ತ್ ಪೋಂಡದೇ ಸರಿ.”

ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಒರ್ಕಲೆ ದುಃಖಿತ್ತೊ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಪರಕ್ಕೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ. ಖಿಲ್ಲು ಪೊಟ್ಟಿಯೊ ಪಲೆ ಒರ್ಕಲೆ ಅವುಡೆ ದೆಚ್ಚಾಲ್. ಅವುಲು ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಎಡ್‌ಕೆರೊ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಅವುನು ಚೆನ್ನ.

“ಇದ್ ಅನಿವಾಯ್ ಜುಬೇದಾ. ಇವುಡೆ ನಜಲೊ ಜೀವನತ್ತೊ ಕನ ಮುಖ್ಯ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಜೀವನ. ಇತ್ತರೆ ಚಿರೊ ಬಯಸ್‌ರೊ ಆ ಕಿಡವುರೊ ಮುನೊಲ್ಲೊ ಜೀವನ ಕರಿಇಂ ಪೋಂಡದ್ ನಕ್ಕ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕ್ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಆಸರೆ ಬೇನು. ನಜಲೊಗು ಒರು ಕಿಡವು ಇನ್ನರೆಂಗ್ ನಜ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಆವೊನುಂಟು ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅದಾಯೊ ಕಾರಣ ನೀನ್ ಪಾಡೊರ್ಕ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡದೇ ಸರಿ. ಆ ಕಿಡವು ನಿಜಲೊ ಜಂಡಾಲೊ ಕಿಡವು ಆಯಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕೊನು.” ಚೆನ್ನೆಟ್ಟೆ ಪರ್ತ ಬನ್ನ.

ಅಂಡತ್ತೊ ಜಾವು ಜುಬೇದಾ ಯೋಚನೆಲೆ ಬೂನಾಲ್. ಕಡೇಗ್ ಅವುಲು ಒರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತಗ್ ಬನ್ನಾಲ್. ಒಕ್ಕು ಇಕ್ಬಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೆರದಲ್ ಏದೊರು ತಪ್ಪು ಇಲ್ಲೆ. ಇಪ್ಪ ತಾನೊರು ತ್ಯಾಗತ್ತಗ್ ಮುನೊಲು ಬರೊನಾಯಿಡ್. ಆ ಕಿಡವು ಅಸ್ಮಾಗಾಯಿಟ್ತ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟಿತ್ತೊ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯಿಟ್ತ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಬುಡೊನು. ಇವುಡೆಮೆ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರದಲ್ ಏದೊರು ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲೆ. ಇವುಡೆ ಎಲ್ಲರುಗು ನಾನ್ ಬೇಂಡತ್ತವುಲು ಆಯಿರೆ. ನಾನೇ ತಪ್ಪು ಆಕಿಡೆ. ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಬುಟ್ಟು ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ ಬೆಲಿಯೊ ತಪ್ಪು ಆಕಿಡೆ. ಅವುಂಡೊ ಪಿಸ್ ನಕ್ಕ ಗೊಂತಾಯೊಮೇ ಇಲ್ಲೆ. ಒಕ್ಕು ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಂಡದೇ ಸರಿಯಾಯೊ ನಿರ್ಧಾರ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಅವುಲು ಗಟ್ಟಿ ಮನಸ್ ಆಕಿಟ್ತ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಲು, “ನಿಜ ಚೆನ್ನೊ ಪಲೆಮೆ ನಾನ್ ಈ ಅಗ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೆ. ಅಸ್ಮಾರೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ತ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಟೆ ಕಾತ್ ದೆಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಇಕ್ಬಾಲ್, ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಕಾಣೊಗು ಆಯಿಟ್ತ್ ಪರ್ತ ಬಂಡೊ ನೇರತ್ತಗ್ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ತ್ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಕಾಕ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ ಅವುಡೆ ನಿಂಡತ್ತ.

ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ತಂಡೊ ಮೋಲು ಅಸ್ಮಾರೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಕಾರ್‌ರೊ ಕೀಲ್ ಇಲಿಇ.

“ನಾನ್ ನಂಡೊ ಮೋಲೊ ಇವುಡೆ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಗು ಬನ್ನರೆ. ಅವುಲು ಜುಬೇದಾರೊ ಕಿಡವು ಆಯಿಟ್ತ್ ಇವುಡೆಮೇ ಇಕ್ಕೆಟ್ಟೆ.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಮುನೊಲು ಬನ್ನೊ ಜುಬೇದಾ, “ಇಲ್ಲೆ ಯಾಸೀನ್ ನಾನ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬಿಡುಗಡೆ ಆಯಿಟ್ವ್ ನಿಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಕ್ಕೊನುಂಟು ಧೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಿಡೆ.” ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಬೇಂಡ ಜುಬೇದಾ, ನೀನ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಕೈಲ್ ತಲಾಖ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಬಂಡೊ ಬೇಂಡ. ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ತಲಾಖ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಪೋಯದ್ ಮೈಯಾವು. ತಲಾಖ್ ಚೆಲ್ಲರದ್ ಅಲ್ಲಾಹು ಮೆಚ್ಚುರೊ ಕಾರ್ಯ ಅಲ್ಲ. ನಿಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ನಕ್ಕ ಪಿಸ್ ಉಂಡು ಒಕ್ಕು. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ವ್ ನೀನ್ ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಕೈಲ್ ತಲಾಖ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಬಂಡೊ ಪಲೆ ಆಕುರೊ ಪಲ್ಲೊ ಬೆಲಿಯೊ ತಪ್ಪು ಆಕಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಮೋಲುಗು ಉಮ್ಮರೆ ಪಿಸ್ ಬೇನು. ಆ ಪಿಸ್‌ತೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ವ್ ನೀನ್ ಕೊಡುಕುರೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆ ನಕ್ಕ ಉಂಡು. ನಂಡೊ ಮೋಲು ಇವುಡೆ ಇನ್ನೆಂಗ್ ಚೆಂದ. ನಂಡೊ ಮೋಲೋ ಎಪ್ಪೊಂ ಒರ್ಕ ನಾನ್ ಬನ್ನೆಟ್ವ್ ನೋಕಿಟ್ವ್ ಪೋವೆ.” ಚೆನ್ನ ಯಾಸೀನ್.

ಅತ್ತರೆ ಚೆನ್ನೊ ಯಾಸೀನ್‌ರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿಯದ್ ಕಂಡ್‌ಟ್ವ್ ಇಕ್ಬಾಲ್ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ವ್ ಅವುಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ವ್,

“ಇದ್ ತಪ್ಪು ನಿರ್ಧಾರ ಯಾಸೀನ್. ಜುಬೇದಾ ಪಾಡೇ ಒರ್ಕ ನಿಜಲೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಬಂಡದ್ ಸಮ. ಅವುಲುಗು ತಪ್ಪುಡೊ ಗೊಂತಾಯಿಡ್. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲು ಪಶ್ಚಾತಾಪತ್ ಕೊರಗಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅವುಲು ನಿಜಲೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಬಂಡದ್ ಎಲ್ಲರೊ ಸುಖ ಉಂಡು. ಅಸ್ಮಾ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ ಪಿಸ್‌ತೊ ದೂರ ಆವುರೊ ಬೇಂಡ. ಆ ಪಿಸ್ ಅಸ್ಮಾಗು ಕಿಕ್ಕೊನು. ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯದ್ ಒರು ಕಿನವುಂಟು ಬೀಯಾರಿಕ್ಕಡೆ. ನಿಜಲೊ ಖಿಲ್ವುಲು ಜುಬೇದಾಗು ಜಾಗೆ ಉಂಡುಂಟು ನಕ್ಕ ಗೊಂತು. ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ವ್ ಜುಬೇದಾ ನಿಜಲೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಅಸ್ಮಾರೊ ಉಮ್ಮ ಆಯಿಟ್ವ್ ಬಂಡದ್ ಸರಿಯಾಯೊ ನಿರ್ಧಾರ.”

ಇಕ್ಬಾಲ್ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಮುಹಮ್ಮದ್ ಯಾಸೀನ್ ಅವುಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ವ್, “ಒರು ತಲಾಖ್ ಆಯದೇ ಬೆಲಿಯೊ ತಪ್ಪುರೊ ಕಾರ್ಯ. ಇನ್ನೊರ್ಕ ಆ ಬೆಡಕ್ ಕಾರ್ಯ ಅವುಡೊ ಬೇಂಡ. ನಕ್ಕ ನಿಜಲೊ ಪಿಸ್, ಚೆಜಾಯಿಪಾಡ್ ಇನ್ನೆಂಗ್ ಅದೇ ಮೈಯಾವು. ನಂಡೊ ಮೋಲೊ ನೋಕೊಗು ನಾನ್ ಎಪ್ಪ ಐತೆಂಗ್ ಒರ್ಕ ಬನ್ನೆಟ್ವ್ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಪೋಯೊಂಟು ಇಕ್ಕರೆ. ಜುಬೇದಾ ನಿಜಲೊ ಪೆಇಯಿ ಆಯಿಟ್ವ್ ಇಕ್ಕಟ್ವ್.” ಚೆನ್ನವುನು ಅಸ್ಮಾರೊ ಕೈರೊ ಜುಬೇದಾರೊ ಕೈಕ್ ಕೊಡುಟ್ಟು ಅಸ್ಮಾರೊ ಮೊಗ ಪೂಇಟ್ವ್ ಅವುಡೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೆಟ್ವ್ ಕಾರ್ ಪತ್ತಿ ಪೋಯ.

ಜುಬೇದಾ ಅಸ್ಮಾರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್. ಇಕ್ಬಾಲ್‌ರೊ ಖಿಲ್ವು ನೊರೆಇ ಬೆಂತ್.

ಝಲೇಕಾ

‘ಲಾ ಇಲಾಹ ಇಲ್ಲಲ್ಲಾಹು’

ಮಯ್ಯತ್‌ರೂ ಮರವಣಿಗೆ ಪಲ್ಲಿರೂ ಕಡೆಗ್ ಪೋಯೊಂಟಿಂತ್. ಎದುರುಲು ಅಯಲ್ ಆನೆರೂ ಕಣ್ಣ್, ಅದಾರೂ ಗಡ್ಡ, ಬಕ್ಕತಲೆ, ಬೆಲ್ಲೊ ಡ್ರೆಸ್, ಅಯಿಲೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚೊಂಟು ಆ ಚಿರ್ಮ ನಡನೊಂಟು ಇನ್ನು. ಅವುನುಗು ಮೂನು ನಾಲ್ ವರ್ಷ. ಅವುಂಡೊ ತಲೆಲ್ ಪಚ್ಚೆ ಬಣ್ಣತ್ತೊ ಪುದಿಯೊ ಟೊಪ್ಪಿ. ಅದಲ್ ಮಾದ ನಕ್ಷತ್ರತ್ತೊ ಗುರುತು.

ಮಯ್ಯತ್ ಕೊಂಪೊಂಬೊತುಗು ತೆರುಲು ಚಮ್ಮೆ ಆಲ್ ಸೇರಿಯೊಂಡಾರ್. ಅವುಡೆ ಚಿರಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ, ಸಂದೋಲ ಇಲ್ಲೆ, ಅವುಡೆ ಇನ್ನದ್ ದುಕ್ಕ, ನೊಂಬಲ, ಕಣ್ಣಾರೊ ತನ್ನಿ.

ನಾನ್ ಮಯ್ಯತ್ ಕಟ್ಟಿಲ್‌ಗ್ ಕುಂಜಿ ಕೊಡ್ತುನ್ನೆ, ಅದ್ ನಂಡೆ ಕರ್ತವ್ಯ ಆಯಿಟ್ಟಿಂತ್, ನಕ್ಕು ಚೋರು ತನ್ನೊಟ್ಟೆ ನಂಡೊ ಜೀವನತ್ತ್‌ಗ್ ಅರ್ತ ತನ್ನೊ ಆ ಮನಿಸರೊ ಮೋನು ಆ ಮಯ್ಯತ್ ಕಟ್ಟಿಲ್‌ರೂ ಉಲ್ಲ ಮಯ್ಯತ್ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಒರಚೆನ್ನೆ, ಅಜನೆ ಆವೊಗು ತೀರಾಂತ್, ಅವುನುಗ್ ಮರಿಪು ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಬರೊಗು ತೀರಾಂತ್, ಅವುನುಗ್ ಇನ್ನುಮ್ 34 ವರ್ಷ. ಅವುಂಡೊ ಮರಿಪುಲಾಯಿಟ್ಟೆ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡಾನು ನಾನೊರ್ತ ಅಲ್ಲ, ಆ ಅವುತ್‌ರಜ, ಆ ರಾಯತ್ತಜ, ಪಿನ್ನೆ ಅವುಂಡೊ ಪಿರ್ಸತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಪಿನ್ನೆ 3 ವರ್ಷತ್ತೊ ಕಿಡಾವು.

ಅವುಂಡೊ ಪೇರ್ ಅಲಿ ಅಹ್ಮದ್. ಅವುನು ಒರ್ತ ದೈಯ್ಯ ನೊರಣೊ ಸೈನಿಕ ಆಯಿಟ್ಟಿನ್ನ. ಗಡಿ ಕಾವಲ್ ಪಡೆರೊ ನಂಬಿಕಸ್ಸು ಜವಾನ ಆಯಿಟ್ಟಿನ್ನ, 10 ವರ್ಷತೋಲೊ ಅವುನು ಈ ಜನ್ಮ ಭೂಮಿ ಭಾರತತ್ತ್‌ಗಾಯಿಟ್ಟೆ ತಂಡೊ ಜೀಯತ್ತೊ ಕಾನಿಕೆ ಆಕಿಟ್ಟಿನ್ನ. ಗಡಿ ಕಾಕುರೊ ಚೆನ್ನೆಂತ್ ಅವುನುಗ್ ಕೊಸಿ ಕೊಡ್ತುರೊ ಸಂಗತಿ ಆಯಿಟ್ಟಿಂತ್. ಅವುಂಡೊ ನಾನ್ ಒರ್ತಮ್ ನೋಕಿತ್ತೆ. ಅಯಿತೆಂತ್ ಅವುನು ಪಿರ್ಸತ್ತೊ ಚಂಚಾಯಿ ಆಯಿಟ್ಟಿನ್ನ.

ನಾನ್ ನಂಡೊ ಕಸುಬುಗಾಯಿಟ್ಟೆ ಆ ರಾಯತ್ತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ನಕ್ಕು ಆತ್ತೀಯರಾಯಜ ಆ ಅವುತುರಜ. ನಾನ್ ಆ ಅವುತುರಜಲೊ ಪಿರ್ಸತ್ತೊ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಯಿನ್ನೆ. ನಂಡೊ ಬಗ್ಗೆ ಇಜ ಅಲಿ ಅಹ್ಮದ್‌ಗ್ ಒರು ಕಡ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ದಿನ್ನಾರ್. ಅದ್‌ಕ್ ಉತ್ತರ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಅವುನು ನಕ್ಕೊರು ಕಡ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ದಿನ್ನ.

‘ನಂಡೊ ಪಿಸ್‌ಫತ್ನೊ ಅಕ್ಟರ್ ಬಯ್ಯ, ನಂಡೊ ಬಾಪೊಗ್ ನಿಜ ಮೋನಾಯಿತ್ತ, ನಂಡೊ ಉಮ್ಮೊಗ್ ಪಿಸ್‌ಫತ್ನೊ ಊರುಗೋಲಾಯಿತ್ತ, ನಂಡೊ ಪಿಸ್‌ಫತ್ನೊ ರುಲೇಕೊಗ್ ನಿಜ ಮೂತೋನಾಯಿತ್ತ, ನಂಡೊ ಎಲೋನುಗ್ ನಿಜ ಗುರುವಾಯಿತ್ತ, ನಂಡೊ ಕಿಡಾವುಗು ನಿಜ ಪಿಸ್‌ಫತ್ನೊ ಅಂಕಲ್ ಆಯಿಟ್ವ ನಂಡೊ ಅವುತುರೊ ನಿಜ ಕಾಕೊನು.

ನಾನ್ ನಿಜೊಗು ಅಪರಿಚಿತ ಆಯೆಂಗುಂ ಪರಿಚಿತ. ಅಯಿತೆಂಗುಂ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯತ್ತಾಗ್ ಒರ್ತರೊ ಒರ್ತ ನೋಕೊನೂಂಟ್ ಇಲ್ಲೆ. ನಿಜಲೊ ಬಗ್ಗೆ ನಂಡೊ ಅವುತುರಜ ಚಮ್ಮೆ ಎಲ್ದಿರಾರ್. ಆ ಕಡ್ಲಾಸ್‌ರೊ ನೋಕಿಟ್ಟಿ ನಾ ಅರ್ತ ಆಕಿಯೊಂಡುರೆ. ನಿಜ ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಕೊನಪಾಡ್‌ರೊ ಪಿರ್‌ಸ ನೂರಇಳೊ ಮನಿಸಾಂಟ್. ನಿಜಲಂತಯೆಲೊ ಅಗತ್ಯ ನಜೊಗು ಬಾರಿ ಉಂಡು. ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಭಾರತ ದೇಶತ್ತೊ ಗಡಿರೊಂ ಕಾಕ್‌ರೊ ಪನಿ ಅಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ಆ ಅವುತುರೊ ರಕ್ಷನೆ ನಿಜ ಆಕೊನು.

‘ನಾನ್ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಎಲ್ದರೆ ನಿಜೊಗು ಗೊಂತಾ? ನಾನ್ ಎತ್ತರೆಮಾ ದೂರತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲೆ! ನಂಡೊ ಕಣ್ಣೊ ಎದುರುಲು ಪಾಕಿಸ್ತಾನ-ಭಾರತತ್ತೊ ಗಡಿ ಉಂಡು. ತಲೆರೊ ಮೇಲ್ ಮರಿಪುರೊ ಕತ್ತಿ ಉಂಡು. ಪಾಕಿಸ್ತಾನ ಗಡಿ ಪಡೆರಜ ಎಪ್ಪ ಗಡಿರೊ ಉಲ್ಲ ಬಂಡಾರ್ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ! ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚೊಗುವುಲ್ಲೆ. ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಟ್ವ ಒರಕ್ ಬಂಡೊ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಅವುತ್‌ರಜಲೊ, ನೆನಪಾವುರು!.

‘ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ...ನಕ್ಕ ಇವುಡೆ ಅವುತ್‌ರೊ ನೆನಪಾವೊಂತುಗು ಮನಸ್ಸಾಗ್ ನೆಮ್ಮದಿ ಆವುರೊ ಅವುತ್‌ರೊ ಬನ್ನೊ ಕರ್‌ಲಾಸ್ ನೋಕುಂಟೊ. ವಾರತ್ತಾಗ್ ಒರ್ದ ಉತ್ತರ ಎಲ್ಲರು ಭಯ್ಯಾ’ ಇಜನೆ ಎತ್ತರೆ ಕರ್‌ಲಾಸ್ ಎಲ್ದಿನ್ನ. ನಾನ್ ಅದ್‌ಕ್ಕ್ ಉತ್ತರ ಎಲ್ದಿಯೊ ಇನ್ನೆ-ಅವುಂಡೊ ಒರ್ದ ನೊಕೊನು. ಅವುನು ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿ ಕೊನು ಚಿಂತ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅವುಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ದೆಚ್ಚಿಟ್ವ ಅವುಡೆ ಗಡಿರೊ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ.

ಅಂಡ್ ಸುಬಹಿಗ್ ರೇಡಿಯೋತ್ತಲ್ ವಾರ್ತೆ. ಕೇಟೊಂಟು ಇನ್ನಪ್ಪ ನಕ್ಕ ಖಿಲ್ಲು ಒಡೆಯಿರೊ ಪಲ್ಲೊ ಸುದ್ದಿ ಕೇಟ್ತ್, ಮೊಗತ್ತಲ್ ಬೇರು ಪೊಟ್ಟಿತ್ತ, ಅಜನೆ ಆವೊಗು ತೀರ ಪಡಚ್ಚೊನೆ ಚಿಂತ್ ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಟೊಂಡೆ. ಗಡಿಲ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತಜ ಗಡಿ ಕಡನ್ನೆಟ್ವ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನರಾರ್. ಎಟ್ಪಾಲ್ ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತಜ, ನಾಲಾಲ್ ಭಾರತತ್ತೊ ಸೈನಿಕಮಾರ್ ಗುಂಡೇಟ್ವ ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯೊ ಸುದ್ದಿ.

ನಂಡೊ ಎಡ್ಡ ಕಣ್ಣ್ ಪಾರಿತ್ತ. ನಕ್ಕ ಶಕುನತ್ತಲ್ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗು ಕೊರಿಯ ನೇರ ಈ ಶಕುನತ್ತಲ್ ಕೊರಿಯ ಘಟನೆಜ ನೇರ್ ಆಯಿಟ್ವ ಬುಡುರು. ಆ ನಾಲಾಲ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಒರ್ತ ಆಯಿಟ್ವ ಇಕ್ಕರೆ ಬೇಂಡ ಚಿಂತ್ ಅಲ್ಲಾಹುರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಟೊಂಡೆ.

ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾನ್ ನಿರಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಆ ನಾಲಾಲ್ ಒರ್ತ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಆಯಿನ್ನ; ಎಂದುರೊ ಆವೊಗು ತೀರಾಂಟ್ ನಾನ್ ನಿರಿಚಿನ್ನೆಮಾ ಅದ್ ನಡನ್ಯಾಂತ್. ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ರೊ ಒರ್ತ ನೋಕುರೊ ಅವುಂಡೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಕ್ಕುರೊ ನಸೀಬು ನಕ್ಯ ಇನ್ನಾಟ್ಲೆ!

ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಮುನೊಲು ಅವುನು ಒರು ಕರ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ಲಿನ್ನ. ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ, ಇನ್ನಲೆ ನಜಲೊ ಗಡಿ ಕಡನ್ಯಾಟ್ಲೆ ಉಲ್ಲ ಬರೊಗು ಯತ್ನ ಆಕಿಯೊ ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತೊ ಜವಾನರೊ ನಜಲಜ ಗುಂಡು ಅಡಿಚ್ಚಿ ಬುಟ್ಟಾರ್, ಅವುನು ಮರಿಕುರೊ ಅಬೈರಿರೊ ಕ್ಷಣತ್ತಲ್ ನಜಲೊ ಶಿಬಿರತ್ತಲ್ ಇನ್ನ. ಅವುನುಗು ಆಲೀ ಚೆಲ್ದೊ ಪೇರ್. ಆ ಮರಿಪುರೋ ನೇರ ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಒಸರಿಯೋ ಆ ಕಣ್ಣನ್ನಿರೊ ನೋಕಿಚ್ಚೆ ನಂಡೆ ನೆಇಚ್ಚೆ ಚಾಕ್ ಇಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಅವುನುಂ ಮುಸ್ಲಿಮ್, ನಾನುಂ ಇಸ್ಲಾಮ್. ಅವುನು ರೋಹು ಬುಡುರೊ ನೇರತ್ತಾಗ್ ನಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನ, 'ಎಂದಿಗ್ ಭಯ್ಯಾ... ನಜ ಒರ್ತರೊ ಒರ್ತ ಗುಂಡು ಬೆಚ್ಚಿ ಕೊಲ್ಲುರ. ನಕ್ಯ ಆರೊ ಮುಟ್ಟ ಅರ್ಸ ಇಲ್ಲೆ. ದ್ವೇಷ ಇಲ್ಲೆ. ನಿಜೊಗು ಆರೊ ಮುಟ್ಟ ಅರ್ಸ ಇಲ್ಲೆ. ನಜೊಗು, ನಜಲೊ ದೇಶತ್ತೊ ಮೇಲ್ ಅಭಿಮಾನ. ನಜ ಪರನ್ನೊ ರಾಯ ಚೆನ್ನಾಟ್ಲೆ ನಾನ್ ನಂಡೊ ದೇಶತ್ತಾಗ್ ಆಯಿಚ್ಚೆ ಹೋರಾಟ ಅಕರೆ. ನಿಜ ನಿಜಲೊ ದೇಶತ್ತಾಗ್ ಆಯಿಚ್ಚೆ, ಈ ದುನಿಯಾವುಲು ಪರನ್ನೊ ನಜೊಗು ಎಲ್ಲಾ ಮಿಂಜಾರೋ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂಡೊ ಮುನ್ನೊಲು ನಜ ಒರೆ ದೇಶತ್ತೋ, ಒರೆ ಉಮ್ಮರೆ ಮಕ್ಕ ಅಲ್ಲೆ. ಆರ್ ಈ ದೇಶತ್ತೊ ಇಬ್ಬಾಗ ಆಕಿಯಾರ, ದೇಶ-ದೇಶತ್ತೊ ನಡುಲು ನಂಬಿಕೆ- ವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಚ್ಚೊಂಟು ಸೌಹಾರ್ದತ್ತಲ್ ಇನ್ನೆಂಗ್ ಏ ಅನಾಹುತೊಂ ಆವೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲೆ!'

ಅವುಂಡೊ ರೋಹು ಪೋಯೊಂಟಿಂತ್. ಅವುನು ಮಿಂಜೊಗು ಆಸೆ ಪಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನ. ನಂಡೆ ಕಣ್ಣಾಲ್ ಅವುಂಡೊ ನೊಂಬಲ ನೋಕೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಚುಂಡುಗು ತನ್ನಿರೊ ಸಿಂಚನ ಆಕಿಯೆ.

ಅವುನು ಅಬೈರಿಗ್ ಚೆನ್ನ. 'ನಾನ್ ಈ ದೇಶತ್ತೋ ಗಡಿ ಕಡನ್ಯಾಟ್ಲೆ ಆರೊ ಕೊಲೆ ಆಕೊಗು ಬನ್ನವುನು ಅಲ್ಲ. ನಕ್ಯ ಇವುಡೆ ಆರೊಮುಟ್ಟ ಅರ್ಸ ಇಲ್ಲೆ. ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ನಿಜಲಜ ಆರಾ ಒರ್ತ ಗುಂಡು ಪಾರ್ಪಟಿಯ. ಆ ಗುಂಡು ನಂಡೆ ನೆಇಚ್ಚೆರೆ ಎಜನೆ ಕೀತ್ ಆಕಿರ್ ನೋಕು. ನಾನ್ ಮಿಂಜಿಲ್ಲೆ. ಇತ್ತರೆ ಚೋರೆ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಮಿಂಜಿಯೆಂಗ್ ಎಜನೆ' ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ರೊ ಮುನೊಲು ನಂಡೊ ತಡಿರೊ ನಂಡೊ ನೆಲತ್ತೋ ಮೇಲೆ ಎರಿಯುರು, ನಾನು ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತೋ ನೆಲತ್ತಾಲೆ ಮರಿಕರೇ.'

'ಇನ್ನ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಆಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಂಡೊ ರೋಹು ಅವುಡೆಮೆ ಪೋವಂತ್. ನಂಜ ಕೊರಿಯ ಆಲ್ ಅವುಂಡೊ ವಾತಿಯೊಂಟು ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತೋ ಗಡಿರೊ ಉಲ್ಲ ಬಲತಿ ಬನ್ನ.'

ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ಅಖೈರಿಗ್ ಎಲ್ದಿನ್ನ. 'ಅಕ್ಬರ್ ಭಯ್ಯಾ ಆ ಜಾವುಗು ನಕ್ಕ್ ಒರಕೇ ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತೋ ಜವಾನರೊ ಪಲಕ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ವುಗು ತೂಸಿ ಪಲೆ ಕುತ್ತಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಆ ಮರಿಕುರೊ ನೇರತ್ತಲ್ ಅವುಂಡೊ ನೆಲತ್ತಲೇ ಮರಿಕುರೊ ಆಸೆ ಕಾಟಿನ್ನ' ಎತ್ತರೆ ದೇಶಾಭಿಮಾನ ಅವುನುಗು.

'ನಕ್ಕ್ ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕತ್ತಲ್ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗು ಸ್ವರ್ಗ ಉಂಡುಂಟಾಯಿತ್ತೆಂಗ್ ಅವುನುಗು ಖಂಡಿತಾ ಸ್ವರ್ಗ ಕಿಟ್ವರ್.'

ಇಜನೆ ಕರ್ಲಾಸ್ ಎಲ್ದಿಯೋ ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ಇಪ್ಪ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಆ ಸುದ್ದಿರೊ ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಅವುತುರಜೊಗು ತೆರಿಪಾಟೊನಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅಜೊಗು ತೆರಿಪಾಟೊರೊ ಎಜನೆ, ಅಯಿತೆಂಗ್ ತೆರಿಪಾಟಿಲ್ಲೆಂಗ್ ಆವುಲ್ಲೆ ಚಿಂತ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೋಯೆ.

ಆದಮಾಕ ಅವುಡೆ ಪರ್ತ್ ಕೊಟಿಜ್ ದೆಚ್ಚಿಂತ್. ಅವುಡೆ ಇನ್ನೊ ಮರತ್ತೋ ಉಂಜಾಲ್ ಅಯೆಲ್ ದೆಚ್ಚಿಂತ್, ಉಂಜಾಲ್ ಆಡಿಯೊಂಟಿಂತ್, ನಂಡೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್, 'ಅಕ್ಬರ್ ಬಾ ಚಿಂತ್. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಬಿಸಯ ಗೊಂತ್ತಿಲ್ಲೆಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಪಡಿ ಪತ್ತಿಯವುನು ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟೆ. "ಕಾಕ ನಿಜ ಇಪ್ಪ ನಿಜಲೊ ಖಿಲ್ವು ಗಟ್ಟಿ ಆಕೊನು. ನಾ ಚೆಲ್ಲೋ ಬಿಸಯ ಕೇಟ್‌ಟ್ ನಿಜ ಪೇಡಿಚೊಲೊಗು ತೀರ," ಉಂಜಾಲ್ ಆಡ್‌ರದ್ ನಿಂಡ್‌ತ್. ಅಯೆಲೊ ಮೊಗತ್ತೊ ಬಣ್ಣಮೇ ಬದಲಾಯಿತ್ತ್.'

ಎಂದ್‌ರೊ ಅಜಂತೊ ಬಿಸಯ ನಾ ಪೇಡಿಚ್ಚಿ ಪೋಂಡದ್!.

ನಾನ್ ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನೆ. "ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ವಘಾತಾಯಿಟ್ತ್ ಪೋಯೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನತ್ತಜ ಅವುನುಗು ಗುಂಡು ಅಡಿಚಿಟ್ತ್ ಕೊನ್ನಟ್ತ್ ಬುಟ್ಟಾರ್."

ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಕಣ್ಣ್ ಚಿಮ್ಮೆ ಆಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಉಂಜಾಲ್‌ರೊ ಸರಲ್‌ರೊ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್ ದೆಚ್ಚೊ ಅಯೆಲೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ್. ನಾನ್ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅಯೆಲೊ ಕುಂಜಿರೊ ಮೇಲ್ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನೆ.

"ಕಾಕ,ನಿಜ ಇಪ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಎಡ್ತೊಲೊನು. ಜೀವನತ್ತೊ ಸುಖ-ದುಖ ಎಲ್ಲಾ ನೋಕಿಯಜ ನಿಜ. ಈ ಕ್ಷಣತ್ತಲ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಕಿನವುಜಲೆಲ್ಲಾ ಪೊಡಿಯಾಕಿಯೊ ಆ ವಿಧಿರೊ ಎದುರಿಟ್ತ್ ನಿಜ ಧೈರ್ಯ ಎಡ್ತೊಲೊನು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಈ ಅವುತುರಜಲೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿರೊ ಆವುರಾ ಚೊಲ್ಲೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅಜೊಗಲ್ಲಾ ಧೈರ್ಯ ಚಿಂತ್ ಅಜೊಗು ಆಸರೆ ಆವೊನು ನಿಜ. ನಿಜಲೊ ಪೆರುತುಲು ನಾನ್ ಉಲ್ಲೆ.

ಅಯೆಲ್ ಉಂಜಾಲ್‌ರೊ ಕೀಲ್ ಇಳಿಇತ್ತ್. ಪಿನ್ನೆ ತೆನೆರೊ ಅರ್‌ಗ್‌ತೋಲು ಬನ್ನಟ್ತ್ ಆಗಾಸೆಡೊ ಕಡೆಕ್ ಮೊಗ ಆಕಿಟ್ತ್ ಒರು ಜಂಡ್ ನಿಮಿಷ ಕಣ್ಣ್ ಮುಚ್ಚಿತ್ತ್ ಕೈ ವಾತಿಟ್ತ್ ಮನಸ್ಸಲೆ ಅಲ್ಲಾಹುರೊಟ್ಟಿಗೆ ದುವಾ ಆಕಿತ್ತ್. ಅಯೆಲ್ ತಂಡೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಗಟ್ಟಿ ಆಕಿಯೊಂಟಿಂತ್. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಅಯೆಲೊ ಮೋನು ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇಂತ್. ನಜಲೊ ಭಾರತ ದೇಶತ್ತೊ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕಿಯೊಂಟುಲ್ಲಾ ಚೆಲ್ಲರೊ

ಹೆಮ್ಮೆ ಎತ್ತರೆ ಮನಿಸಮಾರ್ಗ್ ಉಂಡು ಇಂಜಂತೊ ನಸೀಬು!

ಅಯೆಲ್ ಝಲೇಕಾರೊ ರೂಮುಗು ಪೋಯಿತ್ತ್. ನಾನ್ ಆ ರೂಮುರೊ ಬಾಯಿಲ್ ನಂಡೆ. ಉಲ್ಲ ಅವುಲು ತಂಡೊ ಮೋನುಗು ಕನ್ನಡತ್ತೊ ಅಕ್ಷರತ್ತೊ ಸ್ಲೇಟ್‌ಲ್ ಎಲ್ಡಿಟ್ ಪಡಿಪಾಟಿಯೊ ಇನ್ನಾಲ್.

ಅಯೆಲ್ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಟ್ತ್ ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಟ್ತ್ ಅವುಲೊ ತಲೆರೊ ಮೇಲ್ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಚೆನ್ನತ್ತ್.

“ಮೋಳೇ, ನೀನ್ ಇಪ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಆಕೊನು. ನಾನ್ ಈ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ನೀನ್ ಕಣ್ಣರೊ ತನ್ನಿ ಇಳಿಚಿಟ್ತ್ ಬುಲಿಪಿಡೊಗು ತೀರ. ನಿಂಡೊ ಕಣ್ಣರೊ ತನ್ನಿ ಈ ನೆಲತ್ತ್ ಬೂನೆಂಗ್ ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ತ್ ಈ ಅವುತುರೊ ನೆಮ್ಮದಿ ಮಾಚಿ ಪೋವು.”

ಅವುಲೊ ಮೊಗತ್ತೊ ಚಿರಿಕೆ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅದ್ ಬಾಡಿ ಪೋಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ್. ಅವುಲೊ ಆ ಚಂದತ್ತೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊ ಆ ಜಂಡ್ ಕಣ್ಣಜ ಮುನೊಲು ಆವುರೊ ಆಫಾತ ಅರಿಇನೊ ಪಲೆ ಪಟಪಟ ಅಡಿಚೊಲೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ್. ಅವುಲೊ ಕಲ್, ಕಾದಲ್, ಕೈಲ್ ಇನ್ನೊ ಬಂಗಾರೊ ಆ ಬಸ್ತಜಲೊ ಎದ್ತ್ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಇನ್ನಾ ಅವುಲು ಬೆಲ್ತೊ ತುನಿ ಇಟ್ತ್ ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್ ಪತ್ತ್ ನಾಲ್ ಇದ್ದತ್ತಲ್ ದೈಕೊನು, ಅದ್‌ರೊ ಬಿಯಾರಿಚಿಟ್ಟಿ ನಂಡೊ ನೆಂಚಿ ಅಡಿಕೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ್.

ಅವುಲು ಚೆನ್ನಾಲ್, ಚೆಲ್ಲರು ಕಾಕ, ನಾನ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು. ದೇಶ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕರೊ ಜವಾನರೊ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿ, ನಕ್ಕ್ ನಿಜ ಚೆಲ್ಲರೊ ಪಲಕತ್ತೊ ಸಹಿಚೊಲುರೊ ತಾಕತ್ತ್ ಉಂಡು.

ಅಯೆಲ್ ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ಮರಿಚ್ಚೊ ಬಿಸಯ ಚೆಂತ್. ಅವುಲು ಬೊಬ್ಬೆ ಇಡ್‌ರಾಲ್, ಅಬರ್ ತಪ್ಪಿ ಬೂಲುಡಾಲ್ ಚೆಂತ್ ನಾ ನಿರಿಚೆನ್ನ, ಅಯಿತೆಂಗು ಅಜತ್ತೆಂದು ಆಯಿಲ್ಲೆ! ಅವುಲು ದೆಚ್ಚವುಡುರೊ ಎನಿಚ್ಚಿಟ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ತ್ ಮದಲ್‌ಲ್ ಇನ್ನೊ ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಪೋಟೋತ್ತೊ ಒರ್ಕ ನೋಕಿಯಾಲ್.

“ಕಾಕ, ನಂಡೆ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮಯ್ಯತ್ ಎಪ್ಪ ಬರು?”

“ಮಯ್ಯತ್ ಬರುಂಬೊ ಅಸರ್ ಆರ್‌ಗಂಟಿ ಆವು.”

ಅಯೆಲೊ ಮಯ್ಯತ್ ಬನ್ನೆಂಗ್ ಈ ರೂಮುಲು ಅಯೆಲೊ ಮಯ್ಯತ್‌ರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಕ್ಕ್ ಒರು ಅರೆಗಂಟಿ ಇಕ್ಕೊಗು ಅವಕಾಶ ತರು.”

“ಆಯಿತ್ ಮೋಳೆ.”

ಅಸರ್‌ಗ್ ಆರ್ ಗಂಟೆರೊ ನೇರತ್ತ್ ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಮಯ್ಯತ್ ಎಲ್ಲಾ ಗೌರವತ್ತೊಡೆ ಕೂಡಿ ಅವುಡೆಗ್ ಬಂತ್ ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಇದೇ ಸುರು ನೋಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೊ; ಅದುಂ ಮಯ್ಯತ್‌ರೊ ರೂಪತ್ತಲ್ ಎಜಂತೊರು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ ಅಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಜತೆಲ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್ ಕಿನವು ಆಯಿಟ್ಟೇ ಉಲಿಇತ್ತ್.

ಅವುಂಡೂ ತಡಿರೊ ನೆಳ್ಳೊರೊ ಬಾಗತ್ತ್‌ಗ್ ಗುಂಡು ತಾಂಟಿಂತ್. ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟೊರೊ ತಡಿ ಅವುಂಡೂ. ಸೈನಿಕೊಗು ಇಕ್ಕೊನಾಯೆ ತಡಿ ಅವುಂಡೂ. ಗಂಭೀರ ಮೊಗ, ಅದಮ್ ಸಾಹೇಬ್. ಅಯೆಲೊ ಪೆಜಯಿರೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ ಇಳಿಇಳೊಂಟು ಇಂತ್.

ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಮಯ್ಯತ್ ಝಲೇಕಾರೊ ರೂಮುಡೊ ಉಲ್ಲ ಕೋನ್‌ಟ್ತ್ ಬೆಚ್ಚಿತ್ತ್! ಝಲೇಕಾ ಆರೊಂ ಉಲ್ಲ ಬುಡಂಡ ಚಿಂತ್ ತಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಜೊತೆಲ್ ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ಚಿಟ್ತ್ ದೆಚ್ಚಾಲ್.

ಇಪ್ಪ ಆ ರೂಮುಲು ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಮಯ್ಯತ್ ,ಝಲೇಕ,ಪಿನ್ನೆ ಕಿಡವು ಮಾತ್ರ. ಅವುಲು ಆ ಮಯ್ಯತ್‌ರೊಮೆ ನೋಕಿಯಾಲ್. ಅಂಜಿ ವರುಷ ಸಂಸಾರ ಆಕಿನ್ನಾಲ್. ಆ ಅಂಜಿ ವರುಷತ್ತೊ ಸಂಸಾರತ್ತಲ್ ಅವುನು ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನದ್ ಬಾರಿ ಕೊರೊಡಿ. ಯಾರ ಆಯಿಟ್ತ್ ಅವುನು ಗಡಿಲೇ ಇನ್ನ. ಆರ್ ತಿಂಜಲ್‌ಗ್ ಒರ್ಕ ರಜೆಲ್ ಬನ್ನೆಂಗೆ ಒರು ತಿಂಜಲ್ ದೆಚ್ಚಿ ಪೋಯೊಂಟಿನ್ನ. ಇವುಡೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಎತ್ತರೆ ಸುಖಿತ್ತೊ ಜೀವನ. ನಂಡೊ ನಲ್ಲೆ ಪಿಸ್ ಆಕಿಯೊಂಟಿಂತ್. ಒರ್ಕಂ ಅವುನು ಪರಜೊನು ಅಲ್ಲ, ಅರ್ಸ ಆಕಿಯವುನು ಅಲ್ಲ. ನಜಲೊ ಜಂಡಾಲೊ ಪಿಸ್‌ತ್ತ್‌ಗ್ ಆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಜೊಗು ಒರು ಕಿಡಾವು ತನ್ನಿನ್ನ. ಅವುಡೆ ಗಡಿಲ್ ಇನ್ನಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ನೆನಪು ಬೇಜಾರ್ ಆವತ್ತೆಪಲೆ ಈ ಕಿಡವುರೊ ಒಡನಾಟತ್ತಲ್ ಬೇಜಾರ್ ಪೋಯೊಂಟಿಂತ್. ನಾನ್ ಎಪ್ಪೊಂ ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಮುಟ್ಟು ಕೇಟೊಂಟು ಇನ್ನೆ. 'ಪಡಚ್ಚವನೆ ನಜಲೊ ಸಂಸಾರ ಇಜನೆಮೆ ಚಂದತ್ತಲ್, ಏ ಒರು ಅಡಚನೆ ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಪೋಯೊಂಟಿಕ್ಕಟ್, ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಅವುಡೆ ಏ ತೊಂದರೆ, ಕಷ್ಟ ಬರಾಂಟೆ ಇಕ್ಕಟ್, ಅಯೆಲೊ ಆಯುಷ್ಯತ್ತೊ ಕಾತ್ ನೀ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕ್ ಪಡಚ್ಚವನೆ ಚೆನ್ನಟ್.'

ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅಂಜಿ ವರುಷತ್ತೊ ಆ ಸಂಸಾರ ಜೀವನ ಇಂಡೆಗೆ ಅಖೈರಿ ಆಯಿತಾ? ಇನ್ನೆ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಒರು ನೆನಪು ಮಾತ್ರಮಾ. ನಂಡೊ ಕಣ್ಣಾರೊ ತನ್ನಿ ಒರೆಸೊಗು,ನಂಡೊ ಕಿಡವುರೊ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಕೊಂಡಾಟ ಆಕೊಗು ನಕ್ಕ್ ಮಾಪುಲೆಮೇ ಇಲ್ಲಾಂಟೆ ಪೋಯಿತ್ತಲ್ಲೆ.

ಒರ್ಕಲೇ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ ಒಸರೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ್, ಮೂನು ವರುಷತ್ತೊ ಕಿಡವು ಕೇಟ್ತ್, "ಬಾಪೊಗು ಎಂದಾಯಿಡುಮ್, ನೀನೆಂದಿ ಕೇಲುರೊ?"

ಎಂದೆರೊ ಚೆಲ್ಲವಾಲ್ ಅವುಲು. 'ನಿಂಡೊ ಬಾಪಾ ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯಿತ್ತ. ನಜಲೆಲ್ಲಾರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಯಿತ್ತಾಂಟ್ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವುರ. ಅವುಲು ಕಿಡವುರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಾಲ್;

ತಂಡೊ ದುಖಿತ್ತೊ ಆಯತ್ತರೆ ಸದಿಚೊಂಟು ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಡಾಲ್.

ಪಿನ್ನೆ ಕೊರೆಯ ನೇರತ್ತ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಮಯ್ಯತ್‌ರೊ ಪಲ್ಲಿರೊ ಖಬರ್‌ಸ್ಥಾನತ್ತವುಡೆಗ್ ಕೊಂಪಾಯರ್. ಇನ್ನೆ ಕೊರೆಯ ನೇರತ್ತ್ ಆ ಖಬರ್ ಗುಂಡಿರೊ ಉಲ್ಲ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಮಯ್ಯತ್‌ರೊ ದಫನ ಆಕ್‌ರಾರ್. ಅದರ್

ಮೇಲ್ ಚಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ ಮೇಲ್ ಮಣ್ಣು ಬಲ್ಚಿಟ್ಟ ಅವುಡೆ ಒರು ಗೋರಿ ಆವುರು. ಕೊರೆಯ ನಾಲ್ ಆ ತಡಿ ಮಣ್ಣಲ್ ಮಣ್ಣಾಯಿಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ಟ ಬರೇ ಮುಳ್ಳುಜ ಮಾತ್ರ ಉಲಿಯಿಡ್.

ಇನ್ನ ಮುನೊಲು ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಒರು ನೆನಪು ಮಾತ್ರ!

ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇನ್ನ ಝಲೇಕಾರೊ ಭವಿಷ್ಯ...?ಅವುಲೊ ಜೀವನ ಎಜನೆ ಪೋಂಡು. ಆ ಅವುತುಲು ಅವುಲೊ ನಾಲ್ ತೀಂತ...ಒನ್ನುಂ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ, ಅಯಿತೆಂಗ್ ಜೀವನ ಚೆಲ್ಲರದ್ ನಿಂಡೊ ಪಲ್ಲತ್ತೊ ತನ್ನಿ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ ಪರಕರೊ ತನ್ನಿ. ಆ ಕಾಲ ಘಟ್ಟತ್ತೊಟ್ಟಿಗೆ ಮನಿಸಮಾರೊ ಜೀವನ ನಡನೊಂಟು ಪೋಂಡು.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಜಾವುಗು ನಕ್ಕ ಒರಕೇ ಬನ್ನಟ್ಟೆ. ನಾನಾ ನಮೂನಿರೊ ಬಿಯಾರ ನಾನ್ ಇನ್ನುಂ ಒರಜವುಡೆಮೆ ಇನ್ನೆ. ಸುರುರಂಡ್ ನಡನೊ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ರೊ ನೆನಪುರೊ ನಾನ್ ಮರಕೊಗು ಯತ್ನ ಆಕಿನ್ನೆ. ಇನ್ನಲೇ ಚೆಲ್ದ್ ಕಲಿಜ್ ಪೋಯೊ ಕಾಲ. ಇನ್ನ ಇಕ್ಕರೊ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೊ ಕಾಲ. ಪಲೆಯೊ ನೆನಪುಜ ಬರೇ ನೆನಪುಜ ಆಯಿಟ್ಟೇ ಇಕ್ಕೊನು. ಅದರೆ ಪಿನೊರ್ಕ ನೆನಪು ಆಕರದಲ್ ಏದೊರು ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ.

ನಾನ್ ಕೆಡನ್ನವುಡಾರೊ ಎನಿಚಿಟ್ಟ ಮೊಗ ಕಲ್ಲಿಟ್ಟ, ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ಟ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ಟೆ ನಿಂಡೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ನಾಲ್ ಅದ್. ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಮುನೊಲು ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಬನ್ನನ್ನೆ. ನಕ್ಕ ಇವುಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಒರು ಸೊರ [ಉದ್ಯೋಗ] ಕಿಟ್ಟಿಂತ್. ಇವುಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸೊರ ಕಿಟ್ಟಿಯಪ್ಪ ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನಂತ್.

“ನೀನ್ ಅವುಡೆ ಪೋಯಪ್ಪ ಸುರುಕು ನೀನ್ ಆದಮ್ ಕಾಕರೊ ನೋಕು. ಅಯೆಲ್ ಚೊಮ್ಮೆ ನಲ್ಲಯಲ್. ಅಯೆಲ್ ನಿಕ್ಕ ಬೇನ್ಯಾಯೊ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಆಕರ್. ಅಯೆಲ್ ನಿಂಡೆ ಬಾಪರೊ ನಲ್ಲೆ ಚಜಾಯಿ ಆಯಿಟಿಂತ್.

ನಾನ್ ಅಜನೆ ಆ ರಾಯತ್ತೆಗ್ ಬನ್ನನ್ನೆ. ಬಸ್ಸರೊ ಇಳಿಇೆಟ್ಟ ಒರು ಫ್ಲರ್ಲಾಂಗ್ ದೂರತ್ತೊ ಮಣ್ಣರೊ ಮಾರ್ಗತ್ತಲ್ ನಡನ್ನಟ್ಟೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುಡೆ ಕಂಡತ್ತಲ್ ಆ ಬೆಲಿಯೊ ಅಗ. ಆ ಅವುತುರೊ ನೋಕುಂಬೊ ನಂಡೆ ನೆಚ್ಚಿ ಬೆರನ್ನ ಪೋಯಿತ್ತೆ. ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರೊ ಅರಮನೆ ಪಲ್ಲೊ ಬೆಲಿಯೊ ಅಗ. ವಿಶಾಲಮಾಯೊ ಹಜಾರ. ಹಜಾರತ್ತಲ್ ಗಟ್ಟಿ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರತ್ತೊ ಒರು ಉಂಜಾಲ್, ಪರ್ತ್ ಕಾತ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ಆ ಉಂಜಾಲ್ ಆಡಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಚಿಮ್ಮೆಲ್ ಆರ್ ಐತೆಂಗ್ ನೋಕಿಯೆಂಗ್ ಪೇಡಿಯಾವುರೊಪಲೆ ಅದರೊ ಸೌಂಡ್ ಕೇಟೋಂಟಿಂತ್. ನಾನ್ ಪಡಿ ಮೇಲ್ ಪತ್ತಿಟ್ಟೆ ಆ ಉಂಜಾಲ್ರೊ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಿಟ್ಟೆ ಅದರೊ ಸರಲ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿಟ್ಟೆ ಪಿಡಿಚೊಂಡೆ. ಅದ್ ಗರ್ ಚೆನ್ನಟ್ಟೆ ನಿಂಡತ್ತೆ.

ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಆರಾ ಬನ್ನೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತೆ. ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಬಾಯಿಲ್ ಒರು ಬಾಲಕಾರ್ತಿ ಪೆಣ್ಣೆ. ಇರ್ಯೊ ವರ್ಷತ್ತೊ ಬಾಲಕಾರ್ತಿ ಬನ್ನೆ ನಿಂಡಾಲ್. ಜನ್ನತ್ತರೊ ಇಳಿಇೆಟ್ಟೆ ಬನ್ನೊ ಅಪ್ಪರರೊ ಪಲೆ ಅವುಲು ಕಂಡ್ ಬನ್ನಾಲ್. ಚಂದತ್ತೊ ಆ

ಬೆಲ್ಗೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಆ ಕಾಂತಿ ನೊರಜೊ ಆ ಜಂಡ್ ಕಣ್ಣಜ. ತಲೆ ನೊರೊಡಿ ರೇಶಿಮೆ ಪಲ್ಗೊ ಮುಡಿ.

ಆ ಕ್ಷಣ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಟ್ವ ನಂಡೆ ಖಿಲ್ವ ಅಡಿಕೊಗು ಸುರುವಾಯಿತ್. ನಾನ್ ರಾಯತ್ತೊ ಪರ್ತಾವೊಂಬೊತ್ತುಗು ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನಂತ್ 'ನಿಕ್ಕಿಪ್ಪ ಮಜೆಲತ್ತೊ ಬಯಸ್ ನೀನ್ ಈ ಬಯಸ್ಲ್ ಮಜೆಲ ಆವುರೊ ನಲ್ಲೊ.' ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೆ ಕಿನವುಲು ಏ ಪೇಣ್ಣಂ ಇನ್ನೆಟ್ವೆ. ನಾನ್ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚವುನೇ ಅಲ್ಲ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇವುಡೆ ಈ ಪೇಣ್ಣಾರೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸು ಖಿಲ್ವುಲು ತಾಕಲಾಟ ಸುರುವಾಯಿತ್.

ಅತ್ತರೆ ನೇರ ಅವುಲು ಕೇಟಾಲ್, "ನಿಜ ಆರ್, ನಿಜ ಆರೊ ನೋಕೊನಿಂತ್.? "ಆದಂ ಕಾಕರೊ ನಕ್ಕ ನೋಕೊನು."

ಅವುಲೊ ಕಾಲ್ರೊ ಗೆಜ್ಜೆರೊ ಸೌಂಡ್, 'ಗಲ್...ಗಲ್'... ಚಿಂತ್ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಿತ್ತ. ನಾನ್ ಅವುಲು ಉಲ್ಲ ಪೋಂಡದಾರಮೇ ನೋಕಿಯೆ.

ಪಿನೊರು ನೇರತ್ತಲ್ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಒರು ಬೆಲ್ಯೊ ತಡಿರೊ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್.

"ನಾನೇ ಆದಂ ಸಾಹೇಬ್." ಚಿಂತ್ ಆ ಉಂಜಾಲ್ ದೆಚ್ಚಿತ್ತ. ಉಂಜಾಲ್ ಗರ್ ಗರ್ ಸೌಂಡ್ ಆಕಿಟ್ವ ಪಂದೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ. 'ನಿಜ ಆರ್, ಎವುಡೆ ಬನ್ನರೊ. ನಂಡೊ ಕಾಂಡೊ ಉದ್ದೇಶ ಎಂದರೋ.'

"ನಾನ್ ಬಾರ್ದಿಲತ್ತೊ ಬನ್ನರೊ. ಯೂಸುಫ್ಲಾಕ, ಅವ್ವಮ್ಮರೊ ಮೋನು ನಾನ್. ನಕ್ಕ ಇವುಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ಲ್ ಸೊರ ಕಿಟ್ಟರ್, ಉಮ್ಮ ನಿಜಲೊ ನೋಕೊಗು ಚಿಂತ್."

ಒರ್ಕಲೆ ಅಯೆಲ್ ಎನಿಚಿಟ್ವ ನಂಡೆ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿತ್ತ. ಬನ್ನೆ ನಂಡೆ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟ ದೆಯಿಪಾಟಿಟ್ ಕೇಟ್ತ್.

"ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್ ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ?"

"ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಬೇಂಡಿಗೇಲ್ ಹುಷಾರ್ ಉಂಡು."

"ಎತ್ತರೆ ವರ್ಷ ಆಯಿತ್. ಇರ್ಯೊ ವರ್ಷ ಯಾರಮೇ ಆವು ನಿಜಲೊ ನೋಕಿಟ್ವ, ಅಪ್ಪ ನೀನ್ ಚೆರೆಯೊ ಚೆರ್ಕ ಆಯೊಂಟಿನ್ನೆ. ಚಡ್ಡಿ ಇಟ್ಟೊಂಟು ಶಾಲೆಗ್ ಪೋಂಡೊ ಚೆರ್ಕ."

"ನಕ್ಕ ನಿಜಲೊ ನೋಕಿಯೊ ನೆನಪಿಲ್ಲೆ"

"ನಂಡೆ ನೀನ್ ನೋಕಿರೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕ ನೆನಪಿಲ್ಲೆ ಅತ್ತರಮೆ."

ಉಲ್ಲತ್ತೊ ಪಿನೊರು ಪೆನ್ನಿಜ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್ ಬಾಯಿಲ್ ನಿಂಡತ್ತ. ಅಯಿಮರೊ ಬಿಲ್ಚಿಟ್ವ ಆದಂಕಾಕ ಚಿಂತ್, "ಚಂಗಿ ಆಕಂಡ, ಇವುನು ನಜಲವುನೆ. ಬಾರ್ದಿಲತ್ತೊ ಯೂಸುಫ್ಲಾಕರೊ ಮೋನು. ಇರಿಯೊ ವರ್ಷತ್ತಾಗ್ ಮುನೋಲು ನಜ ಬನ್ನೆನ್ನಲ್ಲೆ, ಬಾರ್ದಿಲತ್ತೊ ರಾಯತ್ತೊ ಯೂಸುಫ್ಲಾಕ, ಅವ್ವಮ್ಮರೊ ಮೋನು."

ಅಯಿಮ ಪರ್ತ್ ಬಂತ್. ಅದ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿ ಚಿಂತ್ ನಕ್ಕ ಅರ್ತ ಆಯಿತ್.

“ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್,”

“ಹುಷಾರ್ ಉಂಡು. ನಿಜೊಗು ಸಲಾಂ ಚೆನ್ನಾರ್.”

“ವ ಅಲೈಕುಂ ಸಲಾಂ”

ಆದಂಕಾಕ ಚೆಂತ್, “ಇವುನುಗು ಇವುಡೆ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲ್ ಸೊರ ಕಿಟ್ಟಿರ್, ಅದ್‌ಕ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಾರ್.”

“ನೀ ಬನ್ನದ್ ನಲ್ಲೆ ಆಯಿತ್ ಮೋನೆ, ನೀನ್ ಈ ಅವುತುರೊ ನಿಂಡೊ ಅಗ ಚೆಂತ್ ಬಿಯಾರಿಚೊಲು. ನಿಕ್ಕ್ ಇವುಡೆ ಏ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಅ ಭರವಸೆಲೆ ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನಾರೊ.” ಅಯಿಮ ಉಲ್ಲ ಪೋಯಿತ್ತೆ.

ಇದ್ ನಂಡೊ ಬೋಬರೊ ಅಗ. ನಕ್ಕ್ ಜಂಡ್ ಆಣ್ ಮಕ್ಕ್ ಬೆಲ್ಲೊನು ಅಲೀ ಅಹಮದ್. ಗಡಿ ರಕ್ತಣಾದಳತ್‌ಲ್ ಉಲ್ಲ. ಅವುನುಗು ಸೈನಿಕ ಅವುರೊ ಚೆನ್ನಂಗ್ ಅದ್ ಎಂದ್‌ರೊಮಾ ಉತ್ಸಾಹ. ಪಿನ್ನೆತ್ತವುನು ಯಾಕೂಬ. ಡಿಗ್ರಿ ಪಡಿಚ್ಚಿರ. ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲ್ ಸೊರತ್‌ಲ್ ಉಲ್ಲ. ಮರ್ಮೊಲು ರುುಲೇಕಾ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೋ ಕಿಡವು ಇವುಡೆಮೆ ಉಲ್ಲಾರ್.

ಅಯಿಮ ಚಹಾ-ತಿಂಡಿ ಕ್ವಾಂತ್. ನಂಡೆ ಕಣ್ಣೆ ಆ ಪೆಣ್ಣೆರೆಮೇ ತೇಡೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತೆ. ಅವುಲು ಆರಾಯಿಟ್‌ಕ್ಕ್. ಆ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿತಿಕ್ಕುವ?

ಅದ್ ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಅಯಿತಿಕ್ಕುವ? ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಯಿಟಿನ್ನೆಂಗ್ ನಾನ್ ಅಜನೆ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯದ್ ಬಾರಿ ತಪ್ಪು. ಆ ತಪ್ಪುಗು ನಕ್ಕ್ ಕ್ಷಮೆ ಇಕ್ಕಟ್ಲೆ.

ನಾನ್ ಚಹಾ ಕುಡಿಚ್ಚಿಟ್ಲೆ ಆಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ನಂಡೆ ಬಿಲಿಚೊಂಟು, ಆ ಅವುತುರ ಕನ ತೆಲ್ಲೆ ದೂರತ್ತೊ ಆ ಚೆರ್‌ಯೋ ಅವುತುರೊ ಮುಟ್ಟು ಕುಟಿಯೋಂಟು ಪ್ಲೊತ್. ಆ ಚೆರಿಯೊ ಅವುತುರೊ ಚುತ್ತು ಪೂರೊ ತೈಜ ನಟ್ವನ್ನಾರ್. ಗುಲಾಬಿ, ಗೊಂಡೆ ಪೂ ಇಜಂತೊ ತೈಜ.

ಅಯೆಲ್ ಅದ್‌ರೊ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್ಡೆತ್ತೆ. ನಾನ್ ಅಯೆಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆ. ಒರು ರೂಮು, ಬೆಲ್ಲೊ ಕಂಡಿ, ಕಾತ್-ಬೆಲ್ಕಿರಿಗ್ ಅನುಕೂಲ ಆಯಿಟಿಂತ್. ಒರು ಕಟೀಲ್, ಒರು ಟೇಬಲ್, ವಿಶಾಲಮಾಯೊ ಕೊಟಿಚಿ. ಪಿನ್ನೊರು ಚೆರ್‌ಯೊ ಅಡುಪುಕಾರೆ... ಅದ್‌ರೊ ಅಪರ ಸಂಡಾಸ್, ಕುಲಿಕೊಟುಚಿ.

ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಕಾಟಿಯೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್.

“ನಿಕ್ಕ್ ಈ ಅಗ ಪಿಡಿಚಿತ್ತೆ?”

“ಅಗ ಪಿಡಿಚಿತ್ತೆ.”

ಅಪೆಂಗ್ ನೀನ್ ಇವುಡೆ ದೈಕ್‌ಡೆದ್‌ಗ್ ಏರ್ಪಾಡ್ ಆಕ್. ಅಯಿಂತ್ ನೀನ್ ಚೋರು-ಕರಿ ಆಕೊನುಂಟು ಇಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಚಹಾ ಕುಡಿಕೊಗು, ಚೋರು ಉನ್ನೊಗು ನಜಲೊ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಂಗ್ ಅಯಿತ್.

ನಾನ್ ಮುಂಡಿಲ್ಲೆ.

ನಕ್ಕು ಒರ್ತೊಗು ಯೋಗ್ಯಮಾಯೊ ಅಗ.

ನಾನ್ ಕಂಡಿರೊ ಮುಟ್ಟ ದೆಚ್ಚಿತ್ತ ಆ ಬೆಲಿಯೊ ಅವುತುರೊಮೆ ನೋಕಿಯೆ. ಆದಮ್ಕಾಕ ಇತ್ತರೆ ನಲ್ಲೊ ಮನಿಸಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ಟೆ. ಉಮ್ಮ ಚೆನ್ನದ್ ನೇರ್ ಇವುಡೆ ನಕ್ಕು ಏ ಕಷ್ಟ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ.

ನಾನ್ ಅಪರಮೇ ನೋಕಿಯೋಂಟು ಇನ್ನೆ. ಆ ಅವುತುರೊ ಅವುಲು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಜಂಡ್, ಜಂಡರೆ ವರ್ಸತ್ತೋ ಕಿಡಾವು, ಅವುಲು ನಾನಿನ್ನೊ ಅವುತುರಪರಮೇ ಬನ್ನೋಂಟಿನ್ನಾಲ್. ನಂಡೆ ನೆಚ್ಚೆ ಅಡಿಕೊಗು ತೊಡಚಿತ್ತ. ನಾನ್ ಅಜನೆ ದಮ್ಮ ಕೆಟ್ಟಿಯೊ ಪಲೆ ನಿಂಡೊಟಿನ್ನೋ ಪಲಮೇ ಅವುಲು ಅವುತುರೋ ಬಾಯಿಲ್ಗ್ ಬನ್ನೆಟ್.

“ಅಸ್ಸಲಾಂ ಅಲೈಕುಂ” ಚೆನ್ನಾಲ್

“ವ ಅಲೈಕುಂ ಸಲಾಂ” ನಾ ಚೆನ್ನೆ.

“ಉಲ್ಲ ಬರು.” ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಉಲ್ಲ ಬಿಲಿಚೆ.

“ಇಲ್ಲೆ, ನಿಜ ಚೋರು ಉನ್ನೊಗು ಬರೊನುವುಲ. ಕಾಕ ಬಿಲಿಚೋಂತ್ ಉಂಡು”.

“ಬಂಡೆ...ನಿಜಲೋ ಗುರ್ತ ಆಯಿಲ್ಲೆ.”

“ನಾನ್ ಆ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು. ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಪೆಚ್ಚಾಣಿಯಿ. ಇದ್ ನಂಡೆ ಕಿಡವು.”

ನಕ್ಕು ಒರ್ಕಲೆ ಚೆಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೋ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಟ್ಟಿಯೊ ಕಿನವೆಲ್ಲಾ ಅಜನಮೆ ಕರಗಿಟ್ಟೆ ಪೋಯಿತ್ತ. ಕೊರಾಯ ಗಂಟೆರೊ ಪೆರಗೆ ಅವುಲೊ ನೋಕಿಯಪ್ಪ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸು ಒದ್ದಾಡೊಗು ತೊಡಂಜಿಂತ್. ಅವುಲು ನಂಡೆ ಪೆಚ್ಚಾಣಿಯಿ ಆವುರಾಲ್ ಚೆಲ್ಲೋ ಭಾವನೆಲ್ ನಾನಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂತ್ ಇಪ್ಪ ನೇರ್ ಏದ್ ಚೆನ್ನೆಟ್ ಗೊಂತಾಯಪ್ಪ ನಾನೆಲ್ಲಾ ಮರನ್ನೆಟ್ ಬುಟ್ಟೆ. ನಂಡೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಇನ್ನೊ ಕಲ್ತುಶ ನಿವಾರಣೆ ಆಯಿಟ್ಟೆ ಪೋಯಿತ್ತ.

ಈ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ ನಾನ್ ಪುದಿಯೊ ಮನಿಸ ಆಯೆ. ಇವುಡೆ ಬನ್ನೆಟ್ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ ಆಯಿತ್ತ. ನಾನ್ ಅ ಅವುತುರಜಲೊ ಪಲೆಮೇ ಆಯೆ.

ಆ ಅವುತುರೊ ಪ್ರತಿಯೊರ್ತ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸಲ್ ಅಳಿಇೆ. ಪೋವತ್ತೊ ಪ್ರಭಾವ ಕೋನಾರ್. ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಚ್ಚಾಣಿಯಿ, ಯಾಕೂಬ್, ಝುಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಕಿಡವು. ಎಲ್ಲಾರುಂ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ನಲ್ಲೆ ಪಿಸರ್ ಕಾಟಿಯೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್. ಆದಂಕಾಕ ಅಯೆಲೊ ಪೆಚ್ಚಾಣಿಯಿ ನಂಡೆ ಸ್ವಂತ ಮೋಂಡೊ ಪಲೆ ನೋಕಿಯೊಂಟಿನ್ನಾರ್. ಅಜಲೊ ಪಿಸರ್ತ್ಗ್ ನಾನ್ ಏ ದ್ರೋಹ ಆಕಿಲ್ಲೆ. ಈ ಆರ್ ತಿಂಜಲ್ ಜಂಡ್ ಪಟ್ಟ

ರಾಯತ್‌ಗ್ ಪೋಯಿಟ್ವ ಉಮ್ಮರೊ ನೋಕಿಟ್ವ ಅಜಲೊ ನಲ್ಲೆ ತನತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನೆ. ಉಮ್ಮೊಗ್ ಭಾರೀ ಸಂದೋಲ ಆಯಿತ್ತ. “ನಾನ್ ಚೆನ್ನಲ್ಲೆ ಮೋನೆ, ಅಜ ಬಂಗಾರ್ ಪಲ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರಾಂಟ್. ಅಜ ನಿಂಡೊ ಚಂದ ನೋಕುವಾರಾಂಟ್. ಅದ್ ನೇರ್ ಆಯಿತ್ತಲ್ಲೆ. ಅಜಕೊಗು ಎಪ್ಪೊಂ ನೊಂಬಲ ಆವುರೊ ಪನಿ ನೀ ಆಕಂಡ.” ಚೆನ್ನಾಂತ್ ಉಮ್ಮ. ಅಜನೆ ನಾನ್ ಆ ಅವುತುಲು ಒರ್ತ ಆಯಿಟ್ವ ಇನ್ನಿಟ್ವ ಸುಖ-ಸಂದೋಲತ್ತೊ ಅನುಭವಿಸಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕೊಂಬೊ ದುರಂತ ನಡನ್ನಿಟ್ವೆ ಬುಟ್ಟುತ್ತು. ದೇಶತ್ತೊ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕುರೊ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಬಲಿ ಎಡ್ತೊಲುರೊ ಮೂಲಕ.

ಅಂಡ್ ನೇರಾಸೆ. ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಮರಿಚಿಟ್ವ ಜಂಡ್ ನಾಲಾಯಿಂತ್. ನಾನ್ ನಂಡೊ ರೂಮುಲು ಕಂಬಳಿ ಪೊಯಿಚೊಂಟು ಬೆಚ್ಚ ಆಕಿಟ್ವ ದೆಚ್ಚೆನ್ನೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಚಳಿ. ಇಡೀ ತಡಿರೊ ಪೊಡಿಯಾಕಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬರೊಗು ಮನಸೇ ಆಯೊಂಟು ಇನ್ನಿಟ್ವೆ. ಕೊರಾಯ ನೇರ ಒರಜಿ ಬುಡುವಾ ಚೆಂತ್ ಅಜನೆ ಕೆಡನ್ನೊಂಟು ಇನ್ನೆ.

ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಮರಿಪುರೊ ಕಾರಣ ಝಲೇಕಾ ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್ ಪತ್ತ್ ನಾಲ್‌ತ್ತೊ ‘ಇದ್ದತ್’ರೊ ಅವಧಿರೊ ಪಾಲನೆ ಆಕೊನಿಂತ್. ಬೆಲ್ಲೊ ತುನಿ ಉಡುತ್ತು ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ಬರಂಟೆ ಅವುತುರೊ ಉಲ್ಲಮೇ ಇಕ್ಕೊನಿಂತ್. ಪರ್ತ್‌ರಜ ಆರುಂ ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಆವಟ್ವ, ನೋಕೊಗು ಆವಟ್ವ ಸಾಧ್ಯ ಇನ್ನಿಟ್ವೆ, ಆ ನೂತಿ ನುಪ್ಪೊ ನಾಲ್ ಅವುಲು ಪರ್ತ್‌ತ್ತೊ ಪ್ರಪಂಚ ನೋಕುರೊ ಪಲೆ, ಪರ್ತ್ ಚುತ್ತುರೊ ಪಲೆ ಇನ್ನಿಟ್ವೆ. ಮಾಪುಲೆರೊ ಮರಿಪುಲಾಯಿಟ್ವೆ ಅವುಲುಗಾಯೊ ನೊಂಬಲತ್ತೊ ಮರಕ್ಕೊಗು ಆಯಿಟ್ವ ಆ ಏಕಾಂತ.

ಅವುಲು ಅಜನೆ ಉಲ್ಲತ್ತೊ ರೂಮುರೊ ಸೇರಿಯೊ ಕಾರಣ ಆ ಅವುತುಲು ಚೋರು-ಕರಿ, ತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಆಕೊಗು ಆದಂಕಾಕರೊ ಪೆಇಳ್ಳಾಯಿಗ್ ತೆಲ್ಲ ಅದಲಾಯಿತ್ತ. ಅವುತುರೊ ಪನಿ ಎಲ್ಲಾ ಅಯಿಮ ಒರ್ತಿಯೆ ಆಕೊನಾಯಿತ್. ಇದಲಾಯಿಟ್ವ ನಕ್ಕ ಅವುಡೆ ನಾಷ್ಟ ಆಕೊಗು, ಚೋರು ಉನೊಗು ಪೋಗು ತೆಲ್ಲ ಸಂಕೋಚ ಆಯಿತ್ತ. ಇನ್ನ ನಂಡೊ ಚೋರು-ಕರಿರೊ ವ್ಯವಸ್ಥೆರೊ ನಾನೇ ಆಕೊನುಂಟು ನಿರಿಚಿಟ್ವೆ ಮುನೊಲ್ತಂಡೆ ಸ್ವಪ್ನ ಒನ್ನುರೋ ಕೋನ್‌ಟ್ವೆ ಬೆಚ್ಚೆನ್ನೆ. ಮೊಗ ಕಲಿಗಿಟ್ವೆ, ನಿಸ್ಕರಿಚ್ಚಿ ಬನ್ನಿಟ್ವೆ ಸ್ವಪ್ನ ಪಿಡಿಪಾಟೊಗು ತೊಡಚಿಯೆ.

ಅತ್ತರ ನೇರತ್ತ್‌ಗ್ ಆರಾ ಬಾಯಿಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಯ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ.

“ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ವೆಟ್ಟೆ, ಉಲ್ಲ ಬರು.” ಚೆನ್ನೆ.

ಬನ್ನಯಲ್ ಆದಂಕಾಕ

“ಎಂದಿರೊ ಆಕರೊ ನೀನ್?”

“ಚಹಾತ್ತ್‌ಗ್ ಸಜ್ಜೆಗೆ ಆಕಿಯೋಂಟು ಉಲ್ಲೆ.”

ಅಯೆಲ್ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನ್‌ಟ್ತ್ ಕೇಟ್ತ್.

ಎಂದಿಗ್, ನಜಲೊ ಅವುತುರೊ ಚೋರು-ಕರಿ ನಿಕ್ಕ್ ಇತ್ತರೆ ಕೈಪೆ ಆಯಿತ್ತಾ? “ಅಜನೆ ಎದುಂ ಇಲ್ಲೆ. ಇಪ್ಪ ಅವುತುರೊ ಸೊರ ಪನಿಯೆಲ್ಲ ಉಮ್ಮರೊ [ಅಯೆಲೊ ಪೆಇಲ್ಲಾಯಿ] ಮೇಲ್ ಬೂನೊ ಕಾರಣ ನಾನ್ ಎಂದಿಗ್ ನಿಜೊಗು ತೊಂದರೆ ತಂಡೊಂಟು ನಂಡೆ ಚೋರು-ಕರಿ ನಾನೇ ಆಕೊನುಂಟು ಪರ್ತಾಯಿರೊ.”

ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ನೊಂಬಲ ಆಯಿತ್‌ಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್, “ಅಜನೆ ಚಿಲ್ಲೊಗು ತೀರ ನೀನ್. ಇದಲಾಯಿಟ್ತ್ ನಂಡೆ ಪೆಜಯಿಗ್ ಭಾರೀ ಬೇಜಾರ್ ಆವು. ನೀನ್ ಚೋರು-ಚಹಾತ್ತ್‌ಗ್ ಅವುಡೆಗೆ ಬರೊನು.”

“ಇಲ್ಲೆ ನಿಜ ತಪ್ಪು ಬೀಯಾರಿಕಂಡ. ನಂಡೆ ಚೋರು-ಕರಿ ನಾನೇ ಆಕರೆ.”

“ಅಪ್ಪೆಂಗ್ ನೀನ್ ಬೇರೆ ಅಗ ಆಕ್. ನಿಕ್ಕ್ ನಜ ಎದುಂ ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲೆ.”

ಅಯೆಲೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿನ್ ಒಸರಿತ್ತ್. ಅಯೆಲೊ ಪಲ್ಲೊ ಗಟ್ಟಿಯಾಯೆ ಮನಿಸೊಗು ಇತ್ತರೆ ನೊಂಬಲ ಆವುಡುಂಟ್ ನಕ್ಕ್ ಅಪ್ಪಮೇ ಗೋಂತಾಯೊ. ನಾನ್ ಅಪ್ಪಮೇ ಚೆನ್ನೆ.

“ಅಯಿತ್, ನಿಜೊಗು ನೊಂಬಲ ಆಕೊಗು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆ ನಂಡಲ್ ತಪ್ಪು ಆಯಿತೆಂಂಗ್ ಮಾಪು ಆಕೊರು.”

ಅಯೆಲ್ ನಂಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ತ್ ಚೆಂತ್. “ಮಾಪು ಆಕುರೊ ಪಲ್ಲೊ ಬಿಸಯ ಎದುಂ ನೀ ಆಕಿಟ್ಟೆ; ಬಾ...” ಚೆಂತ್ ನಂಡೆ ಬಲಿಚೊಂಟ್ ಪೋಯಿತ್ತ್.

ಅಯೆಲೋ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಕುಂಬೊ ನಂಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಝುಲೇಕಾರೊ ರೂಮುಡಪರ ಪೋಯಿತ್ತ್. ಝುಲೇಕಾ ಅದ್‌ರುಲ್ಲ ಇಕ್ಕೊನು. ಅವುಲು ಎಂದಿರೊ ಬೀಯಾರಿಚೊಂಟು ಇಕ್ಕುವಾಲ್. ಇನ್ನುಂ ಚೆರಿಯೊ ಬಯಸ್. ಅವುಲೊ ಬಯಸ್‌ರೊ ಎತ್ತರೇ ಪೆಣ್ಣೆಮಕ್ಕ ಮಂಜಿಲ ಆವಂಟೆ ಉಲ್ಲಾರ್. ಝುಲೇಕಾ ಪಲೆಯೋ ಜೀವನ ಮರನ್ನ್‌ಟ್ತ್ ಪುದಿಯೋ ಜೀವನತ್ತ್‌ಗ್ ಕಾಲ್ ಬೈಕೊನು. ಅವುಲುಗು ನಲ್ಲೊ ಭವಿಷ್ಯ ಉಂಡು.

ಅವುಲೊ ಮೂನು ವರುಷತ್ತೊ ಕಿಡವು ಅವುಂಡೊ ಬಾಪಾರೊ ಮರಿಪುರೊ ಅರಿವಿಲ್ಲಾಂಟೆ ಪರ್ತ್ ಕಲಿಚೊಂಟ್ ಇನ್ನ. ಎಜಂತೊ ಚಂದತ್ತೊ ಕಿಡವು. ಇತ್ತರೆ ಚೆರೆಯೊ ಬಯಸ್‌ಲೇ ಬಾಪಾರೋ ಕಲಿಚೊಂಟು ಅನಾಥ ಆಯಿರ. ಆಯಿತೆಂಂಗ್ ಈ ನಲ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರ್ ಇಕ್ಕಾರೊ ಅವುತುಲು ಎಪ್ಪೊ ಅವುನು ಅನಾಥ ಆವಲ್ಲೆ.

ನಾನ್ ಚಹಾ ಕುಡಿಚಿಟ್ತ್ ಪೆರೆಗೆ ಬರುಂಬೊ ಆದಂಕಾಕ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಡನೊಂಟ್ ಬಂತ್. “ನಿಂಡೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ತೆಲ್ಲ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಉಂಡು.” ಚೆಂತ್.

ನಾನಿನ್ನೊ ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್‌ರೊ ತೆನೆಲ್ ದೆಚ್ಚಿತ್ತ್ ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್.

“ಇನ್ನಲೆ ನಂಡೆ ಮರ್ಮೊಲು ಝುಲೇಕಾ ಒರು ಪಲಕ ಚೆನ್ನಾಲ್.”

“ಎಂದಿರೋ ಅದ್.”

“ಕಾಕ, ನಾನು ಇಪ್ಪ ಮಾಪುಲೆರೊ ಕಲೆಜೊಂಡೊ ವಿಧವೆ. ಈ ಇದ್ದತ್‌ರೊ ನಾಲ್ ತೀನೊಲು ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೆ ಈ ಅವುತುರೊ ಪರ್‌ತ್ ಆಕಡಾರ ಚೆನ್ನಾಟ್ವೆ ನಕ್ಯ ಪೇಡಿಯಾವುರು.” ಇಜನೆ ಚೆಲ್ಲಂಬೊ ನಂಡೊ ಕರ್‌ಲ್‌ಗ್ ತೂಸಿ ಕುತ್ತಿಯೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್. ಇನ್ನು ಈ ಅವುತುರೊ ಬೆಲ್‌ಕ್‌ರ್ ಆಯಿಟ್ವೆ ನಾಲ್ ಎಡ್ಕೊನಿನ್ನೊ ಈ ಪೆಣ್ಣೆಗ್ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಇಜನೆ ಆವುಡುಂಟು ನಕ್ಯ ಗೊಂತು ಇನ್ನಾಟ್ವೆ.”

“ನಿಜ ಅವುಲೊ ಪಲಕತ್ತೆಗ್ ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನಾರ್?”

“ಅವುಲೊ ಫಾಸಿಯಾಯೊ ಮನಸ್ಸಗ್ ನಾ ಸಾಂತ್ವನೆ ಚೆನ್ನೆ. ನಂಡೊ ಮೋನುರೊ ಕಳಿಗೊಂಟ್ ಅನಾಥೆ ಆಯೊ ಅವುಲುಗು ನಾನ್ ಆಸರೆ ಆಯಿಟಿಕ್ಕರೆ. ಆ ಭರವಸೆ ನಾನ್ ಕೊಡ್ತೆ.”

“ ಎತ್ತರೆ ತೋಲು ಅವುಲುಗು ನಿಜ ಆಸರೆ ಆಯಿಟಿಕ್ಕಾರಾ?”

“ನಿಜ ಇಕ್ಕುರೊ ತೋಲು.”

“ಚೆನ್ನೆಗ್ ಅವುಲು ತಂಡೊ ಮರಿಚಿ ಪೋಯೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ಒಂಟಿಯಾಯಿಟ್ವೆ ಈ ಅವುತುಲು ಇಕ್ಕೊನಾ.?”

“ಇಲ್ಲೆ..ಇಲ್ಲೆ.” ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್. “ಅವುಲೋ ಇದ್ದತ್‌ರೊ ಅವಧಿ ತೀನೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲುಗು ನಲ್ಲೊ ಚೆರ್‌ಕರೊ ನೋಕಿಟ್ವೆ ಮಂಜಿಲ ಆಕಿಟ್ವೆ ಅವುಲೊ ನಜಲೊ ಮೋಲೋ ಪಲೆ ನೋಕಿಯೊಲ್ಲ.”

ನಾನ್ ಅಯೆಲೋ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೆಗ್ ಭೇಷ್ ಚೆನ್ನೆ. ಎಜಂತೊ ನಲ್ಲೊ ಗುಣ ಆದಂಕಾಕರೊ. ಮರ್ಮೊಲು ಆಯೊ ಅವುಲೊ ಮೋಲೋಪಲೆ ನೋಕಿಟ್ವೆ ಅವುಲುಗು ಒರು ಪುದಿಯೊ ಜೀವನ ಕೊಡ್‌ಕ್‌ರೊ ನಿರ್ಧಾರ ಎತ್ತರೆ ನಲ್ಲದ್.

“ಅಜಂತೊ ಪ್ರಶ್ನೆಮೇ ಬಂಡಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ಇನ್ನೆ ಚೆಮ್ಮೆ ವರುಷ ಮಿಂಜಿಟ್ವೆ ಈ ಜೀವನ ನೋಕೊಗು ಉಲ್ಲವುಲು. ಈ ಜೀವನ ಚೆಲ್ದ್ರೆ ನಿಂಡೊ ಕೆಂತ್‌ರೊ ತನ್ನೆ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ ಪರಕುರೊ ಪೊಲೆರೊ ಪಲೆ. ಒರ್‌ತ ಮರಿಚ್ಚಿ ಪೋಯೆ ಚೆನ್ನಾಟ್ವೆ ಆರೊ ಜೀವನ ನಿಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಕಾಲತ್ತೊ ಬದಲಾವಣೆಗ್ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ವೆ ನಜ ಹೊಂದಿಯೊಂಟು ನಡಕೊನು. ಅವುಲು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ನಜ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕೊನು.”

ಆದಂಕಾಕ ಕೊರೆಯ ನೇರ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇನ್ನಾಟ್ವೆ ಪಿನ್ನೆ ಅಯೆಲೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಿತ್ವೆ.

ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ನೆನಪು ಮನಸ್ಸರೆ ಮಾಇಗೊಂಟು ಪೋಯಿತ್. ನಜ ಇನ್ನಲೆ ನಡನ್‌ಪೋಯದ್‌ರೊ ಮರಕೊನು. ಇಂಡತ್ತೊ ನಾಲ್‌ರೊ ಅನುಬವಿಸೋನು. ನಾಲೆತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಆಕೊನು. ಕಲ್‌ಇಗೆ ಪೋಯದ್‌ರೊ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಚೊಂಟು,

ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ಕೊರಗಿಯೊಂಟು ದೆಚ್ಚೆಂತ್ ಅದಾಕ್ ಅರ್ತ ಇಲ್ಲೆ. ಮರಿಚೊಲು ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಾರೊ ಆವುರು ಚೆನ್ನೊಳ್ ಕಲ್ಪನೆ ಆಕಿಯೊಂಟು ಮಿಂಚಾರೊ ಅದ್ ದಡ್ಡತನ.

ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಮರಿಚಿಚ್ಚೆ ನಾಪೊ ನಾಲ್ ಆಯಿತ್ತ. ಈ ನಾಪೊ ನಾಲ್ ನಕ್ಕ್ ರುುಲೇಕಾರೊ ನೋಕೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲೊ ನೋಕೊಗು ಸಾದ್ಯ ಆವುರೊ ಅವುಲೊ ಇದ್ದತ್‌ರೊ ನಾಲ್ ಕಲೆಜಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಮಾತ್ರ.

ಆ ನೂತಿನುಪ್ಪೊ ನಾಲ್ ಅವುಲೊ ತಡಿ, ಮನಸ್ ಎಲ್ಲಾ ಏ ಸ್ಥಿತಿಗ್ ಪೋಯಿಟಿಕ್ಕು, ಆ ಅವುತುಲು ತಿನ್ನರದಾಕ್ ಎಂದುಂ ಕೊರೊಡಿ ಇಲ್ಲೆ. ಆದಂಕಾಕೊಗು ಬೇನ್ಯಾಯತ್ತರೆ ಆಸ್ತಿ ಉಂಡು.

ನಾನ್ ಕೊರಾಯ ನಾಲ್ಯೊ ರಜೆ ಎಡ್ಲೊಂಟು ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಂಡೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬನ್ನಿನ್ನೆ. ಉಮ್ಮ ಪೋನಾಕಿಚ್ಚೆ ಚೆನ್ನೊಂಟ್, “ನಾಲಂಜಿ ನಾಲ್‌ತೊ ರಜೆ ಎಡ್ಲೊಂಟು ಬನ್ನೊ ಪೋ”.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಮುಟ್ಟ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಿಚ್ಚೆ ಬಂಡೊ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನೆ. “ಪೋಯಿಚ್ಚೆ ಬಾ” ಚಿಂತ್ ಅಯಾಲ್.

ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಜಂಡಾಮತ್ತೋ ಮೋನು ಯಾಕೂಬ ನಂಡೊ ರೂಮುಗ್ ಬನ್ನ. ನಲ್ಲೊ ಚೆರ್ಕ..ನಂಡೊ ಕಾನ ಜಂಡ್ ಮೂನು ವರುಷ ಚೆರ್ಯೊ ಅಯೋ ಕಾರಣ ನಂಡೊ ಬಹುವಚನತ್ತಲ್ ಬಿಲಿಚೊಂಟು ಇನ್ನ. ಇಪ್ಪತ್ತೊ ಬಾಲಕ್ಕಾರರೊಪಲೆ ಅವುನು ಮೀಸೆ ಬೆಚ್ಚೊಂಟು ಇನ್ನೊಲ್ಲೆ.

ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದಾರೊ ಮರಿಪ್ಪುಲ್ ಆಯಿಚ್ಚೆ ಅವುಂಡೊ ಲವಲವಿಕೆ ಮಾಇನೆ ಪೋಯಿಂತ್. ಎಪ್ಪೊ ತಮಾಷರೆ ಪಲಕ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಚಿರಿಪಾಟಿಯೊಂಟು ಇನ್ನವುನು ಗಂಭೀರ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಇನ್ನ. ಅವುನು ನಂಡೆ ಎದುರುಲು ದೆಚ್ಚೆ. ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಇಂತ್.

ನಾನ್ ಕೇಟೆ “ಚಮ್ಮೆ ಬೇಜಾರ್‌ಲ್ ಇನ್ನೊ ಪೊಲೆ ಕಾಂಡ್. ಮೊಗತ್ತಲ್ ಲವಲವಿಕೆಮೇ ಇಲ್ಲೆ”.

“ನಾನ್ ಎಜನೆ ಕೊಸಿಲ್ ಇಕ್ಕುಚ್ಚೆ ಅಕ್ಟರ್ ಬಯ್ಯಾ. ಈ ಅವುತುಲ್ ಚಿರಿಚೊಂಟು, ಕಲಿಚೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಮಚಿಂಚಿ ಇಪ್ಪ ಎದೋರು ಚಿರಿಕೆ, ಕಲಿಕೆ ಇಲ್ಲಂಟೆ ಚಿಮ್ಮರೊ ರೂಮುಲು ದೆಚ್ಚೊಂಟು ಇಕ್ಕುಂಬೋ”.

ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ. “ಈ ದುನಿಯಾವುಲು ಮರಿಪು ಚೆಲ್ವದ್ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಆರುಂ ಆಯುಷ್ಯ ಪೂರ್ತಿ ಮಿಂಚೊಲ್ಲೆ. ಅದ್ ಪೆಣ್ಣಾವಟ್, ಆಣಾವಟ್, ಈ ಬೂಮಿರೊ ಮೇಲ್ ಪರನ್ನವುನು ಮರಿಪುರೊ ಕುಂಜಿರೊ ಮೇಲ್ ಬೆಚ್ಚೊಂಟೆ ಪರಕ್ಕಾರ. ಇಂಡ್ ಈ ಅವುತುಲ್ ಒರು ಮವುತು ಆಯಿರ್. ಅದ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದಾರೊ ಮೌತು ಆಯಿತ್ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಆರೊ ಜೀವನ ನಿಂಡ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ. ರುುಲೇಕಾರೊ ಜೀವನ ಅವುಡೆಗ್ ನಿಂಡ್ ಪೋಂಡಿಲ್ಲೆ. ಅವುಲುಗು ಇನ್ನೊಂ ಚಿರಿಯೊ ಬಯಸ್. ಅವುಲೊ

ಜೀವನ ಇನ್ನೂ ಮುನೋಲು ಪೋವೋನು. ಅದ್ ನಿಂಡೊ ತನ್ನಿ ಆವೋಗು ತೀರ. ಅದ್ ಪರ್ಕರೊ ತನ್ನಿ ಆವೋನು.”

“ಅಕ್ಟರ್ ಬಯ್ಯಾ; ಅವುಲು ಎಪ್ಪೊಂ ಕಾಕ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಪೋಟೋತೋ ಎದರ್ ನಿಂಡ್‌ಟ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಲಿಚೊಂಟು ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅಲ್ಲಾಂಟೆ ಸರಿಯಾಯೊ ನೇರತ್ತ್ ಚೋರು ಉನ್ನುಲ್ಲೆ.”

“ಝುಲೇಕಾರೊ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ನೆನಪುಲೇ ಇಕ್ಕೊಗು ಬುಡೊಗು ತೀರ. ಅವುಲು ಆ ನೆನಪುರೊ ಪರ್ತ್ ಬರೊನು. ಅವುಲುಗು ಈ ದುನಿಯಾವುರೊ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನಟ್ ಅವುಲು ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತ್ ಕಾಲ್ ಬೈಕರೊ ಪಲೆ ಅವುಲುಗು ಉಲ್ಲಾಸ, ಉತ್ತಾಹ ನೊರೆಕೊನು.”

“ಅದ್ ನಜಲ್ ಸಾದ್ಯ ಆವಲ್ಲೆ.”

“ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಸಾದ್ಯ ಆವಲ್ಲೆ ಒಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಾಲ್ ಪೋಯೊ ಪಲೆಮೆ ಅವುಲೋ ಮನಸ್ಸು ಖಂಡಿತಾ ಬದಲಾವು.”

“ಇದ್ದತ್ತರೊ ನಾಲ್‌ರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತ್ ಕಾಲ್ ಬೈಕೊಗು ಮನಸ್ಸು ಬರಟ್‌ಟ್ ನಾ ದುವಾ ಆಕರೆ.”

ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಚೆನ್ನೆ. “ಮೂತೊನು ಮರಿಚ್ಚೆಂಗ್ ಅವುಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಎಲೊನು ಆಯೊನು ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆಗ.”

ಅವುನು ದೆಚ್ಚ ಅವುಡೊಮೆ ಒರ್ಕ ಲಾಚಿ ಬೂನ. ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣು ಚೋಪಾಯಿತ್ತ. ಅವುನು ಚೆನ್ನ. “ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ?

“ಒಕ್ಕು ನಾನ್ ನೇರ್ ಆಯೊ ಬಿಸಯಮೇ ಚೊನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ. ನಿಂಡೊ ಬಾಪೋಗು ಝುಲೇಕಾರೊ ಈ ಅವುತುಲೇ ದೆಯಿಪಾಟ್‌ರೊ ಆಸೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ ಅಲ್ಲ. ಮೋಲು ಆಯಿಟ್ ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ಮನಸ್ಸುಕಿಯೆಂಗ್ ಅವುಲು ಪಿನ್ನೆ ಮರ್ಮೊಲು ಆವುರೊ ಸಾದ್ಯ ಉಂಡು. ಅದ್ ನಿಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಾವುರೊ ಮೂಲಕ.”

ಅವುನು ಅರ್ಸತ್ ಚೆನ್ನ.

“ಎತ್ತರೆ ಕೀಲ್‌ಮಟ್ಟತ್ತಲ್ ಯೋಚನೆ ಆಯೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ. ಮೂತೊಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ನಾ ಮಂಜಿಲ ಆವುರಮಾ, ಮಚಿಂಚಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಉಮ್ಮರೊ ಸ್ಥಾನತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕರವುಲು. ಈ ಅವುತುಲು ಉಮ್ಮರೊ ಪಲೆಮೇ ನಂಡೊ ನೋಕಿಯಾವುಲು.. ಅವುಲು ನಂಡೆ ಮೋನುರೊ ಪಲೆ ನೋಕಿರಾಲ್. ಅಜತ್ತೊ ಮಚಿಂಚಿರೊ ನಾನ್ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಯಾಟ್ ಎಪ್ಪತ್ತುಗು ನೋಕಾಲೆ. ಅಜಂತೊ ಬಿಸಯ ನಿಜ ಎಪ್ಪತ್ತುಗು ಚೆಲ್ಲೊಗು ತೀರ.”

ನಾನ್ ಅವುಂಡೊ ಮುದು ತಟ್ಟಿ ಚೆನ್ನೆ. “ನಂಡೆ ಪಲಕತ್ತಲ್ ನಿಕ್ಕು ಬೇಜಾರ್ ಆಯೆಂಗ್ ನಕ್ಕು ಮಾಪು ಆಕ್. ನಾನ್ ಒರು ಸಾದ್ಯತೆ ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನೆ. ಆವೊನುಂಟು

ಒತ್ತಾಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯಿಂತೆಂಗ್ ಝಲೇಕೊಗು ಪುದಿಯೋ ಜೀವನತ್ತೊ ಕೊಡ್‌ಕ್‌ರೊ ನಿಜಲೋ ಕರ್ತವ್ಯ.

“ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆಮೇ ನಜ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೊಂಟುಲ್ಲ ಅಕ್ಟರ್ ಬಯ್ಯಾ ಬಾಬಿಗ್ ಒರು ಪುದಿಯೋ ಜೀವನ ಕೊಡುಕೊಗು ನಜ ಕಾತೊಂಟುಲ್ಲ. ಇದ್ದತ್‌ರೊ ನಾಲ್ ಕಲಿಇಟ್. ಪಲಯೊ ಜೀವನತೋ ಮರನ್ನಟ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಕಾಲ್ ಬೈಕಟ್‌ಂಟ್ ನಜಲೊ ಆಶೆ.”

ನಾನ್ ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಅಜನೆಮೇ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೊಂಟು ದೈಕೊಂಟೊ ಯಾಕೂಬ್ ಪಾಡೆಂ ಚೆನ್ನ,

“ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ... ನಿಜ ನಕ್ಕೊರು ಉಪಕಾರ ಆಕೊನು.”

“ಚೆಲ್ಲ.”

“ನಿಜ ಇಪ್ಪ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಆವೊನು. ನಾನೊರು ಪೆಣ್ಣಾರೊ ನೋಕಿ ಪಿಸ್ ಆಕಿರೆ. ಚಮ್ಮ ನಾಲ್‌ರೊ ಪಿಸ್ ನಜಲೊ. ಅವುಲೊ ಪೆತ್ತಣ್ಣೊಗು ಆಯತ್ತರೆ ಬೇಗ ಅವುಲೊ ಮಂಜಿಲ ಆಕ್‌ರೊ ಮನಸ್. ಬಂಡೊ ನೇರಾಸೆ ಅಜ ಇವುಡೆಗ್ ಬಂಡಲ್ ಉಲ್ಲಾರ್. ನಾನ್ ಆಯತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ ಆವೊನುಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅಯಿಂತೆಂಗು ಈ ಸಂಧರ್ಭತ್‌ಲ್ ನಕ್ಕ ಎಂದಾರೊ ಆಕುರೊಂಟು ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ. ಬಾಬಿ ಇದ್ದತ್‌ರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ ಅವುಲು ಪಿನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ತೋಲು ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿಂತೆಂಗು ಸಂಬಂಧ ಕುದುರು ಪಾಟೊಗು. ನಿಜ ಬಾಫಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರಿಯೊನು.”

“ನಾನಿಕ್ಕುಂಬೊ ನಿಕ್ಕ ಯೋಚನೆ ಬೇಂಡ. ನಾಳೆ ನಾನ್ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಡೆ. ಅವುಡೆ ಬನ್ನೊ ಪರ್ತ್‌ಗ್ ನಾನ್ ನಿಂಡೆ ಬಾಫಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆಲ್ಲೆ.”

“ಅಯಿತ್” ಚೆಂತ್ ಯಾಕೂಬ್ ಪೆರಗೆ ಪೊಯ.

ಪಿಶ್ಯಾಂಡ್ ನಾನ್ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯೆ.

ಉಮ್ಮ ನಕ್ಕಾಯಿಟ್ಟೆ ಕಾತೊಂಟಿಂತ್.

ಆ ಜಾವು ಚೋರ್ ಉನ್ನುಂಬೊ ಅವುತುಲು ಉಮ್ಮ ಅಲ್ಲಂಟಿ ಬೇರೆ ಆರಾ ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಕಂಡ್‌ತ್, ನಂಡೆ ಅವುತುಲು ನಕ್ಕ ಗೊಂತಿಲ್ಲತ್ತೊ ಪಲೆ ಬನ್ನೊ ಮನಿಸ ಆರಾಯಿಟ್ಟೆ ಇಕ್ಕು. ಅಲ್ಲಂಟಿ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನೊ ಕಾರಣ ಅದ್ ತೋಲು ಚೆನ್ನಟ್ಟೆ.

ಚೋರು ಉಂಡೊಲು ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಕೇಟೆ.

“ಉಮ್ಮ ಈ ಅವುತುಲು ನೀನಲ್ಲಂಟಿ ಬೇರೆ ಆರಾ ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಕಾಂಡ್.”

“ಒಕ್ಕು.”

“ಆರದ್.”?

“ಈ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು. ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಿಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡವುಲು”.

ಉಮ್ಮ ಅಜನೆ ಚೆನ್ನಪ್ಪ ಒರಕಲೆ ನಂಡೆ ಅವಸ್ಥೆಮೇ ಬೇರಾಯಿತ್. ಉಮ್ಮೊಗು ನಾನೊರ್ತನೆ ಮೋನು. ನಂಡೆ ಪೆರಗೆ ಜಂಡ್ ಪೆಣ್ಣಾಮಕ್ಕ. ಅಜೊಗು ಇವುಡೆ ಮುಟ್ಟತ್ತಲೇ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಂತ್. ಜಾವುಗು ಉಮ್ಮ ಒರಜೊಗು ಅಜಲೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯೊಂಟ್ ಇಂತ್. ಇಲ್ಲೆಂಗೆ ಅಜ ಆರಯಿತೆಂಗೆ ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನಾರ್.

“ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ ನೀನ್.”?

“ಅದ್ಕೇ ನಾನ್ ನಿಂಡೊ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನೊ. ಅವುಲು ಉಸ್ತಾನಾಕರೊ ಮೋಲು ಜಮೀಲಾ. ಉಮ್ಮ ಇಲ್ಲತ್ತೊ ಅವುಲೊ ನಿಕ್ಕ ಮಂಜಿಲ ಅಕೊನುಂಟು ಎಪ್ಪಮಾ ನಿಗಂಟ್ ಆಕರೆ. ಇಪ್ಪ ಅವುಲೊ ಭಾಫಾ ಸೀಕ್ಲ್ ಒರಜರ್. ಮರಿಕುರೊ ಮುನೊಲು ಮೋಲೊ ಮಂಜಲ ನೋಕುರೊ ಆಸೆ. ಅದ್ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ನಿಂಡೆ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನೊ.”

“ಉಮ್ಮ ಅಯಿತೆಂಗೆ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಒರು ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲೊನಿಂತಲ್ಲೆ.” “ನೀನ್ ನಂಡೆ ಪಲಕತ್ತೊ ಮೀರಿ ಪೋವಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆ ನಂಡದ್.”

ನಾನ್ ಉಮ್ಮರೊ ಮೊಗ ನೋಕಿಯೆ. ನಂಡೆ ಪೆತ್ತೆಟ್ತ್, ಬಲತಿಯೊ ಉಮ್ಮ, ಬಾಪಾ ಬೇಗ ಮರಿಚಪ್ಪ ಜೀವನತ್ತೊ ಸವಾಲಾಯಿತ್ತ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಕ್ಕ ಓತ್ಪಡಿಪು ಪಡಿಪಾಟಿಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಒರತ ಯೋಗ್ಯ ಮನಿಸ ಆಕಿಯೊ ಆ ಉಮ್ಮರೊ ಪಲಕ ತಿರಸ್ಕಾರ ಆಕರೊ ಸರಿಯಾ, ಉಮ್ಮ ಎಪ್ಪೊಂ ತಂಡೊ ಮೋಂಡೊ ನಲ್ಲದಾರ್ ಮೆ ಬಯಕ್ರಾರಲ್. ಆ ನೇರ್ ನಕ್ಕ ಗೊಂತಿಂತ್. ಅಲ್ಲಂಟಿ ಆ ಪೆಣ್ಣೊರೊ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ನಲ್ಲೆ ಮನಸ್ಸರೆ ಪೆಣ್ಣೆ ನೋಕೊಗು ಚಂದ ಇನ್ನಲ್. ಅಲ್ಲಾಂಟಿ ಹಿರಿಯಜಲೊ ಗೌರವಿಕ್ಕಾರೊ ನಲ್ಲೆ ಮನೋಭಾವ ಅವುಲುಗಿಂತ್.

ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ. “ಉಮ್ಮ, ನಿಂಡೆ ಪಲಕತ್ತೆಗ್ ನಾನ್ ಎದುರು ಚೆಲ್ಲೆಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಜಂಡ್ ತಿಂಜಲ್ ಮಂಜಿಲ ಬೇಂಡ. ಉಸ್ತಾನಾಕೊಗು ನಲ್ಲೊ ಮರಂದ್ ಕೊಡಪಾಟುವ. ನಾನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಲ್ ಉಲ್ಲೊ ಆ ರಾಯತ್ತಲ್ ನಂಡೆ ವಿಶ್ವಾಸತ್ತೊ ಆದಂಕಾಕರೊ ಅವುತುರಜ ಉಲ್ಲಾರ್. ಝಲೇಕಾ ಇದ್ದತ್ತರೊ ಪರ್ತ್ ಬರೊನು. ಅವುಲು ಮರೆಲ್ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಅವುರೊ ಸರಿಯಲ್ಲ.

“ಆವು, ನೀನ್ ಒಪ್ಪಿಯಲ್ಲೆ. ಒಪ್ಪುಲ್ಲೆಂಟ್ ಪೇಡಿಯಾಯೊಂಟ್ ಇಂತ್. ಅಜನೆ, ಇಜನೆ ಜಂಡ್ ತಿಂಜಲ್ ಬೇಗ ಕಲಿಯಿರ್. ಪಾವತ್ತೊ ಈ ಪೆಣ್ಣೆ ನಿಂಡೆ ಪೆಜಿಯಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಈ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಂಗೆ ಅತ್ತರೆ ಮೈಯ್ಯಾವು.”

ಉಮ್ಮರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಕೊಸಿ ಇಂತ್. ಬಾಯಿಲ್ರೊ ಮರೆಲ್ ಜಮೀಲಾ ನಿಂಡದ್ ಕಂಡ್ತ್. ನಾನ್ ಒಪ್ಪಿಯದ್ ಅವುಲುಗು ಗೊಂತಾಯಿಟಿಕ್ಕು. ಅವುಲು ಕೊಸಿಲ್ ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಅವುಲೊ ಕಾಲ್ರೊ ಗೆಜ್ಜೆರೊ ಸೌಂಡ್ ನಕ್ಕ ಕೇಟ್ತ್.

ನಾನ್ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಇನ್ನೆಟ್ಟ್ ಪೆರಗೆ ಪರ್ತಾಯೆ. ಉಮ್ಮ ನಂಡೊ ಕೈಲ್ ತಿಂಡಿರೊ ಕೆಟ್ಟ್ ತನ್ನೆಟ್ಟ್, “ಇದ್ಲ್ ನೀನ್ ತಿನ್ನರೊ ಸೊತ್ತೆಲ್ಲಾ ಉಂಡು. ಇದ್ರೊ ಎಲ್ಲಾ ಆಕಿರೊ ಜಮೀಲಾ. ಅವುಲು ತಂಡೊ ಪಿಸ್ತತ್ತೊ ನೊರೆಚಿಟ್ಟ್ ನಿಕ್ಕಾಯಿಟ್ಟ್.

ಆಕಿ ತನ್ನಾರಾಲ್.”

ನಾನ್ ಪೆರಗೆ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಜಾಗೆಗೆ ಸೇರುಂಬೋ ಮೋಂದಿ ಆಯಿಂತ್. ಜಮೀಲಾರೊ ಪಿಸ್ ನೊರಜೊ ತಿಂಡಿ ಎಂಜನೆ ಇಕ್ಕು ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೋಂಟು ಗೆಂಟ್ ಗಿಲಿಚ್ಚೆ. ಅದಾರೊ ನಡುಲು ಒರು ಕರಾಲಾಸ್ ಇಂತ್. ಅದಾರೊ ಬುಡ್‌ಪಾಟಿಟ್ಟ್ ಓದಿಯೆ. ಚಂದತ್ತೊ ಅಕ್ಷರತ್ತಲ್ ಜಮೀಲಾ ಎಲ್ಲಿನ್ನಾಲ್.

“ನಕ್ಕು ಎಂಜನೆ ಎಲ್ಲೊನುಂಟು ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ, ನಾನ್ ನಿಜಲತ್ತರೆ ಓದಿಚ್ಚೆ. ನಿಂಜಲೊ ಅತ್ತರೆ ಚಂದ ಎಲ್ಲೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ಇದಾರೊ ಪ್ರೇಮ ಪತ್ರ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕುರೊ ಬೇಂಡ. ಜಾವುಗು ನಿಜ ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರಯಿರೊ ಕೇಟೆ. ನಂಡೆ ನಿಜಲೊ ಪೆಂಚ್ಚಿಯಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಒಪ್ಪಿಯೊ ನೋಕಿಟ್ಟ್, ನಂಡೆ ಖಿಲ್ಲುರೊ ಬಾವನೆರೊ ಈ ಕರಾಲಾಸ್ ಎಲ್ಲಿಯೊಂಟುಲ್ಲೆ. ನಜ ಬೆರುಂ ಪಾವತ್ತಜ. ನಿಜಲೊ ಮುಟ್ಟತ್ತಾಗ್ ಏರೊಗು ಆವತ್ತಂಜ. ನಿಜಲೊ ಉಮ್ಮ ನಜಲೊ ಕುಟುಂಬತ್ತಾಗ್ ಆಕಿಯೊ ಉಪಕಾರತ್ತೊ ಎಪ್ಪತ್ತುಗುಂ ಮರಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ನಜೊಗು ಚೋರು ತನ್ನಾರ್. ನಂಡೆ ಬಾವೊಗು ಡಾಕ್ಟರ್‌ಡೊ ಮರಂದ್ ಆಕಿರ್. ಇತ್ತರೆಲ್ಲಾ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಜಲೊ ದೂರ ಊಂದಂಟೆ ಇಪ್ಪ ನಂಡೆ ನಿಜಲೊ ಅವುತುರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಕೊಗು ತಯಾರಾಯಿರ್. ಅದೂ ಎದೊರು ಡಿಮಾಂಡ್ ಆಕಂಟೆ ನಂಡೆಪಲ್ತಾಲುಗು ಅದಾರೊ ಕನ ಬೆಲಿಯೋ ನಸೀಬು ಎಂದಿರೆ ಉಂಡು. ನಿಜೊಗಾಯಿಟ್ಟ್ ನನ್ನಲ್ ಎಂದುಂ ತರೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ನಿಜೊಗು ನಂಡೆ ಖಿಲ್ಲು ನೊರಜೊ ಪಿಸ್ ತಂಡೆ. ನಿಜಲೊ ನಂಡೊ ಖಿಲ್ಲುಲು ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಪೂಜೆ ಆಕಡೆ. ನಿಜಲೊ ಪಾದತ್ತೊ ದೂಳಾಯಿಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕಡೆ. ನಿಜ ಮಾತ್ರ ನಂಡೆ ಕೈ ಬುಡಂದ.”

ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಆ ಕರಾಲಾಸರೊಮೆ ನೋಕಿಯೋಂಟು ದೆಚ್ಚೆ. ಅದಾರೊ ಅಕ್ಷರತ್ತಲ್ ಜಮೀಲಾಮೆ ನೊರಜೆಟ್ಟ್ ಇನ್ನಾಲ್. ನಕ್ಕು ಆಯಿಟ್ಟ್ ಎತ್ತರೆ ಕಾತರತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕುವಾಲ್, ಎತ್ತರೆ ಆಸೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕುವಾಲ್.

ಆ ಜಾವುಗು ನಾನ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯೆ. ಆದಂಕಾಕ ಅವುಡೆ ಉಂಜಾಲ್‌ಲ್ ದೆಚ್ಚಿಂತ್. ಅವುಡೆ ಅಪರತ್ತಲ್ ಯಾಕೂಬ್ ದೆಚ್ಚೊಂಟಿನ್ನ. ನಾನ್ ಚಿಲ್ಲೊಗು ಪರ್ತಾಯೊ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಚೆನ್ನೆ.

“ಕಾಕ, ಇಾರಾಸೆ ಇವುಡೆಗ್ ಪೆಣ್ಣೊರೊ ಕಡೆರಂಜ ಬಂಡದಲ್ ಉಲ್ಲಾರ್.” ಅಯೆಲ್ ನಂಡೊ ಮೊಗ ನೋಕಿತ್ತ.

“ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ನೀನ್ ಪೆಣ್ಣೊರೊ ನೋಕಿಯೆ ಚಿಲ್ಲೆ, ನಾನ್ ಐಬತ್ತಾಯೆ.”

“ಅಜ ನಂಡೆ ನೋಕೊಗು ಬಂಡೆ ಅಲ್ಲ. ನಿಜಲೊ ಮೋನು ಯಾಕೂಬ್‌ಗಾಯಿಟ್ಟ್ ಬನ್ನೊಂಟ್ ಉಲ್ಲಾರ್.”

ಅಯೆಲ್ ಉಂಜಾಲ್‌ರೊ ಒರ್‌ಕಲೆ ಕೀಲ್ ಇಲ್‌ಇತ್ತೆ. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಅರ್ಸ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಮೊಗ ಚೋಪಾಯಿತ್ತ.

ನಕ್ಕು ಗೊಂತಿಲ್ಲಾತೋ ಸಂಗತಿ ನಿಕ್ಕು ಎಜನೆ ಗೊಂತಾಯಿತ್ತೆ?. ಅಧಿಕಾರತ್ತೊ ಧ್ವನಿಲ್ ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್.

“ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಅಬ್ಬ ನಕ್ಕು ಗೊಂತಿನ್ನಯಲ್. ಬಂಗಾರ್ ಪಲ್ಲೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ನಿಜ ಒಪ್ಪುಡಾರ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನಂಬಿಕೆಲ್ ನಾನ್ ಅಜಲೊ ಬರೊಗು ಚೆನ್ನಾರೊ” ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ರಕ್ಷಣೆ ಆಕ್‌ರೊ ದೃಷ್ಟಿಲ್ ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ಯಾಕೂಬ್‌ಗು ಇದ್ ಗೊಂತುಂಡೆ?”

“ಗೊಂತುಂಡು.”

ಅಯೆಲ್ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಬಿಲ್ಚಿತ್ತೆ. ಅವುನು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನ. ಅವುನುಗು ಪರೆಯಿರ್ ಚೆಂತ್ ನಾನ್ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೆ ಅಯೆಲ್ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟು ಬಿಲಿಚಿತ್ತೆ ಕೇಟ್‌ತ್ತೆ.

“ನಿಕ್ಕು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಮನಸ್ಸುಂಡಾ?”

“ನಿಜ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತನ್ನೆಂಗ್ ಆವುರೆ. ನಿಜ ಬೇಂಡ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಬೇಂಡ.”

“ಸರಿ ಅಜ ಬರಳ್ಳೆ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಪಲಕ ಮಾತ್ರ. ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಝುಲೇಕಾ ಇದ್ದತ್ತಾರೊ ಪರ್ತ್ ಬರೊನು.”

“ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡೆಂಗ್ ಬಾಬಿ ಇದ್ದತ್ತಾರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನಮೆ.”

“ಅಜನಮೇ ಆವಳ್ಳೆ”

ನಾಲ್ ಇಜನೆ ಪೋಯೊಂಟಿಂತ್. ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಮಂಜಿಲ ಆ ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಿಗಂಟ್ ಆಯಿತ್ತೆ. ನಲ್ಲೊ ಕುಟುಂಬತ್ತೊ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣೆ. ಎಲ್ಲಾರುಗುಂ ಕೊಸಿಯಾಯಿತ್. ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಪೋಟೋ ನೋಕಿಚ್ಚೆ ಝುಲೇಕೊಗು ಕೊಸಿಯಾಯಿತ್ತೆಂಟ್ ಯಾಕೂಬ್ ಚೆನ್ನೆ.

ಇಜನಮೇ ಕೊರ್‌ಯ ನಾಲ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ, ಝುಲೇಕಾ ಇದ್ದತ್ತಾರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಲ್. ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್ ಪತ್ತೆ ನಾಲ್ ಮರೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಅವುಲುಗು ದುನಿಯಾವುರೊ ಬೆಲ್ಕಿರಿ ನೋಕೊಗು ಆಸೆಯಾಯೊಂಟ್ ಇಂತ್. ಅವುಲು ಇಪ್ಪ ಎಜನೆ ಇಕ್ಕುವಾಲ್: ಅವುಲೊ ಚಂದ, ಆ ಕಣ್ಣಾರೊ ಬೆಲ್ಕಿರಿ ಎಂಜನೆ ಇಕ್ಕು. ಅವುಲು ಮಾನಸಿಕಮಾಯಿಚ್ಚೆ ಎಜನೆ ಇಕ್ಕುವಾಲ್?

ಇದ್ದತ್ತಾರೊ ನಾಲ್ ತೀರ್‌ರೊ ಮುನ್ನೊಲ್ಲಂಡ್ ಅವುಲೊ ಅಬ್ಬ-ಉಮ್ಮ ಅವುಲೊ ಬಲಿಚೊ ಪೋವೊಗಾಯಿಚ್ಚೆ ಬನ್ನೆನ್ನಾರ್. ತಂಜಲೊ ಮೋಲು ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಾಪುಲೆರೊ ಕಲಇಲೊಲ್ಲಾರಾಂಟ್ ಅಜ ನಿರಿಚಿಟ್ಟೆ. ಅಂಡ್ ಮೋಂದಿಗ್ ನಾನ್ ಝುಲೇಕಾರೊ ಬಾಪಾರೊ ಭೇಟಿಯಾಯೆ.

ಅಯೆಲ್ ನಾನಿನ್ನೊ ಅವುತುರೊ ಪರ್ತ್ ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟೆ ಝುಲೇಕಾರೊ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರ್ಚಿತ್ತೆ. “ನಂಡೆ ಮೋಲುಗು ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಇಜನೆ ಆವುಡುಂಟು ನಾನ್

ಬಿಯಾರಿಚಿಟ್ಟಿ. ನಂಡೆ ಮರ್ಮೊನು ಬಂಗಾರ್ ಪಲ್ಲೊ ಚೆರ್ಕ. ಇನ್ನತ್ತೆ ವರ್ಷ ಅವುನು ಮಿಂಜೊನಿಂತ್. ಅವುನು ಗಡಿ ರಕ್ಷಣಾ ದಳತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕರದ್ ನಕ್ಕು ಒರು ಹೆಮ್ಮೆರೊ ಬಿಸಯ ಆಯಿಟಿಂತ್. ಅವುನು ರಜೆಲ್ ಬನ್ನೆಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ನಂಡೊ ಮೋಲು, ಕಿಡವುರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನ. ಅವುನು ಅವುತುಗು ಬನ್ನ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಚಮ್ಮೆ ಆಲ್ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಪ್ಪ ಅವುಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಮಿಲಿಟಿರೊ ಬಿಸಯ ಎಲ್ಲಾ ಕೇಟೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್. ಅದಾಲಾಯಿಟ್ಟ್ ನಕ್ಕು ಚಮ್ಮೆ ಗೌರವ ಇಂತ್. ಅಜತ್ತೊ ಮನಿಸ ಇಂಡ್ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಕ್ಕು ನಂಬೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಂಡೆ ಮೋಲೋ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಕಿಯೆಂಗ್ ಅವುನು ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನೇರ್ ಗೊಂತಾವುರು.”

ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ಅವುನು ಇನ್ನ ಚೆಲ್ಲರದ್ ಕಲಜಿ ಪೋಯೊ ಬಿಸಯ. ಇನ್ನ ಅದಾರೊ ಬಗ್ಗೆ ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೆಂಗ್ ಏದುಂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲೆ. ಇನ್ನ ಮುನೊಲು ನಿಜಲೊ ಮೋಲೊ ಜೀವನ ಏ ದಿಕ್ಕಲ್ ಪೋಂಡ್ ಚೆಲ್ಲದ್ ಯೋಚನೆ ಆಕೊನಾಯಿರ್.”

“ಒಕ್ಕು ಅದಕಾಯಿಟ್ಟೆ ನಾನ್ ಬನ್ನೋ. ನಾಳೆ ಇದ್ದತಾರೊ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಅವುಲೋ, ಅವುಲೊ ಕಿಡವುರೊ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡೆ. ಅವುಲು ಸದ್ಯತ್ತಾಗ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಯೋಚನೆ ಆಕಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಡ್ಲೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಲ್ ಅವುಲೋ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿರೊ ಸರಿ ಆಕಿಟ್ಟ್ ಅವುಲು ಪುದಿಯೋ ಜೀವನತ್ತಾಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಯಿಕ್ಕುರೊ ಪಲೆ ನಾ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕರೆ.” ಚೆಂತ್ ಅಯೆಲ್.

“ಅಜನೆಮೆ ಆಕುರು,” ನಾ ಚೆನ್ನೆ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್. ಇಂಡ್ ಪುದಿಯೊ ನಾಲ್. ಝಲೇಕಾ ಪಲಯದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮರನ್ನೆಟ್ಟ್ ಪುದಿಯೊ ಬೆಲ್ಕಿಂಗ್ ಕಾಲ್ ಬೆಯಿಕ್ಕುರೊ ನಾಲ್. ನಾನ್ ಆ ಅವುತುಲು ಅವುಲೆ ನೋಕೊಗು ಕಾತೊಂಟಿನ್ನ. ಅವುಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಯಿನೊರೊಡಿ ಪಲಕ ಪರಯೊನುಂಟು ಕಾತೊಂಟಿನ್ನ.

ಗೆಚ್ಚೆರೊ ಸಾಂಡ್ ಕೇಟ್ತ್. ನಾನ್ ಬಾಯಿಲ್ರೊ ಅಪರ ನೋಕಿಯೆ. ಝಲೇಕಾ ಪರ್ತ್ ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನಲ್. ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್ ಪತ್ತ ನಾಲ್ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೋ ನೋಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ಅವುಲೊ ಕಂಡೊ ನಾನ್ ಐಬತ್ತಾಯೆ.

ಝಲೇಕಾ ಅಜನೆ ಎಂದಿಗ್ ಅಜನೆ ಉಲ್ಲಾಲ್? ಎವುಡೆ ಪೋಯಿತ್ತ ಅವುಲೊ ಆ ಚಂದ. ಆ ಮೊಗತ್ತೊ ಚಂದ. ಆ ಕಣ್ಣೆರೊ ಬೆಲ್ಕಾರ್. ಅವುಲೊ ಆ ಚಿರಿಕೆ?

“ಅಕ್ಕರ್ ಭಯ್ಯಾ. ಎಜನೆ ಉಲ್ಲಾರ್?” ಅವುಲು ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಕೇಟಾಲ್. “ನಕ್ಕು ಎದುಂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆ. ಆಯೆಂಗ್ ನಿಕ್ಕು ಎಂದಾಯಿರ್? ನೀನೊರ್ಕ ನಿಂಡೊ ಮೊಗತ್ತೊ ಕನ್ನಾಟಿಲ್ ನೋಕು. ಎಜನೆ ಇನ್ನೊಲ್ ಎಜನೆ ಆಯಿರೆ?”

“ನಾನ್ ಇನ್ನ ಎಜನೆ ಇನ್ನೆಂಗುಂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲೆ ಭಯ್ಯಾ. ನಂಡೊ ಪಾಲ್ರೊ

ನಂಡೊ ಪಿಸ್ತೊ ಮಾಪುಲಮೇ ಅಲ್ಲಾಹುರೆ ಮುಟ್ಟ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ಎಂದಿಗ್ ಕೊಸಿ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕೊನು. ನಿಜಮೆ ಚೆಲ್ಲುರು?

“ಎಜಂತೊ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ನಿಂಡೊ ಝಲೇಕಾ? ಎಲ್ಲಾ ಪೆನ್ನ ಮಕ್ಕ ನಿಂಡೊ ಪಲೆಮೇ ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಈ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಎಂದುರೊ ಅರ್ಥ ಉಂಡು ಚೆಲ್ಲ. ಅಲೀ ಅಹಮದ್ ಇಪ್ಪ ಇಲ್ಲೆ ಚೆಲ್ಲುರೊ ಒಕ್ಕು. ಆಯೆಂಗ್ ಅವುಂಡೊ ನೆನಪುಲು ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಇಕ್ಕೊರೊ ತಪ್ಪು. ಅದ್ ಕಲಿಇಗೆ ಪೋಯೊ ಬಿಸಯ. ಅದರೊ ನೀನ್ ಮರಕ್ಕೊನು”.

“ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲಾರ್ ನಿಜ?. ನಂಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಟ್ ನಂಡೊಟ್ಟಿಗ್ ಅಂಜಿ ವರುಷ ಸಂಸಾರ ಆಕಿಯೊ ನಂಡೆ ಮಾಪುಲರೊ ಮರಕಟ್ಟಾ? ಅಯೆಲ್ ತನ್ನೊ ಕಿಡಾವುರೊ ಮರಕಟ್ಟಾ”?

“ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಆಕಿಯೊಲಂಡಾ ಝಲೇಕಾ. ಮರಕ್ಕೊಗ್ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅಜನೆ ಅಲ್ಲ. ಅದ್ ಎಪ್ಪೊಂ ನಿಂಡೊ ಆರೋಗ್ಯತ್ತೋ, ನಿಂಡೊ ಸುಕ-ಸಂದೋಲತ್ತೋ ಬೆಡಕ್ ಆಕುರೊ ಸಂಗತಿ ಆವೊಗು ತೀರ. ನಿಂಡೊ ಎದರ್ ವಿಶಾಲಮಾಯೊ ಈ ದುನಿಯಾವು ಉಂಡು. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಚಮ್ಮೆ ವರ್ಷತ್ತೊ ನಿಂಡೊ ಜೀವನ ಉಂಡು. ಎಲ್ಲತ್ತೊ ಮರನ್ನೆಟ್ಟ್ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಯಿಟ್ಟ್ ನೀ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೈಕೊನು. ಪುದಿಯೇ ಜೀವನತ್ತೋ ನೀ ನೋಕೊನು”.

“ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ನಾನ್ ಎಜನೆ ಇಕ್ಕೊನು?

“ನೀನ್ ಪಿನ್ನೊರು ಮಜೆಲ ಆವೊನು”.

“ಇಲ್ಲೆ. ಇಲ್ಲೆ ಅದ್ ಎಂದ್‌ಗುಂ ಸಾಧ್ಯಮೇ ಇಲ್ಲೆ.” ಚೆಂತ್ ಚೆಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ನಾನ್ ನಿರಿಕತ್ತೋ ರೀತಿಲ್ ನಂಡೊ ಚೆನ್ನಿಗ್ ಜೋರಾಯಿಟ್ಟ್ ಅಡಿಚಿಟ್ಟ್ ತಂಡೊ ರೂಮುಗು ಪೋಯಾಲ್. ಅವುಲೊ ಅಡಿಚೊ ರಭಸತ್ತಾಗ್ ನಂಡೆ ತಲೆ ತಿರಿಇಗೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಉಂಜಾಲ್‌ಲ್ ದೆಚ್ಚೋ ಆದಂಕಾಕ ಪಿನ್ನ ಝಲೇಕಾರೊ ಬಾಪಾ ಒರ್ಕ್ಕಲೇ ಕೀಲ್ ಇಲಿಚಾರ್. ಅಜಿಗೊಗು ಬಾರೀ ಬೇಜಾರಾಯಿತ್ತಿಂತ್ ಕಾಂಡ್. ಆದಂಕಾಕ ನಂಡೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ಚೆನ್ನಿ ಪೂಇಗಿಟ್ಟ್. ಝಲೇಕಾರೊ ವರ್ತನೆಗ್ ನಾ ಮಾಪು ಕೇಕರೆ ಚೆಂತ್ .

ಅವುಲೋ ಬಾಪಾ ನಂಡೊ ಕೈ ಪಿಡಿಟ್ಟ್ ಚೆಂತ್.

“ಅವುಲು ತಪ್ಪು ಆಕಿಯಾಲ್. ಅವುಲೋ ಮಾಪು ಆಕುರು.”

“ಅದರೊ ನಿಜ ಬೆಲಿಯೊ ಬಿಸಯ ಆಕಂಡ. ಅವುಲು ಅಡಿಚೆದ್‌ಲ್ ತೆಲ್ಲುಂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲೆ. ಇಪ್ಪಮೇ ನಾನ್ ಅವುಲೋ ಮುಟ್ಟ ಈ ಬಿಸಯ ಎಡ್ಕೊಗು ತೀರಂತ್. ಕೊರಾಯ ನಾಲ್ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೊ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ತ ಆಕಿಟ್ಟ್ ನಜ ಅವುಲೊ ಮಂಜೆಲತ್ತೊ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನಿಂತ್.”

“ಇಲ್ಲೆ, ಇಂಡ್ ಅಲ್ಲೆಂಗ್ ನಾಲೆ ಐತೆಂಗ್ ಈ ಬಿಸಯ ಪಲಕ ಪರೆಯೊನಿಂತಲ್ಲೆ.”

“ಅವುಲುಗು ಜೀವನತ್ತೊ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೊ ನಾಲ್‌ರೊ ಬಗ್ಗೆ ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಅವುಲೋ ಮನಸ್ಸೆರೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆವುರೊ ಪಲೆ ಆಕೊನಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಲೊ ನಜಲೋ ಅವುತುಗು ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡ. ಅವುಲೋ ಬೇಜಾರ್ ಪಿಡಿಚ್ಚೊ ತಡಿಕ್ಕು ತೆಲ್ಲೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಲು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಮನಸ್ಸೆ ಆಕರಾಲ ನೋಕುವ.” ಝುಲೇಕಾರೊ ಬಾಪಾ ಚೆಂತ್.

“ಅಜನಮೆ ಆಕುರು.” ಆದಂಕಾಕ ಚೆಂತ್.

ನಾನ್ ಅವುತ್ರೆ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ನಂಡೊ ರೂಮುಲು ಮುಂಡಾಂಟೆ ದೆಚ್ಚೆ. ನಂಡೊ ಚೆನ್ನಿ ನೊಂಬಲ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ಕನ್ನಟಿಲ್ ಮೊಗ ನೋಕಿಯೊಂಡ. ಅವುಲೊ ಕೈರೊ ಅಂಜಿ ಬೆರಲ್‌ರೊ ಅಚ್ಚಿ ಮೂಡಿಂತ್.

ಝುಲೇಕಾ ಎಂದಿಗ್ ಇಜನೆ ಆಕಿಯಾಲ್. ಅವುಲುಗು ನಂಡೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಬೇಜಾರ್ ಆಯಿಟ್ಟಿಕ್ಕುವಾ, ಈ ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್‌ಲೇ ಅವುಲೊ ದುಃಖ, ನೊಂಬಲ ಮಾಜಿಟಿಕ್ಕಲೆ. ಇನ್ನ ಅದ್‌ರೊ ಮರಕೊನೆಂಗ್ ವರ್ಷ ಪೋವು, ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲುಗು ಒರು ಜೊತೆಗಾರ ಬೇನುಂಟು ಮನವರಿಕೆ ಆವು. ತಿರುಜೊಂಟು ಇಕ್ಕುರೊ ಕಾಲತ್ತಲ್ ತಕ್ಕಮಾಯಿಟ್ಟ್ ಅವುಲು ಬದಲಾವೊನು ಆವು.

ಅತ್ತರೆ ಆವುಂಯೊ ಪರ್‌ತ್‌ಲ್. “ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ” ಚೆನ್ನಟ್ಟ್ ಆರಾ ಬಿಲಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಸಂಶಯ ಇಲ್ಲೆ. ಅದ್ ಝುಲೇಕಾರೊಮೆ ಧ್ವನಿ. ನಾನ್ ಪರ್‌ತ್ ಬನ್ನೆ.

ಒಕ್ಕು ಅವುಡೆ ನಿಂಡ್‌ನ್ನಾಲ್ ಝುಲೇಕಾ, ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಇಂತ್. ಅದ್ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪತ್ತೊ ಕಣ್ಣೆತ್ತನ್ನಿ ಆಯಿಟಿಕ್ಕು.

“ಬಾ, ಝುಲೇಕಾ” ಚೆನ್ನೆ. ಅವುಲು ಪರ್‌ತ್ ತೆನೆಲ್ ದೆಚ್ಚಾಲ್...

“ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ.. ನಾನ್ ಕೈ ಮೀರಿಟ್ಟ್ ನಿಜೊಗು ಅಡಿಚ್ಚೆ. ನಕ್ಕು ಮಾಫಾಕುರು.”

“ನಾನ್ ಅದ್‌ರೊ ಅಪ್ಪಮೇ ಮರನ್ನೆ ಬುಟ್ಟೆ” ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ.

ಅವುಲು ತೆಲ್ಲೆ ನೇರ ಮೌನತ್ತಲ್ ಇನ್ನಟ್ಟ್ ಪಿನ್ನೆ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಅಯಿತೆಂಗು ನಿಜ ಆ ಪಲಕ ಚೆಲ್ಲೊಗು ತೀರಾಂತ್.”

“ಏ ಪಲಕ?” ನಾನ್ ಕೇಟಿ.

“ನಾನ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊನುಂಟು. ಸುರುರೊ ಮಾಪುಲೆರೊ ಮರನ್ನಟ್ಟ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊನುಂಟು.”

“ಅದ್ ತಪ್ಪು ಎಂಜನೆ ಆವುರು ಝುಲೇಕಾ? ನೀನ್ ಇನ್ನೆ ಉಳಿಇೊ ಜೀವನ ಪೂರ್ತಿ ಆವುಂಡೊ ನೆನಪುಲೇ ಇಕ್ಕೊಗು ಆವುರಾ?”

“ಇಕ್ಕುವೆ.” ಅವುಲು ಗಟ್ಟಿ ಧ್ವನಿಲ್ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಇಕ್ಕುವೆ ಚೆಂತ್ ನೀನ್ ಇಪ್ಪ ಚೆಲ್ಲುವೆ ಅತ್ತರಮೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇನ್ನೆ ಮುನೊಲ್ಲೊ ನಾಲ್ ಇಜನೆಮೇ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಇಂಡ್ ನಿಂಡೊ ನೋಕೊಗು ಆದಂಕಾಕ ಉಂಡು. ನಿಂಡೆ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮ ಉಲ್ಲಾರ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್‌ಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಿಕ್ಕು ಆರ್

ಆಸರೆಯಾಯಿಟ್ಸ್ ಇಕ್ವಾರಾರ್? ನಿಂಡೆ ಕೈ ಪಿಡಿಚಿಟ್ಸ್, ನೀನ್ ನಂಡವುಲು ಚೆಲ್ತೊ ನಿಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಕ್ವಾರೊ ಒರ್ತ ಜತೆಗಾರ ಬೇನಾವುರು. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಸ್ ನೀನ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊನು.”

“ಇಲ್ಲೆ ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ. ನಕ್ಕ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಜಾಗೆಲ್ ಇನ್ನೊರ್ತರೊ ಕಲ್ಪನೆ ಆಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ಒರು ವೇಳೆ ನಾನ್ ಒಪ್ಪಿಗೆ ತನ್ನೆಂಟ್ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕುರು. ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಡಾನು ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಆವೊಗು ಸಾಧ್ಯಮಾ?”

“ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ ನೀನ್ ಝಲೇಕಾ?”

“ಅದ್ ನೇರ್ ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ. ಅಯೆಲ್ ಒರ್ತ ಗಡಿ ರಕ್ಷಣಾ ದಳತ್ತೊ ಜವಾನ ಆಯಿಟಿಂತ್. ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಗಟ್ಟಿ ಗುಂಡಿಗೆ ಇಂತ್. ಎಂಜತ್ತೊ ಸವಾಲ್‌ರೊ ಎದುರಿಕ್ಕುರೊ ಛಾತಿ ಇಂತ್. ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊರ್ಕ ಬಂಡೊಅವುನು ಎಪ್ಪತ್ತುಗು ಗಟ್ಟಿ ಗುಂಡಿಗೆರೊ ಸೈನಿಕ ಆವಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್ ನಕ್ಕ್ ಗೊಂತು ಝಲೇಕಾ. ನಿಕ್ಕ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ಪಲ್ತೊ ಸೈನಿಕ ಮಾಪುಲೆ ಆಯಿಟ್ಸ್ ಕಿಷ್ಟಾಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ನಿಂಡೆ ತಂಡೊ ಖಿಲ್ವುಲು ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಸ್ ಆರಾದನೆ ಆಕುರೊ ಒರ್ತ ನಿಂಡೊ ಮಾಪುಲೆ ಆಯಿಟ್ಸ್ ಕಿಷ್ಟರ ಚೆಲ್ತೊ ಭರವಸೆ ನಕ್ಕ್ ಉಂಡು.”

ಅವುಲು ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಮೌನತ್ತಲ್ ಇನ್ನಾಲ್. ನಾನ್ ಚೆನ್ನೊ ಪಲಕ ಅವುಲೊ ಖಿಲ್ವುಗು ತಟ್ಟಿಟ್ಸ್ ಇಕ್ಕು. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅವುಲು ಒರು ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಾಗ್ ಬಂಡಾಲ್ ಚೆಲ್ತೊ ನಂಬಿಕೆ ನಕ್ಕ್ ಇನ್ನಾಟ್ಲೆ.

ತೆಲ್ಲ ನೇರ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವುಲು ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಅಕ್ಟರ್.. ನಿಜ ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರಾರ್.?”

ನಕ್ಕ್ ಚೆಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿತ್ತ. ಇಪ್ಪ ಅವುಲು ನಂಡೆ ಭಯ್ಯಾ ಚೆಂತ್ ಬಿಲಿಚಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಪ್ರೇರೇಪನೆ ಆಕಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅವುಲು ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರಾರ ಚೆಂತ್ ಕೇಕುವಾಲ್ ಚೆಂತ್ ನಾ ಬೀಯಾರಿಚಿಟ್ಲೆ.

“ಚಿಲ್ಲುರ್, ನಿಜ ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರಾರ್?”

ನಕ್ಕ್ ಜಮೀಲಾರೊ ಮೊಗ ಕಣ್ಣೆದುರು ಬಂತ್. ನಕ್ಕಾಯಿಟ್ಸ್ ಕೊಡಿಕಾಲ್‌ಲ್ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನೆ ಪೆಣ್ಣ್. ತಂಡೊ ಖಿಲ್ವುಗು ನಂಡೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಆಕಿಯೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಅವುಲೊ ಎಪ್ಪಮಾ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಮರ್ಮೊಲುಂಟು ಸ್ವೀಕಾರ ಆಕಿಟ್ಸ್ ಆಯಿರ್. ನಾನ್ ಇಪ್ಪ ಝಲೇಕಾರೊ ಒಪ್ಪಿಯೆಂಗೆ ಜಮೀಲಾ ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮರೊ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದ್‌ರೊ ಆವು. ನಕ್ಕ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಪಿನ್ನೆ ಜಮೀಲಾರೊ ಸುಖಿ ಮುಖ್ಯ. ಝಲೇಕೊಗು ಆಯಿಟ್ಸ್ ಅಜಲೊ ಖಿಲ್ವುಗು ನೊಂಬಲ ಆಕೊಗು ನಕ್ಕ್ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲೆ.

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತಾಗ್ ಅವುಲೇ ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ಅಕ್ಷರ್ ಭಯ್ಯಾ.. ನಿಜ ಎಂದು ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವೊನುಂಟು ತಲೆಬೆಚ್ಚ ಆಕಂಡ. ನಿಜ ಒಪ್ಪಿಯೆಂಗುಂ ನಾನ್ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೆಂಗ್ ನಿಜಲೊ ಕನ ನಲ್ಲೊ ಚೆರ್ಕ ಇನ್ನೂರ್ತ ಕಿಟ್ಟಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ನಿಜ ಆರುಂ ಒತ್ತಾಯ ಆಕರೊ ಬೇಂಡ.”

ನಿಂಡೊ ಪಲೆ ಆಯೊ ನಂಡೊ ದಮ್ಮ ಸರಾಗ ಆಯಿತ್. ಇನ್ನೊ ಒತ್ತಾಯ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ನಿಜಮೆ ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುರುಂಟು ಚೆಲ್ಲೆವಾಲ್. ಇನ್ನೊ ಅವುಲು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ಒತ್ತಾಯ ಆಕುರೊಮೇ ಬೇಂಡ.

“ಅಕ್ಷರ್ ಭಯ್ಯಾ.. ನಾನ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಬಾಫಾರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಂಡೆ” ಚೆನ್ನಾಲ್ ಝಲೇಕಾ.

“ಎಪ್ಪ ಬಂಡೆ?” ನಾನ್ ಕೇಟೆ.

“ಇಜಂತೋ ನಾಲ್ಂಟೇ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗು ನಾನ್ ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಈ ಅವುತುಲೇ ಇಕ್ಕರೆ. ಅಲೀ ಅಹಮದ್‌ರೊ ನೆನಪುಲೇ ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಇಕ್ಕರೆ.”

ನಕ್ಕ ಎಂದುಂ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ.

ಝಲೇಕಾ ಅವುಲೋ ಬಾಫಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅಜಲೊ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಾಲ್. ಅವುಲು ಪರ್ತಾವೊಂತುಗು ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಣ್ಣಯಿರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಒಲಿಗಿತ್ತ. ನಕ್ಕ ಗೊಂತಾವತೋ ಪಲೆ ನಂಡೆ ಕಣ್ಣುಲುಂ ಕಣ್ಣಿ ಒಲಿಗಿತ್ತ.

ಝಲೇಕಾ ಈ ಅವುತುರೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವುಲೋ ಬಾಫಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯಾಲ್.

ಝಲೇಕಾ ಪೋಯಾಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಒರು ನಾಲ್ ಯಾಕೂಬ್ ನಾನಿನ್ನವುಡೆಗ್ ಬನ್ನ. ಅವುನು ಏದಾ ಬಿಸಯತ್ತಲ್ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ಇಕ್ಕು. ಅವುನು ಬನ್ನಪ್ಪ ನಾನ್ ಖುರಾನ್ ಗ್ರಂಥತೋ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದತೋ ಓದಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ ಖುರಾನ್‌ರೊ ಪ್ರತಿಯೊರು ಶಬ್ದತೊ ವಿಶಾಲರ್ಥತೊ ಮನಸ್ಸಲ್ ಎಡ್ತೊಂಟು ಓದಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕುಂಬೊ ಅವುನು ಇವುಡೆಗ್ ಬನ್ನೆನ್ನ.

ನಾನ್ ಗ್ರಂಥತೊ ಮಡಕಿಯೆ.

“ಅಕ್ಷರ್ ಭಯ್ಯಾ.. ನಾನ್ ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ ಆವೊನು.”

“ಅದ್ ಎಂದಿಗ್ ಅತ್ತರೆ ಅಮಸರ?”

“ನಕ್ಕ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿರ್. ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಪೆಣ್ಣಯಿರೊ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋವೊನು.”

“ಅಯಿತೆಂಗ್ ನೀನ್ ಝಲೇಕೊಗು ಒರು ನೆಲೆ ಕಾಟಂಟೆ ಮಂಜಿಲ ಆವುಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆನ್ನೆ.”

“ಅವುಲು ಎಪ್ಪ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೊಂಟು ನಾನ್ ಕಾತ್‌ದೈಕ್‌ರೊ. ಅವುಲು ಇನ್ನುಂ ಕಾಕ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್‌ರೊ ನೆನಪುಲೇ ಉಲ್ಲಾಲ್. ಅವುಲು ತಂಡೊ ಮನಸ್ಸರೊ ಎಪ್ಪ ಪರಿವರ್ತನೆ ಆಕ್‌ರಾಲ.”

“ಅದುಂ ಸರಿ. ನೀನ್ ಅಜನೆಮೆ ಆಕ್” ಚೆನ್ನೆ.

ಆದಂಕಾಕ ಯಾಕೂಬ್‌ಗು ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ ಆಕೊಗು ಮನಸ್ಸ ಆಕಿತ್ತ್. ಪಿನ್ನೆ ಒರು ತಿಂಜಲ್ಲೊ ಉಲ್ಲ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಮಂಜಿಲ ನಡನ್ನೆತ್ತ್. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ತ್ ಆ ಅವುತುಗು ಬನ್ನಾಲ್. ನಲ್ಲೆ ಕೊನಪಾಡ್‌ರೊ ಚಂದತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣ್. ಯಾಕೂಬ್‌ಗ್ ನಲ್ಲೆ ಜತೆಗಾತಿ. ಅವುಲೋ ನೋಕುಂಬೊ ಜಮೀಲಾರೊ ನೆನಪಾಯಿತ್ತ್. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ನಕ್ಕ ಅಯಿಟ್ತ್ ಕಾತ್ ದೆಕ್ರಾಲ್. ಆಯತ್ತರೆ ಬೇಗ ಮಂಜಿಲ ಆವೊನುಂಟು ಬೀಯಾರಿಚ್ಚೆ.

ಯಾಕೂಬ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ತ್ ಜಂಡ್ ವಾರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿಟ್ತ್ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ಪರ್‌ತಾಯಿ ನಿಂಡ. ಅಂಡ್ ಸುಬಹಿ ಪತ್ತ ಗಂಟೆ. ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಅಜ ಮಾಪುಲೆಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಕಡತ್ತಿ ಕೊಡುಕ್ಕೊಗು ಅವುಡೆ ನಿಂಡೆನ್ನ ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ, ಝಲೇಕಾ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್. ಝಲೇಕಾ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಮಂಜಿಲತ್ತೆಗ್ ಬನ್ನವುಲು ಅವುಡೆಮೆ ಇನ್ನಾಲ್.

ಯಾಕೂಬ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಮುಟ್ಟು ಪೋಯಿಟ್ತ್, “ನಜ ಬಂಡ ಬಾಪಾ” ಚೆನ್ನೆ. ಅವುಂಡೊ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ಇಂತ್. ಅಯೆಲೊ ಕಣ್ಣಲುಂ ತನ್ನಿ ಇಂತ್. ಒರ್‌ತ ಮೋನು ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ದೀರ ಪಡೆಲ್ ಮೌತು ಆಯಿನ್ನ. ಇನ್ನೂರ್ತ ಮೋನು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ಪರ್‌ತಾಯಿ ನಿಂಡೆರೊ. ಪೆತ್ತೊ ಅಬ್ಬ, ಉಮ್ಮರೊ ಖಿಲ್ಬುಗು ನೊಂಬಲ ಆವಂಟೆ ಇಕ್ಕುವಾ. ಇಂಡ್ ಅಜ ಜಂಡಾಲ್ ಪೋಂಡಾರ್, ನಾಳೆ ಝಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಅಬ್ಬ-ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡಾಲ್. ಇನ್ನೆ ವಿಶಾಲವಾಯೊ ಈ ಅವುತುಲು ಆದಂಕಾಕ ಅಯೆಲೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಮಾತ್ರಮೇ. ಅಜಲೋ ಖಿಲ್ಬುಗು ಸಾಂತ್ಸನ ಕೊಡುಕುರಜ ಆರ್? ಅಜಲೊ ಬೇನು-ಬೇಂಡತ್ತೊ ಪೂರೈಕೆ ಆಕ್‌ಡಜ ಆರ್? ಅಯೆಲ್ ಅವುಂಡೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚೆ ಚೆಂತ್.

“ನಲ್ಲದ್ ಆವಟ್ತ್ ಮೋನೆ.” ಪಿನ್ನೆ ಅವುನು ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟು ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಅಯಿಮರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚೆ. ಅಯಿಮ ಅವುಂಡೊ ತಲೆ ಪೂಜಿತ್ತೆ. ಅಯಿಮರೊ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ಇಂತ್.

ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆದಂಕಾಕರೊ ಕಾಲ್ ಪಿಡಿಚಪ್ಪ ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್,

“ನೀನ್ ನಂಡೆ ಮೋಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಯಾಯಿಟ್ತ್ ನೋಕತ್ತೊ ರಾಯತ್ತೆಗ್ ಪೋಂಡೆ. ಈ ದುನಿಯಾವು ಭಾರೀ ಬೆಡಕಾಯಿರ್. ಅವುಡೆ ನಲ್ಲೊ ಮನಿಸಮಾರ್

ಇಕ್ಕುವಾರ್, ಬೆಡಕರಬ ಇಕ್ಕುವಾರ್. ನೀನ್ ಆರೊಂ ಕೂಡಾ ದ್ವೇಷ ಆಕಂಡ. ಎಲ್ಲರೊ ಪಿಸ್ ವಿಸ್ವಾಸ್ತಲ್ ನೋಕು. ನಿಜ ನಲ್ಲಜ ಆಯೆಂಗೆ ಈ ದುನಿಯಾವೇ ನಲ್ಲದ್ ಆವು.”

ಅಜ ಜಂಡಾಲ್ ಪೋಯಾರ್. ಅಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಬರೊಗು ರೈಲ್ವೆ ಸ್ಟೇಷನ್‌ತೋಲು ಪೋಯೆ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್ ಝಲೇಕಾ ರಾಯತ್ತ್ ಪೋಂಡಾಲ್‌ಂಟ್ ನಾ ನಿರಿಚಿನ್ನೆ. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅವುಲು ಇವುಡೆಮೆ ನಿಕ್ಕುರೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತ್ ಬನ್ನಾಲ್, ನಾನ್ ಅವುಲೋ ಕೇಟಿ,

“ನೀನ್ ರಾಯತ್ತ್ ಪೋಂಡೊ ನಿರ್ಧಾರತ್ತೊ ಬುಟ್ಟು ಬುಟ್ಟೆ?”

“ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಇಕ್ಕೊಗು ತೀರ ಚೆಲ್ಲೊ ಉದ್ದೇಶಮಾ ನಿಜಲೊ?”

“ಅಜನೆ ಎಂದುಂ ಇಲ್ಲೆ. ನೀನ್ ಇವುಡೆಮೆ ಇನ್ನೆಂಗೆ ನಿಂಡೊ ಮನಸ್ಸೆಂಗೆ- ಖಿಲ್ಲುಗು ತೆಲ್ಲೆ ಅಯಿತೆಂಗೆ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕಿಟ್ಟು.”

“ನಂಡೆ ಯೋಚನೆ ನಿಜ ಬುಟ್ಟು ಬುಡುರು. ಈ ಅವುತುರೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಆಕೊರು. ಇಪ್ಪ ನಾನುಂ ನಂಡೆ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯೆಂಗೆ ಇವುಡೆ ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ನೋಕುರೊ ಆರ್. ಅಜಲೊ ಯತೀಮ್‌ರಜಲೊ ಪಲೆ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊನಾ. ಅಜಲೊ ಈ ಬಯಸ್‌ಲ್ ನೋಕುರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ವೆ ನಂಡೆ ಕರ್ತವ್ಯ.”

“ನಿಂಡೆ ಮೆಚ್ಚಿಯೆ ಝಲೇಕಾ. ನಿಂಡೆ ಈ ನಿರ್ಧಾರತ್ತಲ್ ನಿಂಡೊ ಕಾಕ-ಮಾಮಿರೊ ಮನಸ್ಸೆಂಗೆ ಭಾರೀ ಸಂದೋಲ ಆವು. ಅಲ್ಲಂಟಿ ಈ ಅವುತುರೊ ಏಳಿಗೆ ನಿಂಡೆ ಕೈಲ್ ಉಂಡು. ಯಾಕೂಬ್ ಅವುಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು ದೂರತ್ತೆ ರಾಯತ್ತ್ ಪೋಯಿರ. ಅವುನುಗು ಇವುಡೆ ಬನ್ನೆ ನಿಕ್ಕುರೊ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕಲ್ಲೆ. ಅದ್‌ಲಾಯಿಟ್ವೆ ನೀನ್ ಈ ಅವುತುಗು ಮರ್ಮೊಲು ಆಯಿಟ್ವೆ ಅಲ್ಲ. ಮೋಲು ಆಯಿಟ್ವೆ ಈ ಅವುತುರೊ ನೋಕೊನು.”

ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗೆ ಆದಂಕಾಕ ನಾನ್ ಇನ್ನೊ ರೂಮುಗು ಬಂತ್. ಅಯೆಲ್ ನಾಲುಗುಂ ಮೋದಿಗ್ ಅವುತುಗು ಬನ್ನೊಂಟಿಂತ್. ಚಮ್ಮೆ ನೇರ ಇಕ್ಕರ್. ಚಮ್ಮೆ ಬಿಸಯತ್ತೊ ಪರಸ್ಪರ ನಜ ಪಲಕ ಪರಣ್ಣೊ ಇನ್ನೆ.

ಅಯೆಲ್ ಖುರಾನ್ ಗ್ರಂಥತ್ತೊ ಕನ್ನಡ ತರ್ಜುಮೆರೊ ಅರ್ತತ್ತೊ ಇನ್ನೆತ್ತೆ ತೆರಿಣ್ಣೊಂಟ್ ಇಂತ್. ಎತ್ತರೆ ಅರಿಣ್ಣೊಂಗೆ ತೀರಲ್ಲೆ.

ಆ ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿಟ್ವೆ ತೆರಿಣ್ಣಂಜ ಆರ್? ಇದೊರು ಸಮಸ್ಯೆ ನಂಡೆ ತಲೆ ತಿನ್ನೊಂಟಿಂತ್.

ನಾನ್ ಅಯೆಲೊ ಕೇಟಿ.

“ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಪರಿಪೂರ್ಣಮಾಯಿಟ್ತ್ಯ ತೆರಿಇಜ ಆರ್ ಐತೆಂಗ್ ಉಲ್ಲಾರ?”

“ಬಹುಶಃ, ಇಲ್ಲಿಂಟ್ ಕಾಂಡ್. ಆ ಪಡಚ್ಚಿವುನುರೊ ತೆರಿಯೊಗು ಅತ್ತರೆ ಸುಲಭತ್ತ್ಲ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.”

“ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷ ಖಿಲ್ವುಲು. ಅವುನು ನಜೊಗು ತನ್ನೊ ನಿಸ್ಕಾರತ್ತೊ ಮೂಲಕ ತೆರೆಯೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ.”

“ಮನಿಸೊಗು ನಿಸ್ಕಾರ ಒನ್ನೆ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ಆರ್ ಐತೆಂಗ್ ಬೆಡಕ್ ಸೊರಪನಿ ಆಕ್ಲೆ, ಇನ್ನೊತೊಗು ನಲ್ಲದೇ ಬಯಕ್ರಾನ, ತಂಡೊ ತಡಿ, ಮನಸ್ಸರೋ ಶುದ್ಧ ಆಯಿಟ್ತ್ಯ ಬೆಚ್ಚೊಲ್ಲಾನ ಅವುನು ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಪಿಸ್ತತ್ತ್ಗ್ ಮುಟ್ಟಿ ಆವುರೊ.”

“ನಂಡೆ ದ್ರಷ್ಟಿಲ್ ನಿಜ ಅಜಂತೊ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಯಿಟ್ತ್ಯ ಕಾಂಡಾರ್.”

“ಇಲ್ಲೆ.”

“ಎಂದಿಗ್ ನಿಜ ಎಪ್ಪ ಅಯಿತೆಂಗುಂ ತಪ್ಪು ಆಕಿರಾರ?”

“ಒಕ್ಕು ಅದ್ ಸುಮಾರ್ ವರುಷತ್ತ್ಲ್ ಮುನೊಲು ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಪೆತ್ತೊ ನಾಲ್. ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿ ಪೆರೊ ನೊಂಬಲ ತಿಂಡೊಂಟು ಆಸ್ತತ್ತೆಲ್ ಇನ್ನಾಲ್. ಅವುಲು ಮಾಮೂಲಾಯಿಟ್ತ್ಯ ಪೆರಾರಾಲ್‌ಂಟ್ ನಾನ್ ನಿರಿಚೆನ್ನೆ. ಇಪರತ್ತ್ಗ್ ಅವುಲು ನೊರೆಇ್ಯೊ ಕರ್ಪುಂಚಿಯಾಯೊ ಕಾರಣ ಅವುಲೊ ಸಂಗ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸೊಗು ಆಯೊಂಟಿನ್‌ಟ್ತ್ಯೆ. ನಾನ್ ಅದೇ ಸಮಯತ್ತ್ಗ್ ಆಸ್ತತ್ತೆರೊ ಪೋಯೊನು ಅವುಡೆ ವೇಶ್ಯಾವಾಟಿಕೆಗ್ ಪೋಯಿಟ್ತ್ಯ ಒರು ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಸಂಗ ಸುಖ ಆಕಿಯೆ. ನಾನ್ ಆಕ್ರೊ ತಪ್ಪುಂಟು ಅಪ್ಪ ನಕ್ಕ ಗೊಂತಾಯಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಅಲ್ಲಾಹುರೊ ಮರನ್ನೆಟ್ತ್ಯ ಆ ಕಾರ್ಯ ಆಕಿಯೊಂಟು ಇನ್ನೆ. ನಾನ್ ಅವುಡೆ ಆ ಸ್ಥಿತಿಲ್ ಇಕ್ಕುಂಚೊ ಇವುಡೆ ಆಸ್ತತ್ತೆಲ್ ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿರೊ ಬಯರ್‌ರೊ ಕೀತ್ ಆಕಿಟ್ತ್ಯೆ ಕಿಡವುರೊ ಎಡೊಂಟು ಇನ್ನಾರ್.”

“ನಿಜ ಆಕಿಯೊ ಕೃತ್ಯತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ನಿಜೊಗು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಯಿಲ್ಲೆ”

“ನಕ್ಕ ಚಮ್ಮೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಆಯೊಂಟಿಂತ್. ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿರೆ ಮೊಗ ನೋಕೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಮಾಪು ಕೇಕೊನಿಂತ್. ಆರೊ ಮುಟ್ಟಿ ಪಡಚ್ಚೊನುಡೊ ಮುಟ್ಟಮಾ ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿರೊ ಮುಟ್ಟಮಾ. ನಾನ್ ಅಜಂತೊ, ವ್ಯಭಿಚಾರತ್ತೊ ಪನಿ ಆಕಿರೆ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅವುಲೋ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಎಂದಿರೊ ಆವು. ಇಜನೆ ತಾಕಲಾಟತ್ತ್ಲ್ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟಿ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಸಯ ಚೆನ್ನೆ.”

“ಅಯಿಮ ನಿಜಲೊ ಮಾಪು ಆಕಿತ್ತಾ?”

“ಮಾಪು ಆಕಿಯಾಲ್. ಅದ್ ಅವುಲೊ ಬೆಲಿಯೊ ಗುಣ.. ಇನ್ನೊರು ಪೆಣ್ಣಾರೊ ಅನುಭವಿಸ್‌ರದಾರೊ ಏ ಪೆಣ್ಣೊ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ. ತಂಡೊ ಮಾಪುಲೆ ತಂಡೊ ಮಾತ್ರ ಪಿಸ್ತ ಆಕೊನು, ತಂಡೆ ಜತೆ ಸಂಸಾರ ಆಕೊನು ಚೆಂತ್ ಬೀಯಾರಿಕ್ಕರಾಲ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಇವುಲುಗು ವಿಶಾಲ ಖಿಲ್ವು ಇಂತ್. ತಂಡೊ ಮಾಪುಲೆ ಇನ್ನೊರ್ಕ ಇಂಜತ್ತೊ ತಪ್ಪು

ಆಕಲ್ಲೆ ಚಲ್ಲೋ ನಂಬಿಕೆಲ್ ಅದಾರೊ ಬೆಲಿಯೊ ಬಿಸಯ ಆಕಂಟೆ ಮಾಪು ಆಕಿಯಾಲ್:
ತೆಲ್ಲ ನೇರ ನಜ ಎಂದುಂ ಪಲಕ ಪರೆಯಂಟೆ ಮುಂಡಾಂಟೆ ದೆಚ್ಚ. ಪಿನ್ನೆ
ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್.

“ಯಾಕೂಬ್ ಅವುಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೆ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ
ನಾನ್ ಪೇಡ್ಚಿನ್ನೆ. ಎವುಡೆ ಈ ಅವುತುಲು ನಾನ್, ನಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಜಂಡಾಲ್
ಆವೊನಾ ಚೆಲ್ಲೊ ಪೇಡಿ. ಝಲೇಕಾ ತಂಡೊ ಅಬ್ಬ-ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಯೆಂಗೆ
ನಜ ಎಂದಾರೊ ಆಕಾರೊಮಾ ಚೆಂತ್ ಒರು ನಮೂನತ್ತೋ ಪೇಡಿ ಆಯೊಂಟಿಂತ್.
ಅಯಿತೆಂಗೆ ಝಲೇಕಾ ನಜೊಗು ಆಸರೆ ಆಯಿಟ್ತ್ ಇವುಡೆಮೆ ಇಕ್ಕುರೊ ನಿರ್ಧಾರ
ಆಕಿರಾಲ್.”

“ನಿಜ ಆಯತ್ರ ಬೇಗ ಅವುಲೋ ಮನಸ್ಸಾರೊ ಬದಲಾಕಿಟ್ತ್ ಅವುಲುಗೊರು
ಮಂಜೆಲ ಆಕಾರೊ ನಲ್ಲೊ.”

ನಜ ಅದಾಕ್ಕ್ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಾರ. ಎಲ್ಲತ್ತಕ್ಕ್ ಆ ಅಲ್ಲಾಹು ಉಲ್ಲ. ಅವುಂಡೊ
ಬೇಂದಿಗೆ ಇನ್ನೆಂಗೆ ಅವುಲುಗು ಇನ್ನೊರು ಮಂಜೆಲ ಆವು. ಅದಾಕಾಯಿಟ್ತ್ ನಜ
ದುವರ್ಕಾರ.”

ನಾನ್ ಇವುಡೆ ಒರ್ತಮೆ ಅಲ್ಲ. ನಂಡೆ ಜತೆಲ್ ಚಮೆ ಬೂಕುಜ ಇಂತ್. ನಕ್ಕ್
ಬೂಕುಜಲೋ ಎತ್ತರೆ ಓದಿಯೆಂಗುಂ ಮೈಯ್ಯಾವುಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ತಿರಿಜೊಲುರೊ ಚಮೆ
ಇಂತ್. ಬರೇ ಖುರಾನ್ ಗ್ರಂಥ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಎತ್ತರೇ ಬೆಲಿಯಜ ಎಲ್ಲಿಯೊ, ಸಾಹಿತ್ಯ
ಲೋಕತ್ತೊ ನಲ್ಲೊ, ನಲ್ಲೊ ಗ್ರಂಥತ್ತೊ, ನಾನ್ ಅವುತುಲು ಕೋನ್ ಬೆಚ್ಚಿನ್ನೆ.

ಪೊವುಲುಗು ನನ್ನ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ರೊ ಸೊರಪನಿ, ಅಸರ್‌ಗ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ
ಕೊರ್‌ಯ ನೇರ ಆಪ್ತ ಸಮಾಲೋಚನೆ. ನಕ್ಕ್ ನೆನಪಾಯೊಂಟಿನ್ನೊ ಉಮ್ಮರೊ.
ಅಯಿಮ ಒರ್‌ತಿಯೆ ಇಂತ್. ನಂಡೆ ಪೆಜಮಾರ್, ಜಮೀಲಾ ಇನ್ನದ್‌ಲ್ ಉಮ್ಮೊಗು
ತೆಲ್ಲ ನೆಮ್ಮದಿ ಕಿಟ್ಟಿಯೊಂಟು ಇಂತ್.

ಉಮ್ಮೊಗು ಆಯತ್ರ ಬೇಗ ಜಮೀಲಾರೊ ಅಯಿಮರೊ ಮರ್ಮೊಲು ಆಕಿಟ್ತ್
ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬಂಡೆ ಆಸೆ. ಅಯಿಮೊಗು ಬಯಸ್ ಆಯಿತ್ತ್. ಸುರುತೊ ಪಲೆ
ಸೊರಪನಿ ಆಕೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ. ಅಯಿಮರೊ ಕೈ ಸೋತ್ ಪೋಯಿರ್. ಅವುತುಲ್
ಅಯಿಮಗೊರು ಆಸರೆ ಬೇನು.. ನಕ್ಕೂರ್ತಿ ಸಂಗಾತಿ ಬೇನು.

ಆಯತ್ರ ಬೇಗ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಯಿಟ್ತ್ ಜಮೀಲಾರೊ ಮಂಜೆಲ ಆವೊನುಂಟು
ಯೋಚನೆ ಆಕಿಯೆ.

ಅಂಡ್ ಉಮ್ಮೊಗು ಪೋನ್ ಆಕಿಟ್ತ್ ಚೆನ್ನೆ,

“ಉಮ್ಮ... ನಾನ್ ಈ ವಾರತ್ತಲ್ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಬನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ. ಇನ್ನೆ ನಿಂಡೆ

ಕಾಪಾಟ್‌ಲೆ. ನಾನ್ ಇಪ್ಪ ಮಂಜಿಲ ಆವೊಗು ಮನಸ್ಸು ಆಕಿರೆ. ನೀನ್ ಜಮೀಲಾರೊ ಬಾಪಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಈ ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲ್. ಅಜನೆ ಪಲ್ಲಿರೊ ಖತೀಬ್‌ರೊ ಮುಟ್ಟ ಕೇಟ್‌ಟ್ ಮಂಜಿಲತ್ತಾಗ್ ನಲ್ಲೊ ನಾಲ್‌ರೊ ನಿಗಂಟ್ ಆಕ್.”

ಉಮ್ಮೊಗು ಕೊಸಿಯಾಯಿಟ್. “ಅಯಿತ್ ಮೋನೆ. ನಾನ್ ಇದ್‌ಕಾಯಿಟ್ಟೆ ಕಾತೊಂಟಿನ್ನೆ. ಬೇಗ ಬಾ” ಚಿಂತ್.

ನಾನ್ ನಾಲ್ ನಾಲ್‌ತ್ತ ಪಿನ್ನೆ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯೆ. ನಾನ್ ರಾಯತ್ತಾಗ್ ಪೋಯಪ್ಪ ಉಮ್ಮ ಪಲ್ಲಿರೊ ಖತೀಬು ಪಿನ್ನೆ ಜಮೀಲಾರೊ ಬಾಪಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರಣಿಟ್ ನಂಡೊ ಮಂಜಿಲ್ಲೊ ಕರ್‌ಲಾಸ್ ಪ್ರಕಟ ಆಕಿಂತ್. ನಾನ್ ಒರು ಕರ್‌ಲಾಸ್‌ರೊ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಎಡೆಸ್‌ಗ್ ಕಡತ್ತಿಯೆ. ಪಿನ್ನೊರು ಕರ್‌ಲಾಸ್‌ರೊ ಆದಂಕಾಕರೊ ಪೇರ್‌ಗ್ ಕಡತ್ತಿಯೆ. ಪಿನ್ನೆ ಪೋನ್ ಆಕಿಟ್ ಆದಂಕಾಕೊರೊ ಬಿಲಿಚ್ಚೆ.

“ನಿಜ ಹಿರಿಯಜ, ನಕ್ಕ ಆಶ್ರಯ ತನ್ನಜ ನಕ್ಕ ನಿಜಲೊ ಆಶೀರ್ವಾದ, ಹಾರೈಕೆ ಮುಖ್ಯ ನಿಜ, ಉಮ್ಮ ರ್ಝುಲೇಕಾ ಎಲ್ಲಾರಂ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಮುನ್ನೊಲು ಬರೊನು.” ಚೆನ್ನೆ.

“ಭಾರೀ ಸಂದೋಲ ಮೋನೇ. ನಜ ಖಂಡಿತಾ ಬಂಡ. ಚಿಂತ್ ಅಯೆಲ್.”

ಇಂಡ್ ನಂಡೆ ಮಜಿಲತ್ತೊ ನಾಲ್. ನಾನ್ ಜಮೀಲಾ ಮಾಪುಲೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ಆಯಿಟ್ ಪುದಿಯೊ ಜೀವನ ಎಡ್‌ಕರೊ ನಾಲ್. ಜಮೀಲಾ ನಂಡೆ ಅವುತುಗು ಪುದಿಯೊ ಪೆಣ್ಣ್ ಆಯಿಟ್ ಬಂಡೊ ನಾಲ್. ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತೊ ಉದ್ದತ್‌ಗೂ ಅವುಲು ನಂಡೆ ಸಂಗಾತಿಯಾಯಿಟ್ ಹೆಚ್ಚೆ ಬೆಚ್ಚಿಟ್ ಬಂಡೊ ನಾಲ್. ಅವುಲೊ ಚಂದತ್‌ಲ್ ನೋಕುರೊ ನಂಡೆ ಕರ್‌ವ್ಯ.

ಕೊರಿಯಾಲ್ ಚೆಲ್ಲ್‌ರಾರ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಂಡೊ ಸೋಲು- ಜಯಿಕ್‌ರದ್‌ಗ್ ಅವುಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಕಾಲ್ಗುಣಮೇ ಕಾರಣ ಚಿಂತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ನಕ್ಕ ಅದ್‌ಲ್ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲೆ. ಸೋಲುರದ್‌ಕುಂ, ಜಯಿಕ್‌ರದ್‌ಕುಂ ಅವುಂಡೊ ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ, ಪ್ರಯತ್ನಮೇ ಕಾರಣ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಒರು ಪಲಕ ನೇರ್. ಪ್ರಯತ್ನತ್ತೊ ಜತೆಲ್ ಅದೃಷ್ಟ ಸಹ ಬೇನು. ಅದೃಷ್ಟ ಇಲ್ಲತವುಂಡೊ ಪ್ರಯತ್ನ ಅವುನುಗು ಸೋಲಾಯಿಟ್ಟೇ ಇಕ್ಕರ್.

ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲತ್ತಾಗ್ ಎಲ್ಲಾರಂ ಬನ್ನರೆಂಗ್ ಆದಂಕಾಕ ಪಿನ್ನೆ ಅಜಲೊ ಅವುತುರಜ ಆರುಂ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅಜ ಎಂದಿಗ್ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ. ಅಜ ಆಯಿಟ್ ಪೋನು ಆಕಿಟ್ಟೆ. ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ನಡುಲು ನಕ್ಕ ಪೋನು ಆಕಿ ತೆರಿಯೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಟ್ಟೆ. ಅಜ ಇಲ್ಲಂಟೆ ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ನಡನ್ನ ಪೋಯಿತ್ತ.

ನಕ್ಕ ಚಮ್ಮ ರಜೆ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ನಾನ್ ಪಿನ್ನೆ ಪಾಡೆ ಪೆರಗೆ ಪೋಯಿಟ್ ನಂಡೆ

ಡ್ಯೂಟಿಗ್ ಸೇರೊನಿಂತ್.

ಅಂಡ್ ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನೆ. “ಉಮ್ಮ ನಾಳೆ ನಾ ಪೆರಗ್ ಪೋಂಡೆ.”

“ಎಂದಿಗ್ ಮೋನೆ ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ನೀನ್ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಇನ್ನೊ ಒರು ವಾರ ಆಯಿಟ್ಟೆ.”

“ನಕ್ಕ ಯಾರ ನಾಲ್ ರಜೆ ಇಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ಪೋವೊನೇ ಆಯಿರ್.”

“ಜಮೀಲಾರೊ ಬಿಲ್ವೊ ಪೋಂಡೆ ಮೋನೇ?”

“ಇಲ್ಲೆ ಉಮ್ಮ.. ಇತ್ತರೆ ಬೇಗ ಬ್ಯಾಂಡೆ.”

“ಪ್ರದಿಯೊ ಮಂಜಿಲ ಆಯಜ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಕ್ಕರೆ ಬೇಂಡೆ. ನೀನ್ ಅವುಲೊ ಕುಟಿಯೊ ಪೋ.. ಅವುಲು ಇವುಡೆ ನಿಂಡೊ ನೆನಪು ಆಕಿಯೊಂಟು ಇಕ್ಕರೆ ಬೇಂಡೆ.”

“ಅವುಲು ಕೊರಾಯ ನಾಲ್ ಇವುಡೆಮೆ ಇಕ್ಕಟ್, ನೀನ್ ಇಕ್ಕುಂಚೊ ಅವುಲುಗು ಅತ್ತರೆ ಬೇಜಾರ್ ಆವಲ್ಲೆ.”

“ಇವುಡೆ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವೊಗು ಆವುಡಾ ನೋಕು. ಮುಟ್ಟತ್ತಲೆ ಅಯಿತೆಂಕ್ ನಿಕ್ಕ ಅವುತುಗು ಬನ್ನ ಪೋಗ.”

“ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕರೆ ಉಮ್ಮ.”

ಆ ಜಾವುಗು ಜಮೀಲಾ ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಬರಂಟೆ ದೂರಮೆ ದೆಚ್ಚಾಲ್. ಅವುಲೊ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಟ್ ಅವುಲೊ ಮೊಗತ್ತೊ ನಂಡ ಅಪರ ತಿರಿಚ್ಚೆ ಅವುಲು ಬುಲಿಪಿಟ್ಟೊಂಟು ಇನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೋ ಕಣ್ಣಾಲ್ ತನ್ನಿ ಇಂತ್.

“ಎಂದಿಗ್ ಬುಲಿಪಿಡಾರೆ?”

“ನಿಜ ನಾಳೆ ನಂಡೆ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡಾರ?”

“ನಾನ್ ಪೋವೊನಲ್ಲೆ ಜಮೀಲಾ.”

“ನಿಜ ಪೋಯೆಂಕ್ ನಾನ್ ಎಜನೆ ಇಕ್ಕಟ್ ಇವುಡೆ.”

“ನಂಡೆ ನೆನಪುಜಲೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೀನ್ ಇಕ್ಕ. ನಿಂಡೆ ನೆನಪುಲು, ನಿಂಡೆ ಖಿಲ್ವುಲು ಎಪ್ಪೊಂ ನಾನ್ ಇಕ್ಕರೆ.”

ತಮಾಷೆ ಮೆಯಿ. ನಿಜ ಇಲ್ಲೆ ಚೆನ್ನೆಂಕ್ ನಂಡೆ ಜೀಯಮೆ ಪೋಂಡು. ಅದಾಕ್ಕಾಯಿಟ್ಟ್ ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಬಂಡೆ.”

“ನೀನ್ ನಂಡೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನೆಂಕ್ ಇವುಡೆ ಉಮ್ಮ ಒರ್ತಿಯೇ ಆವುರು.”

“ಉಮ್ಮರೊ ಬಿಲಿಚ್ಚೊಂಟು ಪೋಯಿ.”

“ಎಲ್ಲ ಪೋಯೆಂಕ್ ಈ ಅಗ್?”

“ಅದಾರೊ ಆರ್‌ಗ್ ಐತೆಂಕ್ ಬಿಕ್ಕುರು.”

ನಾನ್ ಅವುಲೆಮೆ ನೋಕಿಯೆ. ಅವುಲೊ ಪಲಕತ್ತಲ್ ವಂಚನೆ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇಕ್ಕೊನು ಚೆಲ್ಲೊ ಆಸೆ ಅವುಲೊ . ತಲೆತಲಾಂತರತ್ತೊ ಬನ್ನೊ ನಜಲೊ ಜಾಗೆ. ಆ ಜಾಗತ್ತೊ ಬಿಕ್ಕೊಗು ಉಮ್ಮ ಒಪ್ಪಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ಉಮ್ಮ ಈ ಜಾಗೆ, ಈ ಅಗ ಬುಟ್ಟು ಬರಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಆಯತ್ರೇ ಬೇಗ ಇಜ್ಜೆ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಲ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕೊನು.”

“ನೇರಾಯಿಟ್?”

“ಒಕ್ಕು.. ನಿಂಡೆ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ನಕ್ಕ ದೂರ ಇಕ್ಕೊಗು ಆವುರ. ಅದ್‌ಕಾಯಿಟ್ ಇಪರಮೇ ಬಂಡೊ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕರೆ.”

ಅವುಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಚಿರಿಕೆ ಬಂತ್. ನಂಡೆ ಪಿರಾಂದ್ ಆಕರೊ ಆ ಚಿರಿಕೆಗ್ ನಾನ್ ಅವುಲೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚೆ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್

ನಾನ್ ಅವುಡೆಗ್ ಪೆರಗೆ ಪರ್ತಾಯೆ. ಜಮೀಲಾರೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ತನ್ನಿ ಇಂತ್. ಪಿರ್‌ಸತ್ತೊ ಪೆಇಸ್ಲಾಯಿರೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋವೊಗೇ ಮನಸ್ಸಲ್ಲೆ. ಇನ್ನತ್ತೆ ನಾಲ್ ರಜೆ ಇಟ್ಪಟ್ಪೆ ಅವುಲೊ ಪಿರ್‌ಸತ್ತೊ ಅಪ್ಪುಗೆಲ್ ಇನ್ನೊ ಬುಡಾಮಾ ಚೆಂತ್ ಚೆಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸಾಯಿತ್. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಅದ್ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ನಂಡೆ ಕರ್ತವ್ಯ ನಂಡೆ ಎಸರ ಆಕಿತ್.

ನಾನ್ ದುಃಖತ್ತೊಡೆ ಅಜಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪೆರಗೆ ಪರ್ತಾಯೆ. ನಂಡೆ ಅಗ, ರಾಯ ಎಲ್ಲಾ ಪೆರಗೆ ಉಲಿಇತ್. ನಾನ್ ಸೇರೊನಾಯೆ ಜಾಗೆ ಮುಟ್ಟು ಆಯಿತ್.

ನಾನ್ ನಂಡೆ ಆ ಚಿರಿಯೊ ಅವುತುರೊ ಬಾಯಿಲ್ ಎಡ್‌ಟ್ಪೆ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆ. ಕೊರೆಯ ನಾಲ್‌ಲಿಪರ ನಾನ್ ಇಲ್ಲತ್ತೋ ಕಾರಣ ಅವುತುರೊ ಉಲ್ಲ ಅವುಡವುಡೆ ಕಾಟ ಬೂನುಂತ್. ಅವುತುರೊ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಲ್ ಬನ್ನಾತೆ ಬಲೆ ಕೆಟ್ಟಿಂತ್. ಒರ್ಕ ಅವುತುರೊ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಲೀನ್ ಆಕೊನು.. ನಾನ್, ಜಮೀಲಾ, ಉಮ್ಮೊಗು ಈ ಅಗ ಮೈಯ್ಯಾವು. ನಕ್ಕ ಇವುಡುರೊ ವರ್ಗಾವಣೆ ಕಿಟ್ಟಿಲ್ಲೆಂಗೆ ಉಮ್ಮೊ, ಜಮೀಲಾರೊ ಇವುಡೆಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬರೊನು. ರಾಯತ್ತೊ ಅವುತುಲು ಪೆಂಜಮಾರ್ ಆರೈತೆಂಗುಂ ಅಕ್ಕರೊ ಪಲೆ ಆಕೊನು. ಅಯಿತೆಂಗೆ ಈ ಅವುತುಗು ಅಜಲೊ ಎಲ್ಲಾ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬರೊಗು ಆದಂಕಾಕ ಒಪ್ಪುವಾ?

ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲತ್ತಗ್ ಆದಂಕಾಕ ಬನ್ನೆಟ್ಟೆ, ಅದ್‌ರೊ ಕಾರಣ ಎಂದಿರೊಂಟು ತೆರಿಯೊಗು ನಾನ್ ಬಾಯಿಲ್ ಇಟ್ಪಟ್ಪೆ ಆದಂಕಾಕರೊ ಅವುತುರಪರ ಕಾಲ್ ಬೆಚ್ಚೆ. ಆ ಅವುತುರೊ ಪಡಿ ಪತ್ತಿಟ್ಪೆ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆ. ಉಂಜಾಲ್ ಸ್ತಬ್ಧ ಆಯಿಟ್ಪೆ ಇಂತ್.

ನಾನ್ ಆ ಅವುತುಗು ಚಮ್ಮೆ ಪರಿಚಯತ್ತಾಯವನಾಯ ಕಾರಣ ನೇರಾಯಿಟ್ಪೆ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆ. ಅವುಡೆ ಆರುಂ ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಕಂಡ್‌ಲ್ಲೆ. ಆ ಅವುತುಲು ಮೌನವೇ ನೊರೆಜೊ ಪಲೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅವುಡೆ ಪೋಯಿರಾರ್? ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಇಸ್ಲಾಯಿ, ರುುಲೇಕಾ?

ನಾನ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ರೂಮುಡಪರ ಬನ್ನೆ. ಅವುಡೆ ಆರಾ ನರಜಯೊಂಟು ಇನ್ನೊ ಪಲೆ ಕಂಡ್ತ್. ನಾನ್ ಆ ರೂಮುರೊ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನೆ. ಆದಂಕಾಕ ಕೆಡನ್ನಟ್ಟ್ ಇಂತ್.

ನಂಡೆ ನೋಕಿಟ್ಟ್, “ಬಾ ನಿಂಡೆ ನೋಕಿತ್ತ ಚಮ್ಮೆ ನಾಲಾಯಿತ್ತ. ಒರ್ತಮೇ ಬನ್ನರೊಮಾ? ನಿಂಡೆ ಪೆಇಕ್ಕಾಯಿ ಬನ್ನರಾಲ? ಚೆಂತ್ ಎನಿಚ್ಚಿ ದೆಚ್ಚಿತ್ತ.

ಅಯೆಲ್‌ಗ್ ಹುಷಾರಿನ್ನಟ್ಟೆ. ಮೇಲ್ ತೀರೊ ಪಲೆ ಕಾಇಕ್ಕೊಂಟಿಂತ್. ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ. “ಇಲ್ಲೆ ನಾ ಒರ್ತಮೇ ಬನ್ನರೊ. ನಂಡೆ ಬಿಸಯ ಅಜನೆ ಇಕ್ಕಟ್ಟ್. ಎಲ್ಲಾ ಅವುಡೆ ಪೋಯಿರಾರ್. ಉಮ್ಮ, ಝುಲೇಕಾ?

“ಝುಲೇಕಾ ಆಸ್ತೆಗ್ ಪೋಯಿರಾರ್. ನಂಡೆ ಪನಿಕ್ ಮರಂದ್ ಕೊಂಬರೊಗು.”

“ಪಿನ್ನೆ ಉಮ್ಮ?”

“ಅವುಲು ಎವುಡೆ ಉಲ್ಲಾಲ್? ನಿಂಡೆ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ಮುನೊಲು ಹಾರ್ಟ್ ಫೇಲ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಮರಿಚ್ಚಾಲ್. ಇಪ್ಪ ಅವುಲು ಪಲ್ಲಿರೆ ಪೆರಗತ್ತಲ್ ಖಬುರು ಆಯಿಟ್ಟ್ ಉಲ್ಲಾಲ್.”

ನಕ್ಕು ಒರ್ತ ಚೆಡಿಲ್ ಅಡಿಚ್ಚೊ ಪಲೆ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಕಣ್ಣ್ ಚೆಮ್ಮೆ ಬನ್ನಟ್ಟ್ ಅವುಡೆಮೇ ದೆಚ್ಚಿ ಪೋಯೆ. ನಾನ್ ಅವುಡೆ ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ಗೌಜಿಲ್ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ಇವುಡೆ ಎಂದಿರೊ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪೋಯಿರ್. ಎಂಜತ್ತೊ ದುರಂತ. ಅವುಡೆ ನಂಡೆ ಜೀವನತ್ತಗ್ ಸಂಗಾತಿರೊ ಪ್ರವೇಶ ಆಯಿಂತ್. ಇವುಡೆ ಇಯೆಲ್ ತಂಡೆ ಸಂಗಾತಿರೊ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡ್ತ್. ಒರು ಕಡೆ ಸಂದೋಲ, ಸಂಭ್ರಮತ್ತೊ ವಾತಾವರಣ. ಇವುಡೆ ದುಃಖ, ನೊಂಬಲತ್ತೊ ವಾತಾವರಣ. ಎಂದ್ ವಿಪರ್ಯಾಸ ಅಲ್ಲೆ.

ನಂಡೆ ಕಣ್ಣಲ್ ದಳ ದಳ ತನ್ನಿ ಇಳಿಯೊಗು ಸುರುವಾಯಿತ್ತ.

“ನಿಬ ಎಂದಿಗ್ ನಕ್ಕು ಸುದ್ದಿ ತರಿಪಾಟಿಲ್ಲೆ?”

“ತರಿಪಾಟಿಂತ್. ಅಯಿಂತ್ ನಿಕ್ಕು ಜಂಡ್ ನಾಲ್‌ರೊ ಉಲ್ಲ ಮಂಜಿಲ ಆವುರದ್ ಇಂತ್. ನಿಕ್ಕು ನಿಂಡೆ ಜೀವನತ್ತೊ ಸಂದೋಲತ್ತೊ ನಾಲ್. ನೀನ್ ಅವುಡೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇಕ್ಕುಂಬೊ ನಿಕ್ಕು ನೊಂಬಲ ತಂಡೊ ಬಿಸಯ ಚೆಲ್ಲೊಗು ನಕ್ಕು ಸಾಧ್ಯ ಆಯಿಟ್ಟೆ.”

ಅತ್ತರೆ ನೇರತ್ತ ಹೆಜ್ಜಿರೊ ಸೌಂಡ್ ಕೇಟ್ತ್. ಝುಲೇಕಾ ಉಲ್ಲ ಬನ್ನಾಲ್. ಅವುಲೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ಚಿರಿಕಮೆ ಇನ್ನಟ್ಟೆ. ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣರೊ ಬೆಳ್ಳಿರಿ ಮಾಇ ಪೋಯಿಂತ್. ಮುನೊಲ್ಲೊ ಕಾನ ಯಾರ ಮೆಲಿಇನ್ನಾಲ್. ಕಲ್‌ರೊ ಮುಲ್ಲು ಎನಿಚಿ ಕಂಡೊಂಟಿಂತ್.

“ಎಪ್ಪ ಬನ್ನಾರ್ ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ? ನಿಜಲೊ ಪೆಇಕ್ಕಾಯಿರೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬನ್ನಾರ?”

“ಇಲ್ಲೆ ನಾನೊರ್ತಮೆ ಬನ್ನರೊ.”

ಅವುಲು ಕೋನೊ ಮರಂದ್‌ರೊ ಅಯೆಲೊ ಮುಟ್ಟು ಬೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಲ್.

“ನೋಕಿಯಾರ ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ... ಎಜನೆ ಆಯಿತ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಒನ್ನುರೊ ಮೇಲ್ ಇನ್ನೊರು ಆಫಾತ. ಏದೊರು ಸೀಕ್ ಇಲ್ಲಾಂಚೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊ ಉಮ್ಮ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಯಿಟ್ ಮೌತು ಆಯಿತ್. ಉಮ್ಮ ಪೋಯೊ ಪಿನ್ನೆ ಇಯೆಲ್ ಪಾಯಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಒರಜೆರ್, ಒರು ಪಲಕ ಇಲ್ಲೆ. ಸರಿಯಾಯಿಟ್ ಬಯತ್ ಗ್ ತಿನ್ನೊ ಇಲ್ಲೆ. ಈ ಅವುತುರೊ ಭರವಸೆ ಆಯೊ ಅಯಲೇ ಇಜನೆ ಮೂಲೆ ಸೇರಿಯೆಂಗ್ ಪೆಣ್ಣಾಯೊ ನಾನ್ ಎಂದಿರೊ ಆಕೊನು?”

ನಾನ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನೆ.

“ಒಕ್ಕು ಕಾಕ, ಝಲೇಕಾ ಚೆಲ್ಲೆದ್ ಸರಿ. ಈ ಅವುತುರೊ ಆಸರೆ ಆಯೊ ನಿಜ ಇಜನೆ ಬೀಯಾರಿಚೊಂಟು ಒರಜೆಯೆಂಗ್ ಆವಾ? ನಿಜ ಧೈರ್ಯ ಎಡ್ತೊನು. ನಿಜ ಬಲಹೀನರಾವೊಗು ತೀರ.”

ಅಯೆಲ್ ಚೆಂತ್.

“ನಾಳೆ ಮರಿಕರದರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಕ್ಕ ಪೇಡಿ ಇಲ್ಲೆ. ನಂಡೆದುರೇ ನಂಡೆ ಮೋನು ಮರಿಚ್ಚಿಪೋಯ. ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿ ಮರಿಚಿಪೋಯಾಲ್. ಇದಲ್ ದುನಿಯಾವು ಎದುಂ ಅಡಿಮೇಲಾವುಲ್ಲೆ. ನಾನುಂ ಬರ್ಬಾದಾವುಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಮರಿಚ್ಚಿಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಎಂದಿರೊ ಆವುರೆ. ಇಲ್ಲೆಂಗ್ ಮರಿಚ್ಚಿಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಏ ಜಾಗೆತ್ತಲ್ ಜಾಗೆ ಕಿಟ್ವರ್ ಅದರೊ ಬಗ್ಗೆ ನಾ ಯೋಚನೆ ಆಕ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ಬೇನಾಯದ್ ಈ ಜೀವನ. ಇವುಡೆ ಇನ್ನತ್ತೆ ನಾಲ್ ನಾ ಎಂದಾಯಿತೆಂಗ್ ನಲ್ಲದ್ ಆಕೊನು. ಎತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಮಿಂಜರೆ ಅತ್ತರೆ ನಾಲ್ ನಾನ್ ಇನ್ನೊರ್ತಗಾಯಿಟ್ ಮಿಂಜೊನು.”

ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ.

“ಎತ್ತರೆ ಆಯಿತೆಂಗ್ ನಜಲೊ ಮುಟ್ಟತ್ತಜ ಮರಿಚಿ ಪೋಯೆಂಗ್ ನಜಲೊ ಖಿಲ್ಲುಗು ಚಮ್ಮೆ ನೊಂಬಲ ಆವುರು. ಆ ನೊಂಬಲ ಮರ್ಕರೊ ಅತ್ತರೆ ಸುಲಭ ಅಲ್ಲಅಲ್ಲೆ.”

“ಒಕ್ಕು. ನಾನ್ ನಂಡೆ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿರೊ ಮೌತುರೊ ಮರಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಇನ್ನ ಚಮ್ಮೆ ಕಾಲ ಮಿಂಜೊನು. ನಂಡೆ ಆರೋಗ್ಯ ಗಟ್ಟಿಯಾಯಿಟ್ ಇಕ್ಕರತ್ತೆ.”

ನಾನ್ ಪೆರಗೆ ಬನ್ನಟ್ವ ತೆಲ್ಲ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಪಲ್ಲಿರಪರ ಪೋಯೆ. ಅವುಡೆ ಪುದಿಯೊ ಒರು ಖಿಬುರು ನೋಕಿಯೆ. ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದರೊ ಖಿಬುರುರೊ ಮುಟ್ಟ ಪಿನ್ನೊರು ಖಿಬುರು. ಅದ್ ಅವುಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಖಿಬುರು. ನಾನ್ ರಾಯತ್ತ್ ಗ್ ಪೋಯಪ್ಪ ಅಯಿಮ ನಂಡೆ ತಲೆ ಪೂಇತ್ ಚೆನ್ನೆಂತ್. “ನಿಕ್ಕ ನಲ್ಲೆ ಕೊನಪಾಡರೊ ನಲ್ಲೊ ಗುಣತ್ತೊ ಪೆಣ್ಣ ಕಿಟ್ವರ್. ಅವುಲು ನಿಂಡೊ ಜತೆಲ್ ಸುಖಿತ್ತಲ್ ಜೀವನ ನಡತ್ತರೊ ಪಲೆ ಆವಟ್ವೆ, ಅವುಲುಗು ನಂಡೆ ಒರು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡುಕೊನು.”

“ಆಯಿತೆಂಗ್ ಅಯಿಮೊಗು ಅವುಲೊ ನೋಕುರೊ ಅವಕಾಶ ಬನ್ನಲ್ಲೆ. ಈ

ದುನಿಯಾವುರೂ ಮೇಲ್ ಉಲ್ಲೊ ನಜಲೊ ಜೀವನಮೇ ಒರು ವಿಚಿತ್ರ ಅಲ್ಲೆ. ಇಂಡ್ ಇನ್ನೊ ಮನಿಸ ನಾಲೆ ಇಕ್ಕಾರಾರ ಚೆಲ್ಲೋ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಇಲ್ಲೆ. ಜೀವನ ಚೆಲ್ಲರದಾ ತನ್ನಿರೂ ಮೇಲ್ರೂ ಗುಳ್ಳೆ ಪಲೆ. ಏ ಕ್ಷಣತ್ತ್ಲ್ ಒಡೆಯಿರ್ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆವುಲ್ಲೆ.

ಆ ಜಾವುಗು ನಾನ್ ಆದಂಕಾಕರೂ ಅವುತುಗು ಪೋಯೆ. ಆದಂಕಾಕ ಪರ್ತ್ ಉಂಜಾಲ್ಲ್ ದೆಚ್ಚಿಂತ್.

ನಾನ್ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆ ಕೇಟೆ.

“ಪನಿ ಬುಟ್ಟುತ್ತಾ?”

“ಬುಟ್ಟು ಪಲೆ ಕಾಂಡ್. ಪನಿ ಬನ್ನೆಟ್ತ್ ತಡಿಕ್ ಸೇರಿಯೆಂಗೆ ಇಡೀ ತಡಿಯೇ ಒರು ನಮೂನಿ ಆವುರು. ಏದುಲುಂ ಉತ್ನಾಹ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಕೊರ್ಯ ನಾಲ್ಲ್ ಇಪರ ಕೆಡನ್ನವುಡೆಮೇ ಇನ್ನೆ. ಝಲೇಕಾ ಇಲ್ಲೆಂಗೆ ನಂಡೆ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದಿರೂ ಆವೊನಂತಾ. ಇದಿಪ್ಪ ನಕ್ಕ ತೆಲ್ಲೆ ಉತ್ನಾಹ ತರೂಗು ನೀ ಬನ್ನೆ ನೋಕು. ಇನ್ನೆ ನಾನ್ ಮುನೊಲ್ಲೊ ಪಲೆ ಆವುರೆ ನೋಕು.”

“ನಿಜ ಉತ್ನಾಹತ್ತ್ಲ್ ಇನ್ನೆಂಗೆ ಝಲೇಕೊಗು ತೆಲ್ಲೆ ಸಮಾಧಾನ ಆವುರು.”

ಅಯೆಲ್ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನೆ ಕೇಟ್ತ್.

“ನಿಜ ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಪೆಇಶ್ಚಾಯಿರೂ ಇವುಡೆ ಎಂದಿಗ್ ಕುಟಿಯೊಪರೂಗು ತೀರ? ನೀನ್ ಇಕ್ಕರೂ ಈ ಅವುತುರೂ ನಿಕ್ಕೆ ಬುಟ್ಟು ತಂಡ. ನೀನ್ ನಿಂಡೊ ಸಂಸಾರ ಇವುಡೆ ಇನ್ನೆಂಗೆ ನಕ್ಕ ಆಸರೆ ಆಯೊ ಪಲೆ ಆವುರು.”

ನಕ್ಕ ಅಯೆಲೊ ನಲ್ಲೊ ಗುಣ ನೋಕಿಟ್ತ್ ಕೊಸಿ ಆಯಿತ್ತ್. ಇಜತ್ತೊ ನಲ್ಲೊ ಮನಸ್ಸರೂ ವ್ಯಕ್ತಿ ನಕ್ಕ ಆಸರೆ ಆಯಿಟ್ತ್ ಉಲ್ಲಾರ್ ಚೆಲ್ಲೊ ನೆಮ್ಮದಿ ನಕ್ಕ ಉಂಡಾಯಿತ್ತ್.

ನಾನ್ ಚೆನ್ನೆ. “ಅಯಿತೆಂಗೆ ಉಮ್ಮ ಆ ಅಗ ಬುಟ್ಟು ಬರಲ್ಲೆ.”

“ಅದ್ ಒಕ್ಕು. ನಜಲೊ ಬಯಸ್ಸರಜೊಗು ನಜಲೊ ಸ್ವಂತ ಅಗ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಎವುಡೆ ಪೋಗು ಮನಸ್ಸಿಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಅದಲ್ ಎಂದರೂ ಒರು ಋಣಾನುಬಂಧ ಇಕ್ಕರ್. ಅಯಿತೆಂಗೆ ನೀನ್ ಒರ್ಕ ನಿಂಡೆ ಉಮ್ಮರೆ ಮುಟ್ಟ ಪಲಕ ಪರಇಿ ನೋಕು”.

“ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕರೆ”.

“ನಕ್ಕ ನಂಡೆ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲೆ. ಆಯೆಂಗುಂ ನಾಳೆ ನನ್ನೆಲ್ಲೆ ಪಿನ್ನೆ ಈ ಅವುತುರೂ ಅವಸ್ಥೆ ಎಂದಾವುರ ಚೆಲ್ಲೋ ಪೇಡಿ. ಇತ್ತರೆ ಬೆಲಿಯೊ ಅಗ ಈ ಆಸ್ತಿರೂ ನೋಕಿಯೋಂಟು ಪೋಂಡೊ ಆರ್ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ?”

“ನಿಜಲೊ ಚೆಯೊಮೋನು ಯಾಕೂಬ್ ಉಲ್ಲೆ?”

“ಅವುನು ಇವುಡೆಗ್ ಬರಲ್ಲೆ?”

“ಅವುನು ಬನ್ನೆಲ್ಲೆಂಗೆ ಈ ಅವುತುಗ್ ಝಲೇಕಾರೂ ವಾರಸುದಾರಳಾಕಿಟ್ತ್

ಆಕಲ್ಲೆ. ಈ ಆಸ್ತಿ ಅಗ ಪಿನ್ನೆ ಅವುಲೊ ಮೋನುಗೇ ಕಿಟ್ಟರಲ್ಲೆ?”

“ಒಕ್ಕು ..ಆಯೆಂಗ್ ನಂಡೆ ಪುಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನೆಂಗ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್ ಬೆಲಿಯೊ ಅವುರೋ ತೋಲು ಇದ್‌ರೋ ನಡಪಾಟಿಯೋಂಟು ಪೋಂಡೊ ಛಾತಿ ಝುಲೇಕಾರೊ ಮುಟ್ಟ ಇಕ್ಕುವಾ?”

“ಪೆಣ್ಣ್ ಚೆಲ್ಲೊ ಅಸಡ್ಡೆಮಾ?”

“ಅಜನೆ ಅಲ್ಲ”

“ಎಂದುಂ ಆವುಲ್ಲೆ. ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಬರೊಗ್ ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ಒರು ಸರಿಯಾಯೊ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕುರು. ಯಾಕೂಬ್‌ಗು, ನಿಜಲೆ ಪುಲ್ಲಿಗು, ಸರಿಯಾಯೊ ವೋದಿ ಕಿಟ್ಟರೊ ಪಲೆ ಒರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತ್ ಬರು.”

“ಸರಿ ಚೆಂತ್ ಅಯಾಲ್”

ಚೋರು ಉಂಡುಟ್ಟು ನಂಡೆ ಅವುತುರಪರ ಪೋವೋಂತುಗು ಅಯೆಲ್ ಚೆರಿಯೆ ಒರು ಕೆಟ್ ತಂತ್ ಚೆಂತ್.

“ಇದ್ ನಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿ ನಿಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಗ್ ತರೊನುಂಟು ಕೋನ್ ಬೆಚ್ಚೊ ಉಡುಗೊರೆ. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಅದ್‌ರೊ ಅವುಲುಗು ತರೊನು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಇಪ್ಪ ಇದ್‌ರೊ ನಾನ್ ನಿಕ್ಕ ತನ್ನೊಂಟುಲ್ಲೆ, ಬೇಂಡ ಚೆಲ್ಲಂಡ”.

ನಾನ್ ಅದ್‌ರೊ ಎಡ್ತೊಂಟು ಅವುತುಗು ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಬುಡುಪಾಟಿಟ್ಟ್ ನೋಕಿಯ. ಅದಲ್ ಜಂಡ್ ಬಂಗಾರತ್ತೊ ಮೋಂದರ ಇಂತ್, ಒನ್ನು ನಕ್ಕ ಇನ್ನೊನ್ನು ನಂಡೆ ಪೆಣ್ಣಾಯಿಗ್. ನಾನ್ ಅದ್‌ರೊಮೆ ನೋಕಿಯೋ ದೆಚ್ಚೆ. ಕಣ್ಣಲ್ ಕಣ್ಣಿ ಒಲಿಗಿತ್ತ.

ನಂಡೆ ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ನಾಲ್ ತಿಂಜಲ್ ಆಯಿಂತ್. ನಾನ್ ಪೋವುನಂಜಿ ನಾಲ್‌ಗ್ ಒರ್‌ಕ್ಕ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಯಿಟ್ಟ್ ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ದೆಚ್ಚಿಟ್ಟ್ ಬನ್ನೊಂಟಿನ್ನೆ. ಉಮ್ಮಾ, ಪೆಣ್ಣಾಯಿಗಾಯಿಟ್ಟ್ ನಾನ್ ಅವುಡ್ಲೆ ಆಯತ್ತರೆ ಬೇಗ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕೊಗು ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕೊನು. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಆದಂಕಾಕ ಇವುಡೆಮೆ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ಇಕ್ಕೊಗು ಒತ್ತಾಯ ಆಕಿಯೊಂಟು ಉಂಡು. ಆ ಅವುತುರೊ ಬಿಕ್ಕರೊ ಬೇಂಡ. ಪೆಜಮ್ಮಾರೊ ದೆಯಿಕೊಗು ಚೆನ್ನೆಟ್ಟ್ ನಾನ್ ಉಮ್ಮಾ, ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಇವುಡೆಗ್ ಕುಟಿಯೊಪರುವ. ವರ್ಗಾವಣೆ ಆವುರೊ ಸಮಯತ್ತಲ್ ಅಪರಮೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಕಿಯೆಂಗ್ ಐತ್.

ಇಜನಮೆ ಕೊರಾಯ ನಾಲ್ ಪೋವೊಂತುಗು ಆದಂಕಾಕ ಒರು ನಾಲ್ ಜಾಲ್‌ಲ್ ಬೂಂತು. ಅಯೆಲೋ ಎಡತ್ತೋ ಪಾಶ್ವತ್ತೋ ಸ್ವಾಧೀನಮೆ ತಪ್ಪಿ ಪೋಯಿತ್ತ. ಇದ್ ಪಾಶ್ವವಾಯ[ಲಕ್ಷ] ಚೆಲ್ಲರದ್ ನಜೊಗು ಪಿಡಿ ಆಯಿತ್ತ.

ನಾನ್ ಅಂಡ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ರೊ ಬನ್ನೆಟ್ಟ್ ನಂಡೆ ರೂಮುಲು ಇಕ್ಕುಂಚೊ ಝುಲೇಕಾ ಓಡಿ ಬನ್ನೆ ಚೆನ್ನಾಲ್, “ಕಾಕ ಬೂನುರು.”

ನಾನ್ ಅವಲೋಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಯೆ. ಜಾಲ್ ಅಯೆಲ್ ಬೂನುಂಟು. ನಜ ಜಂಡಾಲ್ ಕಷ್ಟತ್ ಅಯೆಲೋ ವಾತಿಟ್ ಉಲ್ಲ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಬನ್ನ.

ಅಯೆಲೋ ಆ ಸ್ಥಿತಿರೊ ಕಂಡ್ ರ್ ಝಲೇಖಾ ಬುಲಿಪಿಡೊಗು ತೊಡಜಿಯಾಲ್. ನಾನ್ ಬುಲಿಪಿಡಂಡ ಚೆನ್ನೆ, ಅಯೆಲೋ ಉಲ್ಲ ಬಲತ್ತಿಟ್ ಕೇಟಿ, “ಕಾಕ ನಿಜೊಗು ಎಂದಿರೆ ಆವುರು?”

ಅಯೆಲ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಯತ್ನ ಆಕಿತ್. ಅಯಿತೆಂಗ್ ಸರಿಯಾಯಿಟ್ ಪಲಕ ಪರೆಯೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ. ಪಲಕ ಬೂನು ಪೋಯಿಂತ್.

ನಾನ್ ರ್ ಝಲೇಕಾರೊ ಪರ್ತ್ ಬಿಲಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನೆ.

“ಕಾಕೊಗು ಲಕ್ಶ ಅಡಿಚಿರ್.”

“ಎಂದಿರೊ ಚೆನ್ನೊಂಟು ಉಲ್ಲಾರ್ ನಿಜಿ?”

“ಒಕ್ಕು, ಅಯೆಲೋ ಒರು ಭಾಗ ಸ್ವಾಧೀನ ತಪ್ಪಿರ್. ಪಲಕ ಬೂನು ಪೋಯಿರ್. ಅಯೆಲೋ ಆಸ್ತೆಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋವೊನಾವುರು.”

“ಯಾಕೂಬ್ ಗ್ ಪೋನು ಆಕುವಾ. ಅವುನು ಬಂಡಾನಾ ನೋಕುವ.”

ಅಜನೆ ಯಾಕೂಬ್ ಗ್ ಪೋನ್ ಆಕಿತ್. ಅವುನು ಬಾಪಾರೊ ಇಜನೆ ಆಯದ್ ಕಂಡ್ ಐಬತ್ತಾಯ.

“ಅಕ್ಬರ್ ನಾನ್ ಬಂಡದ್ ಕಾಕಂಡ. ಅಯೆಲೋ ಇಪ್ಪಮೆ ಆಸ್ತೆಗ್ ಸೇರ್ಪಾಟ್ ರೊ ಪ್ರಯತ್ನ ಆಕುರು. ನಜ ಒರು ಜಂಡ್ ನಾಲ್ ರಜೆ ಎಡ್ತೊಂಟು ರಾಯತ್ತ್ ಬಂಡ.”

ಒರು ಕಾರೊ ಬಾಡಿಗೆ ಆಕಿಟ್ ನಾನ್ ಆ ರ್ ಝಲೇಕಾ ಆ ಅವುತುಗು ಬೀಗ ಇಟ್ಪಟ್ ಅಯೆಲೋ ಆಸ್ತೆಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಯೆ. ಅವುಡೊ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪರೀಕ್ಷೆ ಆಕಿತ್. ಕೊರ್ಯ ನಾಲ್ ಆಸ್ತೆಲೆ ಇಕ್ಕೊನಾವು ಚೆಂತ್ ಟ್ರೀಟ್ ಮೆಂಟ್ ತೊಡಜಿತ್.

ಅಯೆಲೋ ಮುಟ್ಟಿ ರ್ ಝಲೇಕಾ ಒರ್ತಿರೊ ಬುಡೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಇನ್ನೆಟ್ಟೆ. ನಾನ್ ಜಾವುಗು ಅವುಡೆಮೆ ದೆಚ್ಚಿ. ರ್ ಝಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಬಾಫಾ-ಉಮ್ಮೊಗು ಬಿಸಯ ತೆರಿಪಾಟೊಗು ಪೋನು ಆಕಿಯಾಲ್.

ಆ ಜಾವು ನಜೊಗು ಜಂಡಾಲ್ ಗ್ ಒರಕ್ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಕಲಜಿ ಪೋಯದೊರೊ ಎಲ್ಲಾ ಬಿಯಾರಿಚ್ಚಿ. ನಾನ್ ನಂಡೆ ರಾಯ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಬ್ಯಾಂಕ್ ರೊ ಪನಿಕ್ ಇವುಡೆ ಬನ್ನೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಯಿಟ್ ಪೋಯಿತ್. ಆ ಅವುತುಲು ಎತ್ತರೆ ಸಂದೋಲ ಇಂತ್. ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೋ ಪೆಇಚ್ಚಿಯಿ, ಅಲೀ ಅಹ್ಮದ್, ಯಾಕೂಬ್, ರ್ ಝಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಕಿಡಾವು...ಅಯಿತೆಂಗ್ ಕೊರ್ಯ ತಿಂಜಲೊ ಉಲ್ಲಾ ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಆಯಿಟ್ ಪೋಯಿತ್. ಎತ್ತರೆ ದುರಂತಜ ಆಯಿಟ್ ಪೋಯಿತ್. ಜಂಡ್ ಜೀಯತ್ತೊ ಮೌತು. ಇಪ್ಪ ಇಯಲೊ ಈ ಸ್ಥಿತಿ, ನಂಡೆ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ಒಲಿಗಿತ್. ನಕ್ ಇಜ ಎಂದುಂ ಆವಂಡ. ಏ ಚೋರೆರೊ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲೆ. ಅಯಿತೆಂಗುಂ ಮಾನವೀಯ ಸಂಬಂಧತ್

ಎತ್ತರೆ ಮುಟ್ಟಿ ಆಯಿನ್ನಾರ್ ಅಜ.

ಪಿತ್ರಾಂಡ್ ನಾನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗ್ ಬನ್ನೆ. ಆಸ್ವತ್ತೆಗ್ ಝಲೇಕಾರೊ ಬಾಫಾ-ಉಮ್ಮ ಬನ್ನೆನ್ನಾರ್. ನಾನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ಗ್ ಬನ್ನಪ್ಪ ನಕ್ಕು ಒರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಕಾತ್‌ಟ್ಟಿಂಟ್. ನಕ್ಕು ಅವುತುರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯಿಂತ್. ಒರು ಕಡೆ ಅವುತುರೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ರೊ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯೊ ಸಂಭ್ರಮ ಅಯಿತೆಂಗ್ ಪಿನ್ನೊರು ಕಡೆ ಇಜಲೊ ಈ ಸ್ಥಿತಿರೊ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಇಜಲೊ ಬುಟ್ಟು ಪೋಂಡೊ ಎಂಜನೆ ಚೆಲ್ಲೊ ನೊಂಬಲ.

ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಆಸ್ವತ್ತೆಗ್ ಪೋಯೆ. ಆದಂಕಾಕ ಅಜನಮೆ ಒರಇಚ್ಚೆ ಇಂತ್.

ನಂಡೆ ಕಂಡ್‌ಟ್ತ್ ಅಯೆಲ್ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿಲಿಚಿತ್ತ.

ಅಯೆಲ್ ಝಲೇಕಾರೊ ಕಾಟಿಟ್ತ್ ಎಂದುರೊಮಾ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಯತ್ನ ಆಕಿತ್ತ. ಆಯಿತೆಂಗ್ ಎಂದುಂ ಚೆಲ್ಲೊಗು ಆಯಿಲ್ಲೆ.

ಅಯೆಲೋ ಸ್ಥಿತಿ ಗಂಭೀರವಾಯೋಂಟ್ ಇಂತ್. ನಾನ್ ಝಲೇಕಾ ಬುಟ್ಟೊ ಕಣ್ಣೆ ಬುಟ್ಟೊ ಪಲಮೇ ನೋಕಿಯೋಂಟು ಇನ್ನ. ಒರು ಕಡೆಲ್ ಝಲೇಕಾರೊ ಬಾಪ-ಉಮ್ಮ ದೆಚ್ಚಿನ್ನಾರ್. ಅಜಲೊ ಮೊಗ ಬಾಡಿ ಪೋಯಿಂತ್.

ಜಾವಿಡೀ ಅಯೆಲ್ ಬಾರಿ ನರಜಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಅದ್ ಮೌತುರೊ ಬಲಿಯಾ. ನಕ್ಕು ಗೊಂತಾಯೊಂಟು ಇನ್ನೆಲ್ಲೆ.

ಸುಬುಹಿರೊ ಬಾಂಗ್ ಎವುಡೆಮಾ ಕೇಕುಂಬೊ ನಕ್ಕು ಎಸರ ಆಯಿತ್ತ. ಝಲೇಕಾ, ಅವುಲೊ ಬಾಪ, ಉಮ್ಮ ಅಇಂಇಚ್ಚೆ ಒರಜೆನ್ನಾರ್. ಆದಂಕಾಕ ಒರಜೆತ್ತ. ಆರೋ ಎಸರ ಆಕುರೊ ಬೆಂಡ ಚೆಂತ್ ನಾನ್ ಪಲ್ಲಿಗ್ ಪೋಯೆ. ನಿಸ್ಕರಿಚಿಟ್ತ್ ಪೆರಗೆ ಬನ್ನಪ್ಪ ಅವುಡೆ ಬೊಬ್ಬೆ ಕೇಟೊಂಟಿಂತ್. ಅ ಆದಂಕಾಕ ನಜಲೊ ಬುಟ್ಟುಟ್ಟು ಪೋಯಿಂತ್.

ಯಾಕೂಬ್ ಪೆಇಚ್ಚಾಯಿರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬನ್ನಿನ್ನ. ರಾಯತ್ತೊ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮ ಬನ್ನೆಂತ್. ಆ ಬೆಲಿಯೊ ಜನ್ನತ್ ಮಹಲ್‌ಲ್ ನೊರೊಡಿ ಆಲ್ ಎಲ್ಲಾರೊ ಮೊಗತ್ತಲ್ ದುಃಖತ್ತೊ ಛಾಯೆ.

ಪಿನ್ನೊರು ಮಯ್ಯತ್ತಾರೊ ಮೆರವಣಿಗೆ, ನಾನ್ ಮಯ್ಯತ್ತೊ ಕಟಿಲ್‌ಗ್ ಕುಂಜಿ ಕೊಡುತ್ತೆ. ನಾನ್ ಬನ್ನೆತ್ತ ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್‌ಲ್ ನಕ್ಕು ಭರವಸೆರೊ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿಟ್ತ್ ಇನ್ನೊ ಆದಂಕಾಕ ಇಪ್ಪ ಕಬರ್‌ರೊ ಕಡೆಕ್ಕ್ ತಂಡೊ ಯಾತ್ರೆ ಆಕಿಯೋಂಟು ಇಂತ್.

ಒರೇ ಕಡೆ ಮೂನು ಗೋರಿಜ. ಅಯೆಲೊ ಪೆಇಚ್ಚಾಯಿರೆ ಮುಟ್ಟಮೇ ತಯಾರಾಯಿಂತ್. ಒರು ಕಬುರು ಗುಂಡಿ. ಇನ್ನೊರು ಕ್ಷಣತ್ತಲ್ ಆದಂಕಾಕರೊ ಮಯ್ಯತ್ತ ಆ ಕಬುರು ಗುಂಡಿ ಸೇರ್‌ರ್. ಇನ್ನೆ ಅಯೆಲೆ ನೆನೆಪು ಮಾತ್ರ. ಅಯೆಲ್ ಕಲಇೆ ಪೋಯೊ ಇತಿಹಾಸತ್ತಗ್ ಸೇರ್‌ರ್.

ದಫನತ್ತೂ ಜಾಗೆರೊ ಪೆರಗೆ ಬರುಂಬೊ ನಂಡೆ ಮನಸ್ಸ ಚೆಮ್ಮ ಬೇಜಾರ್ಲ್ ಇಂತ್. ಸೀದ ನಂಡೊ ರೂಮುಗು ಬನ್ನೊಟ್ಟ್ ಬೂಂಡೊಂಡೆ. ಉಮ್ಮ ನಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ರೂಮುಗು ಬಂತ್. ಉಮ್ಮರೊ ಮುಟ್ಟ ನಕ್ಕ ರಾಯತ್ತೊ ಮುಟ್ಟತ್ತೊ ಬ್ರಾಂಚ್‌ಗ್ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಯೊ ಸಂಗತಿ ಚೆನ್ನ. ಉಮ್ಮ ಚೆಂತ್,

“ನಕ್ಕ ಇವುಡ್ ಸ್ಥಿತಿ ನೋಕಿಟ್ಟ್ ಬೇಜಾರ್ ಆವುರು. ಎಜನೆ ಇನ್ನೊ ಅಗ ಎಜನೆ ಅಯಿತ್. ಎತ್ತರೆ ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ಇನ್ನಾರ್. ಆ ಪೆಣ್ಣ್ ರುಲೇಕಾ ನೋಕುಂಬೊ ಬೇಜಾರಾವುರು.”

“ಆ ಅಲ್ಲಾಹು ನಜಲೋ ಜೀವನತ್ತಲ್ ಎಂದಿರೊ ಎಲ್ಲಾ ಅವೊನುಂಟು ಬಯಕ್‌ರಾನ ಅದ್ ಆಯಿಟ್ಟ್ ತೀರ್. ನಾಳೆ ನಾನ್ ಸಹಾ ಇವುಡ್ ಪೋಂಡೆ. ಯಾಕೂಬ್ ಎಂದಾರೊ ಆಕ್‌ರಾಂಟ್ ಗೊಂತಿಲ್ಲೆ. ರುಲೇಕಾ ಒರ್ತಿಯೆ ಇವುಡೆ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಎಂದಿರೊ ಎಲ್ಲಾ ಆವುರು ನಕ್ಕ ಗೊಂತಾವುಲ್ಲೆ.” ನಾ ಚೆನ್ನ.

ಅಸರ್‌ಗ್,

ರುಲೇಕಾ ತಂಡೆ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಾನಿನ್ನವುಡೆ ಬನ್ನಲ್. ರುಲೇಕಾರೊ ಬಾಪಾ ಚೆಂತ್. “ನಾಳೆ ನಾನ್ ರುಲೇಕಾ ಪಿನ್ನೆ ಕಿಡವುರೊ ನಂಡೊಟ್ಟಿಗೆ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಪೋಂಡೆ. ಅವುಡೆ ಪೋಯಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಅಜಲೊ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ಆಕೆರೆ.” ಅವುಲೊ ಇನ್ನೊರು ಮಂಜಿಲತ್ತೊ ತಯಾರಿ ಆಕೊನು.”

ನಾನ್ ಅವುಲೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೇಟೆ.

“ರುಲೇಕಾ ಇದ್ ನಿಂಡೆ ನಿರ್ಧಾರಮ್?”

“ಒಕ್ಕು ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ. ನಾನ್ ಇನ್ನೊ ಒರ್ತಿಯೆ ಇಕ್ಕುರೊ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲೆ. ನಕ್ಕ ಇನ್ನೊ ಆಸರೆ ಇಕ್ಕಾರಜ ಆರ್, ಕಾಕ-ಮಾಮಿ ಮವುತು ಆಯಾರ್, ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮೊಗು ಬಯಸ್ ಆಯೊಂಟು ಬಂತ್. ಮುನೊಲೊ ಬವಿಷ್ಯತ್ತೊ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಆಕುಂಬೊ ಮಂಜಿಲ ಆವುರೆಮೆ ಸರಿ ಕಾಂಡ್.”

“ಮಂಜಿಲ ಆಯಿಟ್ಟ್ ಪಿನ್ನೆ ಇವುಡೆ ಬನ್ನೊಟ್ಟ್ ಈ ಅವುತುರೊ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಯೊಲ್ಲೆ? ಈ ಅಗ, ಆಸ್ತಿಗ್ ನಿಂಡೆ ಮೋನು ಸಹ ಹಕ್ಕುದಾರ ಆವುರ.”

“ಇಲ್ಲೆ ಈ ಆಸ್ತಿ, ಅಗತ್ತಲ್ ನಕ್ಕ ಅಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಈ ಅಗ, ಆಸ್ತಿ ಬುಟ್ಟು ಬಂಡೆಂಗ್ ಸ್ವೀಕಾರ ಆಕೊಗು ಒರ್ತ ಆಣ್ ಅವುಡೆ ಕಾತೊಂಟುಲ್ಲೆ.”

ನಾನ್ ಆ ಚೆರ್ಕರೊ ನಲ್ಲೆ ಗುಣತ್ತೊ ಪೊಗಲಿಯೆ. ರುಲೇಕಾ ನಿಂಡೆ ಭವಿಷ್ಯ ಆ ಚೆರ್ಕರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನಲ್ಲದಾಯಿ ಸುಖ-ಸಂದೋಲತ್ತಲ್ ನಡನ್ನೊಂಟು ಪೋವಟ್. ಚೆನ್ನ.

ಅಂಡ್ ಅಸರ್‌ಗ್ ಯಾಕೂಬ್ ಬನ್ನ.

ಅವುನು ನಂಡ ಮುಟ್ಟ ಚೆನ್ನ.

“ಅಕ್ಟರ್ ಭಯ್ಯಾ.. ನಾಲೆ ರುಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಕಿಡವುರೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು

ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಂಡಾಲ್.”

“ಒಕ್ಕು. ಅದ್ ನಕ್ಕು ಗೊಂತುಂಡು.”

“ಈ ಅಗ, ಆಸ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವುಲುಗು ಬುಟ್ಟು ಕೊಡುಕೊನುಂಟು ಮನಸ್ಸಾಕಿನ್ನೆ. ಆಯಿತೆಂಗ್ ಅವುಲು ಅದ್‌ರೊ ಎಲ್ಲಾ ತಿರಸ್ಕಾರ ಆಕಿಯಾಲ್.”

“ಅದ್‌ರೊ ಅವುಲು ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟು ಚೆನ್ನಾಲ್.”

“ಅದ್‌ಕ್ ನಜ ಜಂಡಾಲ್ ಒರು ನಿರ್ಧಾರತ್ತ್‌ಗ್ ಬನ್ನೆರ.”

“ಈ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿರೊ ಉಮ್ಮ-ಬಾಪಾರೊ ಪೇರ್‌ಲ್ ಅನಾಥಾಶ್ರಮತ್ತ್‌ಗ್ ದಾನ ಆಯಿಟ್ ಕೊಡುಕೊನುಂಟು”

ಅವುನು, ಝಲೇಕಾ ನಂಡೊ ಎದುರು ಬೃಹತ್ ಆಕಾರ ಆಯಿಟ್ ನಿಂಡೊ ಪಲೆ ಕಂಡತ್ತ್. ಇಪ್ಪತ್ತೊ ಕಾಲತ್ತ್‌ಲ್ ಆಸ್ತಿ, ಮೊದಲ್‌ಗಾಯಿಟ್ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧಜಲೊ ಮರನ್ನೆಟ್ ಲಡಾಯಿ ಆಕಿಟ್, ಕೊತ್ತಿ ಕೊಲ್ಲುರೊಮೆ ಮನಿಸಮಾರ್ ಯಾರ. ಅದ್‌ರೊ ಎಲ್ಲಾ ಮೀರಿಟ್ ನಿಂಡಾರಾರ್ ಇಜ. ದೇಶತ್ತ್‌ಗಾಯಿಟ್ ಜೀಯಮೇ ಕೊಡುತ್ತೊ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್, ಈ ಸಮಸ್ತ ಆಸ್ತಿರೊ ನಿರಾಕರಣ ಆಕಿಯೊ ಝಲೇಕಾ, ಯಾಕೂಬ್, ಇಜತ್ತೊ ಮಕ್ಕಲೊ, ಮರ್ಮೊಲೋ ಪಡೆಇಸೆ ಆದಂಕಾಕ ಎಜಂತ್ತೊ ನಸೀಬುಕಾರ. ಸಾರ್ಥಕ ಆಯಿತ್ತ್. ಇಜಂತಜಲೋ ನಡುಲು ನಜ ಎತ್ತರೆ ಅಲ್ಪಮಾರ್ ಅಲ್ಲೆ.

ನಾನ್ ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚೆ.

ಇಂಡ್ ಇವುಡೆ ನಂಡೆ ಅಖೈರೊ ನಾಲ್! ನಾಲೆ ನಾನ್ ರಾಯತ್ತ್‌ಗ್ ಪೋಂಡೆ. ಇತ್ತರೆ ನಾಲ್ ಇದ್ ನಂಡೆ ಆಸರೆಯಾಯಿಂತ್ ಅಲೀ ಅಹಮ್ಮದ್, ಆದಂಕಾಕ, ಅಯೆಲೊ ಪೆಇಶ್ಲಾಯಿ ಇಜನೆ ಒರ್ತೂರ್ತಮೇ ಈ ಅವುತುರೊ ಶಾಶ್ವತವಾಯಿಟ್ ಪೋಯಿನ್ನಾರ್. ನಾಲೆಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಈ ಅವುತುಲು ಆರುಂ ಇಕ್ಕಲ್ಲೆ. ಝಲೇಕಾ ತಂಡೊ ಉಮ್ಮರೊ ಅವುತುಗು ಪೋಂಡಾಲ್. ಯಾಕೂಬ್ ಪೆಇಶ್ಲಾಯಿರೊ ಕುಟಿಯೊಂಟು ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ಪೋಂಡೆ.

ನಕ್ಕು ಆ ಜಾವುಗು ಒರಕ್ಕು ಬನ್ನೆಲ್ಲೆ.

ಪಿತ್ಯಾಂಡ್. ಝಲೇಕಾ ಅವುಲೊ ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರ್ತಾಯಿ ನಿಂಡಾಲ್. ಅವುಲೊ ಇನ್ನೂರ್ಕ ನೋಕೊಗು ಸಾಧ್ಯ ಆವುರಾ ಇಲ್ಲೆ. ಅವುಲು ಪರ್ತಾಯಿ ನಿಂಡಪ್ಪ ಅವುಲೊ ಕಣ್ಣೆಲ್ ಕಣ್ಣನ್ನಿ ಒಸರಿಯೊಂಟು ಇಂತ್. ಅವುಲು ಯಾಕೂಬ್‌ರೊ ಪೆಇಶ್ಲಾಯಿರೊ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚಿಟ್ ಚಮ್ಮೆ ನೇರ ಬುಲಿಪಿಟ್ಪಾಲ್. ಯಾಕೂಬ್ ಅವುಲೊ ಕಿಡವುರೊ ವಾತಿಟ್ಪ್ ಅದ್‌ಗ್ ಮುತ್ತು ಕೊಡುತ್ತ. ಅವುನು

ಬುಲಿಪಿಟೆಂಬು ಇನ್ನ. ಒರ್ತೊರ್ತೊ ತೆರು ಒರೊರು ಕಡೆಕ್. ಈ ಅವುತುಲು ಆಸರೆ ಆಯಿನ್ನಜ ಎಲ್ಲಾ ಇನ್ನ ಎವುಡೆ ಎವುಡೆಮಾ?

ರುುಲೇಕಾ ಅವುಲು ಬಾಪಾ-ಉಮ್ಮುರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪೋಯಾಲ್. ತೆಲ್ಲ ನೇರತ್ತಲ್ ಪಿನ್ನೆ ಯಾಕೂಬ್, ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೈದರಾಬಾದ್‌ಗ್ ಪರ್ತಾಯ. ಅವುನು ನಂಡೆ ಮುಟ್ಟ ಬನ್ನಟ್ಪ ಅರಗಿ ಪಿಡಿಚ್ಚಿ ಚೆನ್ನ.. “ಅಕ್ಬರ್ ಭಯ್ಯಾ ನಜ ಪೋಯಿಟ್ಪ ಬಂಡ.”

ಅವುನು ಅವುಂಡೊ ಪೆಣ್ಣಾಯಿರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪರ್ತಾಯ.

ಅದಲ್ ಪಿನ್ನೆ ನಾನ್ ನಂಡೆ ಉಮ್ಮುರೊ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪರ್ತಾಯ. ಅವುಡೊ ಕಾಲ್ ಎಡೊಗ್ಗೆ ನಕ್ಕ ದುಃಖ ಬಂತ್. ನಂಡೆ ಲಗೇಜ್ ಎಡೊಂಬು ಪರ್ತ್ ಬನ್ನಟ್ಪ ಆ ಬೆಲ್ಯೊ ಕಂಪಾಂಡ್‌ರೊ ಗೇಟ್‌ರೊ ಮುಚ್ಚೊಂಬೊ ಒರ್ಕ ಆ ಅವುತುರೊ ಅಪರ ನೋಕಿಯೆ. ಅವುಡೆ ಆರುಂ ಇನ್ನಟ್ಪ. ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿ. ನಂಡೆ ಕಣ್ಣಲ್ ತನ್ನಿ ಒಸರಿತ್ತ.

ಜೋರಾಯಿ ಬೀಣ್ಣೊ ಕಾತ್‌ಗ್ ಆ ಅವುತುರೊ ಹಜಾರತ್ತಲ್ ಇನ್ನೊ ಉಂಜಾಲ್ ಜೋರಾಯಿಟ್ಪ “ಜಿರ್ ಜಿರ್” ಚೆನ್ನ ಸಾಂಡಾಕಿತ್ತ ಆಡುರೊ ಶಬ್ದ ನಂಡೆ ಕಾದ್‌ಗ್ ಕೇಟ್ತ್.

ಇನ್ನ ಆ ಅವುತುರೊ ಆ ಉಂಜಾಲ್‌ಲ್ ದೈಕೊಗು ಆರುಂ ಇಲ್ಲೆ. ನಾನ್ ಅವುಡೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಬೆಚ್ಚಿಯೆ.
